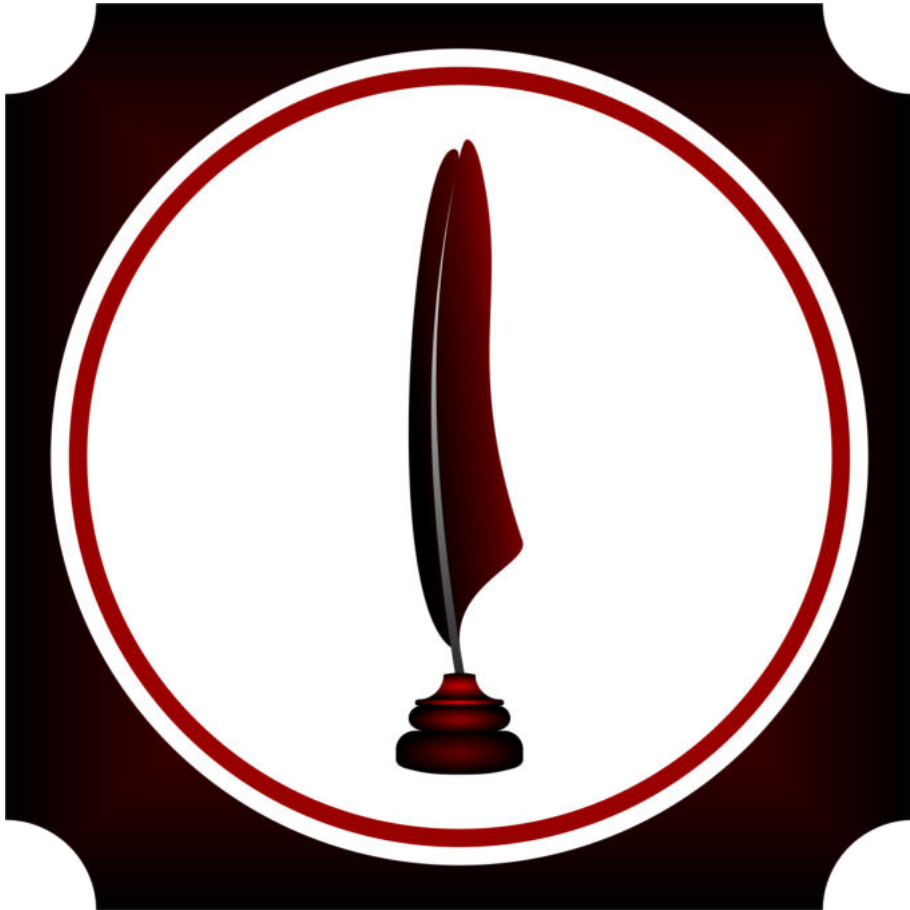


ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

# Σείριος και Αμφιθέα

*Θεατρικός δυόλογος*

*Β' Τόμος*



*ΒΟΛΟΣ 2020*

# Σείριος και Αμφιθέα

Θεατρικός δυόλογος

*Β' Τόμος*

**ΔΩΡΕΑΝ**

Επιτρέπεται η οποιαδήποτε παιδευτική του χρήση,  
δεν επιτρέπεται για κανέναν απολύτως λόγο, η  
οποιαδήποτε οικονομική του εκμετάλλευση.

**ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης**





ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

# Σείριος και Αμφιθέα

*Θεατρικός δυόλογος*

*Β' Τόμος*

*ΒΟΛΟΣ 2020*



# Περιεχόμενα

---

<b>ΑΦΙΕΡΩΣΗ</b> .....	6
<b>ΠΡΟΛΟΓΟΣ</b> .....	7
<b>ΕΙΣΑΓΩΓΗ</b> .....	8
Όνειρο .....	9
Σωματοδομή .....	13
Κάλλος .....	14
Πάθος .....	15
Ψυχή .....	18
Ευτυχία .....	18
Εγκέφαλος .....	22
Παρατηρήσεις ονείρων .....	24
Φιλοσοφικό ερώτημα .....	27
Συνέχεια παρατηρήσεων .....	29
Σίσυφος .....	31
Κατερίνα και Βασούλα .....	34
Τασούλα .....	44
Έρωτας - Αγάπη .....	46
Απειρισμός .....	50
Αγάπη .....	51
Δίκαιον .....	53
Πλάνη .....	54
Θεός .....	58
Αναστροφή .....	62
Ο μπάτσος .....	64
Ερωτική αποφόρτιση .....	76
Το όνειρο .....	82
Αγάπη - συνέχεια .....	83
Αισθήσεις .....	92
Οργασμός .....	100
Δισυπόστατο .....	102
Ο αποκεφαλισμός του Χριστού .....	103
Μοιραίο παιχνίδι .....	105
Κοινωνικό σώμα .....	110
Υπερδομή .....	120
Στρατηγική .....	123
Πολιτική λειτουργία .....	124
Εγκέφαλος .....	125
Υπόσχεση .....	129
Επίλογος .....	131
<b>ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ</b> .....	147

## ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Αφιερωμένο

στην Λένα

που για χάρη της γράφτηκε ο Α΄ Τόμος και

στην Κατερίνα μου

η οποία πήρε επάξια την θέση της Λένας, σε τούτο τον Β΄ Τόμο

## ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η σειρά «**Σείριος και Αμφιθέα**», είναι το απόσταγμα των φιλοσοφικών μου αναζητήσεων σε Τόμους, τις οποίες προτίμησα να τις καταγράψω με την μέθοδο των Πλατωνικών διαλόγων, επειδή οι απόψεις μου είναι κάπως πέραν των συνηθισμένων προσεγγίσεων κι ως εκ τούτου, εάν τις κατέγραφα έστω κι ως εμπειρικά συγκράματα, σίγουρα θα προκαλούσαν σημαντικές αντιδράσεις!

Έτσι και με κάποια πονηριά είν' αλήθεια, κατέφυγα στην ασφαλή Πλατωνική συνταγή! Οπότε μ' αυτό το μεθοδικό τέχνασμα, οι εμπειρικές μου θεωρήσεις για πράγματα και για τα οποία μάλιστα, δεν διαθέτω ίχνος προηγουμένης σχετικής εκπαίδευσης κι επιστημοσύνης, αλλά βασίζονται απλά και μόνο στην εμπειρική μου παρατήρηση, περνάνε στο αναγνωστικό κοινό μου μέσω της ήδη καθιερωμένης Πλατωνικής λογοτεχνικής φόρμας, πάνω στην οποία οποιεσδήποτε αντιδράσεις προκύψουν κάποτε, δύναται εξαιρετικά εύκολα να καμφθούν και ν' αντιμετωπισθούν, με το ευφυές επιχείρημα της δήθεν ... λογοτεχνικής αδειάς!!! ...

Συνεπώς με τον τρόπο αυτόν τον πονηρό, θα σας μεταφέρω άνετα ότι ακριβώς θέλω να σας μεταφέρω και για να σας επηρεάσει, δημιουργικά και για πάντα! Ενώ όσοι τυχόν διαφωνήσετε μαζί μου και δεν έχω την όρεξη της περιττής συζητήσεως μαζί σας, σας πετάω από τώρα ένα απλό «έλα βρε αδερφέ, ένα λογοτεχνικό κείμενο είναι και τίποτ' άλλο!!! ... Μην δίνεις περισσότερη σημασία απ' όση πρέπει» και ... ξεμπερδεύω!!! ... Τόσο απλά!!! ... ..

Ως προς το τεχνικό μέρος της συγγραφής, διευκρινίζω πως ο **Σείριος** αντιπροσωπεύει το νου, την λογική μου και η **Αμφιθέα**, το συναίσθημά μου κατά την κοινή σας λογική, ενώ στην πραγματικότητα το ακριβώς αντίθετο, όπως θα διαπιστώσετε ειδικά σε τούτον τον τόμο!!! ...

Πρόκειται δηλαδή για έναν διάλογο με τον εαυτό μου!!!, κάτι που δεν φαίνεται καθόλου λογικό κι όμως είναι, οπότε είναι σαν να μιλάω εγώ ο ίδιος με δύο διαφορετικούς τρόπους! Με μια κατά κάποιον τρόπο, λογοτεχνική διγλωσσία!!! ... Εξ ου και δυόλογος!!! ... Δύο λόγοι δηλαδή, από το ίδιο άτομο!!! ...

Οφείλω όμως να καταμαρτυρήσω, πως αυτό δεν είναι καθόλου, μα καθόλου εύκολο! Οπότε για να το καταφέρω, χρησιμοποίησά ακόμη ένα προσωπικό μου τέχνασμα, βάζοντας στην θέση του εαυτού μου που αντιπροσωπεύει η **Αμφιθέα**, κάποια απ' τις γυναίκες που ερωτεύθηκα με πάθος! Έτσι στον Α' τόμο, την τιμητική τους είχαν η **Λένα** κατά κύριο λόγο και κάποιες φορές, την εναλλάσσονταν η **Αναστασία**, η **Τασούλα** μου, μέχρι και σε κάποιες ειδικές περιπτώσεις αυτοβιογραφικών αναφορών, όπου την θέση τους την έπαιρνα για λίγο κι εγώ.

Ενώ σε τούτον τον Β' τόμο, υπάρχει μόνο κι αποκλειστικά η **Κατερίνα** μου! Ο ωραιότερος μέχρι στιγμής έρωτας της ζωής μου κι ο δημιουργικότερος!!! ... Και δυστυχώς η ίδια, δεν είναι σε θέση να τον αντιληφθεί καν!!! ... Δεν έχει ιδέα τι χάνει, δεν έχει ιδέα!!! ... Κρίμα!!! ... ..

Ίσως κάποια στιγμή στο μέλλον!!! ... Ίσως!!! ... ..

Καλή ανάγνωση αγαπητοί μου αναγνώστες!

**ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης**



## ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το σκηνικό ολόκληρης της σειράς «**Σείριος και Αμφιθέα**», είναι ένα πραγματικό κι υπαρκτό μικρό ξέφωτο, στο οδοιπορικό μονοπάτι απ' το χιονοδρομικό κέντρο στα Χάνια του Πηλίου, προς τον Κισσό. Μια διαδρομή που πραγματοποίησα μερικές φορές και μέχρι αυτό το μικρό ξέφωτο, στο οποίο βγαίνεις ξαφνικά και για λίγο, απ' το κατασκέπαστο με οξιές μονοπάτι κι απ' όπου μπορείς ν' αγναντέψεις κάτω, το απλωμένο καταγάλανο Αιγαίο!!! ... Το μόνο που δεν υπάρχει στην πραγματικότητα σ' αυτό το ξέφωτο και προστέθηκε για τις ανάγκες του έργου, είναι οι βράχοι απ' τους οποίους ξεπηδάει ο λυκάνθρωπος **Σείριος**. Αυτοί δεν υπάρχουν.

Η **Αμφιθέα** του έργου, είναι μια 18χρονη γοητευτική κοπέλα, η οποία πάει για τον περίπατό της σ' αυτό το πραγματικό μονοπάτι. Στον Α' τόμο κι εκεί στο ξέφωτο, για μια στιγμή ... αιωνιότητας ..., η πραγματικότητα διακόπτεται απ' την δημιουργική φαντασία κι η Αμφιθέα προκαλεί την εμφάνιση, του λυκανθρώπου **Σείριου**! Μιαν αποκάλυψη μάλλον, που θέτει σαφώς το ρητορικό ερώτημα, αν η πραγματικότητα δημιουργεί την φαντασία, ή η φαντασία την πραγματικότητα!!! ...

Ο Σείριος κι η Αμφιθέα συστήνονται μεταξύ τους κι επιχειρούν, μια πρώτη προσέγγιση και γνωριμία. Κι αφού κάποια στιγμή, ορίζουν κάπως τα δεδομένα του χώρου και του χρόνου, αρχίζουν να συζητάνε για διάφορα πράγματα και ζητήματα, όπως για την γνώση, την τρέλα, τον έρωτα, τον θεό κλπ.

Και στο τέλος του Α' τόμου, μετά από κάποιον επιπόλαιο τραυματισμό της Αμφιθέας και την απεριόριστη εκδήλωση τρυφερότητας του Σείριου για την κατάστασή της, οι δυο τους καταλήγουν σφιχταγκαλιασμένοι και να φιλιούνται, με έντονο ερωτικό και φλογερό πάθος!

Κι από κείνη ακριβώς την στιγμή του φιλιού τους, ξεκινάει αμέσως ετούτος ο Β' τόμος! ...

## Όνειρο

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι φιλί ήταν αυτό!!!;;; ... Θαρρώ πως ζω ένα όνειρο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ! ... Ένα όνειρο;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, ένα μαγικό κι αλλόκοτο όνειρο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα γιατί δεν είναι δυνατόν, να βρίσκομαι στην αγκαλιά ενός λυκανθρώπου και να νοιώθω κι ερωτευμένη μαζί του! Και παρότι δεν είναι δυνατόν, εγώ να!!! ... Βρίσκομαι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είσαι σίγουρη ότι βρίσκεσαι στην αγκαλιά ενός λυκανθρώπου!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι θες να πεις πάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τίποτα περισσότερο απ' αυτό που σε ρωτάω! Είσαι σίγουρη πως βρίσκεσαι στην αγκαλιά ενός λυκανθρώπου; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα και βέβαια είμαι σίγουρη! Τώρα αυτή την στιγμή, δεν με κρατάς στην αγκαλιά σου; Μόλις τώρα, δεν με φίλησες τόσο υπέροχα, τόσο μοναδικά; Τόσο ερωτικά!; ... Γιατί λοιπόν μου κάνεις, αυτές τις ανόητες ερωτήσεις!; ... Δεν είμαι δω μαζί σου!; ... Δεν είσαι λύκος!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξέρω κι εγώ!!!;;; ... πέρασε τόσος χρόνος απ' το φιλί μας, που πια δεν ξέρω κι εγώ τι είμαι τελικά!!! ... Χα, χα, χα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι θες να πεις;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, θαρρώ σα να 'χουν περάσει 14 χρόνια κι 134 ημέρες, ή 5.247 ημέρες, από το φιλί μας κι όσο να 'ναι, πολλά μπορεί να έχουν αλλάξει από τότε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα, άρχισες πάλι με τα περίεργά σου!!! ... Τι 5.247 ημέρες μου τσαμπουνάς κι αρχίζεις να μ' εκνευρίζεις πάλι, αφού ούτε ένα λεπτό δεν πέρασε απ' το φιλί μας!!! ... Γιατί θες να μου χαλάσεις αυτή την μαγεία!!!;;; ... Αυτό θέλεις ε!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Όχι βέβαια! Κράτα εσύ την μαγεία σου κι άσε με μένα στις σκέψεις μου! Χα, χα, χα! ... Εξάλλου δεν έχει και πολλή σημασία!!! ... Τι ένα λεπτό, τι 5.247 ημέρες, από τις 31-12-2006 ας πούμε!!!;;; ... Χα, χα, χα! ... Το ίδιο μας κάνει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν σε καταλαβαίνω! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... κι ίσως να 'ναι και καλύτερα έτσι! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλύτερα που δεν σε καταλαβαίνω!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι! ... Που ξέρεις, έτσι μπορεί ν' ανακαλύψουμε πολύ περισσότερα πράγματα μέσα μας και γύρω μας, τα οποία αν με καταλάβαινες, δεν θα χρειαζόταν φυσικά να

τ' αναζητήσουμε για να τ' ανακαλύψουμε και θαρρώ, πως τότε ο χρόνος μας θα κυλούσε τρομερά ανιαρός!!! ... Δε νομίζεις; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρχισες πάλι τα παλαβά σου και μάλιστα, μετά από μια τόσο υπέροχη στιγμή!!! ... Μετά από μια τόσο υπέροχη αγκαλιά κι ένα τόσο ανεπανάληπτο, μα τόσο ανεπανάληπτο φιλή!!! ... Ε τι να σου πω, ... τι να σου πω!!!;;; ...

(Και πριν προλάβει καλά να ολοκληρώσει απογοητευμένη την φράση της, την αρπάζει σχεδόν βιαστικά και την φιλάει και πάλι με πάθος στο στόμα, ενώ της χουφτώνει κυριολεκτικά με μανία κι ηδονικά, πότε το στήθος, πότε τους γλουτούς της και την αγκαλιάζει, την αγκαλιάζει, μέχρι που κοντεύει να της κοπεί η ανάσα!!! ... Και μόνο τότε, τραβάει την γλώσσα του απαλά απ' το βάθος του στόματός της κι αρχίζει να την χαϊδεύει πια, πιο τρυφερά ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μήπως δεν σου άρεσε!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!!;;; ... ..

(Κι ορμά αυτή την φορά η Αμφιθέα στην αγκαλιά του, για έναν δεύτερο γύρο!!! ... Η ηδονή της έχει φτάσει στο όριο της και παθιασμένα, κάνει να βγάλει τα ρούχα της, για να νοιώσει μέσα της, την ορμή και το πάθος αυτού του θηρίου!!! ... Να το καταπιεί ολόκληρο και να το νοιώσει να χύνεται μέσα της, σαν λάβα, σαν καρπός γόνιμος κι αντρίκιος, στο μουτσίαλι της Ήβης της!!! ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... μην βιάζεσαι τόσο πολύ μικρή μου! ... Κι εγώ το θέλω ... Πιότερο ίσως κι από σένα, μα ... δεν ήρθε η ώρα ακόμα! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!!;;; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έλα ... Μη μου αγριεύεις ... Ημέρωσε ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα ... μα ... μα ... πως μπορείς κι αντιστέκεσαι σε κάτι τέτοιο!!!;;; ... Πως!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... μα δεν αντιστέκομαι! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τότε, γιατί με σταμάτησες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μ' αυτό δεν ήταν αντίσταση! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι ήταν!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Επίθεση! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Επίθεση!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μ' αφού ... μ' έκοψες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα δεν σ' έκοψα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι μου 'κανες!!!;;; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Συδαύλισα λιγάκι τα καρβουνάκια σου, τα φύσηξα απαλά να πάρουν μιαν ανάσα, να ζωηρέψουν πάλι οι φλόγες, να γιομίσουν ακόμα λίγο οι φλέβες σου με πόθο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κτήνος, παλιόλυκε!!! ... Δεν φτάνει που παίζεις με την ψυχή μου, τώρα παίζεις και με το κορμί μου!!!;;; ... Τέρας!!! ... Σε μισώ, σε μισώ, σε μισώ!!! ...

(Κι αρχίζει να τον χτυπά στο στήθος με τις γροθιές της ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Έλα, έλα εδώ μικρούλα μου, έλα στην αγκαλίτσα μου!!! ... Σ' αρέσει, δεν σ' αρέσει η αγκαλιά μου; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Λύκε!!! ... Φυσικά και μ' αρέσει, αλλά γιατί με πλατεύεις έτσι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Για να μάθεις πρώτα!!! ... Δεν ξέρεις πόσο πιο υπέροχο, θα είναι όταν κυλιστούμε στο χώμα, γνωρίζοντας πρώτα κι όσο καλύτερα γίνεται, τι είναι αυτό που θα κάνουμε, μα και με ποιον τρόπο, θα μας προσφέρει την μέγιστη των ηδονών!!! ... Ούτε που το βάζει ο νους σου!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κάθαρμο!!! ... Εγώ τώρα σε ήθελα κι ήξερα πάρα πολύ καλά τι ήθελα, μα και πως το ήθελα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ψεύτρα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ψεύτρα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Φυσικά!!!;;; ... Τι θες να πεις πάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα πως δεν είχες ιδέα τι θα πει ηδονή και πως αυτό που νόμιζες ότι ήθελες, μα κι όπως το ήθελες, δεν είχε παρά ελάχιστη μόνον σχέση με την ηδονή! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιιι!!!;;; ... Δηλαδή εσύ ξέρεις καλύτερα από μένα, ακόμη και το κορμί μου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πιθανόν ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βρε δεν μας παρατάς λέω εγώ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα! ... (και σιγοτραγουδώντας της το γνωστό τραγουδάκι)

Έχω τον έλεγχο, των πιο κρυφών κυττάρων σου,  
του οργανισμού σου, του γέλιου σου, της μάρκας των τσιγάρων σου!!! ...

Έλα μου δω, έλα μου! ... Αχ το μωράκι μου, το βρήκα μικρό και το παιδεύω ο παλιόλυκος!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα γιατί, γιατί μου το κάνεις αυτό!!!;;; ... .. Κι άκου εκεί, δεν ήξερα τι ήθελα!!! ... Λες να μη νοιάθω το ρίγος στο στήθος μου, λες να μη νοιάθω να πλημμυρίζει με υγρά το ... αιδού μου!!!;;; ... Λες να μην ξέρω πότε στα κομμάτια, είμαι γυναίκα με όλη την σημασία της λέξεως!!!;;; ... Λες να το ξέρεις εσύ αυτό, καλύτερα ακόμη κι από μένα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα! ... Όχι βέβαια!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι βέβαια κι όχι βέβαια κι όλο μου χαλές τις ωραιότερες στιγμές μας!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Νομίζεις, ... γιατί μάλλον θεωρείς αυτές τις στιγμές μας ως καλύτερες, επειδή απλούστατα, δεν ξέρεις πως υπάρχουν κι ακόμα καλύτερες απ' αυτές!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι μωράκι μου! ... Μπορεί όντως να είναι οι καλύτερες στιγμές αυτές, απ' όλες τις άλλες που έχεις υπόψη σου μέχρι στιγμής, αλλά έχεις αναρωτηθεί ποτέ, εάν τυχόν υπάρχουν και καλύτερες!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βεβαίως!!! ... Και δε νομίζω να υπάρχει πιο γεμάτη κι ολοκληρωμένη στιγμή, από κείνη που δυο ερωτευμένοι σμίγουν τα κορμιά τους με πάθος και χάνονται στον οργανισμό της ηδονής!!! ... Δε νομίζω πως υπάρχει πιο μεγαλειώδης στιγμή, δε νομίζω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και πάρα πολύ σωστά νομίζεις! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Με δουλεύεις!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγώ!; ... Γιατί!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά τόση ώρα, δεν με πιλατεύεις και μου λες, πως δεν έχω ιδέα απ' όλ' αυτά!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α όχι! Εγώ δεν είπα ότι δεν έχεις ιδέα!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι είπες!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πως θα μπορούσες να ξέρεις περισσότερα γι' αυτά!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ... Όχι Γιάννης, Γιαννάκης!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα! ... Άσε τον Γιάννη ήσυχο, κάτι άλλο εννοώ!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί δεν μου το λες επιτέλους και με σκας με το ένα και με το άλλο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Για να σου φουντώσω περισσότερο το ενδιαφέρον!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κτήνος!!! ... Πάλι παίζεις μαζί μου!!! ...

(Και τον χτυπά ξανά, μα πιο ναζιάρικα αυτή την φορά, στο στήθος του με τις γροθιές της ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα! ... Έλα γλυκούλι μου, έλα και θα σου εξηγήσω! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Λέγε λοιπόν και πρόσεξε πάρα πολύ καλά αυτά που θα μου πεις, γιατί μ' έχεις φέρει ... ως τα ρουθούνια μου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το βλέπω και δεν σκοπεύω να το διακινδυνεύσω περισσότερο! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωραία λοιπόν, λέγε! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, ... όταν ψέλλισες πως θαρρείς σα να ζεις κάποιο όνειρο, αυτόματα και χωρίς να μπορώ να το ελέγξω, ο νους μου πήγε στην μελέτη των ονείρων, που επιχειρώ εδώ και πάρα πολλά χρόνια! Τι πολλά χρόνια δηλαδή, από παιδί θα 'λεγα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πως!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, χρόνια πολλά κι ειδικά τα τελευταία, μου προκαλεί μεγάλο ενδιαφέρον το μυστήριο των ονείρων και κατά κάποιον τρόπο, επιδόθηκα στην μελέτη τους!

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και που κατέληξες;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Σε κάτι πολύ φοβερό και τρομερό, σε σύγκριση τουλάχιστον, με τα όσα γνωρίζαμε ως τώρα για τον ίδιο τον άνθρωπο!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Για τον άνθρωπο!; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν σε καταλαβαίνω! ...

9:00 πμ

Πέμπτη, 14 Μαΐου 2020 / 9:10 πμ

### Σωματοδομή

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα σου εξηγήσω ... Μέχρι σήμερα, αυτό που γνωρίζουμε για τον άνθρωπο, ή τουλάχιστον αυτό που ισχυριζόμαστε γι' αυτόν, δεν είναι πως πρόκειται για ένα αυτοτελές κατά κάποιον τρόπο ον, με συγκεκριμένη σωματική δομή και διάπλαση;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ας πούμε ναι, χονδρικά ναι, αφού ο κάθε άνθρωπος έχει και τα δικά του ιδιαίτερα χαρακτηριστικά.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Έστω! Δεν με κωλύει η σωστή σου παρατήρηση, στον γενικότερο συλλογισμό μου! Μιλάμε επομένως, για την χονδρική ας πούμε μορφολογία και σωματοδομή του. Αυτό λοιπόν το χονδρικό πλαίσιο, δεν θα μπορούσαμε να πούμε, πως συνίσταται από ένα κεφάλι, έναν κορμό, δυο χέρια και δυο πόδια;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Φυσικά.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ο άνθρωπος όμως, δεν είναι μίαν απλή μάζα κρέατος, έχει και συναισθήματα, έτσι δεν είναι;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εννοείται!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και αυτά του τα συναισθήματα, δεν καθορίζονται από την λειτουργία των πέντε του αισθήσεων;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ακριβώς.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι θα 'λεγες λοιπόν, αν ορίζαμε αυθαίρετα για την οικονομία της συζητήσεως, πως οτιδήποτε υλικό στον άνθρωπο, αφορά την φύση του κι οτιδήποτε άυλο, συναισθηματικό, αφορά την πνευματικότητά του;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Σώμα και ψυχή όπως λέμε.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι ψυχή!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι ψυχή; Γιατί;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα το διαπιστώσεις μετά κι απ' αυτά, που σκέφτομαι να σου πω ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά τότε, ας πούμε σώμα και ... και τι άλλο!!!;;; ...

ΕΙΡΙΟΣ: Τι θα 'λεγες αν το ορίζαμε ως πνεύμα!;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πνεύμα!!!;;; ... Έστω, γιατί όχι;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι έτσι, σώμα και πνεύμα! Και κάθε μέρος του σώματος, κάθε όργανό του δηλαδή, δεν συνδέεται κι αλληλεπιδρά, με κάθε μια απ' τις αισθήσεις;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι. Τα μάτια με την όραση, τ' αυτιά με την ακοή, η μύτη με την όσφρηση, το στόμα με την γεύση κι ολόκληρο το δέρμα, με την αφή!

### Κάλλος

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και το κάλλος;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το κάλλος!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι το κάλλος!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το κάλλος, δεν είναι μian εξαιρετική και στην πραγματικότητα, η μέγιστη των αισθήσεων!!!;;; ... Υπάρχει πιο δυνατό και δυναμικό ταυτόχρονα συναίσθημα, απ' αυτό του κάλλους; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κάτι μου σκαρώνεις έτσι!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ, ... ψυχούλα μου! ... Όντως, κάτι σου σκαρώνω, κάτι που αν μη τι άλλο, θα σε προβληματίσει και θα σ' ενθουσιάσει ιδιαίτερα, όπως κι εμένα όταν το συνειδητοποίησα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για λέγε λοιπόν! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Απάντησέ μου όμως πρώτα, σ' αυτό που σε ρώτησα, είναι ή δεν είναι το κάλλος, το μέγιστο των συναισθημάτων;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και πως ακριβώς το εννοείς το μέγιστο;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, κάθε στιγμή που σε κοιτάω, δεν μαγεύομαι απ' την γοητεία σου, δεν μου 'ρχεται να ορμήσω πάνω σου και να σε κατασπαράξω κυριολεκτικά, να σε κατακτήσω με τον έρωτά μου!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ... αλλά δεν το κάνεις! ...

(Την σφίγγει γερά στην αγκαλιά του και της χουφτώνει αχόρταγα το στήθος, τους γλουτούς και την γιομάτη υγρά ήβη της, μέχρι που η ηδονή της ξαναπαίρνει φωτιά και τότε, απαλά την χαλαρώνει και πάλι σιγά σιγά και την αποφορτίζει με σπουδή και στοργή ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα το κάνω ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Και ... πότε σκοπεύεις να το κάνεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Την καταλληλότερη στιγμή ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ... δεν είναι καταλληλότερη τούτη η στιγμή, που ... απ' το αιδόιο μου έχουν φτάσει τα υγρά ως το γόνατο κι οι ρώγες του στήθους μου, κοντεύουν να τρυπήσουν τα ρούχα μου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν λέω, αυτή είναι μian εξάισια στιγμή, αλλά υπάρχει νομίζω και μian, ακόμα πιο μοναδική και πιο γοητευτική απ' αυτήν!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ποια είν' αυτή σε παρακαλώ!; ...

### Πάθος

ΣΕΙΡΙΟΣ: Η συνειδητοποίηση αυτής της στιγμής, η συνειδητοποίηση του πάθους! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Η συνειδητοποίηση του πάθους!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι η συνειδητοποίησή της στιγμής, στο μέγιστο ή δυνατόν, του μεγαλείου της! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, δεν φαντάζεσαι πως μια τέτοια στιγμή ακραίου ερωτικού πάθους, θα μπορούσε να είναι ακόμα πιο συναρπαστική, όταν έχεις επίγνωση και του μηχανισμού αυτού του πάθους!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σκασίλα μου για τον μηχανισμό του!!! ... Σιγά μην σκεφτώ εγώ εκείνη την ώρα, που θα ουρλιάζω από ηδονή στον οργασμό μου και θα σφίγγω τα χέρια μου στο κορμί σου, για τον μηχανισμό του οργασμού μου!!! ... Ναι Λύκε, εκείνη την στιγμή που θα χάνω το φως μου και τα λογικά μου, με τον ... σου μέσα μου να χτυπιέται αλύπητα, εγώ δεν θα κάνω άλλη δουλειά, απ' το σκεφτώ ποιος άραγε είναι ο μηχανισμός, αυτού του ερωτικού μου πάθους! Άκου ποιος είναι ο μηχανισμός του!!!;;; ... Πόσα θες να με τρελάνεις δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι θα 'λεγες για ένα φιλή; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μόνο ένα!!!;;; ... Ορίστε πάρ' το!!! ... ..

(Και βυθίζουν για μian ακόμα φορά, τις γλώσσες τους βαθιά στο στόμα ο ένας στ' αλλουνού ... Μετ' από λίγο, ο Σείριος χαλαρώνει και πάλι απαλά και στοργικά την Αμφιθέα ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι υπέροχη αίσθηση η γλύκα του φιλιού σου!!! ... Κι αυτή η ανεπανάληπτη αίσθηση του στήθους σου στην χούφτα μου, των γλουτών σου και του αιδοίου σου, μοναδική!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ... αλλά δεν με ... σκίζεις ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα το κάνω κι αυτό μωράκι μου, θα το κάνω ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε κάν' το επιτέλους και μ' έσκασες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Την κατάλληλη στιγμή ... Τότε που αυτό θα μπορεί να έχει τέτοια ποιότητα, που να σημάνει πραγματικά τον κορεσμό των αισθήσεών μας! ... Τότε το θέλω ... Όταν θα ξέρεις τι πραγματικά κάνουμε και πόσο σημαντικό, πόσο μοναδικό θα είναι αυτό το



... σκίσιμο, ικανό να καθορίσει για πάντα το υπόλοιπο της ζωής σου! ... Σ' αυτό βρίσκω εγώ τουλάχιστον, την απόλυτη ηδονή! ... Στο «για πάντα» κι ας είναι αυτή η φορά που θα σε ... σκίσω ..., ακόμα κι η μοναδική της ζωής μας!!! ... Αν έχει τον απόλυτο κορεσμό, εμένα τουλάχιστον, θα μου φτάσει μέχρι ακόμα και το τέλος της ζωής μου, μέχρι και τότε ακόμα!!! ... Μία φορά έστω, αλλά να είναι μοναδική σε ουσία, μεστή κι ανεπανάληπτη σε ποιότητα, αξέχαστη!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή έτσι για να καταλάβω κι εγώ κάτι, εάν αυτή η τελειότητα όπως μόνο εσύ την φαντάζεσαι, σου προκύψει δεκάδες, εκατοντάδες, χιλιάδες φορές μαζί μου, θα σου χαλάσει!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Όχι βέβαια κορμάρα μου, αλλά το μοναδικό και το ανεπανάληπτο, θα συμβεί μονάχα για μία και μόνη φορά!!! ... Μονάχα για μία!!! ... Οι υπόλοιπες φορές, μπορεί να φτάνουν τσίμα τσίμα σ' αυτήν την μοναδική φορά, αλλά ποτέ δεν θα την ξεπεράσουν!!! ... Κι απλά αυτή η μοναδική φορά, θέλω να συμβεί την πρώτη φορά που θα σε ... σκίσω ... κι όχι κάποια απ' τις επόμενες ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί παρακαλώ την πρώτη φορά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί ... κορμάρα μου ..., αν η πρώτη συμβεί να είναι κι η κορυφαία μας, τότε αυτό θ' αποτελεί και την εγγύηση, πως κι οι επόμενες θα είναι κάπου εκεί κοντά της, τσίμα τσίμα!!! ... Αν όμως συμβεί η πρώτη μας φορά, να καταλήξει σε κάτι μέτριο, απογοητευτικό, έως κι αποτυχημένο, τότε αυτό θα είναι μια πολλή βαριά σκιάδης κληρονομιά για τις επόμενες φορές, ικανή μάλιστα, να μην επιτρέψει καν ακόμα και μιαν δεύτερη δοκιμή!!! ... Κι αυτό, δεν θέλω να το διακινδυνεύσω με τίποτα!!! ... Θέλω πολλές φορές, χιλιάδες φορές να σε ... σκίσω ... ανελέητα, να σε στραγγίσω μέχρι και την εσχαιά της ηδονής σου, να καταπιώ κάθε σταγόνα του οργανισμού σου, να μην αφήσω ούτε ένα ίχνος τους πάνω σου για άλλον, ούτε ένα ίχνος τους το καταλαβαίνεις!!!;;; ... Σε θέλω ολοκληρωτικά δικιά μου, κυριαρχικά, εγωιστικά!!! ... Σε θέλω για μένα, μόνο για μένα μωράκι μου, μόνο για μένα!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το καθυστερείς όμως και μ' εκνευρίζεις ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το καλλιεργώ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μη μείνεις μόνο με την καλλιέργειά του στο τέλος, έτσι όπως το πας ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Μπορεί ... Αλλά όταν εγώ καλλιεργώ τριανταφυλλιά, επιδιώκω ν' ανθίσει και με τριαντάφυλλα!!! ... Αν πρόκειται να καλλιεργώ τριανταφυλλιά και να μου ανθίσει με γαϊδουράγκαθα, ε τότε να μου λείπει!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή αν καταλαβαίνω σωστά, τώρα που κρατιέσαι και δεν με ... σκίζεις, με βλέπεις κάπως σαν γαϊδουράγκαθο και φροντίζεις την καλλιέργειά μου, μπας κι ανθίσω τριαντάφυλλο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Πολλή σοφή η παρατήρησή σου, πλην όμως ανακριβής!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν έχεις ανθίσει ακόμα σαν τριαντάφυλλο, αλλά δεν είσαι και γαϊδουράγκαθο! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κα τότε τι είμαι παρακαλώ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπουμπουκάκι, ένα τριαντάφυλλο μπουμπουκάκι!!! ... Που χρειάζεσαι ίσως την μεγαλύτερη προσοχή και καλλιέργεια, ακριβώς τώρα, ναι ακριβώς τώρα, λίγο πριν απ' το άνθισμά σου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πονηρέ!!! ... Το 'σωσες πάλι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καθόλου, αυτή είναι η αλήθεια!!! ... Είσαι το μπουμπουκάκι μου κι έχω την μέγιστη ευθύνη και καθήκον, να φροντίσω για τις καλύτερες δυνατές συνθήκες γύρω σου, μέχρι που ν' ανθίσεις πλήρως και να σκορπίσεις στην ψυχή μου, το καλύτερο δυνατό άρωμα της ζωής μου!!! ... Είσαι κυριολεκτικά η μαγεία μου, η πεμπτουσία μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... από λόγια, άλλο τίποτα!!! ... Από πράξεις όμως, όλο πίσω! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... κι από ... πίσω μωράκι μου όταν θα 'ρθει η ώρα σου ... κι από πίσω! ... Και θα σου μείνει αξέχαστο κι αυτό! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πρόστυχε!!! ... Και τι περιμένεις λοιπόν, έλα!!! ... Το θέλω, το θέλω τώρα ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι εγώ όσο δεν φαντάζεσαι, αλλά ν' ανθίσεις πρώτα, να μοσχομουρίζεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άντε λοιπόν να δούμε, πότε θα 'ρθει αυτή η καταραμένη στιγμή, ως πότε θα με πιλατεύεις κάθαρμα, κτήνος!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κοντεύει, κοντεύει η στιγμή που θα σε ... σκίσω, κοντεύει ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άντε να δούμε! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα δεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ... θα το νοιώσω καλά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αν το νοιώσεις λέει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ... τι θα νοιώσω!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό εξαρτάται κι από σένα πια! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό θα είναι το κρίσιμο στοιχείο εκείνης της στιγμής! Απ' αυτό θα εξαρτηθούν τα πάντα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ποιο είναι αυτό το στοιχείο;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ο Έρωτας, η επικοινωνία μας!!! ... Αν εκείνη την στιγμή και κατά πόσο, έχουμε ενσυναίσθηση ο ένας του άλλου!!! ... Μόνον έτσι, μπορούμε να κορυφώσουμε την πρώτη μας φορά, μόνον έτσι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και πως μπορεί να γίνει αυτό; ...

## Ψυχή

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Γνωρίζοντας ο ένας τον άλλο, μέχρι τα βαθύτερα δυνατά εσώψυχά του!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα εσύ προηγουμένως που αναφέρθηκα στην ψυχή, με διόρθωσες και το ορίσαμε τελικά ως πνεύμα! Κάτι που μου έδωσε την εντύπωση, πως μάλλον δεν πιστεύεις στην ψυχή!!! ... Πως λοιπόν μιλάς για τα εσώψυχα μας τώρα!!!;;; ... Για κάτι που μάλλον αμφιβάλλεις κατά κανόνα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως!!! ... Λάθος το αντιλήφθηκες!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πιστεύω στην ψυχή, αλλά όχι σ' αυτήν που πιστεύετε όλοι εσείς οι υπόλοιποι, αλλά στην δική μου ψυχή, σε κάτι πολύ διαφορετικό απ' την δική σας!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρέ τι μας λες!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, ναι, σου το λέω!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ποια είναι αυτή η δική σου ψυχή τότε!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλή η ερώτησή σου και πολύ με βολεύει!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Σε βολεύει;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, γιατί μου επιτρέπει να ξαναγυρίσουμε και πάλι στην καλή μας συζήτηση, πριν τον τελευταίο ερωτικό μας παροξυσμό, που πολύ μου άρεσε βέβαια!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ώστε σου άρεσε!!!;;; ... Α μάλιστα!!! ... Κάτι είναι κι αυτό τουλάχιστον ... Κάτι είναι κι αυτό! ... Γιατί η εγκράτειά σου, πραγματικά, άλλα δείχνει πάντως!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα! ... Είναι ζήτημα κάλλους βλέπεις!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κάλλους!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι κάλλους! Για απάντησέ μου λοιπόν τώρα, ειδικά μετά και την τελευταία μας ερωτική έκρηξη! Είναι το κάλλος η μέγιστη των αισθήσεών μας, ή δεν είναι!; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εννοείς το κάλλος γενικώς, ή το ερωτικό κάλλος;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Γενικώς, γενικώς!

## Ευτυχία

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε κοίταξε, εγώ πάντως ως μέγιστη αίσθηση, θεωρώ την ευτυχία, ναι την ευτυχία! Δε νομίζω ότι μπορεί να ισχυριστεί κάποιος, πως υπάρχει κάτι ανώτερο απ' αυτήν, δε νομίζω! ... Ή μήπως εσύ μπορείς, ως συνήθως!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εδώ όντως, με βρίσκεις κι εμένα σύμφωνο! Αν και πολύ θα ήθελα να είχα την δυνατότητα, να ξεπεράσω ακόμα κι αυτό το μέγιστο όριο ανθρώπων και θεών, πολύ θα το 'θελα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είσαι ... είσαι ... είσαι άπληστος!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Λες!!!;;; ... Μπα δε νομίζω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μ' αφού δεν ικανοποιείσαι με τίποτα!!! ... Ακόμα κι η ευτυχία, σου φαντάζει κάπως λίγη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κάθε άλλο!!! ... Μια χαρά μου φαντάζει ως μέγιστη, απλά δεν μ' ικανοποιεί τ' οτιδήποτε οριακό!!! ... Το όριο όλων των υπολοίπων, είναι Η πρόκληση για μένα! Το βλέπω μονάχα ως τη νέα αφετηρία μου κι όχι ως το όριο! Την αφετηρία μου για το μεγαλείο πέραν του ορίου!!! ... Ναι, για το πέραν του ορίου, για το Άπειρον!!! ... Εκεί βρίσκω εγώ την απόλυτη γοητεία, στο Άπειρον!!! ... Κι η ευτυχία κατά κάποιον τρόπο, να, πώς να σ' το πω, στέκεται κάπως σαν εμπόδιο μπροστά μου, κάπως σαν μια περιοριστική συνθήκη, που μ' εμποδίζει να πάω κι ακόμα παραπέρα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε μα δεν έχεις τον θεό σου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς, δεν τον έχω!!! ... Χμ ... Κι οποιαδήποτε ευτυχία, νομίζω πως μ' εμποδίζει ποικιλοτρόπως να τον βρω!!! ...

(Και της κλείνει με νόημα και πονηρά το μάτι ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακαταλαβίστικα ε!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αλαμπουρνέζικα δεν λες καλύτερα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α!!! ... Αλαμπουρνέζικα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε μα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ας δούμε λοιπόν πόσο αλαμπουρνέζικα είναι! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άιντε ντε, άιντε να δούμε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Είπες πως θεωρείς την ευτυχία, την ανώτερη δυνατή ενσυναίσθηση, έτσι!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βεβαίως και το είπα, αλλά να σου θυμίσω πονηρέ, πως κι εσύ συμφώνησες μαζί μου, πριν επιχειρήσεις τώρα να με μπουρδουκλώσεις και πάλι με τις σοφιστείες σου, το βλέπω! Ετοιμάζεσαι! Φαίνεται στο πονηρό του βλέμματός σου!!! ... Αυτό κάνεις πάντα όταν σε στριμώχνω με τα επιχειρήματά μου, αυτό κάνεις! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πράγματι, αυτό κάνω!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όστε το παραδέχεσαι λοιπόν!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά και το παραδέχομαι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή με μπουρδουκλώνεις επίτηδες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Φυσικά!!!;;; ... Και γιατί παρακαλώ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί απλούστατα μόνο διασχίζοντας τον λαβύρινθο του πνεύματος, μπορείς κάποια στιγμή, να φτάσεις κι ως την πόρτα της ψυχής!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρ' τι μας λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό π' ακούς! Να πρόσεξε τώρα τον εξής λαβύρινθο! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για λέγε, για να δούμε τι επινοήσες πάλι κατεργάρη!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α όχι τόσο δύσκολο αυτή την φορά, μα κάτι απλό και προσιτό!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, αφού συμφωνήσαμε κι οι δυο μας, πως ανώτερη ενσυναίσθηση από την ευτυχία, δεν μπορούμε να νοιώσουμε, τότε αν σε ρωτούσα αυτή η ευτυχία, θα μπορούσε ποτέ να είναι άσχημη και κακή, τι θα μου απαντούσες;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Φυσικά και όχι!!! ... Πως θα μπορούσε κανένας να νοιώσει ευτυχισμένος, μέσα στην ασχήμια και στην κακία!!!;;; ... Είναι ασυμβίβαστα μεταξύ τους κι αναγκαστικά, όταν υπάρχει το ένα, είναι αδύνατο να υπάρχει και το άλλο ταυτόχρονα!!! ... Ή θα νοιώθεις ευτυχισμένος, είτε όχι!!! ... Ταυτόχρονα και τα δυο μαζί, ε δεν γίνεται που να πάρει, δεν γίνεται!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι εγώ αυτό ακριβώς θαρρώ!!! ... Άρα η απόλυτη ευτυχία, δεν είναι ταυτόχρονα και το απόλυτο κάλλος!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ώστε εκεί θες να το πας και το φέρνεις από δω κι από κει τόση ώρα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωραία λοιπόν, το παραδέχομαι πως η ευτυχία ακόμη κι αν δεν είναι ταυτόσημη με το υπέρτατο κάλλος, σε κάθε περίπτωση ωστόσο, δεν μπορεί να μην είναι τουλάχιστον ενδεδυμένη, ή έστω συνυφασμένη με το προσωπικό και μέγιστο κάλλος, του καθενός ανθρώπου ξεχωριστά!!! ... Ε όντως δεν μπορεί!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τέλεια απάντηση! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τέλεια!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μπα!!!;;; ... Κάνω κι εγώ κάτι τέλειο για σένα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μόνο ένα!!!;;; ... Πάρα πολλά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα εσύ όλο με διορθώνεις κι όλο με παιδεύεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε και!!!;;; ... Το να κάνει κανείς πάρα πολλά ωραία πράγματα κι αξιοθαύμαστα, αυτό τι σημαίνει!!!;;; ... Ότι δεν μπορεί να κάνει κι άλλα τόσα κι άλλα τόσα κι ακόμα περισσότερα, λιγότερο τέλεια μέχρι και άσχημα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α αυτό εννοείς!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ψυχούλα μου, αυτό!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μάλιστα! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι αφού λοιπόν μωράκι μου, το κάλλος είναι μια τόσο μεγαλειώδης ενσυναίσθηση, ένα τόσο δυνατό συναίσθημα, για πες μου λοιπόν σε παρακαλώ, ποιο ανθρώπινο αισθητήριο όργανο, είναι αυτό που αντιλαμβάνεται αυτό το τόσο δυνατό συναίσθημα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ... Εεεε!!!;;; ... Αισθητήριο όργανο!!!;;; ... Τι όργανο!!!;;; ... Δεν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο όργανο για την αίσθηση του κάλλους!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έτσι νομίζεις!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν το νομίζω, απλά δεν υπάρχει!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και τότε πως νοιώθεις κάτι τόσο μεγαλειώδες, χωρίς να έχεις το ανάλογο αισθητήριο όργανο, πως!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε!!!;;; ... Τι θες να πεις πάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το αυτονόητο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποιο αυτονόητο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βρε παιδάκι μου, για κάθε αίσθηση δεν υπάρχει κι ένα αντίστοιχο αισθητήριο όργανο!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Υπάρχει.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε για την αίσθηση του κάλλους λοιπόν, αφού είναι αίσθηση και μάλιστα τόσο δυνατή, ποιο όργανο αντιστοιχεί!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κανένα!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και θα μπορούσαμε ποτέ να νοιώσουμε κάτι, αν δεν είχαμε το αντίστοιχο αισθητήριο όργανο!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχου!!! ... Πολύ με σκοτίζεις, το ξέρεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι σε σκοτίζω, αλλά δεν μου απαντάς!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν ξέρω! ... Δεν μπορώ ν' απαντήσω! ... Φαίνεται λογικό το ερώτημά σου, αλλά στο ανθρώπινο σώμα, δεν υπάρχει κανένα αισθητήριο όργανο, που ν' αντιλαμβάνεται το κάλλος, κανένα! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως υπάρχει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Υπάρχει!!!;;; ... Κι αυτό δηλαδή το ξέρεις μονάχα εσύ και κανένας άλλος επάνω στον πλανήτη, έτσι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όλοι το ξέρουν, αλλά δεν το γνωρίζουν!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όλοι το ξέρουν, αλλά δεν το γνωρίζουν!!!;;; ... Τι αλαμπουρνέζικα είναι πάλι αυτά!!!;;; ... Και ποιο λοιπόν είναι αυτό το όργανο παρακαλώ!!!;;; ...

## Εγκέφαλος

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ο εγκέφαλος! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποιος!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ο εγκέφαλος!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα ο εγκέφαλος δεν είναι αισθητήριο όργανο!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και τι είναι;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ένα απλό όργανο!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αμ δε!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αμ δε!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά κι αμ δε!!! ... Ο εγκέφαλος είναι το έκτο αισθητήριο όργανο του σώματος, το αισθητήριο όργανο του κάλλους κι όχι μόνο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι όχι μόνο!!!;;; ... Και σαν τι άλλο είναι δηλαδή!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Η ψυχή μας, η Τέχνη μας!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι, πως, που!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό που άκουσες!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και πως έφτασες σ' αυτό το συμπέρασμα αστροπελέκι μου!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αααα, αυτό πραγματικά ήταν απροσδόκητο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Σ' αυτό κατέληξα μελετώντας τα όνειρα, όπως σου είπα ήδη!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τα όνειρα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι τα όνειρα!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Από πού κι ως που!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, πάντα στην ζωή μου μ' απασχολούσε όπως σου είπα αυτό το ανεξιχνίαστο ζήτημα των ονείρων! Αλλά από το 2012 και μετά, η λύση αυτού του μυστηρίου με συνάρπαξε κυριολεκτικά!!! ... Ήμουν βαθιά πεπεισμένος, πως η λύση του, θα έβαζε σε μια νέα τροχιά την ανθρώπινη διάνοηση, μα κι ολόκληρο τον ανθρώπινο πολιτισμό!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Σώπα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ..., ναι, μην με ειρωνεύεσαι! Ήμουν σίγουρος και τελικά, δεν έπεσα έξω!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ώστε δεν έπεσες κι έξω ε!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι παιδάκι μου σου λέω, ναι! Δεν έπεσα έξω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κοίτα να δεις τι παθαίνει ο άνθρωπος, άμα το ρίξει στην μελέτη των ονείρων, κοίτα να δεις τι παθαίνει!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε να λοιπόν μια στο υπέροχο κωλαράκι σου, για να μάθεις να με κοροϊδεύεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ... Με πόνεσες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Σου άρεσε όμως κιόλας λιγάκι, έτσι!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καθόλου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έλα, το βλέπω πως σου άρεσε λιγάκι, όχι πολύ, αλλά σου άρεσε ερωτάκι μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καθόλου, καθόλου σου λέω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά ντε, δεν θα σου ζητήσω να μου ορκιστείς κιόλας!!! ... Χμ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά, καλά!!! ... Τέλος!!! ... Δεν σου άρεσε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι δεν μου άρεσε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όλα καλά!!! ... Να σου πω τώρα για τον εγκέφαλο;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Ναι πες μου ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μελετώντας λοιπόν τα όνειρα, πρόσεξα κάτι ιδιαίτερο!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σαν τι δηλαδή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να και διάψευσέ με αν νομίζεις ότι έκανα λάθος! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Με πολλή μεγάλη μου ευχαρίστηση να σε διαψεύσω και να σ' αποδείξω κι εγώ μια φορά, πως κάνεις κι εσύ λάθη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα εγώ κι αν κάνω λάθη!!! ... Άπειρα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα, άπειρα κιόλας!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε μα φυσικά, τι νόμισες!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι γιατί εσύ μου δίνεις συνεχώς την αίσθηση, πως θεωρείς τον εαυτό σου αλάνθαστο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγώ!!!;;; ... Από πού κι ως που!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα τώρα!!! ... Όλο αυτό μου παριστάνεις εδώ πέρα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καθόλου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, ναι καλά!!! ... Άσε, το 'μαθα πια το παραμυθάκι σου, αλλά για συνέχισε να δω ως που στα κομμάτια θα το φτάσεις πάλι, για συνέχισε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σ' ενδιαφέρει δηλαδή!; ...



ΑΜΦΙΘΕΑ: Ας πούμε ότι μ' ενδιαφέρει! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι ας πούμε!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα!!! ... Κουβέντα παραπανίσια θέλεις τώρα!!!;;; ... Άιντε συνέχισε τις αμπελοφιλοσοφίες σου, άιντε!!! ...

### Παρατηρήσεις ονείρων

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ αμπελοφιλοσοφίες ... Έστω κι έτσι, δεν με πειράζει! ... Παρατήρησα λοιπόν το εξής. Σ' όλα μου τα όνειρα, το περιβάλλον που διαδραματίζονται τις περισσότερες φορές, μου είναι παντελώς άγνωστο! Αν και παλιότερα, μου συνέβη τρεις φορές μάλιστα, να δω στ' όνειρό μου κάποιο μέρος, που μετά από κάμποσο καιρό, το είδα και στην πραγματικότητα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, πολύ μυστήριο αυτό, αλλά μου 'τυχε!!! ... Την πρώτη φορά ήταν μ' ένα νεκροταφείο σε μια ξεροπλαγιά σχεδόν, το οποίο το είδα περνώντας τον αυχένα στην Αμφιλοχία, προς τον Αμβρακικό κόλπο! Κάπου αριστερά του δρόμου. Την δεύτερη, είδα μια συγκεκριμένη οικοδομή στην Πλάκα της Αθήνας, σ' έναν δρόμο που μπορεί όμως να είχα περάσει πιθανόν κι αρκετές φορές, αφού η Πλάκα είναι ένα απ' τ' αγαπημένα μου μέρη απ' όσα έχω περάσει!!!, αλλά ποτέ μου δεν είχα προσέξει αυτήν την οικοδομή, παρά μονάχα αρκετό καιρό μετά, αφότου είδα το σχετικό όνειρο. Και τρίτη, όταν δούλευα ταξιτζής στον Βόλο και μου 'τυχε νυχτιάτικη κούρσα για την Κόρινθο, οπότε πέρασα από ένα σημείο πάνω στο Καρακώλι, που το είχα δει κι αυτό, κάμποσο καιρό πριν στ' όνειρό μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όπα, όπα, όπα!!! ... Για στάσου σε παρακαλώ!!! ... Από πότε εσύ ένας Λυκάνθρωπος, τριγυρνούσες ανάμεσα στους ανθρώπους και μας έκανες μέχρι και τον ταξιτζή παρακαλώ!!!;;; ... Από πότε!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι χα, χα, χα!!! ... Γιααα λέγε σε παρακαλώ, για πες το μου κι αυτό να με τρελάνεις τελείως!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μωρ' τι μας λες!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι μωρ' τι μας λες σε μένα!!! ... Λέγε πανάθεμά σε λέγε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α όχι, αυτό δεν θα σου το μαρτυρήσω, είναι το μυστικό μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το μυστικό σου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και σαν πως λοιπόν, όταν λες πως με καλλιεργείς τόσο μεθοδικά και προσπαθείς, να δημιουργήσεις μεταξύ μας εκείνες τις ευνοϊκές κι ειλικρινείς συνθήκες, της απόλυτης ερωτικής μας επικοινωνίας, θα το καταφέρεις κρατώντας τέτοια μυστικά από μένα, όταν αυτά θα μας εμποδίσουν στην ενσυναίσθηση της απόλυτης ηδονής κι

όταν επιτέλους αποφασίσεις κάποτε, να κάνουμε έρωτα!!!;; ... Για πες μου «δάσκαλε που δίδασκες και λόγο δεν τηρούσες», για πες μου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... καλή η παρατήρησή σου δεν λέω, σε θαυμάζω, αλλά αν σου αποκαλύψω τώρα τουλάχιστον, ετούτη την στιγμή το μυστικό μου, όλη αυτή η μαγεία που ζούμε εδώ σε τούτο το ξέφωτο του μονοπατιού απ' τα Χάνια για τον Κισσό, μεμιάς θα διαλυθεί και θα χαθεί! Θα ήθελες λοιπόν να συμβεί κάτι τέτοιο!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι βέβαια!!! ... Αλλά πάλι ... και ποιος με διαβεβαιώνει τώρα εμένα, πως λες την αλήθεια και δεν υπεκφεύγεις απλά, έτσι για να μην απαντήσεις, ε ποιος!!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κανένας!!! ... Σ' αυτό έχεις δίκιο ... Πλην όμως ή μ' εμπιστεύεσαι κι όλο αυτό που ζούμε αυτή την στιγμή, παραμένει τόσο μαγικό ως έχει, ή σου αποκαλύπτω το μυστικό μου κι όλα μεμιάς διαλύονται!!! ... Αλλά μαζί τους ξέρεις, θα διαλυθώ κι εγώ, θα χαθώ κι εγώ για πάντα!!! ... Θες να χαθώ για πάντα!!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι βέβαια!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τότε ακόμα κι αν δεν μ' εμπιστεύεσαι, τι λες, ως προς αυτό μονάχα το μυστικό μου κι αν θες φυσικά, μπορείς τουλάχιστον να παραστήσεις ότι τάχα και καλά μ' εμπιστεύεσαι, απλά και μόνο για να μην χαθώ!; ... Να το υποκριθείς έστω!!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να το υποκριθώ!!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι και κάποτε σε διαβεβαιώνω, πως χωρίς καν να σου πω το παραμικρό επ' αυτού, εντούτοις θα τα καταλάβεις όλα, μα όλα! Τα πάντα, θα δεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ε!!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι σου λέω, τα πάντα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έστω! ... Ας πούμε δηλαδή ... Εντάξει, θα δοκιμάσω κι αυτό το παιχνιδάκι σου, αλλά να ξέρεις, πως δεν σ' εμπιστεύομαι, απλά θα το υποκρίνομαι, εντάξει!!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εντάξει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωραία λοιπόν, για συνέχισε να δούμε που θα το πας!!! ...

1:14 μμ

*Παρασκευή, 15 Μαΐου 2020 / 5:55 πμ*

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ωραία και να που το πάω! Παρατήρησα το εξής στα όνειρά μου. Παρότι συνήθως ο χώρος όπου εκτυλίσσονται, μου είναι παντελώς άγνωστος, ή το πολύ πολύ, να μοιάζει με κάποιον πραγματικό, εντούτοις πάντοτε κι οπουδήποτε, επικρατεί μian περίεργη λογική, που ναι μεν δεν απέχει καθόλου απ' την πραγματικότητα, εντούτοις όμως, εξαντλεί κυριολεκτικά κάθε έννοια πραγματικότητας!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι θες να πεις!!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θέλω να πω πως για παράδειγμα, δεν έχω δει ποτέ στ' όνειρό μου τον ουρανό κάτω και την γη επάνω! Ούτε έχω δει ποτέ μου ένα δέντρο ανάποδα και γενικά, τα

αντικείμενα της πραγματικότητας, σε αλλοπρόσαλλες καταστάσεις! Μπορεί κάποιες φορές να έχουν μια εξαιρετική δόση υπερβολής ή το αντίθετο, αλλά ποτέ δεν ξεφεύγουν απ' τα γνωστά και πραγματικά, βασικά δεδομένα! Εσύ έχεις παρατηρήσει ποτέ κάτι διαφορετικό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εγώ δεν έχω μπει καν στον κόπο, ν' ασχοληθώ με τα όνειρα, όχι να τα παρατηρήσω κιόλας!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έστω! Τώρα τουλάχιστον που σου το θέτω εγώ ως προβληματισμό, έτσι πρόχειρα κι απ' όσο θυμάσαι δηλαδή από τα όνειρά σου, έχεις παρατηρήσει ποτέ στον χώρο των ονείρων, κάτι παντελώς παράλογο!;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε ... απ' όσο θυμάμαι δηλαδή, όντως ποτέ δεν έχω δει κάτι εξωφρενικό και παράλογο! Όντως κι όπως το είπες κι εσύ, κάποιες φορές κάτι μπορεί να έχει μια ιδιαίτερη υπερβολή ή το αντίθετο, αλλά κι αυτές ακόμη, έχει μια λογική εξήγηση!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγώ για παράδειγμα, έχω δει αρκετές φορές παράξενα οχήματα, αλλά πάντοτε, ήταν οχήματα! Δηλαδή είχαν όλα εκείνα τα στοιχεία, που τους έδιναν την δυνατότητα να κινούνται, έστω και με ανορθόδοξο τρόπο. Είχα δει κάποτε ένα κάθισμα, περίπου σαν τα αναπηρικά καροτσάκια, το οποίο όμως το κινούσα με φόρα και μονάχα με τα πόδια μου στο έδαφος. Ή μόλις χθες, είδα μια μοτοσυκλέτα θα μπορούσα να την πω, με πολύ μικρές ρόδες και μ' ένα παράξενο σχήμα σαν αυτό του γρύλλου που χρησιμοποιούν στα συνεργεία αυτοκινήτων για να τα σηκώνουν απ' το έδαφος, την οποία κινούσα κάπως με την σκέψη μου! Παράξενη μηχανή ναι, αλλά μηχανή! Ή το άλλο, η πιο υπέροχη αίσθηση στα όνειρά μου, είναι όταν μερικές πάρα πολύ σπάνιες φορές, βλέπω να πετάω!!! ... Τι υπέροχη αίσθηση, τι ανεπανάληπτη, δεν μπορώ να σου περιγράψω!!! ... Κι όμως ακόμα κι αυτό το πέταγμα, έχει την λογική του! Μοιάζει είτε με των πουλιών, είτε με κείνη την αιώρηση που απολαμβάνουμε στην θάλασσα! Σ' όλα δηλαδή, επικρατεί μια λογική, έστω και πρωτότυπη, αλλά πάντα και παντού, υπάρχει κάτι το λογικό!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τώρα που το λες κι απ' όσο θυμάμαι δηλαδή, σα να μην έχεις άδικο!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Επίσης έχω παρατηρήσει, πως ακόμα και στις πιο ακραίες συμπεριφορές μας μέσα στα όνειρα, τίποτα δεν ξεπερνάει το όριο των αισθήσεών μας, ή έστω το μέτρο, των πραγματικών μας δυνατοτήτων. Ή ακόμα κι όσων θα μπορούσαμε να φανταστούμε για τις προσωπικές μας ικανότητες, αλλά ως εκεί! Για παράδειγμα, έχω δει να σκαρφαλώνω πιασμένος σε κάτι λεπτά φυτά σαν λυγαριές, αλλ' αυτά, μπορούσαν να αντέχουν το βάρος μου κι ως ένα συγκεκριμένο, μα και πολύ αντιληπτό σημείο, όχι παραπάνω! Κι η εκπληκτικότερη όλων αν θες απ' τις παρατηρήσεις μου, είναι πως όταν κάτι πάει να ξεφύγει πέραν κάθε ορίου λογικής, τότε αμέσως ξυπνάω!!! ... Αυτό τουλάχιστον, θα πρέπει να το θυμάσαι κι εσύ!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε ... Τώρα που το λες, πραγματικά! Ξυπνάμε αμέσως όταν κάτι, ξεφεύγει τελείως απ' την λογική!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και μάλιστα, αυτό μπορεί να συμβαίνει και με τα δυσάρεστα γεγονότα και με τα ευχάριστα! Για παράδειγμα, όταν βλέπω να σκαρφαλώνω σε πολύ επικίνδυνα σημεία, ξυπνάω ακριβώς την στιγμή, που είτε η πτώση μου είναι απολύτως αναπόφευκτη, ή αμέσως μόλις πέσω στο κενό και χωρίς να φτάσω ποτέ στο γκρεμοτσάκισμά μου, εκτός κι αν εκεί που θα πέσω, δεν θα σκοτωθώ! Μου 'χει συμβεί κι αυτό γι' αυτό σου το λέω. Είχα δει μια φορά να πέφτω από τα βράχια πάνω από τον Άγιο Νικολάκη, ξέρεις εκεί στο Μεγάλο Ρέμα πιο πάνω απ' τον Άγιο

Ονούφριο, μα άντεξα να δω μέχρι τέλους την πτώση, η οποία όμως κατέληξε πάνω στα κλαδιά των πλατανιών του ρέματος, χωρίς να πάθω το παραμικρό! Ή έχω δει πολλές φορές, κάτι καλλιτεχνικά ενδιαφέρον στ' όνειρό μου κι αμέσως ξύπνησα με σκοπό να μην μου ξεφύγει και να το αξιοποιήσω! Όπως για παράδειγμα αρκετούς πίνακες ζωγραφικής που μετά τους ζωγράφισα κιόλας, την προσωπική μου τεχνοτροπία των «τακ», κάτι υπέροχες αγιογραφίες που είδα στις 13-5-2020/1:00 πμ και σκοπεύω σύντομα, να επιχειρήσω να φτιάξω μία, αλλά και τα τραγούδια μου που γράφω, τα οφείλω στον Θεοδωρή τον Αθερίδη, τον οποίο τον είδα στ' όνειρό μου την Τετάρτη, 11 Ιουλίου 2018 / 5:30 πμ τα ξημερώματα, να με προτρέπει να γράψω τραγούδια, δίνοντάς μου μάλιστα και τον πρώτο στίχο με συγκεκριμένο ρυθμό, με τα οποία δημιούργησα το πρώτο μου τραγούδι «Αμπούλα»!

### Φιλοσοφικό ερώτημα

ΑΜΦΙΘΕΑ: Επ, επ, επ ... Ζωγραφίζεις, συνθέτεις, άρα γράφεις κιόλας και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο κάνεις ακόμα!!! ... Τι είσαι τελικά, ποιος είσαι!!!;; ... Ο λύκος που έχω μπροστά μου και τον βλέπω, τον πιάνω, τον ακούω, τον μυρίζω, μέχρι και που τον γεύομαι ακόμη με το φιλί μου!!!, ή κάποιος άνθρωπος!!!;; ... Κι αν τελικά είσαι άνθρωπος, τότε εγώ ποιον έχω εδώ μπροστά μου!!!;; ... Είσαι η πραγματικότητά μου τελικά, ή η φαντασία μου!!!;; ... Και πως μπορεί να είσαι η φαντασία μου, αφού εγώ σ' αισθάνομαι μ' όλες μου τις αισθήσεις, μα με όλες!!!;; ... Κι αν εσύ είσαι πραγματικά ένας λύκος, εάν εσύ είσαι η πραγματικότητα, τότε μήπως εγώ είμαι η ... φαντασία σου!!!;; ... Είναι δυνατόν εγώ, να είμαι ένα φανταστικό κατασκευάσμα σου, ένα καλλιτεχνικό σου δημιούργημα, για την εξυπηρέτηση των καλλιτεχνικών αναζητήσεων και σκοπιμοτήτων σου!!!;; ... Είναι δυνατόν!!!;; ... Ποιος τελικά απ' τους δυο μας είναι ο πραγματικός και ποιος η φαντασία του πραγματικού!!!;; ... Η πραγματικότητα δημιουργεί την φαντασία τέλος πάντων, ή η φαντασία δημιουργεί την πραγματικότητα!!!;; ... Αααα όχι!!! ... Δεν θα με τρελάνεις εσύ σήμερα, όχι!!! ... Ποιος και τι στον διάολο είσαι τελικά!!! ... Εγώ ... ποια είμαι!!!;; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είσαι ... σίγουρη πως θέλεις να σου απαντήσω!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άχνα!!! ... Μην βγάλεις άχνα!!! ... Δεν διακινδυνεύω ν' ακούσω επ' αυτών, την παραμικρή σου απάντηση!!! ... Όχι από σένα τουλάχιστον, όχι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και τότε από ποιον!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πάντως όχι από σένα!!! ... Με τίποτα από σένα!!! ... Μα ... κι από κανέναν άλλο!!! ... Όχι, από κανέναν!!! ... Μόνη μου θα την βρω την απάντηση τ' ακούς!!!;; ... Μόνη μου, μόνη μου!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να σε βοηθήσω!;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποτέ!!! ... Μόνη μου, μόνη μου θα την βρω την απάντηση, μόνη μου!!! ... Και θα την βρω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γι' αυτό τουλάχιστον, είμαι κι εγώ απολύτως σίγουρος, απολύτως όμως! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Με δουλεύεις!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κάθε άλλο!!! ... Είμαι απολύτως ειλικρινής, σου το διαβεβαιώνω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α όχι, δεν θα με τρελάνεις εσύ σήμερα, όχι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν θα επιχειρούσα ποτέ, μα ποτέ κάτι τέτοιο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τότε, τι είν' όλ' αυτά τα παράλογα που μου λες, ταξιτζής, καλλιτέχνης και λυκάνθρωπος!!!;;; ... Πως μπορεί να είσαι όλα τούτα και δεν ξέρω και πόσ' ακόμα, κυκλοφορώντας έτσι σαν λύκος ανάμεσα στους ανθρώπους, πως γίνεται αυτό!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ίσως επειδή οι άνθρωποι, δεν θέλουν ανάμεσά τους λύκους! Οπότε όσοι από μας κυκλοφορούμε ανάμεσά τους, απλά δεν μας βλέπουν ως λύκους!!! ... Δεν θέλουν να μας βλέπουν έτσι ακριβώς όπως είμαστε ως λύκοι, αλλά όπως αυτοί θα θέλανε να είμαστε και τελικά, το καταφέρνουν κιόλας!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι καταφέρνουν!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα να μας βλέπουν με πλάνη ως ανθρώπους κι όχι όπως πραγματικά είμαστε, λύκοι! Κι έτσι με την πλάνη τους, ενώ είμαστε λύκοι, όλοι μας βλέπουν απλά σαν καθημερινούς συνηθισμένους ανθρώπους και σχεδόν, παντελώς ασήμαντους!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή εγώ τώρα σε βλέπω κανονικά και σωστά σαν λύκο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρα είμαι άνθρωπος και πραγματικός άνθρωπος, έτσι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τότε εσύ τι είσαι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το ... μυστικό σου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποιο μυστικό μου μωρέ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα αυτό που είπαμε πως θα καταλάβεις μόνη σου κάποια στιγμή! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αυτό είπαμε είναι το δικό σου μυστικό κι όχι το δικό μου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το μυστικό μας τότε!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το μυστικό σου, το μυστικό σου, όχι μας, σου, σου, όχι μας!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μου, σου, μας!!! ... Εξάλλου αλλού είναι η ουσία!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σαν που δηλαδή!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Στον εγκέφαλο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα έχουμε κι αυτόν!!! ... Κοίτα να δεις που παραλίγο να τον ξεχάσω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι εγώ γι' αυτό σου τον θύμισα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α γι' αυτό!!!;;; ... Για λέγε λοιπόν!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι να πω!!!;;; ...

## Συνέχεια παρατηρήσεων

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Για συνέχισε με τις παρατηρήσεις σου στα όνειρα ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Α ναι, σωστά! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ξεχάστηκες μήπως;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... για την ακρίβεια, μ' έβγαλες λιγάκι απ' τα νερά μου ξαφνικά, αλλά δεν πειράζει! Μια χαρά μπορώ να επανέλθω!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Για συνέχισε λοιπόν.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ... Άλλες αξιοσημείωτες παρατηρήσεις μου στα όνειρα που λες, είναι η σχέση μεταξύ ονείρων σε διαφορετικά βράδια. Για παράδειγμα όταν ήμουνα πάνω κάτω στα 10-15 μου χρόνια, μου 'χε τύχει να δω ένα όνειρο σε τρία επεισόδια!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι είχε πολλή πλάκα! Σαν τηλεοπτικό σήριαλ με επεισόδια! ... Τα δύο πρώτα τα είδα μέσα σε μιαν εβδομάδα αν θυμάμαι καλά και το τρίτο, μετά από κανέναν μήνα! Και η πλάκα ήταν, πως ξεκινούσε το καθένα, από κει ακριβώς που είχε τελειώσει το προηγούμενο! Ενώ και τα δεδομένα των προηγούμενων, εξελίσσονταν κανονικά στα επόμενα!!! ... Εκπληκτικό σου λέω!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Είσαι θεοπάλαβος πάει!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα συμφωνούσα απολύτως κι εγώ μαζί σου, αν όμως είχαμε την δυνατότητα του ελέγχου σ' όλ' αυτά που βλέπουμε στα όνειρά μας! Την έχουμε όμως!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε, εντάξει, δεν την έχουμε! ... Αθώς ο κατηγορούμενος!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ!!! ... Επίσης μου 'χει τύχει κάποιες φορές, να δω το ίδιο όνειρο σ' επανάληψη!!! ... Ναι δεν σου κάνω πλάκα, σ' επανάληψη! Κι όταν αυτό ήταν ωραίο, το άφηνα μέχρι το τέλος, ενώ όταν ήταν κάποιο δυσάρεστο, το διέκοπτα λες και κρατούσα κάποιο ... «ονειροκοντρόλ» ... στα χέρια μου και πήγαινα στο επόμενο! «Ονειροζάπινγκ» κανονικό!!! ... Πάρα πολλή πλάκα σου λέω!!! ... Όπως επίσης πολλές φορές, έχω αναμνήσεις άλλων ονείρων μέσα στα όνειρά μου και μάλιστα, αυτό είναι και το πιο εκπληκτικό στην περίπτωση αυτή, καθώς αυτά τα όνειρα που θυμάμαι μέσα στον ύπνο μου, είναι πολλές φορές όνειρα, τα οποία δεν τα θυμάμαι στο ξύπνιο μου! Σα να υπάρχει μια ξεχωριστή βιβλιοθήκη ονειρομνήμης μέσα μου!!! ... Καταπληκτικά δεν είναι όλ' αυτά!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι να σου πω!!! ... Είσαι για δέσιμο, δεν εξηγείται αλλιώς!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Και κάτι ακόμα πιο εκπληκτικό απ' αυτά!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... υπάρχουν και χειρότερα απ' αυτά θες να πεις!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Όχι, αυτό είναι πραγματικά εντυπωσιακό!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... γιατί τ' άλλα δεν ήταν!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι ήταν, αλλ' αυτό τα ξεπερνάει όλα τα προηγούμενα!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για ... ρίξ' το κι αυτό κι όποιον πάρει ο Χάρος ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αααα χα, χα, χα!!! ... Ναι, ναι, ο Χάρος!!! ... Χα, χα, χα, ... χα, χα, χα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έει, έει, τι γέλια είναι αυτά!!!;;; ... Σταμάτα επιτέλους, τι σ' έπιασε ξαφνικά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Η σύμπτωση!!! ... Χα, χα, χα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποια σύμπτωση!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, ο Χάρος!!! ... Χα, χα, χα!!! ... Αυτό ακριβώς ετοιμαζόμουνα να σου πω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σταμάτα να γελάς, έχεις αρχίσει να μ' εκνευρίζεις!!! ... Τι ο Χάρος!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να βρε παιδάκι μου, όχου γέλια! ... Σε καλό να μας βγουν! ... Να, μου έχει τύχει να σκοτώσω στα όνειρά μου, τρεις φορές τον Χάρο!!! ... Χα, χα, χα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιuuuuuu!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, τρεις φορές!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πλάκα μου κάνεις!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καθόλου, αλήθεια σου λέω! Τρεις φορές!!! ... Και φυσικά, δεν μπορώ να σου περιγράψω την μοναδική αίσθηση αγαλλίασης και μιας γοητευτικής, ανεξέλεγκτης έπαρσης, που με κυρίευε κάθε φορά που ξυπνούσα μετά απ' αυτό, ειδικά όμως την πρώτη φορά!!! ... Και τις επόμενες ήταν εξίσου δυνατά αυτά τα συναισθήματα, αλλά λόγω της πρότερης μνήμης της πρώτης φοράς, εκείνη η πρώτη, ήταν το κάτι άλλο!!! ... Βλέπεις λοιπόν γιατί δίνω τόση πολλή σημασία και στην στιγμή, μα και στον τρόπο που θέλω να κάνουμε την πρώτη φορά έρωτα, την πρώτη φορά που θα σε ... σκίσω ... μωράκι μου!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μ' αυτά τα τρελά που μου διηγείσαι, πολύ αμφιβάλλω πως θα υπάρξει αυτή η πρώτη φορά!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα γιατί!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί δεν σκοπεύω να δοκιμάσω οποιαδήποτε ερωτική εμπειρία μ' έναν τρελό κι εσύ, μου φαίνεται πως παραείσαι τρελός!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αααα χα, χα, χα!!! ... Μα γιατί!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα σκότωσες τον Χάρο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βρε παιδάκι μου, σου είπα εγώ ότι εκείνες τις φορές, ξάπλωσα στο κρεβάτι μου και είπα, απόψε θέλω να δω να σκοτώνω τον Χάρο και τσουπ!!! ... το είδα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι, αυτό δεν μου το είπες ... Να μην σ' αδικήσω κιόλας και μου πάθεις και τίποτα! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γλυκούλι μου εσύ, πόσο με νοιάζεσαι, μα πόσο με νοιάζεσαι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εγώ!!!;;; ... Σιγά!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γι' αυτό σε λατρεύω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ... το είδα, αρκετές φορές!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αααα ... ..

(Και την βουτάει, την ρίχνει κάτω στο χώμα ανάσκελα, χώνει την γλώσσα του βαθιά στο στόμα της, ενώ με τα πόδια του την αναγκάζει ν' ανοίξει τα δικά της και μόλις χώνεται ανάμεσά τους, τρίβει τον ... του γερά πάνω στο ... της ... Την παιδεύει για κάμποση ώρα έτσι, μέχρι που χάνει τελείως τον έλεγχό της και σ' ερωτικό παροξυσμό, η Αμφιθέα χουφτώνει τον ... του κι εκλιπαρεί να τον γευτεί, να τον πάρει μέσα της βαθιά κι αχόρταγα ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τώρα ... ναι τώρα ... Σκίσε με ... σε παρακαλώ, σκίσε με ... πήδα με ... ..

(Και γι' ακόμη μια φορά, την αφήνει στα κρύα του ... Λουτρού ... !!! ... Με τον ίδιο τρόπο όπως πάντα και με την ίδια μαεστρία, την αποφορτίζει προσεχτικά και στοργικά, έτσι ώστε και το πάθος της να παραμείνει άσβεστο, αλλά και να μην πληγωθεί καθόλου η θηλυκότητά της ... Μόνο που λόγω της συγκεκριμένης έντασης, αυτό του παίρνει λίγο περισσότερο χρόνο ... Κι όταν η Αμφιθέα συνέρχεται, την τυλίγει τρυφερά στην αγκαλιά του, χαϊδεύοντάς της τα μαλλιά, το πρόσωπό της και κάπου κάπου απαλά το στήθος της, για να συνεχίσει να νοιώθει μαζί του σαν γυναίκα κι όχι σαν παιδί ... Σπυδαίος εραστής ... Είχε περάσει τις ανάλογες δοκιμασίες κι ήξερε, ήξερε πάρα πολλά για τον έρωτα! ... Ή τουλάχιστον, πολύ περισσότερα από πάρα πολλούς άλλους ... ..)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί μου το κάνεις αυτό ... γιατί!!!;;; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί σ' αγαπάω ... Σ' αγαπάω πάρα πολύ ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αγάπη το λες εσύ αυτό το μαρτύριο!!!;;; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ψυχή μου ... αγάπη ... .. Έρωτα Άπειρο ... ..

### Σίσυφος

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι να σου πω ... Πραγματικά δεν ξέρω πως πρέπει ν' αντιδράσω όταν μου το κάνεις αυτό!!! ... Με φτάνεις λίγο πριν την κορυφή κι εκεί ξαφνικά, με παίρνεις απ' το χέρι και με κατεβάζεις πάλι στους πρόποδες!!! ... Και φτου και πάλι απ' την αρχή, λες κι είμαι ο Σίσυφος κι εκπληρώνω κάποια θεϊκή τιμωρία!!! ... Έλεος!!! ... Γιατί!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Δεν ξέρεις όμως το μυστικό του Σίσυφου! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... είχε κι αυτός μυστικά, σαν εσένα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ας πούμε κάπως έτσι!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ποιο ήταν αυτό το μυστικό του!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όταν ο Σίσυφος λοιπόν έφτανε ένα βήμα απ' την κορυφή, ο βράχος δεν κυλούσε μόνος του και πάλι στην πλαγιά, ούτε κι οι θεοί τον σπρώχνανε στην κατηφόρα ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αλλά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ο Σίσυφος, ο Σίσυφος τον έριχνε επίτηδες ξανά στην πλαγιά, για να κατέβει και πάλι να τον σπρώξει μέχρι την κορυφή!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιιι!!!;;; ...



ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι μωράκι μου, ο Σίσυφος είχε επιλέξει αυτή την διαδικασία, ο Σίσυφος ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί παρακαλώ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί έτσι είχε καταφέρει το μέγιστο κατόρθωμα στην ζωή του, αυτό να προκαλεί ακόμα και τον Δία!!! ... Ακόμα και τον Δία!!! ... Το απολάμβανε ο Σίσυφος αυτό το ... παιχνίδι, το απολάμβανε γι' αυτό και το συντηρούσε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ακόμ' αυτό δεν είχα ακούσει από κανέναν!!! ... Μα πως τα σκαρφίζεσαι όλ' αυτά τα θεοπάλαβα, μα πως!!!;;; ... Και για πες μου λοιπόν παμπόνηρε, γιατί ο Σίσυφος έπαιζε αυτό το παιχνιδάκι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα γιατί ήταν ο μέγιστος των ανθρώπων κι ο τελευταίος των ... θεών ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άλλο πάλι κι ετούτο!!! ... Για ... ρίξε τώρα και τα λιανά, να μ' αποστείλεις ντιπ κατά ντιπ!!! ... Για ρίξ' τα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ο Σίσυφος ερωτάκι μου, είναι ο κορυφαίος ίσως συμβολισμός, του ανθρώπινου μεγαλείου!!! ... Ο κορυφαίος ίσως συμβολισμός, του πραγματικά σοφού ανδρός!!! ... Ο Σίσυφος, είναι Ο ΑΝΔΡΑΣ!!! ... Ο μέγιστος των εραστών!!! ... Ο μόνος άνδρας, που αλυσόδεσε θεό!!! ... Ο μόνος άνδρας, που ξεγελούσε όλους τους θεούς, μέχρι ακόμα κι αυτόν τον χθόνιο Πλούτωνα, του Κάτω Κόσμου!!! ... Ο μόνος άνδρας, που είχε αποφασίσει να ορίζει αυτός και μόνον αυτός την ζωή του και κανένας άλλος!!! ... Ούτε καν οι θεοί!!! ... Ο μόνος άνδρας που είχε παραχωρήσει στους θεούς το δικαίωμα, πρόσεξε, που είχε παραχωρήσει το δικαίωμα στους θεούς, να έχουν λόγο μονάχα για τον θάνατό του κι ούτε μία στιγμή για την ζωή του, ούτε μία στιγμή!!! ... Γι' αυτό κι οι θεοί τον τίμησαν αναλόγως και του επιτρέψανε να πεθάνει σε πάρα πολύ βαθιά γηρατεία!!! ... Τότε και μόνο τότε, που είχε χορτάσει, που είχε γιομίσει το είναι του με ζωή!!! ... Τότε και μόνο τότε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μπούρδες!!! ... Και το μαρτύριό του!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Αυτό ψυχούλα μου δεν ήταν μαρτύριο ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι ήταν!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σπουδή!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σπουδή!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... !!! ... Για ρίχ' το μου λοιπόν κι αυτό, αλλά με το μαλακό αυτή την φορά, γιατί υποψιάζομαι πως θα έχει τουλάχιστον το βάρος του βράχου του Σίσυφου!!! ... Με το μαλακό κι από αλάργα, μην με πετύχει κατακούτελα!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Σπουδή αγάπη μου σπουδή!!! ... Ο Σίσυφος είχε ξεπεράσει καθετί ανθρώπινο, καθετί ανθρωπίνως δυνατό!!! ... Ο Σίσυφος είχε φτάσει στην κορυφή των εραστών!!! ... Μπροστά του, δεν υπήρχε πια τίποτ' απολύτως ανθρώπινο!!! ... Όλα τ' ανθρώπινα, βρίσκονταν πίσω του, στην πλαγιά της σπουδής του!!! ... Μπροστά του, υπήρχαν μόνο τα θεϊκά, μονάχα τα θεϊκά!!! ... Με το επόμενο βήμα, θα πατούσε στο άβατο του Πάνθεον!!! ... Ένα και μόνο ένα βήμα, αρκούσε!!! ... Ένα και μόνο βήμα, τοποθετώντας τον βράχο της σπουδής του, στην κορυφή του βουνού!!! Α και ξέρεις πιο ήταν αυτό το βουνό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί εσύ το ξέρεις κι αυτό!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως!!! ... Ήταν η Σημαία, το βουνό πάνω απ' το Λουτρό της Ελασσόνας, που απ' την κορυφή του κοιτάζοντας ανατολικά, αγναντεύεις ολόκληρο το μεγαλείο του Ολύμπου, ολόκληρο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σώπα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως!!! ... Ανέβα και θα με θυμηθείς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, άλλη δουλειά δεν είχα να κάνω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όπως νομίζεις! ... Εξάλλου η Σημαία για τον καθένα, μπορεί να γίνει κι οποιοδήποτε ... βουνό ... θέλει ο ίδιος! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποιητική μπηχτή ήταν τώρα αυτό, ή μήπως κάνω λάθος!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Σωστά το κατάλαβες ... σωστά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έλα, έλα, μη μου θυμώνεις τώρα, έλα μαλάκωσε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ας το πάρει κι αυτό το ποτάμι ... Για ολοκλήρωσε λοιπόν την ... αλαμπουρνέζικη σπουδή σου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έτσι λοιπόν που λες με τον Σίσυφο! Με το που θα τοποθετούσε τον βράχο στην κορυφή, αμέσως θα περνούσε κι απ' την πύλη του Πάνθεον!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε και γιατί δεν το 'κανε επιτέλους, για να μην με βασανίζεις κι εμένα μαζί του τώρα, εδώ στο Πήλιο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί ο Σίσυφος μωράκι μου, ήταν ΕΡΑΣΤΗΣ, Ο ΕΡΑΣΤΗΣ, Ο ΜΕΓΑΣ ΕΡΑΣΤΗΣ!!! ... Δεν αρκούσαν ποτέ με το λίγο, ποτέ με τα πολλά!!! ... Ο Σίσυφος τα ήθελε ΟΛΑ!!! ... ΟΛΑ καταλαβαίνεις, ΟΛΑ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι θες να πεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ως μέγας εραστής λοιπόν, ήξερε ότι πατώντας το πόδι του στο Πάνθεον, εκεί τα πράγματα δεν θα 'τανε όπως στη Γη!!! ... Το Πάνθεον είναι ο χώρος των θεών αγάπη μου, ο χώρος των θεών!!! ... Κι ο Σίσυφος, δεν ήταν ένας τυχαίος εραστής!!! ... Εκεί πριν την κορυφή της Σημαίας, κάθε φορά π' αντίκριζε τον Όλυμπο στ' ανατολικά, μετρούσε. Μετρούσε και ζύγιαζε τον εαυτό του χωρίς οίκτο, χωρίς έλεος!!! ... Έκρινε τον εαυτό του με την μέγιστη δυνατή αυστηρότητα, με την μέγιστη δυνατή δικαιοσύνη! Κι εκεί, ένα βήμα πιο κάτω από την κορυφή της Σημαίας, αυτός ο σπουδαίος άνδρας, μπροστά στην ορθάνοιχτη πύλη του Πάνθεον, απ' όπου αντιλαλούσαν οι χαρωπές φωνές των θεών στον Όλυμπο και του σαηγεύανε τ' αυτιά να μπει, αυτός ο σπουδαίος άνδρας αγάπη μου, αυτός ο μέγας εραστής, αποφάσιζε πως τα κρίματά του στην ζωή, ήταν αρκετά και τόσα, που δεν του επιτρέπανε αυτό το ευλογημένο πέρασμα!!! ... Τι κι αν οι θεοί τον είχαν απαλλάξει απ' τα κρίματά του και του τα είχαν συγχωρέσει όλα, γι' αυτόν δεν ήταν αρκετό!!! ... Ο Σίσυφος δεν ήθελε να βρεθεί ανάμεσα στους θεούς, σαν ένας συγχωρεμένος απλά!!! ... Ο Σίσυφος ήθελε να βρεθεί ανάμεσα στους θεούς, ΙΣΑΞΙΑ, ίσος και άξια Θεός, ανάμεσα σε όλους τους θεούς!!! ... Γι' αυτό κι οι θεοί

του 'χαν αφήσει ορθάνοιχτη την πύλη του Πάνθεον!!! ... Ήξεραν, ήξεραν πως αυτός ο μοναδικός άνθρωπος, αυτός ο μέγας εραστής, δεν θα πατούσε ποτέ το πόδι του εκεί, αν πρώτα δεν ένοιωθε, αν πρώτα δεν ξέπλενε τον εαυτό του, από καθετί ανθρώπινο!!! ... Τον είχαν ζυγιάσει οι θεοί, τον είχαν μετρήσει, ήτανε σίγουροι γι' αυτόν!!! ... Τον βράχο θα τον κόλλαγε απάνω στην κορυφή της Σημαίας, μονάχα όταν ο Σίσυφος θα γινότανε θεός, μονάχα τότε!!! ... Μονάχα τότε θα δρασκελούσε τον Αμάρμπεη [Ομάρ (Όμηρο) μπέη] και θα πατούσε το πόδι του στον Όλυμπο, μονάχα τότε!!! ... Μονάχα τότε θα δρασκελούσε και θα καθότανε όχι όπου να 'ναι ανάμεσα στους θεούς, αλλά μονάχα δίπλα στον Δία!!! ... Τίποτε λιγότερο για τον Σίσυφο, τίποτε!!! ... ΟΛΑ ... Ήτανε σίγουροι οι θεοί, ήτανε σίγουρος κι ο Σίσυφος για την κρίση του ... Το μαρτύριό του, ήταν μαρτύριο μόνο για τους ανόητους ανθρώπους!!! ... Ο Σίσυφος ήξερε, ήξερε πως αυτό ήταν το μεγαλύτερο δώρο που θα μπορούσαν να κάνουν ποτέ οι θεοί σ' έναν άνθρωπο, το μεγαλύτερο!!! ... Ήξερε πως αυτό δεν ήταν μαρτύριο, αλλά δοκιμασία, ΣΠΟΥΔΗ!!! ... Ναι Αμφιθέα μου, θεϊκή ΣΠΟΥΔΗ!!! ... Γι' αυτό και την τίμησε κι αυτός αναλόγως!!! ... Ναι, ένα βήμα κάτω απ' την κορυφή της Σημαίας, ένα δράσκελο και μόνο ως τον Όλυμπο, αυτός ο σπουδαίος άνδρας έκρινε τον εαυτό του λίγον μπροστά στους θεούς!!! ... Ούτε καν κοιτούσε πίσω του για να θαυμάσει, πως ήταν ο μέγιστος των ανθρώπων, ούτε καν κοιτούσε πίσω του!!! ... Μόνο μπροστά κοιτούσε πάντα, μονάχα ανατολικά προς τον Όλυμπο! Και κοιτώντας την αδειανή θέση που τον περίμενε δίπλα στον Δία, αυτός έκλεινε με νόημα το μάτι στον Μέγα Δία κι άφηνε τον βράχο να κατρακυλήσει και πάλι ως το Σέλωμα!!! ... Και κατέβαινε και πάλι και πάλι και πάλι, αναμετρώντας κάθε φορά τα κρίματά του στην ζωή κι αφήνοντάς τα ασυγχώρητα, έφτανε και πάλι ένα βήμα απ' την κορυφή της Σημαίας και φτου και πάλι απ' την αρχή!!! ... Τι κι αν συγχωρούνε οι θεοί, οι άνδρες σαν τον Σίσυφο, δεν συγχωρούνε ποτέ, ούτε καν τον εαυτό τους!!! ... Γι' αυτό και τους τιμάνε τέτοιους ΑΝΔΡΕΣ κι οι άνθρωποι κι οι θεοί, γι' αυτό!!! ... Θέλει δύναμη να είσαι ΑΝΔΡΑΣ Κατερίνα μου, θέλει μέγα ήθος!!! ...

### **Κατερίνα και Βασούλα**

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κατερίναaaaaa!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι Κατερίνα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα με είπες Κατερίνα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τιuu!!!;;; ... Πως σε είπα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κατερίνα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κατερίνα!!!;;; ... Άκου Κατερίνα!!! ... Λάθος καλή μου, λάθος!!! ... Αμφιθέα μου ήθελα να πω κι απλά, μπερδεύτηκε η γλώσσα μου!!! ... Άκου Κατερίνα!!! ... Ποιος ξέρει που να μου ξέφυγε προς στιγμή το μυαλό μου, ποιος ξέρει! ... Λάθος αγάπη μου, γλωσσικό λάθος, γράψε λάθος! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Λάθος!!!;;; ... Εσύ τέτοιο λάθος!!!;;; ... Αποκλείεται!!! ... Ποια είναι αυτή η Κατερίνα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βρε λάθος σου λέω παιδάκι μου, λάθος!!! ... Μπερδεύτηκα!!! ... Δεν ξέρω πως και γιατί, μα μπερδεύτηκα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αποκλείεται, αποκλείεται, μου λες ψέματα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι σου λέω μπερδεύτηκα!!! ... Όχου!!! ... Έλα εδώ, μην μου τραβιέσαι, μην κάνεις έτσι για ένα γλωσσικό λάθος, ήμαρτον!!! ... Ίσως να το 'κανα επειδή κάμποσες μέρες πριν, είχα δει στον ύπνο μου μία μικρούλα Κατερίνα και γλυκούλα όπως ακριβώς εσύ, ίσως γι' αυτό!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ... πως την είδες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α όλα κι όλα!!! ... Αυτά είναι προσωπικά δεδομένα!!! ...

(Και τότε η Αμφιθέα ορμάει πάνω του, τον ρίχνει ανάσκελα στο χώμα, καβαλικεύει γρήγορα πάνω στον ... του κι αρχίζει να τον χτυπάει όπου μπορεί κι όσο εκείνος γελάει μαζί της, προσπαθώντας να προφυλαχτεί απ' την οργή της!!! ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ώστε έτσι κτήνος!!! ... Με την Κατερίνα δεν έχεις πρόβλημα να κάνεις τ' οτιδήποτε, αλλά με μένα, θέλεις πρώτα να με περάσεις απ' τα σαράντα κύματα!!! Κτήνος, ελεεινέ, τρισάθλιε λύκε!!! ... Εκείνη την καλλιέργησες ποτέ όπως εμένα!!!;;; ... Της χάθηκες ποτέ ανάμεσα στα πόδια της με τον ... σου πρησμένο και την έστειλες ποτέ σου αδιάβαστη παρά την ηδονή της, όπως έκανες πριν λίγο μαζί μου!!!;;; ... Πες μου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ποτέ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και μου το λες κιόλας!!! ... Εκείνη γιατί δεν της το έκανες κι εμένα μου το κάνεις συνέχεια, ε!!!;;; ... Γιατί!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί εκείνη, δεν την έχω αγκαλιάσει ακόμα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιιι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εκείνη δεν έχει το παραμικρό ακόμα από σένα!!! ... Εκείνη είναι ακόμα σπόρος μες στο χώμα και δεν ξέρω καν, άμα φυτρώσει κιόλας κάποτε!!! ... Εγώ τον φύτεψα, τον ποτίζω καθημερινά και τον φροντίζω, αλλά ένας σπόρος για να σκάσει και να φυτρώσει, δεν εξαρτάται μονάχα απ' την θέληση και την φροντίδα του καλλιεργητή!!! ... Εξαρτάται κι από ποιο δένδρο ή φυτό έπεσε, απ' τα χαρίσματα που του προίκισε αυτό το δέντρο του! ... Βλέπεις κάποτε έναν σπόρο πανέμορφο, μεστό, καλοφτιαγμένο και λες, να αυτός ο σπόρος, θα γίνει ένα υπέροχο δέντρο! Σκύβεις, σκάβεις το χώμα με τα χέρια σου, τα λασπώνεις, τα βρωμίζεις για χάρη του, για χάρη της προσδοκίας που τρέφεις γι' αυτόν τον υπέροχο σπόρο, τον φυτεύεις, τον ποτίζεις καθημερινά και περιμένεις! Περιμένεις να σκάσει απ' το χώμα, να σου χαμογελάσει και να σου πει «ήρθα», μα δεν!!! ... Ναι ήταν πανέμορφος, ναι ήταν υπέροχος, μα δεν μπορούσες να δεις μέχρι και τα εσώψυχά του! ... Δεν μπορούσες να δεις αν μέσα στην ψίχα αυτού του θαυμάσιου σπόρου, υπήρχε κι ένα τόσο μικρό σκουληκάκι, που μέσα στο χώμα του περιβάλλοντός του, του 'φαγε τα σωθικά, τις ρίζες, τα μπόλια κι έτσι φαγωμένο, όσο και να το ποτίσεις, ποτέ δεν θα ξεμυτίσει απ' το χώμα, ποτέ!!! ... Αλλά και χωρίς το σκουληκάκι, ένας υγιής καθ' όλα σπόρος, ξέρεις καμιά φορά, μπορεί να μην έχει το κατάλληλο ηθικό απόθεμα για να βλαστήσει! Βέβαια! Έχουν κι οι σπόροι ηθική, τι νομίζεις!!!;;; ... Την ηθική να θέλουν να βλαστήσουν, να θέλουν να γεννούν τρανά και σπουδαία δέντρα! Κι αν δεν την έχουν μέσα τους ριζωμένη γερά αυτή την θέληση, δεν βλασταίνουν ποτέ, ποτέ Αμφιθέα μου, ποτέ!!! ... Κάνε τους ότι θες, φρόντισέ τους όσο θες, αν δεν θέλουν, δεν πρόκειται να βλαστήσουν ποτέ, μα ποτέ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι η Κατερίνα, ... τι σόι σπόρος είναι δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Υπέροχος!!! ... Μα τον έχω φυτέψει εδώ και πολλά χρόνια, τον έχω ποτίσει και φροντίσει με περισσή στοργή κι αγάπη, μ' ακόμα να ξεπροβάλλει απ' το χώμα! Ακόμα να σκάσει η μυτούλα του απ' το χώμα! Ακόμα και να μου πει αυτό το πολυπόθητα «ήρθα»!!! ... Ακόμα!!! ... Κι όμως είμαι σίγουρος, πως είναι γερός και καλός σπόρος!!! ... Κι από καλό πατέρα σίγουρα, είμαι βέβαιος!!! ... Οπότε, μάλλον η θέληση της λείπει!!! ... Η φρόνηση και το ήθος!!! ... Εκείνο το κάλλος του ήθους, που διώχνει κάθε φόβο κι αναστολή, κάθε περιττή ανοησία και δίνει σε κάθε σπόρο το ευλογημένο θάρρος, να ξεμυτίσει και να πει στον καλλιεργητή του, «ήρθα»!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι αν ... «έρθει»!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε τότε ... θα πάρει την θέση σου!!! ...

(Και ουρλιάζοντας τραβιέται απότομα από πάνω του ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!!;;; ... Τι είπες κάθαρμα!!!;;; ... Δηλαδή έτσι με βλέπεις εμένα!!!;;; ... Σαν κάτι πρόσκαιρο, σαν κάτι αναλώσιμο!!!;;; ... Κτήνος!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έει σιγά, σιγά την οργή σου!!! ... Παραφέρεσαι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ώστε παραφέρομαι κιόλας παλιόλυκε, τι παλιόλυκε!!!;;; ... Γουρούνι!!! ... Τι γουρούνι!!! ... Μμμμ ... δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο χειρότερο!!! ... Κτήνος!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έλα εδώ πανάθεμά σε, έλα εδώ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βρε έλα εδώ κοντά μου, έλα να σ' αγκαλιάσω, έλα εδώ κουτούτσικο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα και κουτούτσικο τώρα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε μ' αφού τόση ώρα μιλάμε και δεν καταλαβαίνεις γρι!!! ... Τι να σου πω!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν καταλαβαίνω γρι!!!;;; ... Σαν τι περισσότερο να καταλάβω δηλαδή, απ' τ' ότι μόλις εμφανιστεί η Κατερίνα μπροστά σου, εγώ κατευθείαν στον βρόντο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα σου είπα εγώ ότι εσύ θα βρεθείς στον βρόντο!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα δεν μου είπες ότι θα πάρει την θέση μου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά και το είπα, αλλά δεν πρόσθεσα και τ' ότι εσύ, θα πας κατευθείαν στον βρόντο!!! ... Όχι πες μου το, είπα εγώ κάτι τέτοιο, όχι το είπα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Δεν το είπες βέβαια, αλλά ... αυτό εννοούσες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό εννοούσα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βεβαίως!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα γιατί σώνει και καλά, εσύ σε μια τέτοια περίπτωση παρουσίας της Κατερίνας, θα πρέπει να πέσεις οπωσδήποτε κι όχι ν' ανέβεις περισσότερο, γιατί!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιuuuuuu!!!!!!!;;; ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι τί και γιατί!!! ... Έλα εδώ ψυχούλα μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι αν δεν μου εξηγήσεις πρώτα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωραία λοιπόν, αφού πείσμωνες, θα σου εξηγήσω πρώτα, αλλά μετά, θα 'ρθεις και πάλι στην αγκαλιά μου, έτσι!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Θα δούμε ... αναλόγως τις εξηγήσεις σου! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά λοιπόν! ... Όπως θέλεις!!! ... Εσύ όμως χάνεις την αγκαλιά μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Πολλή ... ευρύχωρη όμως αυτή η αγκαλιά σου κύριε λύκε και ... σαν πολύ ... συνωστισμός ... να επικρατεί εκεί μέσα μου φαίνεται κι εγώ με τους συνωστισμούς, δεν τα πάω καθόλου καλά, όπως βλέπεις κύριε! Γι' αυτό και παίρνω τα βουνά εξάλλου, όποτε το μπορώ, να όπως και σήμερα δηλαδή!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε δεν είναι και τόσο ευρύχωρη η αγκαλιά μου όπως νομίζεις!!! ... Μάλλον το ακριβώς αντίθετο θα 'λεγα! Εξαιρετικά στενάχωρη είναι, πολλή στενάχωρη!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι στενάχωρη μωρέ, που μέσα της δεν ξέρω κι εγώ πόσες είμαστε ταυτόχρονα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κάνεις μεγάλο λάθος! Στην αγκαλιά μου χωράει πάντα μόνο μία, μα μόνο μία κι αυτή η μία, δε νομίζω πως βολεύεται και πολύ καλά εδώ μέσα!!! ... Ίσως γιατί την σφίγγω δυνατά και δεν μπορεί ν' ανασάνει καθόλου! Να όπως παθαίνεις εσύ και ψάχνεις την παραμικρή δικαιολογία, για να το σκάσεις!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Παραμικρή δικαιολογία η Κατερίνα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα η Κατερίνα δεν βρίσκεται στην αγκαλιά μου, στην καρδιά μου βρίσκεται!!! ... Η καρδιά μου αν θες, ναι, είναι εξαιρετικά ευρύχωρη! Έχει χώρο μπόλικο και χωράει πολλές! Μα η αγκαλιά μου είναι στενάχωρη και χωράει μόνο μία!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή αυτό τώρα νομίζεις, πως είναι καλύτερο για μένα!!!;;; ... Πας καλά!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ναι ψυχούλα μου, ναι! Θαρρώ πως αυτή που βρίσκεται στην αγκαλιά μου κάθε φορά, είναι πολλή πιο τυχερή, απ' οποιαδήποτε βρίσκεται στην καρδιά μου! Ακόμα κι απ' αυτές που βρέθηκαν στην καρδιά μου, αφού πέρασαν πριν κι από την αγκαλιά μου!!! ... Η αγκαλιά μου είναι σπουδαιότερη κι όχι η καρδιά μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ... γιατί το λες αυτό!!!;;; ... Μια γυναίκα αντιθέτως, θα ένοιωθε πολύ πιο τιμητικά, αν έπαιρνε μια θέση στην καρδιά σου, παρά απ' το να περνούσε απλά απ' την αγκαλιά σου! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Έτσι θα ένοιωθε μια γυναίκα που δεν ξέρει, ενώ αλλιώς, μια γυναίκα που ξέρει, που ξέρει πάρα πολλά!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιιι!!!;;; ... Τι εννοείς πάλι!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εννοώ παιδί μου, πως οι γυναίκες που βρίσκονται στην καρδιά μου, είναι κάτι σαν ψευδαισθήσεις, κάτι υποθετικό, αόριστο και μυθικό! Κάτι που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει! Οι γυναίκες της καρδιάς μου, είναι καλουπωμένες έτσι όπως θα τις ήθελα εγώ κι όχι όπως ακριβώς είναι οι ίδιες!!! ... Άρα δεν είναι αυτές καθαυτές στην καρδιά μου, αλλά τα είδωλά τους! Μαστορεμένα και πελεκημένα κατά την βούλησή μου! Άρα οι γυναίκες της καρδιάς μου, είναι κατά κάποιον τρόπο ...

ελαττωματικές ... !!! ... αν και δεν ακούγεται πολύ καλά αυτό, αλλά, κάπως έτσι είναι! ... Να πάρε για παράδειγμα την Κατερίνα μου! Αυτή την στιγμή, η Κατερίνα μου είναι η αρχόντισσα της καρδιάς μου! Είναι η πρώτη μεταξύ όλων, στην κορυφή όλων, στον θρόνο θα μπορούσα να πω της καρδιάς μου! Είναι αυτή που μπροστά στο φως της, όλες οι άλλες σκιάζονται! Η μόνη που αντέχει δίπλα της εξίσου στην ίδια περίοπτη θέση και πάντα ανεπηρέαστη από το φως της Κατερίνας, σα να λειτουργεί μάλιστα, κάπως συμπληρωματικά ως προς την Κατερίνα, είναι η Βασούλα, η Ερωτίνη μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ο συνωστισμός που λέγαμε ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα! Άντε, πες το κι έτσι άμα θέλεις! ... Πρόσεξε όμως κάτι! Οι πρώτες όλων, η Κατερίνα κι η Βασούλα, είναι εκείνες που δεν άγγιξα ποτέ! Είναι εκείνες που δεν γνώρισα καν στην πραγματικότητα! Με την Κατερίνα, που γνωρίζω κι είμαι ερωτευμένος μαζί της εδώ και πάρα πολλά χρόνια, απ' όταν ήταν ακόμη παιδούλα δηλαδή, αλλά φαινότανε από τότε τι γυναικάρια θα γίνει, δεν ανταλλάξαμε ποτέ μας, ούτε μία κουβέντα, πέρα από κάτι τυπικούς κοινωνικούς χαιρετισμούς κι ως εκεί! Την δε Βασούλα, την γνώρισα μονάχα για δώδεκα μέρες στην Σκιάθο, χωρίς και μ' αυτήν, ν' ανταλλάξω κάποιες ιδιαίτερες κουβέντες, πέρα από τις τυπικές που επέβαλλε η εργασία της κι αναγκαστικά, δεν μπορούσε να τις αποφύγει! Ήταν όμως μια γυναίκα, μα μια γυναίκα, που αν και δεν λέγαμε τίποτα με τα στόματά μας, εντούτοις λέγαμε χιλιάδες με τα μάτια μας, χιλιάδες το καταλαβαίνεις! Κι όταν κάποια στιγμή, της άγγιξα κατά λάθος το χέρι της κάτω απ' το πιάτο που την βοηθούσα να μαζέψει, εκεί Αμφιθέα μου, μ' εκείνο το ανεπαίσθητο και στιγμιαίο άγγιγμα, λες και διηγηθήκαμε όλη μας την ζωή ο ένας στον άλλο!!! ... Μια μονάχα στιγμή, που παρόμοια δεν έζησα άλλη φορά στην ζωή μου!!! ... Ένα απλό τυχαίο άγγιγμα κάτω απ' το πιάτο κι έφτασε, για όλη μου την υπόλοιπη ζωή!!! ... Αυτή είναι η μαγεία για μένα παιδί μου, αυτή είναι η πραγματική μαγεία!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ακούς αυτά που λες!; ... Μπορείς να φανταστείς την έκφραση του προσώπου σου, ειδικά όσο μιλούσες για το άγγιγμα της Βασούλας!!!;;; ... Μπορείς!!!;;; ... Έλα λοιπόν στην θέση μου και πες μου, πως θα μπορούσες να ξεπεράσεις εσύ την πρόκληση αυτής της αφόρητης ζήλειας!!! ... Ναι κτήνος ζήλεψα, γυναίκα είμαι και ζήλεψα! ... Γιατί να μην ζηλέψω!; ... Εσύ δεν θα ζήλευες στην θέση μου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωωω!!! ... Ναι, ... έχεις δίκιο!!! ... Έχεις χίλια καντάρια δίκιο!!! ... Εγώ και αν ζήλεψα!!! ... Σαν λύκος!!! ... Θεριό θα γινόμουν!!! ... Παρασύρθηκα απ' την γοητεία των γεγονότων κι αφέθηκα στο συναίσθημά τους απρόσεχτα, χωρίς να υπολογίσω πως έτσι μπορεί και να σε πλήγωνα!!! ... Συγχώρεσέ με, πραγματικά σου ζητάω συγγνώμη για την απροσεξία μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... Δηλαδή για σένα όλο αυτό, ήταν απλά ένα θέμα απροσεξίας κι όχι ένα ζήτημα, βαθύτατης ουσίας!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμ ... ναι ... Θα πρέπει ν' απολογηθώ τώρα και γι' αυτό! ... Εντάξει λοιπόν, ναι! Ήταν απλά κοινωνική απροσεξία απέναντί σου και ταυτόχρονα, θέμα ουσίας για μένα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι αυτό τώρα να υποθέσω, ότι θα μου πεις πως με τιμά κιόλας!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και φυσικά σε τιμά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είπα κι εγώ!!! ... Με λένε Ρίζο κι όπως θέλω τα γυρίζω!!! ... Για πέτα μου τώρα και το γύρισμά σου κατάμουτρα, για να δω μέχρι που φτάνει η αναισθησία σου, για πέτα το μου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί όχι, θα σου το πετάξω με όλη μου την ειλικρίνεια και τότε, θα διαπιστώσεις κι εσύ, πως δεν είμαι καθόλου αναισθητος όπως νομίζεις!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α δεν είσαι! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε όχι που να πάρει, δεν είμαι! ... Ναι για την Κατερίνα ειδικά και για την Βασούλα συμπληρωματικά, νοιώθω πολύ τεράστια και βαθιά ευγνωμοσύνη! Είναι δυο εξαιρετικές και μοναδικές γυναίκες στην ζωή μου! Η Κατερίνα της καρδιάς μου κι η Βασούλα του κορμιού μου!!! ... Και ξέρεις γιατί είναι μοναδικές;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί αυτές ουσιαστικά, δεν υπήρξαν ποτέ στην ζωή μου! Αυτές που έχω στην καρδιά μου, στην πραγματικότητα δεν είναι ούτε η Κατερίνα, ούτε η Βασούλα!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ... ποιες είναι δηλαδή!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: ΕΓΩ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εσύ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι εγώ Αμφιθέα, εγώ! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι αλαμπουρνέζικα είναι πάλι αυτά που μου τσαμπουνάς!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Η αλήθεια είναι, η αλήθεια!!! ... Η Κατερίνα κι η Βασούλα που βρίσκονται στην καρδιά μου και μάλιστα, πάνω απ' όλες τις γυναίκες της ζωής μου, είμαι εγώ κι όχι οι πραγματικές Κατερίνα και Βασούλα!!! ... Εγώ, μονάχα εγώ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πραγματικά τώρα, δεν καταλαβαίνω γρι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα σου το εξηγήσω λοιπόν ... Όπως σου είπα, αυτές οι δυο γυναίκες, στην πραγματικότητα μου είναι σχεδόν, παντελώς άγνωστες!!! ... Όπως σου είπα, μαζί τους δεν είχα καμία άλλη σχέση, πλην την ελάχιστη κοινωνική και τυπική, που επέβαλλαν κάθε φορά οι όποιες συνθήκες κι ως εκεί! Ρούπι παραπέρα! Το μόνο που έχω υπόψη μου απ' αυτές, είναι η εικόνα τους, αυτό που βλέπει κι ο κάθε άλλος που θα βρεθεί απέναντί τους! Η απόμακρη εντύπωση του κορμιού τους και μόνο, τίποτ' άλλο! Δυο γυναικάρες με τα όλα τους, κουκλάρες, για μένα τουλάχιστον! Η Κατερίνα φαντάζει μέσα μου σαν την θεά Αθηνά κι η Βασούλα, σαν την πιο όμορφη Καρυάτιδα! Ε όχι στον θεό σου αν έχεις δηλαδή θεό, σαν πόση σχέση μπορεί να έχει η Κατερίνα με την Αθηνά και σαν πόση η Βασούλα με μια Καρυάτιδα!!!;;; ... Με καταλαβαίνεις τι θέλω να πω;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν με καταλαβαίνεις στ' αλήθεια, ή απλά μου κάνεις πείσματα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι, αλήθεια δεν σε καταλαβαίνω!



ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωχ ... Πώς να σ' το πω κι εγώ ο έρμος καλύτερα! Ένας αγράμματος κι αμόρφωτος λύκος είμαι ο δόλιος! Που να βρω αυτά τα λόγια τα κατάλληλα, για να σου περιγράψω τόσο τρανά και σπουδαία πράγματα, που να τα βρω!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι με νοιάζει εμένα; ... Βρες τα!!! ... Εσύ δημιούργησες την παρεξήγηση, εσύ και να την λύσεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σ' αυτό ... δεν έχεις καθόλου άδικο θαρρώ!!! ... Ας κάνω λοιπόν ακόμη μια προσπάθεια!!! ... Και θα επιμείνω λίγο ακόμα στην Κατερίνα και στην Βασούλα, γιατί αυτές είναι η πιο περίπλοκη περίπτωση. Για τις υπόλοιπες γυναίκες της καρδιάς μου, νομίζω πως θα καταλάβεις πιο εύκολα! Απ' την Κατερίνα και την Βασούλα λοιπόν, δεν γνωρίζω στην πραγματικότητα τίποτα, πέρα από την μορφή τους. Εντάξει μέχρι εδώ;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εντάξει;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να λέω να σε ρωτάω τακτικά τι καταλαβαίνεις και τι όχι, ώστε να μην επανέρχομαι συνεχώς στα ίδια και να το κλείσουμε επιτέλους αυτό το ζήτημα, γιατί θέλω να ξαναγυρίσουμε στα όνειρα και στον εγκέφαλο, που με την κουβέντα, τα παρατήσαμε στην μέση κι αυτά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α αυτό εννοούσες με το εντάξει! Ναι, αυτό το κατάλαβα.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωραία μ' αυτό! Επομένως ότι έχω απ' την Κατερίνα και την Βασούλα στην καρδιά μου, όπως μπορείς να καταλάβεις τώρα, είναι απλά ένα δάνειο του ειδώλου τους, μιαν ανάμνηση της εικόνας τους! Εντάξει;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντάξει ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και μέσα σ' αυτά τα είδωλα, εγώ έχω βάλει ένα σωρό αρετές και χαρακτηριστικά, που μπορεί μεν να τα έχουν κι οι δυο τους, αλλά μπορεί και να μην έχουν το παραμικρό απ' αυτά!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εννοώ, πως εγώ τις έχω πλασμένες μέσα μου, σαν εξαιρετικούς και αξιόλογους χαρακτήρες, σαν σπουδαία άτομα, που αξίζει ν' ασχοληθεί κάποιος μαζί τους!!! ... Αφού όμως ποτέ δεν επικοινωνήσα πραγματικά μαζί τους, ούτε μία φορά, μα ούτε μία, όπως κάνω τόσα χρόνια με σένα για παράδειγμα ...

(Τον διακόπτει απότομα)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τόσα χρόνια με μένα!!!;;; ... Μα εμείς γνωριζόμαστε μόλις εδώ και λίγες ώρες, τι χρόνια μου τσαμπουνάς!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εσύ μετράς με ώρες, εγώ μετρώ με χρόνια, δεν έχει και πολλή σημασία αυτό, τουλάχιστον στην συζήτησή μας αυτή την στιγμή! Κάποια άλλη φορά ίσως, αλλά τώρα όχι! Συνεχίζω λοιπόν και λέω, πως αφού δεν επικοινωνήσα ποτέ μαζί τους είναι κι εξαιρετικά αμφίβολο, εάν έχουν μέσα τους κάτι αξιόλογο κι αξιοθαύμαστο, γιατί απ' έξω τους ..., μια χαρά είναι, μια χαρά!!! ... Κορμάρες, γυναικάρες!!! ... Αλλά εμένα, με νοιάζει πάρα πολύ και το μέσα, μα πάρα πολύ όμως!!! ... Να το βράσω ένα υπέροχο και λάγνο κορμί, που άμ' ανοίξει το στόμα του, θα το βάλεις στα πόδια και δεν θα ξέρεις, κατά που να πας να κρυφτείς, να το βράσω! Τέτοια

κορμιά, είναι μονάχα για σκίσιμο και μετά, για πέταμα! Θα 'θελες ποτέ να ήσουν κάτι τέτοιο;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ούτε κατά διάνοια, ... ούτε κατά διάνοια!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βλέπεις λοιπόν πως είσαι πιο τυχερή απ' αυτές!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αυτό τώρα, που κολλάει!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα το καταλάβεις μετά! ... Τώρα θέλω να μείνεις στην Κατερίνα και στην Βασούλα, σημειώνοντας βεβαίως βεβαίως, πως μπορεί να μην έχουν τίποτ' απ' όλ' αυτά τα ωραία και τα καλά με τα οποία εγώ τις στολίζω, αλλά μπορεί και να τα 'χουν όλα! Μακάρι δηλαδή! ... Αλλά κι ακόμα περισσότερα, ή τίποτ' απ' αυτά που θέλω εγώ, αλλά χιλιάδες άλλα καλύτερα, ή έστω και μόνον άλλα, απ' αυτά που εγώ θεωρώ αξιόλογα! Έτσι δεν είναι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Προφανώς, αφού όπως επιμένεις πως δεν τις γνωρίζεις περισσότερο κι αν φυσικά είναι αλήθεια κι αυτό!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα αλήθεια είναι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το πάθος σου όμως γι' αυτές ειδικά τις δυο γυναίκες και το ύφος σου, η έκστασή σου όταν μιλάς γι' αυτές, ... άλλο δείχνουν, άλλο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα όχι σου λέω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρέ μπορεί εσύ να το λες, αλλά εγώ που σε είδα μόλις να μιλάς γι' αυτές και με τον τρόπο που μιλάς γι' αυτές, θα στοιχημάτιζα τα πάντα, πως όχι μόνο τις ξέρεις, αλλά κυριολεκτικά τις ... έχεις ξεκοκαλίσει ... κίολας, τις έχεις ρουφήξει μέχρι και το μεδούλι τους, τις έχεις λιώσει στο γλείψιμο και στο ... σκίσιμο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ήμαρτον!!! ... Όχι σου λέω, όχι, ποτέ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρέ δεν πα' να λες εσύ με το στόμα σου, τα μάτια σου άλλα λένε, άλλα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε τώρα τι να σου πω!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να μη μου πεις τίποτα, συνέχισε το παραμυθάκι σου και ... θα καταλάβω εγώ αν λες αλήθεια, μη σε νοιάζει, θα το καταλάβω! ... Συνέχισε λοιπόν ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε καλά τώρα! ... Πίστεψε ότι θέλεις! ... Τέλος πάντων ... Κι ενώ λοιπόν δεν ξέρω τίποτα γι' αυτές, τις έχω φορτώσει μ' ένα κάρο αγαθά κι αρετές!!! ... Ότι καλύτερο θα μπορούσα να επιθυμώ για κάθε μια ξεχωριστά τους, μ' αντιλαμβάνεσαι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σ' αντιλαμβάνομαι, συνέχισε.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Επομένως αφού όλα τους τα χαρίσματα, είναι αυτά που τους έχω φορτώσει εγώ και μόνον εγώ, άρα αυτές οι δυο γυναίκες, δεν είμαι ΕΓΩ!!!;;; ... Ο εαυτός μου και μάλιστα, στα καλύτερά μου!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Θεσ να πεις δηλαδή, πως ουσιαστικά μέσα σ' αυτές τις δυο γυναίκες, μέσα σ' αυτά τα δυο είδωλα της πραγματικότητας, κυριολεκτικά τοποθετείς κάποιο μέρος απ' το ΕΓΩ σου κι ως εκ τούτου, αυτές δεν είναι αυτές, αλλά μέσα στα είδωλά τους, κρύβεσαι ΕΣΥ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς αυτό θέλω να πω, ακριβώς αυτό!!! ... Επιτέλους το κατάλαβες, επιτέλους!!! ... Και μάλιστα, πρόσεξε και κάτι πιο παραπάνω και λιγάκι πιο δύσκολο! Εκεί μέσα σ' αυτά τα είδωλά τους, κρύβεται όχι ακριβώς το ΕΓΩ μου, αλλά το υπερεγώ μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όπατις!!! ... Το υπερεγώ σου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά!!! ... Γιατί καταρχήν όσα αγαθά σχετίζονται με την γυναικεία φύση τους, ως άνδρας, μου είναι αδιάφορα και δεν θα ήθελα και ποτέ, να τα έχω! Αλλά και τα υπόλοιπά τους, που δεν έχουν σχέση με την φύση αλλά με το ήθος, θαρρώ πως είναι όλα αυτά, που θα ήθελα να έχω και φυσικά, δεν τα έχω!!! ... Γιατί φαντάζομαι θα συμφωνήσεις κι εσύ μαζί μου, πως σχεδόν ποτέ δεν αποδίδουμε την δέουσα σημασία κι εκτίμηση σ' όσα έχουμε, γιατί απλούστατα τα έχουμε κι επικεντρωνόμαστε κυρίως, στην απόκτηση εκείνων που δεν έχουμε κι εκτιμούμε, πως με την απόκτησή τους, θα γεννούμε ακόμα καλύτεροι!!! ... Διαφωνείς;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δε νομίζω! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κατάλαβες τώρα τι συμβαίνει ακριβώς με την Κατερίνα και την Βασούλα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ... το κατάλαβα ... μάλλον το κατάλαβα ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και θα προτιμούσες την θέση τους στην καρδιά μου, από την θέση σου στην αγκαλιά μου!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όπα!!! ... Εδώ τώρα, θέλει ξεκαθάρισμα το πράγμα! Κάτι υποψιάζομαι, αλλά προτιμώ καλύτερα να μου το ξεκαθαρίσεις εσύ! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να σου το ξεκαθαρίσω λοιπόν κι αυτό! ... Για σκέψου από μόνη σου τώρα, ποιο τάχα είναι εκείνο το προνόμιο, που έχει η αγκαλιά μου έναντι της καρδιάς μου!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Προνόμιο!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι προνόμιο. Προνόμιο όχι μόνο για μένα, αλλά και για κάθε γυναίκα που τυχαίνει να περάσει από μέσα της;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν μπορώ να το φανταστώ! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Η επικοινωνία αγάπη μου, η επικοινωνία! Η άμεση επικοινωνία!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι θες να πεις;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, σπουδαίος ο θρόνος στην καρδιά κάποιου, ποιος το αμφισβητεί!; ... Αλλά πάντα εκεί μέσα, όπως είδαμε και πριν λίγο, μόνο το είδωλό σου μπορεί να φτάσει, μόνο το είδωλο! Ακόμα κι αυτοί που περνάνε απ' την αγκαλιά πρώτα, όταν επέρχεται ο χωρισμός και βγαίνει ο ένας απ' την αγκαλιά του άλλου, ακόμα και τότε καλή μου, ο πανδαμάτωρ χρόνος όπως συνηθίζουμε να λέμε, στο πέρασμά του αφήνει πίσω, πετάει, πάρα πολλά από τον καιρό της αγκαλιάς και κρατάει, μονάχα επιλεκτικά πράγματα από τότε!!! ... Μερικά κι επιλεκτικά! Και καλά και κακά! Αλλά πάντα επιλεκτικά! Άρα εκείνο που μένει τελικά στην καρδιά του καθενός, μετά τον χωρισμό και το οριστικό σφράγισμα της αγκαλιάς, είναι μονάχα επιλεκτικές αναμνήσεις στα εναπομείναντα είδωλα!!! ... Το 'πιασες;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... αυτό εννοούσες λοιπόν, πως θα καταλάβω ευκολότερα το τι συμβαίνει με τις γυναίκες της καρδιάς σου, που πέρασαν όμως προηγουμένως κι απ' την αγκαλιά σου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, αυτό εννοούσα! Το κατάλαβες τώρα!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, νομίζω πως το κατάλαβα! ... Νομίζω πως επιχειρείς να μου τονίσεις, την σημασία της πραγματικότητας και την αξία της αλήθειας, έναντι οποιουδήποτε ειδωλικού κι εικονικού κατασκευάσματος, το οποίο εκ των πραγμάτων ως είδωλο, υπόκειται πάντοτε στην διακριτική επεξεργασία και στην υποκειμενική βούληση του διαχειριστή του!!! ... Ή μήπως κάνω λάθος!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ακριβώς επιχειρώ τόσον καιρό να σου νουθετήσω αγάπη μου, αυτό ακριβώς!!! ... Και τώρα που το κατάλαβες, θα 'ρθεις και πάλι να σε πάρω αγκαλίτσα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... θα 'ρθω, αλλά μόνο αν μου εξηγήσεις ακόμα περισσότερο και με πείσεις, για την σημασία που δίνεις στην αγκαλιά σου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά ... θα το κάνω κι αυτό, αλλά μετά θα 'ρθεις έτσι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μόνο άμα με πείσεις, μόνο!!! ... Γι αυτό βάλε τα δυνατά σου αν το θέλεις πραγματικά!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αν το θέλω λέει!!!;;; ... Αλλά που να βρω τόση δύναμη και τόσο άξια λόγια, για να σε πείσω κιόλας, που να βρω!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ορέ άμα θέλεις εσύ, μέχρι και τον διάολο μπορείς να κάνεις δεσπότη, μέχρι και τον διάολο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Σε μεγάλη εκτίμηση μ' έχεις βλέπω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ορέ σ' έχει τρομάξει το μάτι μου που λέμε, σ' έχει τρομάξει το μάτι μου!!! ... Εμένα μόνο πόσες και πόσες φορές μ' έχεις ξεγελάσει και μ' έχεις τουμπάρει κι ας έχω και μια ιδέα από τα τερτίπια σου! Φαντάσου τι παθαίνει ο καθένας, με την πρώτη επαφή μαζί σου!!! ... Σίγουρα θα χτυπιέται ο έρμος!!! ... Αφού πάντα, από δω το πας, από κει το φέρνεις κι όλο κατά που σε βολεύει το στρώνεις!!! ... Μα πως στον διάολο το καταφέρνεις αυτό, ακόμα δεν το 'χω καταλάβει, ακόμα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξέρεις είναι πανεύκολο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πανεύκολο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι πανεύκολο!!! ... Πανεύκολο και τρομερά απλό!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα και πανεύκολο κι απλούστατο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως!!! ... Με την αλήθεια και με το δίκιο αγάπη μου, με την αλήθεια και με το δίκιο τα καταφέρνω!!! ... Τόσο απλά κι εύκολα!!! ... Αν πάντοτε λες αλήθεια κι υπερασπίζεσαι πάντοτε το δίκιο και το σωστό, ακόμα και του θεού, μπορείς να του τραβήξεις το αυτάκι του, ακόμα και του θεού ψυχούλα μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σώπα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, το 'χω κάνει κι αυτό, γι' αυτό σ' το λέω! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιυ!!!;;; ... Ποιο έχεις κάνει λέει!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, έχω τραβήξει και το αυτάκι του θεού, όταν κάποια στιγμή μου έκανε μια αταξία!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε άει παράτα με!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν σου κάνω πλάκα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα και δεν μου κάνεις πλάκα!!! ...

### Τασούλα

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καθόλου!!! ... Να, είχα πάει πριν δυο τρία χρόνια σε κάποια έκθεση ζωγραφικής, όπου υπολόγιζα κι ευχόμουνα φυσικά, πάρα πολύ έντονα, σαν προσευχή ένα πράγμα,!!!, να δω εκεί μια πρώην ερωμένη μου, που όμως ήτανε παντρεμένη.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... πουλάκι μου!!! ... Κάνεις και τέτοια, έτσι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό είναι κάτι, που δεν θα το πιάσουμε για συζήτηση τουλάχιστον ετούτη την στιγμή, γιατί τότε δεν πρόκειται να ξαναγυρίσουμε ποτέ πίσω σ' αυτό που μ' ενδιαφέρει περισσότερο να συζητήσω μαζί σου και το 'χουμε αφήσει στην μέση! Για τα όνειρα δηλαδή και τον εγκέφαλο, αυτά έχουν εξαιρετική σημασία κι όλο ξεφεύγουμε με την κουβέντα μας, όλο ξεφεύγουμε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εμ βέβαια, όταν δεν θέλεις να κουβεντιάσεις κάτι που σε εκθέτει, μου θυμάσαι τάχα μου και καλά τα πιο ενδιαφέροντα παλιόλυκε! Σε παίρνει τάχα μου ο πόνος για τα πιο σπουδαία και τρανά, αρκεί να ξεφύγεις απ' τα δύσκολα έτσι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σφάλλεις κι άμα θέλεις, ας το κουβεντιάσουμε κι αυτό, αλλά αμέσως μόλις τελειώσουμε με τα όνειρα και τον εγκέφαλο, σύμφωνοι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Θα το κουβεντιάσουμε όμως τότε, ή θα μου ξεφύγεις και πάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι, δεν θα σου ξεφύγω, δεν έχω λόγο να ξεφύγω! Θα το κουβεντιάσουμε και μετά χαράς μάλιστα αν θέλεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά λοιπόν, μετά τα όνειρα και τον εγκέφαλο, θα σου το θυμίσω! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εντάξει!!! ... Σ' αυτή την έκθεση όπως σου 'λεγα, ήρθε κάποια στιγμή κι η ... ποια; Ποια να σου πω τώρα; Ας πούμε ... μια Τασούλα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή δεν ήταν κάποια Τασούλα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν έχει καμία σημασία αυτό, θα μπορούσε να είναι οποιαδήποτε παντρεμένη, γι' αυτό δίνω τυχαία αυτό το όνομα, με καταλαβαίνεις;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ας πούμε ... Για συνέχισε ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ήρθε με τον σύζυγό της και τυχαία, στάθηκαν απέναντί μου στην αίθουσα, αλλά μεταξύ τους είχαν μια μικρή απόσταση! Αυτό όμως εμένα, μου έδινε την άνεση και την ευχέρεια, να την καρφώνω στα μάτια της και να την βασανίζω ανελέητα!!! ... Η σχέση μας, δεν ήταν κάτι ελαφρό όπως καταλαβαίνεις κι ασήμαντο, αλλά ήταν κάτι

πάρα πολύ βαθύ κι ανεπανάληπτο!!! ... Ο σύζυγός της φυσικά με παρακολουθούσε κι ανησυχούσε, γιατί ήξερε τα πάντα για την σχέση μας ... Μη, μη, ... άχνα, ακόμη και για τούτο άχνα! Στο τέλος άμα θέλεις θα το συζητήσουμε και τούτο, αλλά στο τέλος ... Οπότε ο άνθρωπος, όσο να 'ναι, τρελάθηκε απ' την ζήλεια του! Δεν τον είχε ο τόπος!!! ... Και σα να μην έφτανε αυτό, κάποια στιγμή η διοργανώτρια της έκθεσης, λες κι ήταν βαλτή κι αυτή από μένα!!!, ήρθε και τοποθέτησε ακριβώς μπροστά μου ένα καβαλέτο μ' έναν πίνακα, ο οποίος όμως μ' έκρυβε εντελώς από το βλέμμα του συζύγου της Τασούλας κι έτσι, μ' άφηνε πλέον ανεμπόδιστο, ν' αλώνω τα μάτια της γυναίκας του και να την αναστατώνω ολοφάνερα πια, μέχρι που μου 'ριξε η έρμη ένα δυνατό παρακλητικό βλέμμα, σα να μου 'λεγε «σε παρακαλώ, μη μου το κάνεις αυτό, μη, σε ικετεύω»!!! ... Και τότε, βούτηξα τον θεό από τ' αυτί του Αμφιθέα μου και του 'δωσα καλά να καταλάβει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να όπως σου περιέγραψα, όλα είχαν έρθει τόσο βολικά για μένα εκείνη την ημέρα, που μόνο ένας θεός θα μπορούσε να τα καταφέρει με τόση μαεστρία, μόνο ένας θεός!!! ... Ειδικά δε αυτό με το στήσιμο του καβαλέτου απ' την διοργανώτρια της έκθεσης μπροστά μου, ε αυτό πια, ξεπερνούσε ακόμα και την πιο ακραία θεϊκή προνοητικότητα, ακόμη κι αυτήν, ε μα!!! ... Τόση μαεστρία, τόση τελειότητα στην συμπαντική συνέπεια, για να μου επιτρέψει εμένα, να καρφώνω με την άνεσή μου την Τασούλα, ε μόνο από έναν θεό θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο, μόνο από έναν θεό που να πάρει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή, θα μου πεις ότι δεν σ' άρεσε κιόλας!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τελικά όχι, δεν μ' άρεσε!!! ... Δεν λέω, στην αρχή μ' άρεσε που την είδα, το ήθελα αυτό πάρα πολύ, το λαχταρούσα αφάνταστα να την δω λιγάκι, αλλά όταν κατόπιν μπήκα στην θέση του συζύγου της κι υποψιάστηκα, την φρίκη που μπορεί να ένοιωθε εκείνη την στιγμή αυτό το ανθρωπάκι, θύμωσα! Θύμωσα πάρα πολύ που ο θεός μου τα 'φερε τόσο βολικά εκείνη την ημέρα, αλλά εις βάρος ενός ανθρώπου, που στην τελική, ήταν αυτός που απ' τους τρεις μας, σήκωσε και τον σταυρό του μαρτυρίου!!! ... Εγώ κι η Τασούλα, αν και για μας δεν ήταν καθόλου ευχάριστος ο χωρισμός μας, εντούτοις ήμασταν αρκετά δυνατοί, λύκοι κι οι δυο μας, αντέξαμε! Ο καθένας και με τα ζόρια του φυσικά και καθόλου ευκαταφρόνητα, αλλά μπροστά στο μαρτύριο αυτού του ανθρώπου, του συζύγου της, εμείς ούτε καν βραχήκαμε!!! ... Επ, μην το πεις, σε βλέπω που ετοιμάζεσαι να το πεις ... Ναι ήξερε τα πάντα, και!; ... Ίσως και να την επιδίωξε αν θέλεις σ' ένα εξαιρετικά ακραίο ενδεχόμενο, την σχέση μου με την γυναίκα του, μπορεί! ... Πλην όμως αγάπη μου, αυτός ο άνθρωπος, ακόμη κι έτσι, το είχε προγραμματίσει εντός ενός δικού του και μόνο πλαισίου, έτσι κατά πως τον βόλευε εκείνη την στιγμή! Και φυσικά, δεν είχε προβλέψει ο έρμος, πως εγώ θα την ερωτευόμουνα τόσο πολύ την Τασούλα, που θα ήθελα να την κάνω και γυναίκα μου! Ούτε φυσικά και πως η Τασούλα, θα μ' ερωτευότανε κι εκείνη τόσο, μ' αποτέλεσμα να τεθεί κάποια στιγμή το ζήτημα της διαλύσεως της οικογένειάς τους! ... Κι είχαν και τρία παιδιά μεγάλα!!! ... Άλλο το να μην είχε πρόβλημα ο άνθρωπος με τις εξωσυζυγικές σχέσεις της γυναίκας του, που ίσως να του ανέβαζαν και την προσωπική του λίμπιντο κι ίσως, να του άρεσαν μάλιστα μέχρι ενός σημείου κι άλλο φυσικά, να την χάσει κιόλας αυτή την γυναίκα! Άλλο το ένα κι άλλο τ' άλλο!!! ... Γι' αυτό και τ' ανθρωπάκι τράβηξε μεγάλο ζόρι απ' αυτή την ιστορία, πάρα πολύ μεγάλο ζόρι, τόσο που φαντάσου, έφτασα στο σημείο να τον συμπονάω ακόμα κι εγώ!!! ... Αν είναι δυνατόν κι όμως είναι!!! ... Γι' αυτό και του τράβηξα γερά τ' αυτί του θεού, γι' αυτό! Κι άμα θέλει, ας ξανακάνει παρόμοια βλακεία! Τότε θα του τις βρέξω κιόλας, όχι μονάχα απ' τ' αυτί!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε είσαι θεοπάλαβος τελείως!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εεεε τι να σου πω!!! ... Μπορεί και να 'μαι!!! ... Μπορεί!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σίσυφε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σίσυφε!!!;;; ... Τι θες να πεις, γιατί Σίσυφε!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να μην σε νοιάζει!!! ... Μόνο εσύ θα κάνεις αλλόκοτες σκέψεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά ντε!!! ... Σκέψου ότι θέλεις, δεν σ' εμποδίζω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι λες κι άμα ήθελες, θα μπορούσες να μ' εμποδίσεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Μ' ακριβώς γι' αυτό έκανα και τον χουβαρντά, επειδή προφανώς και δεν μπορώ να σου επιβάλλω τον οποιονδήποτε τρόπο σκέψης!!! ... Πονηρά το είπα όπως καταλαβαίνεις, για να σου βγω κι από πάνω, πονηρά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Παμπόνηρε, αχ παμπόνηρε!!! ... Μια φορά να σε στριμώξω και να δεις τι έχεις να τραβήξεις, μια φορά και θα πληρώσεις για όλα!!! ...

11:38 μμ

Σάββατο, 16 Μαΐου 2020 / 8:30 πμ

### Έρωτας - Αγάπη

ΣΕΙΡΙΟΣ: Για ποια όλα θα πληρώσω δηλαδή, για τις αλήθειες μου!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι, αυτό θα ήταν πράγματι πολύ άδικο!!! ... Δεν μπορεί ποτέ να τιμωρείς κάποιον, γιατί λέει την αλήθεια!!! ... Τότε τους ψεύτες τι θα πρέπει να τους κάνουμε, μνημεία!!! ... Όμως για κάτι πρέπει να τιμωρηθείς, οπωσδήποτε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα έτσι στα καλά καθούμενα και σώνει και καλά, θα πρέπει να τιμωρηθώ κι οπωσδήποτε!!!;;; ... Γιατί!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί μου σπας τα νεύρα συνέχεια!!! ... Γιατί μου ανακατώνεις τα πάντα, όλα όσα γνωρίζω μέχρι τώρα! Τορπιλίζεις συνεχώς όλο μου το αξιακό περιεχόμενο και μου πουρδουκλώνεις τα πάντα, μια από δω και μια από κει, μέχρι που χάνω τον μπούσουλά μου τελείως!!! ... Και τότε, με βουτάς σαν μωράκι απ' τον λαιμό όπως κάνουν οι γάτες με τα γατάκια τους και με πας όπου θέλεις εσύ!!! ... Και δεν φτάνει αυτό, αλλά εκεί που με πας, με παρατάς κι από πάνω, για να τα βγάλω πέρα λες εντελώς μόνη μου!!! ... Που μωρέ!!!;;; ... Στο απόλυτο άγνωστο!!!;;; ... Στο Χάος!!!;;; ... Κι αυτό, έχεις και το θράσος από πάνω, να μου το λες εκπαίδευση, καλλιέργεια και κάτι τέτοια τέλος πάντων!!! ... Μέχρι κι αγάπη!!! ... Έτσι είναι η αγάπη μωρέ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και σαν πως είναι δηλαδή, αυτή η ... ριμάδα η αγάπη!!!;;; ... Ξέρεις!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να βρίσκεσαι πάντα δίπλα στον άλλο άθλιε! Να του παραστέκεσαι στα δύσκολα, να μοιράζεσαι μαζί του τα προβλήματα και να τον βοηθάς να τα λύσει! Στα δύσκολα χρειαζόμαστε τους άλλους, στα δύσκολα! Στα εύκολα, έρχονται όλοι, μα όλοι και

για να σου αρπάξουν, ότι βρουν μπροστά τους κι ότι μπορούν! Στα δύσκολα όμως, όλοι άφαντοι!!! ... Που θα μου υπαινιχθείς εσύ εμένα, πως δεν ξέρω απ' αγάπη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χαμπάρια δεν έχεις απ' αγάπη, χαμπάρια!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρ' τι μας λες!!! ... Και φυσικά να υποθέσω, πως εσύ ξέρεις πολλά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε βέβαια, φυσικά!!! ... Όπως πάντα, φυσικά!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αμφιβάλλεις;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ρε παλιόλυκε, αμφιβάλλω!!! ... Και μόνο που με άφησες στα κρύα του ... Λουτρού ... όταν έφτασα τόσες φορές σε ηδονή και δεν μου έκανες έρωτα ενώ σε παρακαλούσα, αρκεί για να καταλάβει κανείς, πως δεν έχεις ιδέα από αγάπη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Απ' ότι βλέπω, ούτε κι από έρωτα έχεις ιδέα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ούτε κι από έρωτα!!!;;; ... Για πες μου λοιπόν εσύ που ξέρεις, τι τέλος πάντων είναι αυτά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως και θα σου πω και νομίζω, πως θα συμφωνήσεις κι εσύ μαζί μου!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Απ' αυτό το πλευρό να κοιμάσαι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ο έρωτας λοιπόν ... ερωτάκι μου, είναι αυτό που θεωρείς εσύ αγάπη! Είναι η ανάγκη συμπληρώσεως του εαυτού σου, με κάτι που σου λείπει εκείνη την στιγμή! Όπως είπες κι εσύ πριν, θεωρείς αγάπη την συμπαράσταση του άλλου στα προβλήματά σου. Άρα, θεωρείς αγάπη το να φορτωθεί κάποιος με τα προβλήματά σου, την στιγμή που είτε δεν έχει προβλήματα, είτε δεν φτάνει που έχει ένα σωρό δικά του, ... το θεωρείς αγάπη να του φορτώσεις και τα δικά σου από πάνω!!! ... Και το βρίσκεις δίκιο αυτό!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι ε!!!;;; ... Είναι δυνατόν να θεωρείς αγάπη, την υποχρέωση του άλλου, ή μέχρι και καθήκον του, να σε ξεφορτώνει απ' τα προβλήματά σου!!!;;; ... Είναι δυνατόν!!!;;; ... Εσύ δηλαδή αν έρθει κάποιος, την ώρα που πλέεις σε πελάγη ευτυχίας και σου ζητήσει, να εγκαταλείψεις την ευτυχία σου για χάρη του, δηλαδή να φορτωθείς εσύ την δυστυχία του για να ευτυχίσει εκείνος, θα ένοιωθες ευχάριστα!!!;;; ... Δεν συμφωνήσαμε ήδη, πως η ευτυχία είναι η μέγιστη ενσυναίσθηση, η κορυφή κάθε επιδιώξεως!!!;;; ... Ποιος λοιπόν έχει το δικαίωμα και γιατί παρακαλώ, να τραβάει προς τα κάτω και να δυστυχεί, όσους καταφέρνουν κάποια στιγμή να είναι ευτυχισμένοι!!!;;; ... Ποιος και γιατί!!!;;; ... Μπορεί η αγάπη να είναι άδικη!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε μα!!! ... Και τι θα πρέπει να γίνει δηλαδή, ο κάθε δυστυχισμένος να εγκαταλείπεται στην μοίρα του!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε όχι φυσικά!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρα δεν πρέπει να του προσφέρουμε την αγάπη μας!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως και μόνο άμα μπορούσαμε να του την προσφέρουμε, θα έπρεπε να του την προσφέρουμε, αλλά στην πραγματικότητα, ποτέ δεν μπορούμε!!! ...



ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί παρακαλώ δεν μπορούμε!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί η αγάπη ... αγάπη μου, είναι αποκλειστικό προνόμιο των θεών, γι' αυτό! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Των θεών ε!!!;; ... Κι εσύ είσαι θεός!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγώ θεός!!!;; ... Ούτε κατά διάνοιαν!!! ... Από που κι ως που σου 'ρθε να με ρωτήσεις κάτι τέτοιο!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα μόλις τώρα, αλλά και πόσες άλλες φορές δεν με λες αγάπη σου!!!;; ... Άρα, αφού μου προσφέρεις κάτι αποκλειστικά θεϊκό, πάει να πει πως θεωρείς τον εαυτό σου ως θεό!!! ... Χα!!! ... Επιτέλους σου την έφερα παλιόλυκε, επιτέλους!!! ... Την πάτησες εξυπνάκια, την πάτησες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Αμ δε που την πάτησα!!! ... Εσύ την πάτησες πάλι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εγώ!!!;; ... Πως!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ως συνήθως, σαν χαζοπούλι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... τώρα θα δεις κτήνος!!! ...

(Κι ορμάει κατά πάνω του να τον χτυπήσει, μόνο που έτσι χωρίς να το υπολογίσει, βρίσκεται κοντά του πια κι αυτός, δεν αφήνει φυσικά την ευκαιρία να πάει χαμένη! Την βουτάει απ' το μαλλί και με γρήγορες κινήσεις, την παγιδεύει γερά στην αγκαλιά του!!! ... Ενώ ταυτόχρονα, επιχειρεί να την φιλήσει με πάθος στο στόμα! ... Εκείνη αντιστέκεται κάμποση ώρα, έτσι για ... τους τύπους!!! ... και μετά, παραδίνεται σύγκορμη γι' ακόμη μια φορά, στο ερωτικό τους πάθος!!! ... Μα και πάλι ο λύκος, ύστερ' από λίγο την αποφορτίζει και την αφήνει, ξανά στα κρύα του ... Λουτρού!!! ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Για πες μου λοιπόν τώρα ... χαζοπούλι μου ..., αυτή η στιγμή τι ήταν, έρωτας ή αγάπη!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Φρίκη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φρίκη!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Φυσικά ... Σαν τι θα μπορούσε δηλαδή, να είναι ετούτο το μαρτύριο!!!;; ... Σε θέλω το καταλαβαίνεις, σε θέλω σαν τρελή!!! ... Πως αλλιώς να σου το πω!!!;; ... Θέλω να με γλείψεις απ' την κορυφή ως τα νύχια, να χώσεις την γλώσσα σου βαθιά μες στο ... μου, μέχρι που να πλαντάξω από σπασμούς! ... Να μου χουφτώσεις με πάθος το στήθος και τους γλουτούς μου, να με λιώσεις, να με φουντώσεις!!! ... Και τότε να ορμήσω κι εγώ πάνω σου με την ίδια λύσσα, να σε γλείψω παντού, να καταπιώ τον ... σου κι εσύ να βογκάς από ηδονή! Και μετά, να χωθείς μέσα μου ολόκληρος, να με σκίσεις και να χύσουμε μαζί, όλο το πάθος μέσα μας, στο χόμα, σαν σπόρο γόνιμο, γερό για τ' αύριο!!! ... Κι έτσι σαν αποκάμουμε, να με μαζέψεις στην αγκαλιά σου, ν' ανασάνω και πάλι μα λεύτερη! Λεύτερη πια απ' την τυραννία του πάθους και της ηδονής, λυτρωμένη, το καταλαβαίνεις!!! ... Σε θέλω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι εγώ σε θέλω τόσο κι ακόμα περισσότερο!!! ... Δεν το αισθάνεσαι!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε άιντε πια τι περιμένεις!!!;; ... Σκίσε με επιτέλους, δεν αντέχω άλλο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κοντεύει, κοντεύει η ώρα και γι' αυτό, θα δεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όλο το ίδιο μου λες, μα δεν το βλέπω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως ... εγώ το βλέπω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ξέρω! ... Εσύ πάντα βλέπεις εκείνα, που κανένας άλλος δεν μπορεί να τα δει!!! ... Ναι, το 'χω εμποδώσει!!! ... Ωχ, ουφ ... Άιντε τώρα να σβήσω πάλι και να περιμένω κι εγώ, πότε θα 'ρθει επιτέλους αυτή η ευλογημένη στιγμή της λύτρωσης!!! ... Άιντε να σε δω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όταν θα μ' αγαπήσεις κι εσύ! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιιι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όταν θα μ' αγαπήσεις κι εσύ! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Συγγνώμη, δηλαδή δεν έχεις καταλάβει ακόμα ότι σ' αγαπάω!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα δεν μ' αγαπάς, ... ακριβώς τουλάχιστον!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν σ' αγαπώ!!!;;; ... Και θα 'θελα ποτέ ανόητε, να κάνω έρωτα με κάποιον που δεν θα τον αγαπούσα!!!;;; ... Για ποια με πέρασες, για ποια με περνάς!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Δεν μ' αγαπάς ... αγάπη μου, αλλά με ερείς! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι σε κάνω λέει!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Με ερείς! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι 'ν' πάλι ετούτο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ερώ, ερείς! Το αρχαίο ρήμα, απ' το οποίο προέκυψε ο Έρωτας! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα! ... Και γιατί εγώ σ' ερώ τέλος πάντων, ενώ εσύ μ' αγαπάς!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί απλά εσύ μ' ερείς, επειδή με θέλεις πάρα πολύ! Ενώ εγώ σ' αγαπώ, γιατί είς' εδώ και υπάρχουν για μένα, για χάρη μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι εσύ που είσαι δηλαδή, δεν είς' εδώ για μένα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εδώ είμαστε κι οι δυο μας, αλλά πριν προλάβεις να πεις κι οτιδήποτε άλλο, σου διευκρινίζω πως ο έρωτας, όπως έγραψε κι ο Πλάτωνας στο Συμπόσιό του, είναι η επιθυμία μας να διατηρήσουμε όσα ήδη έχουμε, αλλά και ν' αποκτήσουμε, οτιδήποτε δεν έχουμε που θα μας κάνει καλύτερους!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κοίτα να δεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μην με ειρωνεύεσαι και προπαντός τον Πλάτωνα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι η αγάπη δηλαδή τι είναι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Η παράστασή μας δίπλα σε κάποιον, η απεριόριστη διάθεσή μας, για να πάρει αυτός από μας, ότι νομίζει πως χρειάζεται! ... Αυτό, που μόνο ο θεός μπορεί να το κάνει απόλυτα αγάπη μου!!! ... Μόνον ο θεός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρα κι εσύ είσαι θεός, που όλο αγάπη σου με λες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι μόνο θεός δεν είμαι, αλλά ούτε καν άνθρωπος όπως βλέπεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τότε τι είσαι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Δαίμονας όπως έγραψε επίσης ο Πλάτωνας στο Συμπόσιο, Δαίμονας!!! ... Κάτι μεταξύ ανθρώπου και θεού, για να γεφυρώνει την απόσταση μεταξύ τους και ν' αποκτά το Άπειρον, την ολότητα και την πληρότητά του!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... ώστε Δαίμονας είσαι λοιπόν!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μάλλον ... Θα δείξει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πως θα δείξει!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Με το αν θα μ' αγαπήσεις τελικά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και πότε θα φανεί ότι σ' αγάπησα, αφού τώρα όπως λες δεν σ' αγαπώ!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Για σκέψου το κι εσύ λίγο, μετά απ' όσα είπαμε! Τι τελικά είναι η αγάπη; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν έχω να σκεφτώ τίποτα! Εσύ θα πεις κι εγώ θα σε κρίνω! ...

### Απειρισμός

ΣΕΙΡΙΟΣ: Άντε, ας είναι κι έτσι!!! ... Αγάπη λοιπόν, είναι αυτή καθαυτή η παρουσία του θεού! Κοίταξε γύρω σου! Πουθενά δεν βλέπεις τον θεό, πουθενά! Εκείνο το δέντρο για παράδειγμα είναι ο θεός;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι φυσικά!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εκείνο το υπέροχο αγριολούλουδο είναι ο θεός; Εκείνη η παπαρούνα, το απαλό αεράκι που μόλις φύσηξε, τα τζιτζίκια και τα τριζόνια που δεν σταμάτησαν στιγμή να τρίζουν, τα μυρμήγκια, οι πεταλούδες, τα πουλιά που κελαηδάνε, εγώ; Τι απ' όλ' αυτά είναι θεός;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τίποτα!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως!!! ... Το καθένα απ' αυτά ξεχωριστά, δεν είναι φυσικά θεός! Η ολότητά τους όμως, αυτός είναι ο θεός, η ολότητα, το Άπειρον!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όπα ... και σε τσάκωσα τώρα!!! ... Άμα λοιπόν το Άπειρον είναι ο θεός σου, τότε κι εσύ κι εγώ που βρισκόμαστε μέσα στο Άπειρον, ως κάποιο απ' τα κομμάτια του, είμαστε κι εμείς θεοί, έτσι δεν είναι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Περίπου, όχι ακριβώς! ... Είμαστε μετοχές του θεού!!! ... Ενός θεού, που ακόμη δυστυχώς, δεν είμαστε σε θέση να τον αντιληφθούμε στην ολότητά του. Δεν υπάρχει η κατάλληλη ικανότητα αντίληψης στην ανθρωπότητα ακόμα, για μια τόσο τεράστια ενσυναίσθηση!!! ... Αυτό σήμερα, θα τρομοκρατούσε τον κάθε άνθρωπο, που έχει συνηθίσει σε θεούς πατέρες και δημιουργούς των πάντων, οι οποίοι θεοί, είναι κι οι μοναδικοί ρυθμιστές και νομοτηρητές του παντός!!! ... Και ξέρεις, αυτή είναι μια πάρα πολλή παιδιάστικη θεώρηση του θεού, εξωφρενικά πρωτόγονη!!! ... Γιατί μέσ' απ' αυτή την οπτική, ξαφνικά όλες οι ευθύνες του Σύμπαντος κόσμου, πετιούνται στον κάθε ευκαιριακό θεό κι ο άνθρωπος, αυτόματα απαλλάσσεται όλων των δικών του προσωπικών του ευθυνών, έναντι του Σύμπαντος! Όπως τα παιδάκια, που για όλα θέλουν να 'χουν την ευθύνη, ο πατέρας τους κι η μάνα τους!!! ... Κι αυτή η

απέραντη ανευθυνότητα, ή κι ευθυνοφοβία αν θες, κρατάει τον άνθρωπο ακόμα τόσο χαμηλά, τόσο ξεπεσμένο και τόσο μακριά από τον θεό, που ούτε να τον φανταστεί σωστά δεν μπορεί!!! ... Κι έτσι τον πλάθει κατά καιρούς αλλιώτικον, θεοπλασία το λέω εγώ αυτό, έτσι που να τον βολεύει περιστασιακά! Μα κάθε φορά τον πλάθει λειψό κι ανέσωτο! Πότε σαν πατέρα, πότε σαν δημιουργό, σαν βασιλιά κι ότι άλλη βλακεία βάζει ο νους του, αρκεί μονάχα και πάντα, ο άνθρωπος να βρίσκεται μακριά από κάθε ευθύνη για την μοίρα του Σύμπαντος! Μέχρι ακόμα και για την προσωπική του!!! ... Μιαν ηθική κατάντια κυριολεκτικά!!! ... Ένας βαθύς πρωτογονισμός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί μήπως αν μπορούσε να δει τον θεό όπως εσύ, θα μπορούσε λες ν' αναλάβει τις ευθύνες του!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το πιθανότερον όχι, ... στην αρχή τουλάχιστον ... Είναι όντως αδύνατον σήμερα, να μπορέσει η ανθρωπότητα, να περάσει από την μια στιγμή στην άλλη, σε μια διαφορετική κι ουσιαστική συμμετοχική θρησκεία, από τις σημερινές γελοίες κι αμετοχικές!!! ... Σε μια θρησκεία, που ο άνθρωπος να είναι μέρος του θεού κι όχι δημιούργημα του θεού! ... Ναι θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο, να επικρατήσει σχετικά γρήγορα μια τέτοια θρησκεία, που στόχος της δεν θα είναι πια να προσφέρει θεϊκές απαντήσεις επί παντός επιστητού, αλλά να θέτει διαρκώς, τα σωστά ερωτήματα προς τον θεό και κυρίως, ν' αναζητεί διαρκώς και με πάθος, την σχέση, ή την θέση καλύτερα του ανθρώπου, μέσα στο όλον του θεού!!! ... Μια θρησκεία, που δεν θα ψάχνει δηλαδή για έτοιμες θεϊκές λύσεις κι εντολές παντού, αλλά που θα ψάχνει διαρκώς για τον συμμετοχικό ρόλο του ανθρώπου μέσα στο θεϊκό γίνεσθαι κι όχι μόνον του ανθρώπου!!! ... Γιατί μετοχές του θεού είναι κι οι πέτρες τα δέντρα, τα πουλιά, τα ζώα, ο ουρανός κι η θάλασσα, μέχρι κι οι άυλες ιδέες, μέχρι κι αυτές!!! ... Πώς να πεισθεί τώρα ο κάθε ανόητος, που έχει μάθει μέχρι σήμερα, πως για όλα του τα προβλήματα υπάρχει κάπου ένας θεός, πάνω στον ουρανό, ή στα έγκατα της Γης, ή οπουδήποτε αλλού, ο οποίος είναι διαρκώς διαθέσιμος στον καθένα μας, μ' ένα απλό άναμμα κεριού, ή οποιοδήποτε άλλο ηλίθιο τάμα, αυτός ο καταταλαιπώρος θεός, να τον υπηρετήσει σαν κανένας σκλάβος, μέχρι και σαν ... μαλάκας ορισμένες φορές!!! ... Ναι σαν μαλάκας κυριολεκτικά, όταν ακούς τον άλλον να προσεύχεται και να παρακαλάει, «θεέ μου, κάνε να κερδίσω το λαχείο και να βρω γκόμενα»!!! ... Έλεος δηλαδή, έλεος!!! ... Ε ναι κι απ' αυτήν την ανθρωπότητα, δεν μπορείς να περιμένεις ... θαύματα!!! ... Σιγά σιγά όμως, ίσως και μετά από εκατοντάδες χρόνια, μπορεί κάτι ν' αλλάξει!!! ... Ποιος ξέρει, μπορεί τότε ο Απειρισμός, να είναι η μοναδική θρησκεία!!!;;; ... Μπορεί!!! ...

### Αγάπη

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και μέχρι τότε δηλαδή, ποιος θ' αγαπάει και ποιος όχι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα!!! ... Σωστή η παρατήρησή σου, σωστή!!! ... Πάντως σίγουρα ο θεός θα μας αγαπάει για όσο υπάρχουμε! ... Κι αυτή είναι η ουσία του θεού, η αγάπη! Τι είναι λοιπόν η αγάπη; Η παρά του ανθρώπου και πάντων, στάση του θεού. Η παράσταση του θεού! ... Μα κι ο άνθρωπος θα μου πεις, μπορεί να παραστέκεται σε άνθρωπο, τότε γιατί αυτό να μην είναι αγάπη;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι ακριβώς αυτό θα σε ρωτούσα! Πως στην ευχή το κατάλαβες;

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Απ' τα μάτια σου, απ' αυτά τα γλυκά ματάκια, που πριν από 5.247 ημέρες ήταν κατάμαυρα σαν κάρβουνα και τώρα, είναι καστανά και διεισδυτικά, που κόβουν σαν λεπίδες σε κάθε κοίταγμά τους!!! ... Αχ τα ματάκια σου, αυτά τα ματάκια!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Πότε είπες πως τα μάτια μου ήταν κατάμαυρα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Α κάποτε, δεν έχει σημασία! ... Τα μάτια σου είναι πάντα ίδια, εγώ θέλω κατά καιρούς ίσως, να τα βλέπω διαφορετικά! Έτσι για ... ποικιλία ας πούμε, μην δίνεις σημασία!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρες μάρες κουκουνάρες δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ας πούμε κι έτσι! ... Κι ο άνθρωπος που λες για να συνεχίσω την σκέψη μου, μπορεί να παρασταθεί σε άνθρωπο. Απλά κι εκεί είναι η διαφορά με την θεϊκή παράσταση, ο κάθε άνθρωπος μπορεί να παρασταθεί μέχρι ενός σημείου, μέχρι εκεί που φτάνουν οι δυνατότητές του, ή κι η θέλησή του κάθε φορά, μα μέχρι εκεί! Ενώ ο θεός, έχει αυτό το μοναδικό προνόμιο, να παρίσταται «νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων», απεριόριστα και ολοκληρωτικά!!! ... Κατά συνέπεια, εάν ορίσουμε αυτή την μοναδική σε ποιότητα και ποσότητα παράσταση του θεού ως αγάπη κι ουσιαστικά, τον ίδιο τον θεό ως την αγάπη, τότε κάθε φορά που οι άνθρωποι βάζουν στο στόμα τους την λέξη αγάπη κι αφού δεν έχει την παραμικρή σχέση με την πραγματική αγάπη του θεού, με τον ίδιο τον θεό, δεν είναι στην πραγματικότητα, η μέγιστη ύβρις προς τον θεό!!!;;; ... Δεν είναι κυριολεκτικά, ότι πιο πρόστυχο μπορεί να βάλει ο νους τ' ανθρώπου!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Πρόστυχη η αγάπη!!!;;; ... Μα τι λες!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι αγάπη μου, δεν υπάρχει μεγαλύτερη προστυχιά για έναν άνθρωπο, απ' το να λέει στον άλλο «σ' αγαπώ»!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι εσύ που το ξέρεις δηλαδή, γιατί μου το λες συνέχεια, «σ' αγαπώ» και «σ' αγαπώ» και «σ' αγαπώ», ε!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί εγώ ξέρω τι εννοώ όταν σου λέω «σ' αγαπώ» κι έτσι, δεν υβρίζω τον θεό και δεν γίνομαι πρόστυχος απέναντί του κι απέναντί σου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Άιντε πάλι!!! ... Εσύ ο σωστός ξέρεις τι κάνεις και τι λες, ενώ όλοι εμείς οι υπόλοιποι, τα 'χουμε τελείως χαμένα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μάλλον!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Βρε άει παράτα μας!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πρόσεξέ με αγάπη μου! ... Στην αγάπη του θεού όπως σου είπα, υπάρχει ένα πολύ βασικό χαρακτηριστικό. Η διάθεση! Πρόσεξε, η ολοκληρωτική διάθεση! ... Ο θεός παρίσταται και ταυτόχρονα, είναι διαθέσιμος στον οποιονδήποτε και σ' οτιδήποτε, να πάρει ότι θέλει μα ότι θέλει απ' τον θεό και να δώσει επίσης, ότι θέλει στον θεό! Το καταλαβαίνεις αυτό που σου λέω;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εννοείς δηλαδή, ότι ο θεός πχ, μας επιτρέπει να πάρουμε ότι θέλουμε απ' το υπόλοιπο περιβάλλον μας!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Κι εδώ θα την πατήσεις! ... Ότι μα ότι θέλουμε, επιμένεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Μέχρι και την ζωή σου ακόμα!!!;;; ... Χα!!! ... Την πάτησες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά μέχρι και την ζωή μου, μα ... και την ζωή σου ακόμα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα διάολε, α Δαίμονα, τι είναι αυτό που λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό π' ακούς αγάπη μου, αυτό π' ακούς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν πας καλά, δεν πας καθόλου καλά!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως, ξέρω πάρα πολύ καλά τι λέω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!!!;;; ...

### Δίκαιον

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Μπορεί αγάπη μου ο θεός να μας επιτρέπει να πάρουμε ελεύθερα μέχρι και την ζωή του οποιουδήποτε, πλην όμως αγαπούλα μου, ο θεός μέσα απ' την συλλογικότητα της ανθρωπότητας και χωρίς η ανθρωπότητα, να έχει καν την υποψία πως κάνει κάτι θεϊκό, χωρίς δηλαδή την απόλυτη συνείδηση της θεϊκής παρέμβασης, ενεργεί ως κοινωνία και βάζει το μέτρο σε τέτοιου είδους ζητήματα!!! ... Κι εδώ λοιπόν ο θεός, παρίσταται πια ως ΔΙΚΑΙΟΝ κι ως ΝΟΜΟΣ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δίκαιον, νόμος!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως, δίκαιο!!! ... Μέσα απ' το δίκαιο, μέσ' απ' το νόμο, μπορείς ν' αντιληφθείς την παρουσία του θεού, η οποία περνάει μέσα απ' τον άνθρωπο κι εκδηλώνεται, σ' αυτό το μεγαλείο του περί Δικαίου αισθήματος!!! ... Και των νόμων κατ' επέκταση, που είναι τα εργαλεία του δικαίου!!! ... Το δίκαιο επομένως αγάπη μου, είναι σχεδόν ο ίδιος ο θεός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρέ τι μας λες!!!;;; ... Πόσοι και πόσοι νόμοι, δεν είναι άδικοι και πόσες φορές αλήθεια, δεν γινόμαστε μάρτυρες αισχρών και κατάπτυστων δικαστικών αποφάσεων!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σ' αυτό δεν έχεις καθόλου άδικο, αλλά πρόσεξε μια λεπτομέρεια. Αυτές τις αδικίες που παρατήρησες, πρόσεξε, τις όρισες ήδη αδικίες!!! ... Άρα, τι σημαίνει αυτό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι σημαίνει;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ότι το δίκαιο που είναι ουσιαστικά ο ίδιος ο θεός, είναι δίκαιο, ενώ τα εργαλεία του, ο νόμος δηλαδή και τα εκάστοτε δικαστήρια που τον επιβάλλουν, τα οποία είναι συγκυριακά κατασκευάσματα κι από κάποια συγκεκριμένη ηγεσία, με σαφή συμφέροντα κι επιδιώξεις, είναι εξαιρετικά προβληματικά!!! ... Άρα δεν πάσχει το δίκαιο κι ο θεός, αλλά τα εργαλεία του δικαίου, η ανθρώπινη μετοχή στο θείο! Έχουμε δηλαδή μια προβληματική σχέση μεταξύ ανθρώπου και θεού, που χρήζει βελτιώσεως! Αλλά κι αυτά ακόμα τα εργαλεία, δεν μπορείς να πεις ότι πάσχουν τελείως, αφού κανένας νόμος και κανένα δικαστήριο δεν υπάρχει, χωρίς την ανοχή αυτών που τα υφίστανται!!! ... Άρα ακόμη κι αυτά τα εργαλεία, που θεωρούνται

άδικα από κάποιους, φέρουν και την ευθύνη ακριβώς αυτών, που τα θεωρούν άδικα και που ενώ τα θεωρούν άδικα, δεν κάνουν το παραμικρό, ή έστω κάτι ελάχιστο αν θες, για να τ' αλλάξουν!!! ... Άρα όσο είναι το δίκαιο θεϊκό, άλλο τόσο είναι και το άδικο, αφού οι ίδιοι ακριβώς άνθρωποι, αποδέχονται την ίδια στιγμή και τα δύο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έτσι είναι μικρούλα μου, έτσι!!! ... Τόσο οι δίκαιοι νόμοι, όσο κι οι άδικοι, δεν υφίστανται πάντα στην ίδια κοινωνία, στην ίδια ακριβώς κοινωνία!!!;;; ... Άρα όπως αυτή η κοινωνία, έχει την δύναμη να επιβάλλει τους δίκαιους νόμους, έτσι ακριβώς έχει και την δύναμη, να καταργήσει τους άδικους!!! ... Κι όμως δεν το κάνει!!! ... Άρα αυτό δεν σημαίνει, πως είτε αυτοί που θεωρούν άδικο έναν νόμο, είναι λιγότεροι απ' αυτούς που τον θεωρούν δίκαιο, είτε πιο ηλίθιοι στην πραγματικότητα, έτσι ώστε αν και περισσότεροι, εντούτοις η δύναμή τους ελέγχεται απόλυτα με διάφορα επικοινωνιακά τεχνάσματα απ' τους λιγότερους, οι οποίοι τελικά κι επιβάλλουν τους άδικους νόμους!!! ... Σε κάθε περίπτωση όμως, κοινή είναι η ευθύνη ολόκληρης της κοινωνίας κι όλων των ανθρώπων, μηδενός εξαιρουμένου, ακόμη και των ηλιθίων!!! ... Όλοι ανεξαιρέτως έχουν την ευθύνη, για την μορφή του θεού ανάμεσα στους ανθρώπους, η οποία μπορεί κάλλιστα να είναι και δίκαιη, μα και άδικη!!! ... Διαφωνείς μήπως; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... Δεν μπορώ να πω ότι διαφωνώ έτσι όπως τα παρουσιάζεις πάλι, αλλά να, ... μου ξενίζει κάπως αυτό το ενδεχόμενο, της θεϊκής παράστασης κι ως κάτι άδικο! ... Άδικος ο θεός!!!;;; ... Δεν κολλάει!!! ...

### Πλάνη

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σ' αυτό, δεν έχεις και πολύ άδικο! ... Κοίταξε να δεις πως πέφτω κι εγώ στην πλάνη αυτή, κοίτα να δεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πλάνη!!!;;; ... Ποια πλάνη!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, η γλώσσα παιδί μου, είναι κάτι πάρα πολύ ζωντανό, κάτι που διαμορφώνεται διαρκώς στην πορεία του χρόνου, για να εξυπηρετεί κάθε φορά, τις ανάγκες της επικοινωνίας. Κι αυτή η επικοινωνία, εκβιάζεται θα μπορούσα να πω, απ' την εξέλιξη των πραγμάτων και κυρίως των εννοιών. Έτσι μια λέξη που σήμερα καλύπτει μιαν έννοια συγκεκριμένη, είναι σαφής και κατανοητή απ' όλους. Όταν όμως αυτή η έννοια, τροποποιηθεί κατ' ελάχιστον, τότε η λέξη κανονικά θα πρέπει ν' ακολουθήσει την αντίστοιχη εξέλιξη και να διαμορφωθεί κι αυτή αναλόγως. Δυστυχώς όμως αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο! Τα πράγματα, οι καταστάσεις, οι έννοιες δηλαδή, μπορούν ν' αλλάξουν ανά πάσα στιγμή. Οι λέξεις όμως σε μια γλώσσα, δεν είναι δυνατόν να παρακολουθούν κατά πόδας μιαν τέτοια αχαλίνωτη εξέλιξη! Κι έτσι πάρα πολλές φορές, συμβαίνει οι λέξεις να μην αρκούν να περιγράψουν με ακρίβεια κάτι όπως πριν, μέχρι και να μη μπορούν να εκφράσουν καθόλου, κάποια συγκεκριμένη έννοια!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για πες μου ένα παράδειγμα να σε καταλάβω.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να αυτό που παρατήρησες πριν λίγο για τον θεό. Είπες πως σε ξενίζει κάπως η ιδέα ενός άδικου θεού, έτσι δεν είναι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί εσύ μπορείς να φανταστείς, έναν άδικο θεό!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Εγώ ναι, μπορώ να φανταστώ ακόμη κι έναν άδικο θεό, αλλά άσε με εμένα, εσύ μπορείς να φανταστείς έναν άδικο θεό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι βέβαια!!! ... Και για να 'χουμε καλό ρώτημα, εσύ πως μπορείς να τον φανταστείς!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Με μian πάρα πολλή απλή ... απο-πλάνηση!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αποπλάνηση!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι αποπλάνηση!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ορίζοντας κάπως διαφορετικά το δίκαιον, απ' τον τρόπο που το ορίζουν όλοι! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να όλοι σας ορίζεται πάνω στο ίδιο ακριβώς ζήτημα, ένα μέρος του ως δίκαιο κι ένα μέρος του ως άδικο. Για παράδειγμα, θεωρούμε όλοι μας την κλοπή ως κάτι άδικο, έτσι δεν είναι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αυτό έλειπε να την θεωρήσουμε και δίκαιη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Κι όμως γλυκούλα μου, η κλοπή είναι και δίκαιη!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είσαι τρελός!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπα ... δε νομίζω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρέ θεοπάλαβος!!! ... Άκου δίκαιη η κλοπή!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι μωράκι μου απαίδευτο, ναι! Η κλοπή είναι και δίκαιη!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρέ τι λες!!!;;; ... Ακούς τι λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξέρω πάρα πολύ καλά τι λέω, χα, χα, χα!!! ... Και θα συμφωνήσεις μάλιστα κι εσύ μαζί μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εγώ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι μωράκι μου εσύ!!! ... Και σε ρωτάω για να το διαπιστώσεις, η κλοπή δεν είναι δίκαιη για τον κλέπτη τουλάχιστον, αφού διαφορετικά δεν θα έκλεβε!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι με νοιάζει εμένα τι είναι για τον κλέπτη!!!;;; ... Η κλοπή είναι κλοπή, πάει και τέλειωσε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε όχι πάει και τέλειωσε, όταν μιλάμε για τον ίδιο τον θεό!!! ... Ύβρις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι σχέση έχει ο θεός τώρα με την κλοπή, μπορείς να μου πεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα η κλοπή δεν είναι ένα ζήτημα δικαίου και το δίκαιο, δεν είναι ο ίδιος ο θεός;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α εκεί το πας! ... Και που θες να καταλήξεις;



ΣΕΙΡΙΟΣ: Στο ότι τελικά, έχουμε απίστευτη πλάνη για πάρα πολλά πράγματα, εξαιτίας της τεχνικής δυσκολίας της γλώσσας, να παρακολουθεί σε πραγματικό χρόνο την εξέλιξη των εννοιών. Πρόσεξέ με και θα καταλάβεις. Ως προς την κλοπή για παράδειγμα, μέχρι κι εγώ ακόμα συμφωνώ πως είναι άδικη.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μπα!!! ... Συμφωνείς κι εσύ λοιπόν πως είναι άδικη;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μη βιάζεσαι! ... Συμφωνώ καταρχήν πως είναι άδικη, για να μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας, αλλά μέσα μου εγώ στην λέξη άδικη, δίνω τελείως διαφορετική σημασία από σένα!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βρε θα με τρελάνεις!!!;; ... Τι σόι διαφορετική σημασία μπορείς να της δώσεις!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να βρε παιδάκι μου, εσύ λες άδικη η κλοπή, αλλά γιατί;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι γιατί; Γιατί είναι άδικη! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δηλαδή;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι δηλαδή μωρέ, είναι σωστό να πάει ο ένας και να κλέβει τον κόπο και τον μόχθο του άλλου!!!;; ... Πας καλά!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Πρόσεξε λοιπόν στον συλλογισμό σου, πως δεν λαμβάνεις καθόλου υπόψη τις ανάγκες του κλέπτη!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αυτό έλειπε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι αν για παράδειγμα αυτός ο κλέπτης, ήταν μιαν απελπισμένη μάνα, που έκλεψε ένα μπουκάλι γάλα για τα θεονήστικα παιδιά της, θα ήταν το ίδιο ακριβώς πράγμα, με έναν βαθύπλουτο επιχειρηματία, που θα έκλεβε μέχρι κι απ' τον μισθό του θυρωρού του εργοστασίου του!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... πας να με μπουρδουκλώσεις πάλι, αλλά δεν θα σου κάνω το χατίρι, όχι!!! ... Και στις δυο περιπτώσεις έχουμε κλοπή και στο μόνο που διαφέρουν, είναι στην διαφορετική τους αντιμετώπιση ως προς την τιμωρία τους!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Βλέπεις λοιπόν την πλάνη!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα ποια πλάνη πανάθεμά σε, ποια πλάνη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Την πλάνη των λέξεων!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να αν σου πω σκέτη την λέξη κλοπή, σε ποια απ' τις δυο προηγούμενες περιπτώσεις θα πάει καταρχήν τουλάχιστον το μυαλό σου;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για να είμαι ειλικρινής όμως, πρώτα θα πήγαινε στην περίπτωση του επιχειρηματία!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και ξέρεις γιατί;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!!;; ... Όχου, ... δεν ξέρω!!! ... Γιατί;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί απλούστατα δεν βρέθηκες ποτέ στην καθημερινότητα της απελπισμένης μάνας! Ενώ αντιθέτως, στην περίπτωση του θυρωρού, που είτε μπορείς να την αντιληφθείς από το κοινωνικό σου περιβάλλον, είτε από τον εργασιακό χώρο που κάποτε προσδοκάς να ενταχθείς, μπορείς να μπεις ανά πάσα στιγμή και σε καθημερινή μάλιστα βάση! Έχεις μίαν κάποια σχετική εμπειρία, είτε άμεση, είτε έμμεση! Επομένως κι ουσιαστικά, κρίνεις την κλοπή αυστηρά ή επιεικώς, ανάλογα με τις πιθανότητες που θα μπορούσε να έχει αυτή πάνω σου, με τις πιθανότητες να συμβεί στο εγώ σου! Με το αν θα μπορούσε δηλαδή, να συμβεί να σε κλέψουν κι όχι στο αν θ' αναγκαζόσουν κάποια στιγμή, να κλέψεις κι εσύ για τα παιδιά σου!!! ... Άρα η αίσθηση του δικαίου εν προκειμένω, εξαρτάται αποκλειστικώς και μόνο απ' το προσωπικό σου συμφέρον, απ' το πόσο επηρεάζει την πάρτη σου ... παρτάκια!!! ... κι όχι φυσικά, απ' την πίστη σου στον θεό, ο οποίος φυσικά αγαπάει εξίσου και την μάνα και τον επιχειρηματία των παραδειγμάτων μας! ... Και δε νομίζω πως θα τολμούσες ποτέ, να το αρνηθείς ακόμη κι αυτό!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποιο αυτό;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τ' ότι ο θεός μπορεί κι αγαπάει εξίσου, τους πάντες και τα πάντα, όλους κι όλα ανεξαιρέτως!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Διάολε, Δαίμονα, ... Ναι, αυτό δεν θα μπορούσα να το αρνηθώ! ... Δεν θα μπορούσα να φανταστώ έναν θεό, που να μην αγαπάει, που να μην συγχωρεί τους πάντες και τα πάντα!!! ... Ναι, αυτό είν' αλήθεια!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βλέπεις λοιπόν την πλάνη;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποια πλάνη;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Της λέξεως κλοπή!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν καταλαβαίνω τι θες να πεις!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να βρε παιδάκι μου, λέγοντάς σου σκέτη, μόνη της την λέξη κλοπή, δεν μπορεί να πάει ο νους σου, ακριβώς στην συγκεκριμένη περίπτωση κλοπής, αλλά περιορίζεται σε μια γενική θεώρηση, πως κάποιος έκλεψε κάτι από κάποιον. Κι ως εδώ, έχει την δικιά της σαφήνεια η λέξη. Από κει και πέρα όμως, σε κάθε περίπτωση κλοπής ξεχωριστά, σα ν' αρχίζουν να περιπλέκονται τα πράγματα, δε νομίζεις;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντάξει, ίσως να είναι κι έτσι.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αν όμως για παράδειγμα, στην περίπτωση της μάνας, είχαμε μια λέξη ας πούμε ... άντε τώρα τι να πούμε!!!;;; ... Ας πούμε τέλος πάντων κλοπήμα και στην περίπτωση του επιχειρηματία, κλοπήεπι, τότε αν σου έλεγα σκέτη την λέξη κλοπήμα ή σκέτη την λέξη κλοπήεπι, δεν θα καταλάβαινες αμέσως, σε ποια περίπτωση ακριβώς αναφέρομαι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α αυτό εννοείς! Φυσικά και θα το καταλάβαινα.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτή λοιπόν η πλάνη, υπάρχει παντού στην ζωή μας και πέφτουμε τόσο συχνά, σε πλήρη ασυνεννοησία, καίτοι χρησιμοποιούμε τις ίδιες ακριβώς λέξεις!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... τώρα που το λες ..., με προβληματίζεις κι εμένα! ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Θεε τώρα να δούμε και μερικές, από τις πάμπολλες πλάνες που υποπέσαμε μονάχα οι δυο μας και στην συζήτησή μας εδώ πέρα;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε τώρα, είμαι πραγματικά πολλή περίεργη ν' ακούσω τις σοφιστείες σου, μα πάρα πολλή περίεργη όμως!!! ...

### Θεός

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ας ξεκινήσουμε πρώτα απ' τον θεό για παράδειγμα κι όπως τον βρίσκουμε, στην έννοια του δικαίου. Είπες λοιπόν πως η κλοπή είναι άδικη.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι εσύ το είπες, α όλα κι όλα!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εντάξει κι εγώ το είπα, αλλά άσε με εμένα, γιατί εγώ μπορεί να λέω κάτι, αλλά να εννοώ και κάτι παραπάνω, ή και κάτι παρακάτω!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε βέβαια, είναι κι αυτό! Όπως σε βολεύει κάθε φορά! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κάνω πως δεν το άκουσα αυτό γλυκούλι ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι να τ' ακούσεις και να τ' ακούσεις έτσι ακριβώς όπως το 'πα! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τέλος πάντων! ... Λέγοντας εσύ όμως πως η κλοπή είναι άδικη, δεν βγάζεις αμέσως και κατά κάποιον τρόπο, τον κλέπτη απ' την εύσπλαγχη κοινωνία του θεού; Απ' την Θεία Κοινωνία Του!!!;; ... Το να χαρακτηρίζεις κάποιον δηλαδή ως κλέπτη, δεν είναι κάπως αφοριστικό, ασύμβατο στο δίκαιο, άρα και προς τον ίδιο τον θεό!!!;; ... Κι άρα, δεν δημιουργείς άμεσα ένα ζητούμενο δικαίου, που διαφέρει μεταξύ ανθρώπου και θεού!!!;; ... Δεν φαίνεται παράλογο, ν' αγαπάει ο θεός ακόμη και τον κλέπτη!!!;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε!!!;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Φαίνεται, απαντώ εγώ για σένα! Και μετά απ' αυτό, δεν είναι επίσης παράλογο, ο θεός να συγχωρεί και τόσο απλά τον κλέπτη; Κατά συνέπεια, δεν προκύπτει κι ένας περίεργος παραλογισμός για τον ίδιο τον θεό; Είναι όμως δυνατόν, ο θεός να τα 'χει χαμένα τελείως!!!;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Σαν εσένα ας πούμε!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Άιντε και σαν εμένα ας πούμε!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι!!! ... Δεν θα άντεχα έναν τρελάρα σαν κι εσένα για θεό, ε όχι!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πρόσεξε όμως τώρα μια ... πονηριά μου, όπως μάλλον θα την πεις μόλις την ακούσεις!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Για λέγε!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εάν ορίζαμε ένα μαθηματικό άνυσμα AB και το αρχικό του σημείο A το λέγαμε άδικο, ενώ το τελικό B δίκαιο, τότε αυτό το ενιαίο και μοναδικό άνυσμα AB, τι στα κομμάτια θα ήταν τελικά, άδικο ή δίκαιο!!!;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε!!!;; ... Για μια στιγμή να συνέλθω τώρα!!! ... Τι είπες!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να βρε παιδάκι μου, δώσε μου το χέρι σου. Άνοιξε την παλάμη σου με τα δάχτυλα όμως κολλητά, έτσι που ολόκληρη η παλάμη, να μοιάζει μονοκόμματη. Έτσι μπράβο! Κοίταξε τώρα την παλάμη σου. Από δω απ' την άκρη των δακτύλων, μέχρι εδώ τον καρπό, δεν μπορούμε να το δούμε σαν ένα ολοκληρωμένο σύνολο, σαν ένα άνυσμα!; ... Γι' αυτό εξάλλου δεν το λέμε κι όλο μαζί παλάμη;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντάξει, το βλέπω και συμφωνώ.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό λοιπόν το άνυσμα από σάρκα, γιατί το λέμε παλάμη και δεν το λέμε δάχτυλα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα γιατί δεν είναι μόνο δάχτυλα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σωστά! Και με τον ίδιο τρόπο σκέψης, γιατί όλο αυτό το ... υπέροχο και τρυφερό σου κομματάκι, από δω κάτω απ' τα δάχτυλα, μέχρι εδώ πάνω στον ώμο, το λέμε χεράκι και δεν το λέμε δάχτυλα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα γιατί δεν είναι μόνο δάχτυλα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ούτε κι η παλάμη είναι μόνο δάχτυλα, γι' αυτό την λέμε παλάμη, ούτε και το χέρι είναι μόνο παλάμη, γι' αυτό και το λέμε χέρι! Έτσι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έτσι.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Η παλάμη όμως είναι μόνο παλάμη, έτσι δεν είναι!; ... Ή μήπως είναι και κάτι άλλο;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σαν τι άλλο;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξέρω κι εγώ!; ... Άρα είναι μόνο παλάμη, έτσι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, μόνο παλάμη.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ομοίως και το χέρι σου, μόνο χέρι, έτσι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έτσι.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως και η παλάμη και το χέρι, δεν είναι μόνο δάχτυλα, αλλά και κάτι άλλα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε βέβαια!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και τώρα ετοιμάσου για τα δύσκολα!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι θα μου αμολήσεις πάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Μέχρι τώρα, καλά τα κατάφερες στα εύκολα, για να σε δω όμως και στα δύσκολα!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωχ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εάν λοιπόν σου 'λεγα πως ο θεός είναι και άδικος και δίκαιος, τι θα μου απαντούσες;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χα!!! ... Και δύσκολο το λες εσύ αυτό!; ... Θα σου απαντούσα πάρα πολύ απλά, ότι λες βλακείες!!! ... Πως είναι δυνατόν ο θεός να είναι και άδικος;

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όπως ακριβώς και το χέρι, μπορεί να είναι και παλάμη και δάχτυλα και φλέβες και μυς κι ένα σωρό άλλα πράγματα, χωρίς να επηρεάζουν καθόλου το καθένα μεμονωμένο, την ολότητα ολόκληρου του χεριού!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Διάολε!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Καλό κι αυτό!!! ... Μήπως ο διάβολος δεν υποτίθεται, πως έχει τεράστιες δυνάμεις σαν και του θεού, αλλά τις χρησιμοποιεί μονάχα για κακό, ενώ υπάρχει και παρά τω θεώ!!!;;; ... Κάτι σαν θεός κι ο διάβολος δηλαδή! Κάτι σαν ένα πράγμα, σαν να 'ναι πραγματικά ίσος ο διάβολος με τον θεό!!! ... Ε αν είναι ποτέ δυνατόν!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι θες να πεις!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Θέλω να πω, πως τελικά όλ' αυτά τα θεός, διάβολος, εγώ, εσύ και τα συναφή, είναι ένα μάτσο μπούρδες!!! ... Να αυτό θέλω να πω!!! ... Όπως ακριβώς το χέρι, είναι χέρι από δω κάτω από τα δάχτυλα, μέχρι εδώ πάνω στον ώμο, έτσι ακριβώς κι ο θεός είναι ένας και μοναδικός, Άπειρος!!! ... Κι αφού μέσα στο Άπειρον, υπάρχει και το κακό και το άδικο και κάθε άλλο παρόμοιο συναπάντημα, ακόμη κι αυτά, είναι ο ίδιος ο θεός!!! ... Ναι, τα πάντα είναι θεός!!! ... Και το δίκαιο, μα και το άδικο! Και η λευτεριά, μα και η σκλαβιά! Και το καλό, μα και το κακό! Και γενικά δηλαδή, θεός δεν είναι μόνο οι αρετές και τα εξαισία του Απείρου, αλλά και τα αισχρά και τα άθλια και τα ταπεινά και τα ελεεινά και καθετί το αντίθετο και διαβολικό, απ' αυτά που μέχρι σήμερα πιστώνουμε στον θεό!!! ... Ο θεός Αμφιθέα μου, είναι τα πάντα, γιατί μόνο τότε μπορεί να είναι θεός! Αν του λείπει έστω και κάτι ελάχιστο απ' αυτά τα πάντα, τότε πάρα πολύ απλά, παύει να είναι και θεός!!! ... Και μάλιστα, το πιο εκπληκτικό όλων όσων σχετίζονται με τον θεό, ξέρεις ποιο είναι;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μετά απ' όλο αυτό το λογύδριο που μου αράδιασες, είμαι έτοιμη ν' ακούσω κι οτιδήποτε ακόμα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... με ειρωνεύεσαι κάπως, αλλά δεν πειράζει!!! ... Άκου λοιπόν και το εκπληκτικότερο!!! ... Εγώ για παράδειγμα, είμαι εγώ επειδή υπάρχεις εσύ. Κι εσύ είσαι εσύ, επειδή υπάρχω εγώ. Υπάρχουμε δηλαδή σαν ξεχωριστές οντότητες, επειδή απλά και μόνο, μπορούμε να παρατηρήσουμε ο ένας τον άλλο! Με καταλαβαίνεις τι θέλω να πω;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Να σου πω την αλήθεια, όχι!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Βρε κοριτσάκι μου, αν για παράδειγμα αυτή την στιγμή, με κάποιον μαγικό τρόπο, έμενες παντελώς μόνη στο Σύμπαν, θα είχες την παραμικρή σημασία για οποιονδήποτε άλλον, πλην του εαυτού σου, αφού θα ήσουνα μόνη;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντελώς μόνη;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι εντελώς μόνη!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι, δεν θα είχα την παραμικρή σημασία, αφού δεν θα υπήρχε και κάτι άλλο για να ... ετεροπροσδιοριζόμαστε ... θα έλεγα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και πάρα πολύ σωστά θα το έλεγες!!! ... Έλα τώρα και στην περίπτωση του θεού. Εάν ο θεός είναι το Άπειρον αφού όπως σου είπα, οτιδήποτε λιγότερο του Απείρου, δεν μπορεί να είναι θεός, τότε δεν είμαστε υποχρεωμένοι λογικά, να ταυτίσουμε τον θεό και με τον άπειρο Χώρο!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έτσι όπως το λες είμαστε υποχρεωμένοι, αλλά! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι αλλά;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν ξέρω ... δεν ξέρω ... Μου 'χει φύγει το κεφάλι μ' αυτά που μου λες! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αφού λοιπόν είμαστε λογικά υποχρεωμένοι, να ταυτίσουμε τον θεό και με τον άπειρο Χώρο, τότε αφού δεν περισσεύει τίποτα πέραν του θεού για να ετεροπροσδιοριστούν, όπως πάρα πολύ σωστά είπες και να έχουμε, από την μία μεριά τον θεό κι απ' την άλλη, αυτό το κατιτίς άλλο, τότε αγαπούλα μου μικρή, αυτό δεν σημαίνει πως ο θεός στην απόλυτη ολότητά του, ισοδυναμεί κυριολεκτικά και με την ανυπαρξία!!! ... Ανύπαρκτος, όπως κι εσύ, αν έμενες μόνη σου στο Σύμπαν! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεεεεεεεεε!!!!!!!;,,,,,,; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έχω άδικο, είναι παράλογη αυτή η σκέψη μου;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι ... Δυστυχώς είμαι υποχρεωμένη να το παραδεχτώ, πως η σκέψη σου είναι λογική!!! ... Η ολότητα, ισοδύναμη με την ανυπαρξία!!! ... Τρομερό!!! ... Που να το χωρέσει αυτό ανθρώπινος νους, που!!!; ... Κι όμως, δεν θα μπορούσα ποτέ σαν Αμφιθέα και μόνο, να παραδεχτώ πως δεν υπάρχω!!! ... Να 'μαι, με βλέπω, με πιάνω, ακούω την φωνή μου, αγγίζω με τα χέρια το κορμί μου, δεν μπορεί λοιπόν να μην υπάρχω, δεν μπορεί!!! ... Κι όμως, μετέχοντας στην ολότητα του Απειρου, δεν υπάρχω!!! ... Έτσι τόσο απλά και τόσο λογικά, κυριολεκτικά δεν υπάρχω!!! ... Ως μετοχή του Απειρου υπάρχω, ενώ ως Άπειρον, δεν υπάρχω απλά!!! ... Ασύλληπτο, τρομακτικό, αδιανόητο κι όμως!!! ... Τόσο, μα τόσο λογικό!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Λογικό το παράλογο και παράλογο το λογικό!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Απίστευτο!!! ... Ποτέ δεν θα μπορούσα να σκεφτώ κάτι τέτοιο!!! ... Εσύ γιατί το σκέφτηκες!!!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ίσως επειδή είμαι ... τρελός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Ναι σωστά!!! ... **Γι' αυτό μπορείς και σκέφτεσαι τόσο λογικά, επειδή ακριβώς είσαι τρελός!!!** ... Τι τρελός δηλαδή, ένας δαιμονισμένος Σίσυφος!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σίσυφος!!!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αμ τι άλλο!!! ... Μόνο ο Σίσυφος κατάφερε να δέσει έναν θεό, τον Ερμή κιόλας! Να κι εσύ τώρα, αλυσόδεσες έναν Άπειρο θεό, τον θεό των θεών, στην απόλυτη ανυπαρξία!!! ... Ε δεν έχεις τον θεό σου τελικά Σίσυφε, δεν τον έχεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Αυτό εννοείς!!!; ... Ναι έτσι όπως το θέτεις, όντως δημιουργώ ένα πολύ σοβαρό προβληματάκι στον θεό μου!!! ... Αλλά τι να του κάνω, αυτά έχουν τα μπλεξίματα με τους Δαιμόνους, ας πρόσεχε!!! ... Χα, χα, χα!!! ... Ας πρόσεχε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τώρα;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι τώρα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Υπάρχει τελικά θεός, ή όχι!!!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Που θες να ξέρω, αφού δεν ξέρω αν υπάρχω καν εγώ!!! ... Μ' ακόμα κι αν υπάρχει, κομματάκι δύσκολο μάλλον να το ξέρει κι ο ίδιος ότι υπάρχει, δε νομίζεις!!!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έτσι μου φαίνεται κι εμένα!!! ... Κι άντε τώρα, όταν μάλλον ούτε κι ο ίδιος ο θεός δεν θα μπορούσε ν' απαντήσει στο ερώτημα κάποιου, ... και ποιου θα μου πεις πέραν Αυτού!!!;;; ..., εάν τελικά υπάρχει ή δεν υπάρχει, να σου απαντήσω εγώ μian 18χρονη κοπέλα, ή εσύ ένας σκέτος Δαίμονας, άντε ν' απαντήσουμε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Οπότε;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι οπότε; Ας απαντήσει ο καθένας όπως θέλει, όχου!!! ... Αρκετά με τον θεό, αρκετά!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά λες, αρκετά!!! ... Ας σκεφτεί και κανένας άλλος για χάρη του!!! ... Εμείς ... δόξα τω θεώ!!! ..., αρκετά σκεφτήκαμε, αρκετά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αρκετά λέει!!!;;; ... Και πάρα πολύ να μην σου πω και πάρα πολύ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Όντως!!! ... Και πάρα πολύ!!! ... ..

11:44 μμ

Κυριακή, 17 Μαΐου 2020 / 8:20 πμ

### Αναστροφή

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και δεν μου λες σε παρακαλώ, έχεις κι άλλα τέτοια περίεργα να μου ... καλλιεργήσεις ... και για τις υπόλοιπες έννοιες;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δηλαδή;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να, για παρόμοιες πλάνες που τυχόν έχουμε, σ' όλ' αυτά που συζητήσαμε.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπορεί, για θύμιζέ μου εσύ με τι καταπιαστήκαμε και βλέπουμε!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... ας κάνουμε λοιπόν μian αναστροφή, για να φτάσουμε εκεί απ' όπου ξεκινήσαμε, στην μελέτη σου πάνω στα όνειρα και στον εγκέφαλο, τα οποία θέλεις τόσο πολύ να συζητήσουμε!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ω ναι, αυτό το θέλω οπωσδήποτε! ... Για κάνε λοιπόν μian εκκίνηση, να δούμε που θα μας βγάλει, μιας και μαζί σου, κανένας **προοπτικός σχεδιασμός** κι όχι οδικός χάρτης όπως λένε συνήθως οι ανόητοι, δεν είναι ικανός να παραμείνει σταθερός στην αρχική του προοπτική, αφού στην πορεία της η συζήτησή μας, όλο και παρεκτρέπεται, όλο και παρεκτρέπεται!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν κατάλαβα όμως, να σε χαλάει κιόλας!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κάθε άλλο μάλιστα!!! ... Μ' αρέσει αυτή η ... ξεκαλούπωτη κι αυτόματη συζήτηση, ακόμα κι όταν ξεφεύγει τελείως το κάθε μέρος της, απ' το προηγούμενο! Με γοητεύει αν θες, αυτή η περιπλανητική διαδικασία ανάμεσα στα δέντρα του δάσους της γνώσεως και χωρίς πυξίδα, έξω από κάθε είδους καλοστρωμένου μονοπατιού! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωραία λοιπόν! ... Για την πλάνη, έχεις να προσθέσεις κάτι ιδιαίτερο κι επιπλέον;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Για την πλάνη δε νομίζω, εκτός απ' το να διευκρινίσω προς αποφυγήν πάσας παρεξηγήσεως, πως ναι μεν πολλές φορές υπάρχει υστέρηση της προσαρμογής της

γλώσσας στην εξέλιξη και στην διαμόρφωση των εννοιών, αλλ' αυτό δεν είναι κατ' ανάγκην και κακό! Κι αυτό διότι όπως αντιλαμβάνεσαι κι εσύ, δεν είναι δυνατόν τεχνικά, για την κάθε παραμικρή διαφοροποίηση οποιασδήποτε έννοιας, να ορίζουμε κι από μια καινούρια λέξη!!! ... Αυτό όπως καταλαβαίνεις, θα σήμαινε για κάθε λεξιλόγιο, κάτι τρισεκατομμύρια λέξεων, τις οποίες φυσικά, δεν θα ήταν και ποτέ εφικτό, να τις γνωρίζουν ταυτόχρονα όλοι οι ομιλούντες την ίδια γλώσσα! Εκεί που ίσως χρειάζεται κάποια σχετικά γρήγορη γλωσσική προσαρμογή, είναι καταρχήν στις πρωτοεμφανιζόμενες έννοιες, για τις οποίες επιβάλλεται κιόλας, όπως αυτές ειδικά στην περίπτωση των επιστημών και των τεχνολογιών! Ακολούθως σ' εκείνες τις περιπτώσεις των εννοιών, που η εξελικτική τους διαμόρφωση, προβλέπεται κάπως, πως θα παγιωθεί στον καθημερινό λόγο. Σε κάθε περίπτωση ωστόσο, το κάθε κοινωνικό περιβάλλον, ρυθμίζει στο πέρασμα του χρόνου αυτά τα ζητήματα και πάντοτε, μέσα από το πρίσμα της χρηστικότητας των λέξεων!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Οπότε αφού όπως καταλαβαίνω, δεν έχεις κάτι άλλο ιδιαίτερο να σημειώσεις για την πλάνη, αλλά ούτε κι εγώ επίσης, ας πάμε στο δίκαιον! Κι εδώ νομίζω, κάτι θα έχεις να προσθέσεις σίγουρα!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπα δε νομίζω! ... Για να σκεφτώ λιγάκι ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Με την ησυχία σου!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α ναι! ... Εκείνο που θα 'θελα να τονίσω κάπως περισσότερο, είναι το ζήτημα της σχέσης μεταξύ δικαίου κι εξουσίας, ή καλύτερα ηγεσίας!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί άλλο η εξουσία, άλλο η ηγεσία;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Για μένα τουλάχιστον, δεν έχουν καμία απολύτως σχέση!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να σου πω. Έχεις υπόψη σου φαντάζομαι απ' το σχολείο σου τουλάχιστον, για την λεγόμενη διάκριση των εξουσιών;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, την έχω υπόψη μου. Αν κι είχαν αναφερθεί κι οι αρχαίοι ημών πρόγονοι πάνω στο ζήτημα της εξουσίας, όπως ο Όμηρος στην Ιλιάδα κι ο Αριστοτέλης στα Πολιτικά, εντούτοις σήμερα επικρατεί η διάκρισή της εξουσίας σε νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική, όπως την πρότεινε ο Γάλλος στοχαστής Σαρλ Λουί ντε Σεκοντά, Βαρόνος της Μπρεντ και του Μοντεσκιέ.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωστόσο για μένα, πιο σοφή είναι η τελευταία διατύπωση του 2019 στο Ελληνικό Σύνταγμα και στο άρθρο 1 παρ. 3, πως η μοναδική εξουσία είναι η λαϊκή και μόνον αυτή! Ενώ η νομοθετική, η εκτελεστική κι η δικαστική, όπως προβλέπεται στο άρθρο 26, δεν είναι εξουσίες, αλλά κρατικές λειτουργίες! Αυτό ακριβώς που σου τόνισα και νωρίτερα στο δίκαιον, πως δηλαδή οι νόμοι δίκαιοι και άδικοι, υφίστανται με την έγκριση ή την ανοχή, του ίδιου ακριβώς λαού που υφίσταται και τους μεν και τους δε. **Ο λαός και μόνο είναι η εξουσία!** Άρα ο κάθε λαός, είναι απολύτως υπεύθυνος για το κράτος δικαίου και το νομοθετικό του πλαίσιο. Μα κι ο κάθε πολίτης ξεχωριστά. Και πιάστηκα επίτηδες απ' αυτό το ζήτημα της διακρίσεως των εξουσιών, για να επισημάνω με ιδιαίτερη έμφαση μάλιστα, την κακοδιαχείριση αυτού του ζητήματος, η οποία αντανακλάται στα εργαλεία του δικαίου.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;



ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, όπως παρατήρησες κι εσύ πριν από λίγο, υπάρχουν πάρα πολλοί νόμοι που θα μπορούσαν να κριθούν άδικοι, όπως και πάμπολλες δικαστικές αποφάσεις! Και νομίζω πως γι' αυτή την κακή εικόνα, ευθύνεται ως επί το πλείστον η πλάνη της εξουσίας! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Η πλάνη της εξουσίας;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, η πλάνη της εξουσίας, από το συγκεκριμένο υπαλληλικό προσωπικό, του ευρύτερου δικαστικού χώρου. Ένα προσωπικό, που για τα στενά και μόνο συντεχνιακά του συμφέροντα, καλλιεργεί επίτηδες κι επικοινωνιακά προς το σύνολο των πολιτών, την απατηλή εικόνα της δήθεν εξουσίας του κι όχι την πραγματική, αυτή την συνταγματικώς κατοχυρωμένη της λειτουργίας του! Κι αυτό διότι η πρόφαση της εξουσίας, σημαίνει κάτι σαν το αποφασίζομεν και διατάσσομεν, ενώ η λειτουργία, επιβάλλει την υποχρέωση στην συντεχνία των δικαστικών υπαλλήλων, να υπηρετούν αγόγγυστα τον λαό και τους πολίτες! ... Και μian τέτοια αγόγγυστη υπηρεσία, δυστυχώς για την δικαστική συντεχνία, δεν επιτρέπει την διαμόρφωση συνθηκών και παραμέτρων, διαφθοράς και διαπλοκής!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι θες να πεις;

### Ο μπάτσος

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θέλω να πω, ότι ειδικά αυτή η δικαστική συντεχνία κι εννοώ, απ' τον τελευταίο αστυφύλακα, τους δικηγόρους, μέχρι και τον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, ολόκληρο δηλαδή το υπηρεσιακό, διοικητικό και παράπλευρο κύκλωμα, ή όλο το σύστημα απονομής της δικαιοσύνης, βρίθεται παραβατικότητας, διαφθοράς και διαπλοκής!!! ... Είναι ένα ελεεινό και τρισάθλιο κύκλωμα, που θέλει κυριολεκτικά κατεδάφιση εκ βάθρων και χτίσιμο από την αρχή!!! ... Δυστυχώς, δεν υπάρχει άλλη λύση, δυστυχώς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα είναι τόσο χάλια τα πράγματα, ή απλώς υπερβάλλεις λιγάκι, έτσι για να 'χουμε να συζητάμε!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Υπερβάλλω!!!;; ... Θα σου περιγράψω μονάχα μία απ' τις πολλές περιπτώσεις που έχω υπόψη μου και μετά, θα μου απαντήσεις με ειλικρίνεια όμως, αν υπερβάλλω ή όχι! Εντάξει;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά, ... εντάξει ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εδώ, κάτω στον Βόλο, πριν από καμιά 25αριά χρόνια, είχε έρθει ένας Αστυφύλακας απ' την Αθήνα. Ένας περίεργος τύπος σαν εμένα περίπου, δηλαδή πολύ πολιτικοποιημένος ως πρέπει να είναι ένας υπεύθυνος πολίτης, φιλοσοφικά ανήσυχος, μα και καλλιτέχνης. Για να καταλάβεις δηλαδή γιατί μπάτσο σου μιλάω, ήταν ο πρώτος αστυνομικός στην ιστορία του Βόλου, που διοργάνωσε ατομική έκθεση ζωγραφικής στην πόλη!!! ... Και πέρ' απ' όλ' αυτά τα ... ελαττώματα ..., είχε και το χειρότερο όλων για έναν μπάτσο, αυτό του να είναι συνεπής στην δουλειά του και να τιμά, τον όρκο που δίνει για την πιστή τήρηση του Συντάγματος και των νόμων! Δεν υπάρχει χειρότερο ελάττωμα απ' αυτό για έναν μπάτσο, δεν υπάρχει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι άμ' αυτά είναι ελαττώματα για έναν αστυνομικό, τότε τα προτερήματα ποια είναι!!!;; ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αααα μα τ' ακριβώς αντίθετα! Να είναι ρεμάλι, να τα παίρνει απ' τα μαγαζιά για προστασία, να πουλάει ναρκωτικά, να μετέχει στο δουλεμπόριο μεταναστών και λευκής σαρκός, να κάνει τον μπράβο από δω κι από κει, να κάνει τον σκλάβο στους αξιωματικούς κι όλο κάτι τέτοια δηλαδή, θαυμαστά κι αγγελικά φτιαγμένα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μ' αυτό δεν είναι αστυνομία, αλλά ένα ... μπουρδέλο και μισό!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και μη χειρότερα να λες, ενώ το μπουρδέλο καλύτερα να μην το ξαναπείς, γιατί προσβάλλεις τα μπουρδέλα κι είναι κομματάκι, άδικο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τόσο χάλια είναι τα πράγματα στην αστυνομία!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι βέβαια! Είναι πολύ χειρότερα κι όχι μόνο στην αστυνομία, αλλά σ' όλο το κύκλωμα απονομής δικαιοσύνης!!! ... Στους δικηγόρους, στους εισαγγελείς, στους δικαστές, μέχρι και τους υπουργούς τους, τους πρωθυπουργούς και τους προέδρους της Δημοκρατίας!!! ... Τώρα για ποια δημοκρατία μιλάμε, αυτό άσ' το καλύτερα! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι έγινε μ' αυτόν τον μπάτσο;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τα πιο απίστευτα πράγματα!!! ... Και θα τα πάρω απ' την αρχή! ... Κάποια μέρα εκεί που καθόταν το μεσημέρι κι έτρωγε με την γυναίκα του τη νοσοκόμα πριν πάει στην δουλειά του, της ζήτησε να του πει μερικές απλές και σωτήριες πρώτες βοήθειες, που θα μπορούσε να προσφέρει σε κάποιον, αν ποτέ του τύχαινε στην υπηρεσία του. Κι αυτή μεταξύ άλλων, του είπε πως σε περίπτωση αναρρόφησης γλώσσας, θα πρέπει να ξαπλώσει το άτομο ανάσκελα κι απλά, να το σηκώσει απ' το στήθος του με τέτοιο τρόπο, ώστε να πέσει το κεφάλι του προς τα πίσω. Το βάρος και μόνο του κεφαλιού, ήταν ικανότατο, όχι μόνο για την επαναφορά της γλώσσας, αλλά και για το άνοιγμα των σιαγόνων, ώστε να μπορέσει να επανέλθει κανονικά η αναπνοή. Μιαν τόσο απλή, μα και τόσο σωτήρια διαδικασία! Και δεν θα το πιστέψεις, το ίδιο κιόλας απόγευμα, του 'τυχε ακριβώς μία τέτοια περίπτωση, με αναρρόφηση γλώσσας από ένα κοριτσάκι μόλις 7μισι χρονών!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και το γλίτωσε!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι! Λες κι η συζήτηση που είχε κάνει με την γυναίκα του το μεσημέρι, έπρεπε να γίνει για την σωτηρία αυτού του παιδιού!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Απίστευτο!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Α υπάρχει και πιο απίστευτο ακόμα!!! ... Μετά από λίγες μέρες, το κοριτσάκι το έπαθε ξανά αυτό και για καλή του τύχη, ήταν πάλι αυτός ο μπάτσος υπηρεσία!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε αυτό κι αν είναι πραγματικά απ' τ' άγραφα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Για κάποιον λόγο, το Σύμπαν ήθελε αυτό το κοριτσάκι να ζήσει! Αλλιώς, δεν εξηγούνται τόσες ευνοϊκές συμπτώσεις για χάρη του, τι άλλο να πεις!!!;;; ... Και πάμε τώρα στην αστυνομική πλευρά του γεγονότος! ... Μετά το δεύτερο επεισόδιο, ο πατέρας του παιδιού θέλησε να ευχαριστήσει κι εγγράφως αυτόν τον μπάτσο και τον οδηγό του περιπολικού, που έσωσαν την κόρη του δυο φορές και μάλιστα, έτυχε να είναι και στις δυο, ο ίδιος οδηγός!!! ... Και σημειωτέον, ο καλύτερος συνεργάτης που είχε ο μπάτσος όλα τα χρόνια της υπηρεσίας του! Ε και πήγε ο άνθρωπος στο τμήμα τους, να μάθει ποιοι ήταν! Εκεί όμως ήξεραν τι είχε συμβεί, αλλά ο μπάτσος ήταν αριστερός και δεν ήθελαν με τίποτα να τους προκύψει, καμιά απονομή του μεταλλίου του Αστυνομικού Σταυρού στον μπάτσο, τον οποίο ήθελαν να τον

διώξουν απ' την υπηρεσία, ή κι απ' το σώμα μ' οποιονδήποτε τρόπο, γιατί ο ακραίος επαγγελματισμός του, τους χαλούσε την πιάτσα!!! ... Και παρά την επιμονή του πατέρα, σχεδόν τον διώξανε από το τμήμα, λέγοντάς του πως αφού ο ίδιος δεν είχε μεριμνήσει να ζητήσει τα στοιχεία τους εκείνη την στιγμή, η υπηρεσία δεν ήταν σε θέση να μάθει, ποιοι αστυνομικοί ήταν αυτοί!!! ... Ναι όπως τ' ακούς! Αυτός ο έρμος ο πατέρας, που έβλεπε το παιδί του να πνίγεται εκείνη την στιγμή, το μόνο που έπρεπε να σκεφτεί, ήταν να ζητήσει τα στοιχεία του μπάτσου και του οδηγού για να τους ευχαριστήσει κι εγγράφως! Γιατί ο ταλαίπωρος μέσα στον πανικό του κι αφού φτάσανε στο νοσοκομείο κι αρπάξανε το παιδί γιατροί και νοσοκόμοι, προφορικά ο άνθρωπος, φυσικά και τους είχε πει ένα γρήγορο «ευχαριστώ», αλλ' αμέσως έτρεξε ξοπίσω απ' το παιδί του!!! ... Σαν τι πιο φυσιολογικό απ' αυτό κι απολύτως κατανοητό; Με τα στοιχεία των αστυνομικών θ' ασχολούνταν εκείνη την ώρα, ενώ δεν ήξερε ακόμη σε ποια κατάσταση ήταν το παιδί του και πως αυτή θα εξελισσόταν!!! ... Έλεος!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε δεν είναι δυνατόν, να συμβαίνουν τέτοια πράγματα στην αστυνομία!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, ναι παιδί μου, αυτή είναι η ελληνική αστυνομία μην γουρλώνεις τα μάτια σου καθόλου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ... Σαν πόσα περιπολικά δηλαδή ήταν σ' αυτές τις βάρδιες και δεν μπορούσαν να μάθουν, ποιοι ήταν αυτοί οι αστυνομικοί!!!;;; ... Είναι δυνατόν!!!;;; ... Τι πράγματα είναι αυτά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και μη χειρότερα!!! ... Κράτησέ το τώρα αυτό, γιατί θα επανέλθω λίγο αργότερα! Μετά από λίγο καιρό, ο διοικητής του μπάτσου, δίνει την εντολή στον γραμματέα του τμήματος, να βρει κάποιον να πλαστογραφήσει την υπογραφή του μπάτσου, σε μιαν μήνυση ενός νυχτερινού καταστήματος, το οποίο τον ενδιέφερε προσωπικά!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ο ιδιοκτήτης του καταστήματος, προφανώς είχε πλευρίσει τον διοικητή και του είχε τάξει, κάποια σχετική μαύρη ανταμοιβή, εάν φρόντιζε από την μήνυση αυτή, να πέσει στα μαλακά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα γίνονται τέτοια πράγματα, είσαι με τα καλά σου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αν γίνονται λέει!!!;;; ... Τέτοιου είδους αλισβερίσια κι ειδικά δε εκείνη την περίοδο τουλάχιστον, ήταν η φυσιολογική κανονικότητα κι η αριστεία της αστυνομίας του Βόλου! Μ' ακόμη και τώρα σύμφωνα με τις πληροφορίες μου! Η καθημερινή της αριστεία και κανονικότητα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ... Αδύνατον!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως!!! ... Βλέποντας λοιπόν ο μπάτσος, πως ο κλοιός έσφιγγε τριγύρω του και για μιαν πρώτη αμυντική αυτοπροστασία του, καταθέτει στον διοικητή του αναφορά για την διάσωση την μικρής που σου προανέφερα, με σκοπό την διενέργεια της σχετικής ΕΔΕ, για την απονομή της προβλεπόμενης τιμητικής διακρίσεως. Και φυσικά, ο διοικητής του την αρχειοθέτησε απλώς, γιατί με μια τέτοια τιμητική διάκριση, δεν θα μπορούσε ποτέ να τον διώξει κατόπιν απ' το σώμα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αποκλείεται, δεν είναι δυνατόν, μου λες ψέματα!!! ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν σου λέω καθόλου ψέματα κι όταν κατεβείς στον Βόλο, βρες κάποιον απ' τον χώρο της αστυνομίας και ρώτησέ τον, να δεις αν σου λέω αλήθεια ή όχι! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Θα το κάνω! ... Δεν είναι δυνατόν να γίνονται τέτοια πράγματα στην αστυνομία, αποκλείεται!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά, καλά, αποκλείεται! ... Και βλέποντας ο διοικητής του, πως ο μπάτσος ήταν παντελώς απρόβλεπτος και για τα υπηρεσιακά κυκλώματα, εξαιρετικά επικίνδυνος, ένα βράδυ κανονίζει με τον αστυνομικό διευθυντή και σε συνεννόηση με το κέντρο R/T, το 100 που λένε οι πολίτες και τον στέλνουν σ' ένα μπουζουξίδικο, το οποίο δούλεψε με την άδεια ενός άλλου μπαρ, του οποίου πραγματικός ιδιοκτήτης, ήταν ένας αξιωματικός της αστυνομικής διευθύνσεως Μαγνησίας! Δυο νυχτερινά καταστήματα δηλαδή, λειτουργούσαν με την ίδια άδεια, το αντιλαμβάνεσαι!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ... Και μπορούν οι αστυνομικοί να έχουν δικά τους μπαρ!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι βέβαια!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε τότε τι ανοησίες είναι αυτές που μου λες!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα στην άδεια λειτουργίας του μπουζουξιδίκου και προφανώς και στου μπαρ χαζοπούλι μου, δεν φαινόταν ο αξιωματικός, αλλά η σύζυγος ενός εξαδέλφου του!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εμ ο αξιωματικός θα φαινόταν; Αυτό θα σήμαινε κατευθείαν την απόταξή του αξιωματικού απ' το σώμα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τότε πως ξέρεις ότι ήτανε του αξιωματικού;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κοτζάμ Δαίμονας είμαι, λες να μην ξέρω!!!;;; ... Χμ ... μα του το σφυρίζανε αργότερα του μπάτσου, πολλοί άλλοι απ' τους συναδέλφους του, που το ξέρανε από πρώτο χέρι, καθώς τους είχαν προειδοποιήσει να μην πλησιάζουν εκεί, παρά μονάχα μετά από εντολή της υπηρεσίας και μόνο, για ότι τους λέγανε να κάνουνε και τίποτα παραπάνω!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αν είναι δυνατόν!!! ... Πώληση προστασίας απ' τους ίδιους τους αστυνομικούς!!!;;; ... Αποκλείεται!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όπως νομίζεις!!! ... Ο διοικητής του μπάτσου όμως, είχε κι αυτός σαν τον προηγούμενο αξιωματικό ένα δικό του νυχτερινό μαγαζί στα Παλαιά και δεν είχε καμία απολύτως όρεξη, να περάσει καμιά μέρα από κει ο μπάτσος και να του το κάνει φύλλο και φτερό! Οπότε του στήνει με κάποιον υπαστυνόμο, έναν αρχιφύλακα και δύο αστυφύλακες, μian απόδραση κρατουμένου, μ' έναν καταστηματούχο που είχε πάρα πολλά τέτοια αλισβερίσια με την αστυνομία!!! ... Επειδή όμως ο μπάτσος τους πήρε χαμπάρι, αναγκαστήκανε και την κατάπιανε την δραπέτευσή του αλισβεράκια αμάσητη!!! ... Τουμπεκί κανονικότατο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα, δεν σε πιστεύω!!! ... Μου μιλάς για την αστυνομία τελικά, ή για κάποια εγκληματική οργάνωση, συμμορία, για κάποια **ΛΕΥΚΗ ΜΑΦΙΑ** κυριολεκτικά, έτσι για να ξέρω δηλαδή κι εγώ!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όπως ακριβώς το είπες! Για την **ΛΕΥΚΗ ΜΑΦΙΑ** του Βόλου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα δεν είναι δυνατόν!!! ... Για συνέχισε ... ..

11:11 μμ

Δευτέρα, 18 Μαΐου 2020 / 5:13 πμ

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έτσι τα πράγματα αγρίεψαν πολύ μεταξύ του μπάτσο και του διοικητή του κι αναπόφευκτα, έπρεπε αυτό κάπως να διευθετηθεί οριστικά. Κι αφού τα μικρά κόλπα, δεν μπορούσαν να παγιδεύσουν τον μπάτσο σε κάποιο πειθαρχικό παράπτωμα, αποφάσισαν να περάσουν στα μεγαλύτερα κόλπα!!! ... Συνεννοούνται λοιπόν μεταξύ τους, οι διευθυντάδες της αστυνομικής διεύθυνσης Μαγνησίας, με τους αντίστοιχους της Λάρισας και τον διοικητή του μπάτσο, να τον στριμώξουν υπηρεσιακά και να τον εξωθήσουν σε αυθαίρετη απουσία, γιατί αλλιώς, δεν θα μπορούσαν ποτέ να τον ξεφορτωθούν και δεν είχανε καμιά όρεξη όλοι αυτοί του κυκλώματος, να τους οδηγήσει καμιά φορά έστω κι από σπόντα, ο μπάτσος στην φυλακή!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ασχολήθηκαν τόσοι υψηλόβαθμοι αξιωματικοί, για να παγιδέψουν έναν Αστυφύλακα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Απίστευτο ε!!!;;; ... Κι όμως, ασχολήθηκαν!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι στα κομμάτια του σκαρώσανε!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ, δεν θα το πιστέψεις!!! ... Αυτός ο μπάτσο που λες, εκτός απ' τα τόσα πολλά ελαττώματα που σου προανέφερα, είχε κι ακόμη ένα φοβερό και τρομερό!!! ... Ήταν και τακτικός εθελοντής αιμοδότης της Τράπεζας Αίματος της ΕΛ.ΑΣ.!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι ελάττωμα είναι η εθελοντική αιμοδοσία!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί τα υπόλοιπά του ήταν ελαττώματα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αυτό να μου πεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κόντευε που λες Πάσχα. Κι αφού οι μαφιόζοι είχαν συνεννοηθεί μεταξύ τους, ξεκίνησε την επιχείρηση η αστυνομική διεύθυνση Λάρισας, με την έκδοση μιας διαταγής ομαδικής εθελοντικής αιμοδοσίας σε επίπεδο περιφέρειας Θεσσαλίας. Και πάει ο νους σου γιατί το κάνανε αυτό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι βέβαια!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είχαν σκοπό να στριμώξουν τον μπάτσο για πολλοστή φορά σε απογευματινή υπηρεσία το Πάσχα, κάτι που όπως πολύ σωστά υπολογίζανε, θα τον εκνεύριζε τόσο πολύ, ώστε θα επιχειρούσε με κάποιον τρόπο, να το ξεπεράσει. Είχε δέκα χρόνια στην αστυνομία κι ουδέποτε είχε κάνει Πάσχα με την οικογένειά του, οπότε πόσο θα άντεχε ακόμη; Και μόνο δύο λύσεις είχε στην διάθεσή του, είτε να δώσει αίμα παραμονές του Πάσχα και να λάβει την προβλεπόμενη 4ήμερη άδεια αιμοδοσίας, είτε να προφασιστεί ψεύτικη ασθένεια! Γι' αυτό κι αποφάσισαν να του αποκλείσουν την δυνατότητα της αιμοδοσίας, ώστε να του μείνει ως μοναδική επιλογή, η ψεύτικη ασθένεια, η οποία όμως θα ήταν βαρύτατο πειθαρχικό παράπτωμα κι έτσι θ' αρπάζανε την ευκαιρία να τον ξεκάνουν!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα είναι δυνατόν!!!;;; ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αν είναι λέει!!! ... Επειδή όμως ο μπάτσος όπως παρατήρησες, ήταν πολύ μεγάλο μούτρο κι υπήρχε ο κίνδυνος, να υποψιαστεί την παγίδα και μετά, να τρέχουν οι ίδιοι και να μην φτάνουν, έτσι εξέδωσαν αυτή την διαταγή της ομαδικής αιμοδοσίας, έναν περίπου μήνα πριν το Πάσχα, για να μην προκύπτει και καλά, ο πραγματικός της δόλος, ο προσχεδιασμός για την παγίδευση του μπάτσου! Μόνο που οι βλάκες, δεν προσέξανε καθόλου τις λεπτομέρειες του κόλπου τους, όπως εξάλλου συμβαίνει και μ' όλους τους κοινούς εγκληματίες, γι' αυτό και δεν χωράνε άλλους πια οι φυλακές!!!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Απ' ότι έμαθα, αυτή η διαταγή ήταν και η μόνη που εκδόθηκε ποτέ κι η μοναδική από τότε!!! ... Αν ήταν όμως αρκετά έξυπνοι και κυρίως, αν δεν το είχαν κάνει τότε σκόπιμα για τον μπάτσο, τότε τέτοιες διαταγές, θα έπρεπε να εκδίδονται από τότε και μέχρι σήμερα ακόμη, τουλάχιστον μια φορά τον χρόνο, τουλάχιστον!!! ... Μα μόνο αυτήν εκδώσανε για τον μπάτσο και τέλος!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τα ζώα!!! ... Είναι δυνατόν!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δυστυχώς είναι!!! ... Κι όντως, ο μπάτσος κάτι ψυχανεμίστηκε, διάλογος πραγματικός και παρατήρησε, την λεπτομέρεια της άξαφνης σκορδοκαΐλας των εν λόγω υπηρεσιών για την αιμοδοσία, που μέχρι τότε δεν τους ενδιέφερε καθόλου!!! ... Ζωγράφος βλέπεις κι αυτοί οι σατανάδες, βλέπουν εκεί που τα μάτια των άλλων ανθρώπων δεν πάνε ποτέ!!! ... Οπότε αν και δεν μπορούσε να φανταστεί ακόμη, την τόση έκταση της σκευωρίας εναντίον του, καλού κακού προνόησε και δεν δήλωσε συμμετοχή στην ομαδική αιμοδοσία, για να έχει την προσωπική του διαθέσιμη τις ημέρες του Πάσχα, σε περίπτωση που ο διοικητής του τον στρίμωχνε γι ακόμη μια φορά με την υπηρεσία. Ήτανε σίγουρος βλέπεις μετά τα τόσα που είχαν προηγηθεί, ότι κάτι θα του στήνανε στις ημέρες του Πάσχα, αλλά δεν μπορούσε να φανταστεί και τι ακριβώς, οπότε φρόντισε και για την άμυνά του! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Βρε τον διάολο!!! ... Ήταν πραγματικά διάλογος δηλαδή!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπα, όχι ακριβώς! Αυτός ένας μέσος άνθρωπος ήταν όπως λέμε, αγράμματος και τραχύς! Απλά οι αντίπαλοί του ήταν τελείως ζώα και φάνταζε αυτός μπροστά τους, κάπως ιδιαίτερα έξυπνος, σαν διάλογος!!! ... Τα χάλια των άλλων ήταν που δημιουργούσαν την διαφορά κι όχι τόσο, τα προσωπικά του προτερήματα!!! ... Εν πάση περιπτώσει όμως, παρατήρησε την περίεργη περιρρέουσα υπηρεσιακή αταξία κι απλά, έλαβε τα μέτρα του!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Στρατηγός!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα!!! ... Πες τον κι έτσι!!! ... Οπότε όταν βγήκαν οι υπηρεσίες για τις ημέρες του Πάσχα και είδε, πως τον είχανε χάσει κυριολεκτικά και πάλι σε απογευματινή βάρδια για να μην γιορτάσει και πάλι με την οικογένειά του, σιγουρεύτηκε πια πως γύρω του, είχε στηθεί κάποια παγίδα για την εξώθησή του σε πειθαρχικό παράπτωμα, οπότε έριξε στο παιχνίδι και το τελευταίο αμυντικό του όπλο, αυτό της εθελοντικής του αιμοδοσίας. Πήγε λοιπόν στο Νοσοκομείο του Βόλου κι έδωσε αίμα για την Τράπεζα Αίματος της ΕΛ.ΑΣ. Βγαίνοντας απ' την αιμοδοσία, βρήκε τυχαία το περιπολικό του τμήματος και τους έδωσε την βεβαίωση της αιμοδοσίας του, να την παραδώσουν στην υπηρεσία. Με βάση αυτή την βεβαίωση, ο διοικητής του ήταν υποχρεωμένος από τις σχετικές διατάξεις, να του χορηγήσει αυθημερόν, 4ήμερη ειδική άδεια αιμοδοσίας. Ναι αλλά έτσι, όλος ο προσχεδιασμός τους για το

στρίμωγμά του, θα πήγαινε χαμένος κι άντε πάλι, πότε θα ξαναβρίσκανε παρόμοια ευκαιρία!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το 'χανε βάλει δηλαδή σκοπό, αμέτη μωχαμέτη να τον αποτάξουν!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς! Γι' αυτό κι αποφάσισαν την ολοκλήρωση της σκευωρίας εναντίον του, έστω και με το νέο δεδομένο της αιμοδοσίας του! Κι έτσι, ο διοικητής του την χαρακτήρισε αυθαίρετη ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πως την χαρακτήρισε είπες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυθαίρετη!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι αυθαίρετη δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξέρω κι εγώ; Μάλλον θα 'πρεπε να αιμοδοτήσει, με την άδεια της ... πολεοδομίας!!! ... Τι άλλο να σκεφτώ κι εγώ!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε δεν πάμε καλά, ε μα καθόλου καλά λέμε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: ... Κι αφού την χαρακτήρισε αυθαίρετη, ο μπάτσος φυσικά δεν μάζησε! Απαίτησε τη νόμιμη άδεια που δικαιούνταν κι όταν ο διοικητής αρνήθηκε την χορήγησή της αυθημερόν όπως προβλέπονταν απ' το νόμο, ο μπάτσος αδιαφόρησε για τις παράνομες ενέργειες του διοικητή του και δεν παρουσιάστηκε για την απογευματινή υπηρεσία του Πάσχα. Έτσι ο διοικητής του χαρακτήρισε και τη νόμιμη απουσία του αυθαίρετη!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι αυτή αυθαίρετη!!!;;; ... Αξιωματικός της αστυνομίας ήταν τέλος πάντων αυτός ο διοικητής, ή υπάλληλος της πολεοδομίας!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα!!! ... Ξέρω κι εγώ!; ... Κι αφού χαρακτήρισε και την απουσία του αυθαίρετη, αιτήθηκε στον έτερο σκευωρό τον αστυνομικό διευθυντή Μαγνησίας, την διενέργεια εις βάρος του μπάτσου ΕΔΕ και την προβλεπόμενη τιμωρία του!!! ... Κι από κει και πέρα, αρχίζει ένα όργιο παρανομίας και παραβατικότητας απ' την πλευρά της ΛΕΥΚΗΣ ΜΑΦΙΑΣ, το οποίο διαρκεί ακόμη και μέχρι σήμερα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Διατάχθηκαν εις βάρος του παράνομα δύο ΕΔΕ και χωρίς την προβλεπόμενη Συνταγματική διαδικασία, αλλά και λόγω ΕΔΕ, η παράνομη προσωρινή του μετακίνηση, σ' ένα άλλο αστυνομικό τμήμα κι όχι στην αστυνομική διεύθυνση Μαγνησίας, όπως ακριβώς ορίζονταν απ' τις κείμενες διατάξεις! Και φυσικά ο μπάτσος που είχε πάρει την απόφασή του, για το οριστικό ξεκαθάρισμα μ' αυτή την συμμορία, δεν υπάκουσε σε καμία παράνομη διαταγή, ούτε και στην παράνομη προσωρινή του μετακίνηση, οπότε οι σκευωροί με την ανοχή και την πολιτική εντολή του τότε υπουργού δημοσίας τάξεως, προχώρησαν μέχρι τέλους την πολιτική του δίωξη και μετά την εκδίκαση της υποθέσεως στα πειθαρχικά συμβούλια, τον αποτάξανε απ' την αστυνομία!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τον αποτάξανε!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Επειδή έδωσε κυριολεκτικά το αίμα του για την αστυνομία!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α ωραία το είπες!!! ... Και η πλάκα ξέρεις ποια είναι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έχει και πλάκα το πράγμα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αμέ!!! ... Γι' αυτήν ακριβώς την αιμοδοσία που τον αποτάξανε, το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο των Αθηνών, του απένειμε τιμητικό δίπλωμα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι ωραία χώρα αυτή η Ελλάδα!!! ... Η μια υπηρεσία της να σε αποτάσσει για μian αιμοδοσία κι η άλλη, να σου απονέμει τιμητικό δίπλωμα, για την ίδια ακριβώς αιμοδοσία!!! ... Τελικά δηλαδή, τι είναι η εθελοντική αιμοδοσία γι' αυτή την χώρα, αξιόποινη, ή αξιότιμη!!!;;; ... Ελληνοφρένεια κανονική δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και που 'σαι ακόμα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α έχει κι άλλα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε μα φυσικά! ... Κι από δω και κάτω μάλιστα, αρχίζουν και τα πιο ωραία, με την εμπλοκή της δικαιοσύνης και της πολιτικής!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εμ θα 'λειπε ο κούταλος απ' το καρδάρι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... πες το ψέματα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για λέγε! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Παράλληλα με την πειθαρχική διαδικασία, ξεκίνησε και η ποινική, η οποία όμως, κατέληξε στην οριστική κι αμετάκλητη αθώωσή του, για το ίδιο ακριβώς κατηγορητήριο, που είχε αποταχθεί!!! ... Οπότε προσέφυγε και πάλι στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για την ακύρωση της αποτάξεως, αλλά αυτό πήρε και πάλι την ρητή εντολή από τον ίδιο υπουργό και σε κρυφή συνεννόηση με τον δικηγόρο και θείο του μπάτσου, τον απέταξε παράνομα κι οριστικά πια απ' το σώμα!!! ... Το διανοείσαι; Εμπιστεύθηκε τον θείο του δικηγόρο για την υπεράσπισή του κι αυτός, τον πούλησε κανονικότατα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δικηγόρος να σου πετύχει!!! ... Και συγγενής!!! ... Έναν τέτοιο δικηγόρο να έχεις για συγγενή, έναν γιατρό, έναν δάσκαλο και καζάντισες!!! ... Αμ κι ο υπουργός!!!;;; ... Ωραίος υπουργός!!! ... Μα γιατί τόσο μένος για τον μπάτσο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Μα γιατί αγαπούλα μου, πίσω απ' τα κυκλώματα προστασίας του Βόλου, αλλά και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας των αστυνομικών τόσο στον Βόλο, όσο και σ' ολόκληρη την Ελλάδα, βρίσκονταν αυτός ακριβώς ο υπουργός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί το λες αυτό;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα γιατί ο μπάτσος, προσέφυγε σ' αυτόν τον υπουργό πολλές φορές από τότε, με τις αθωωτικές και τελεσίδικες αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων κι αιτούμενος, την πλήρη ηθική κι υπηρεσιακή του αποκατάσταση. Μ' αυτός ο υπουργός, παρά ταύτα και παρά την προσκόμιση όλων των ενοχοποιητικών στοιχείων εις βάρος των σκευωρών, ούτε τον μπάτσο αποκατέστησε, αλλά ούτε και την δίωξη των ενόχων αιτήθηκε ως είχε νόμιμη υποχρέωση!!! ... Άρα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρα, ... μιλάμε για έναν πραγματικά λεχρίτη υπουργό!!! ...



- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και σα να μην έφτανε αυτό, ο μπάτσος προσέφυγε και στους λοιπούς υπουργούς μετά τον εν λόγω λεχρίτη, αλλά και σε πολλούς υπουργούς δικαιοσύνης, ποιας δικαιοσύνης θα μου πεις!!!, στους πρωθυπουργούς που προέκυψαν από τότε, μέχρι και στους προέδρους της δημοκρατίας!!! ... Επειδή όμως έτσι όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, ο λεχρίτης υπουργός θα έπρεπε κανονικά να βρίσκεται ήδη στην φυλακή, πέσανε όλοι πάνω στον μπάτσο να τον κατασπαράξουν, μπας και γλιτώσουν τον λεχρίτη υπουργό! Δεν δίστασαν μάλιστα, να κλείσουν τον μπάτσο μέχρι και στο τρελάδικο, για να γλιτώσουν από δαύτον!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Στο τρελάδικο!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι! ... Κάποια στιγμή, προσέφυγε στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κι αυτός φυσικά, για την προστασία του υπουργού, έβαλε την υπόθεση στο αρχείο. Κατόπιν ο μπάτσος κατέθεσε μήνυση στην εισαγγελία του Βόλου και τα πράγματα, ανακατεύτηκαν και δυσκόλεψαν πάρα πολύ για τον λεχρίτη υπουργό!!! ... Οπότε με αφορμή την ανάβαση του μπάτσου κάποια στιγμή στον Όλυμπο, άδραξαν την ευκαιρία, ερμήνευσαν επίτηδες την ανάβαση αυτή ως απόπειρα αυτοκτονίας και με την συνεργασία του εισαγγελέα Λιτοχώρου, αλλά και των αρμοδίων ψυχιάτρων, τον τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί και σούμπιτο στο τρελάδικο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Είσαι σίγουρος για την βρώμικη εμπλοκή του εισαγγελέα και των ψυχιάτρων!; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά κι απολύτως σίγουρος!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Από πού κι ως που;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Την παραμονή της αναβάσεώς του στον Μύτικα, ξεκουραζόταν το απόγευμα στο προαύλιο του καταφυγίου Ζολώτα κι ένα ελικόπτερο, που σηκώθηκε να παραλάβει Γερμανό τραυματία από το Λούκι, έκανε μια πολλή περίεργη παράκαμψη από την πορεία του και στάθηκε πάνω απ' τον μπάτσο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και που το ξέρεις ότι στάθηκε πάνω απ' τον μπάτσο και δεν έκανε κάτι άλλο;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα σου πω μετά! ... Αλλά και την επομένη το πρωί, όταν ξεκίνησε μόνος του για τον Μύτικα, κάποια στιγμή παρατήρησε πίσω του δυο άτομα, που τον παρακολουθούσαν!!! ... Ξαφνιάστηκε γιατί δεν υπήρχε κανένας λόγος να τον παρακολουθεί κάποιος και τους έκανε μερικά παιχνιδάκια, για να βεβαιωθεί πως όντως τον παρακολουθούσαν. Και το διαπίστωσε!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα ποιοι τον παρακολουθούσαν και γιατί!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Όταν ο μπάτσος ξεκίνησε για τον Όλυμπο, έστειλε ένα email για να διαφημίσει κατά κάποιον τρόπο, την μεγάλη του ιδέα για την διοργάνωση παγκοσμίων αγώνων Τέχνης, ενός θεσμού που τον είχε ονομάσει ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ. Αυτό το email όμως, το παρεξήγησε αν δεν το 'πραξε ύποπτα, ένας γνωστός του δικηγόρος απ' την Ελασσόνα, το ερμήνευσε εσφαλμένα ως απόπειρα αυτοκτονίας, ειδοποίησε τους συγγενείς του για να τον προλάβουν, αυτοί απευθύνθηκαν στην αστυνομική διεύθυνση Μαγνησίας για την σχετική κινητοποίηση κι από κει, το είδαν ως χρυσή ευκαιρία, να ξεμπερδέψουν μια και καλή μαζί του!!! ... Οπότε συνεννοήθηκαν με τον εισαγγελέα του Λιτοχώρου, ώστε να μεριμνήσει καταλλήλως, έτσι ώστε να μην κινητοποιηθεί κανένας για την διάσωσή του, ελπίζοντας πως τελικά θ' αυτοκτονήσει!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!! ... Αυτό είναι ελληνική ταινία με τον Κούρκουλο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Κι όπως ακριβώς λέγανε τότε οι παραγωγοί τους, αυτές οι ταινίες ήταν βγαλμένες απ' την ζωή!!! ... Κι όπως βλέπεις, σωστά λέγανε χα, χα, χα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα είσαι σίγουρος για όλ' αυτά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι παιδί μου, ναι!!! ... Του τα επιβεβαίωσε ξάδερφός του, που εκείνες τις ημέρες ήταν στο Λιτόχωρο, για συμπαράσταση στην αδερφή του μπάτσο, που προσπαθούσε να προκαλέσει την κινητοποίηση για την διάσωσή του! ... Όταν λοιπόν ζήτησαν να σηκωθεί ελικόπτερο για να τον βρουν, ο εισαγγελέας τους απάντησε πως το κόστος του ελικοπτερου δεν του επέτρεπε να δώσει τέτοια διαταγή!!! ... Όταν όμως τ' απόγευμα, προέκυψε ο τραυματισμός του γερμανού στο Λούκι, αναγκάστηκαν να στείλουν το ελικόπτερο κι επί της ευκαιρίας, του δώσανε την εντολή, να ρίξει και μια ματιά για τον μπάτσο, απλά για να δούνε που περίπου βρίσκεται! Γι' αυτό κι η περίεργη παράκαμψη του ελικοπτερου, πάνω απ' το καταφύγιο και τον μπάτσο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν το πιστεύω!!! ... Για τον τραυματισμένο Γερμανό, σηκώθηκε ελικόπτερο και καλά έκανε, αλλά για κάποιον που γι' αυτούς τουλάχιστον πήγαινε ν' αυτοκτονήσει, το λειτουργικό κόστος του ελικοπτερου, θα βύθιζε την ελληνική οικονομία στο χάος!!!;;; ... Ένα απέραντο δικαστικό αληταριό δηλαδή!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Κι όντως, όπως τον διαβεβαίωσε ο ξάδερφός του, τα δύο άτομα πίσω του πραγματικά τον παρακολουθούσαν!!! ... Ήταν από την ομάδα διάσωσης, αλλά είχαν πάρει την ρητή εντολή απ' το κάθαρμα τον εισαγγελέα Λιτοχώρου, να μην τον διασώσουν, αλλά απλά να παρακολουθούν πότε και που θ' αυτοκτονήσει, όχι τίποτ' άλλο, αλλά για να μην χασομερήσουν στην ανεύρεση του πτώματος!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό π' ακούς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μ' αυτός όχι εισαγγελέας δεν ήταν, αλλά το χειρότερο τομάρι της κοινωνίας!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και λίγα λες!!! ... Μόνο που έχει και κάτι ακόμα η περιπέτειά του στον Όλυμπο!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι άλλο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι. Όταν ολοκλήρωσε μ' επιτυχία την ανάβασή του στον Μύτικα και γύρισε πανευτυχής και κατενθουσιασμένος τ' απόγευμα στο καταφύγιο, μετά το μπάνιο του και την μακαρονάδα με κιμά της Μαρίας, απολάμβανε το μεγαλείο του κατορθώματός του σ' ένα παγκάκι. Δεν ήταν και λίγο αυτό που είχε κάνει!!! ... Επιχείρησε κάτι τρομακτικά επικίνδυνο, εντελώς μόνος του, χωρίς την παραμικρή ορειβατική εμπειρία, χωρίς ίχνος καταλλήλου εξοπλισμού και με κάτι αθλητικά παπούτσια κινέζικα, της πλάκας! Χωρίς κράνος και παραβιάζοντας όλους μα όλους τους κανόνες ασφαλείας, κατάφερε ν' ανέβει μονάχος του απ' το Λούκι και να κατέβει από την Πλάκα της Κακόσκαλας ζωντανός!!! ... Δεν είχε όμως υπόψη του, τι ακριβώς θ' αντιμετώπιζε και γι' αυτό το επιχείρησε! Κι από τότε όπου σταθεί κι όπου βρεθεί, ξορκίζει τον οποιονδήποτε που θα τολμήσει ν' ανέβει σ' αυτήν την ανθρωποφάγα κορυφή, να μην το επιχειρήσει χωρίς την πιστή τήρηση όλων των κανόνων ασφαλείας, ούτε κατά διάνοια!!! ... Τ' ότι αυτός τα κατάφερε, ήταν απλά και μόνο μιαν συμπαντική συνομοσία και μόνο!!! ... Ούτε ο ίδιος δεν θα το ξανάκανε λέει, έτσι όπως το έκανε εκείνη την φορά, ούτε γι' αστείο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τόσο επικίνδυνο ήταν!!!;;; ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Απίστευτα επικίνδυνο, διότι η επικινδυνότητά του είναι κρυφή κι όχι εξόφθαλμη κι ευκόλως αντιληπτή! Ενώ βλέπεις την διαδρομή σχετικά βαθιά ακόμα και γι' αρχάριους σαν τον μπάτσο, ο θάνατος κρύβεται στο σαθρό του εδάφους! Τα περισσότερα δυστυχήματα που συνέβησαν εκεί, οφείλονται σ' αυτό! Ένα μικρό γλίστρημα σε κάποιο σαθρό και ξαφνικά, βρίσκεσαι στον γκρεμό νεκρός!!! ... Και μια δεύτερη εξίσου σοβαρή αιτία δυστυχημάτων εκεί, είναι τα βράχια που ξεκολλούν από τα πατήματα των προπορευομένων ορειβατών και πέφτουν στα κεφάλια αυτών που ακολουθούν από κάτω!!! ... Γι' αυτό και το κράνος είναι άκρως απαραίτητο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι εκεί που καθόταν λοιπόν στο παγκάκι!; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εκεί λοιπόν τον πλησίασε με πάρα πολλή ευκολία και άνεση, μιαν μικρή ομορφούλα μελαχρινή και του 'πιασε ξαφνικά την κουβέντα!!! ... Του άρεσε πάρα πολύ κι εκεί που ετοιμάστηκε να την φλερτάρει κιόλας, να την χουφτώσει, ξαφνικά το όλο σκηνικό κι όπως κατηύθυνε εκείνη την κουβέντα, τον παραξένεψε! Κάτι δεν ήταν καθόλου φυσιολογικό, κάτι δεν έστεκε καθόλου σ' όλο αυτό και μαζεύτηκε να δει, που ακριβώς το πάει η μικρή!!! ... Και τελικά κι αυτού είχε πέσει μέσα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι αυτού!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι! ... Η μικρή δεν ήταν ορειβάτισσα που γούσταρε ερωτικές περιπέτειες, αλλά ήταν αστυνομικός του τμήματος ασφαλείας Βόλου κι είχε πάρει την εντολή, να κάνει μιαν πρώτη εκτίμηση, για το αν είναι στα καλά του ο μπάτσος!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αυτό πάλι από πού το ξέρεις!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα του το είπε κι αυτό ο ξάδερφός του!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε δεν πάμε καλά!!! ... Και φυσικά να υποθέσω τώρα πια, πως δεν έκανε κι αυτή το παραμικρό για να διασώσει τον μπάτσο, που υποτίθεται πως θ' αυτοκτονούσε κιόλας, έτσι!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς!!! ... Ο μπάτσος ήταν πανευτυχής για το κατόρθωμά του κι όλοι οι άλλοι πίσω του, χωρίς αυτός να έχει ιδέα τι γινόταν, παρακαλούσαν ν' αυτοκτονήσει οπωσδήποτε!!! ... Ακόμα κι η Μαρία του καταφυγίου, ήταν σε άμεση επικοινωνία με τον εισαγγελέα και την αστυνομία, δίνοντας συνεχώς αναφορά για το που και πως βρισκόταν ο μπάτσος! ... Αλλά κανένας να επιχειρήσει να τον σώσει, κανένας!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε δεν είμαστε καλά!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι αφού είδαν κι αποείδαν, πως ουδέποτε είχε σκοπό ν' αυτοκτονήσει, την επομένη που κατέβηκε στα Πριόνια για να βρει κάποιο μέσον να τον μεταφέρει στο Λιτόχωρο κι από κει, να επιστρέψει στον Βόλο, στείλανε το περιπολικό να τον συλλάβει! Κι ο μπάτσος που δεν είχε ιδέα τι γινόταν, έκανε οτοστόπ και στο περιπολικό!!! ... Οι αστυνομικοί φυσικά δεν του είπαν ότι είχανε πάει εκεί για να τον συλλάβουν κι αυτός νόμισε, πως έπεσε σε αξιόλογους πρώην συναδέλφους του!!! ... Για να μην σ' τα πολυλογώ, τον χώσανε για δυο μήνες περίπου στο τρελάδικο με συνοπτικές διαδικασίες κι εκεί, οι ... επιστήμονες γιατροί και κατ' εντολήν του εισαγγελέα, τον πλακώσανε στα βαριά ναρκωτικά και τον σακατέψανε!!! ... Για καλή του τύχη όμως, το μυαλό του παρότι βαριά δηλητηριασμένο, λειτουργούσε ακόμα αρκετά και μετά από τρία χρόνια στα ναρκωτικά, κατάφερε από μόνος του να τα κόψει σιγά σιγά και να γλιτώσει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα εδώ μιλάμε για εγκληματίες χειρίστου είδους!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δυστυχώς!!! ... Και κάποια στιγμή, με αφορμή την παράνομη διευθέτηση του κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης, το οποίο ήταν ο μοναδικός πόρος εισοδήματος και μ' εντολή της τότε αρμόδιας υφυπουργού εργασίας, του το κλέψανε κυριολεκτικά από τον ΟΠΕΚΑ, προσέφυγε και πάλι στην ελληνική δικαιοσύνη και για τα δύο ζητήματα αυτή την φορά, μα ακόμη μέχρι σήμερα, 21 ολόκληρα χρόνια, και με τελεσίδικες αθωωτικές αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων στα χέρια του, δεν κατάφερε ν' αποκατασταθεί ηθικά κι υπηρεσιακά!!! ... Και το πιο σημαντικό στοιχείο αν θες σ' αυτή την ιστορία, είναι πως ακόμη κι οι δυο πρόεδροι της δημοκρατίας στους οποίους προσέφυγε, ακόμα κι αυτοί, δεν διατάζανε την αποκατάστασή του ως όφειλαν, ενώ φαντάσου, έχουν το δικαίωμα απονομής χάριτος, ακόμα και στους πιο στυγνούς εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου, όπως προβλέπεται απ' τις σχετικές διατάξεις. Κι ενώ μέχρι κι ο πιο στυγνός εγκληματίας, δύναται να τύχει χάρης απ' τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, εντούτοις ο μπάτσος χωρίς το παραμικρό ποινικό αδίκημα και κατά συνέπεια, χωρίς και το παραμικρό πειθαρχικό παράπτωμα, έχει αποταχθεί από την ΕΛ.ΑΣ. παράνομα κι ουδείς πρόεδρος Δημοκρατίας, αναλαμβάνει την ευθύνη της πλήρους ηθικής κι υπηρεσιακής του αποκατάστασής!!! ... ΟΥΔΕΙΣ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είναι πραγματικά απίστευτο, το μένος, γιατί περί αυτού πρόκειται πια, ολόκληρου του κρατικού μηχανισμού, εναντίον αυτού του μπάτσου!!! ... Απίστευτο!!! ... Ξέρεις κάτι; Μόλις μου ήρθε μιαν ιδέα! Όταν γυρίσω στον Βόλο, θα ψάξω να βρω αυτόν τον μπάτσο, θα συγκεντρώσω όλα του τα στοιχεία με λεπτομέρειες και θα γράψω ένα βιβλίο με τίτλο «Ο μπάτσος»!!! ... Κι αν δεν δικαιωθεί μέχρι να ολοκληρώσω το βιβλίο μου, τότε θα τινάξω την ελληνική αστυνομία, την ελληνική δικαιοσύνη και την ελληνική πολιτική, κυριολεκτικά στον αέρα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... και δεν θα σου είναι καθόλου δύσκολο, γιατί αυτός ο μπάτσος θα 'χει και πιο πολλά να σου πει ακόμα, όπως για το πώς κάποιος αρχηγός κόμματος, πλήρωσε συμβόλαιο θανάτου και δολοφόνησαν τον γαμπρό του, με σκοπό να γίνει πρωθυπουργός και τελικά έγινε, χάριν και μόνο αυτής της δολοφονίας, αλλά και της εκχωρήσεως του πλιάτσικου των αυθαιρέτων της Ανατολικής Αττικής σε βουλευτή άλλου κόμματος! Πως ένας άλλος πρωθυπουργός, πήγε κρυφά ένα βράδυ στον προϊστάμενο του κλιμακίου της CIA στην Ελλάδα και πολλά πολλά, τέτοια χαριτωμένα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε θα γίνει της κακομοίρας αν δεν τον έχουν δικαιώσει μέχρι να κατέβω, θα γίνει της κακομοίρας!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Με την ευχή μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σ' ευχαριστώ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και τώρα που πήρες μιαν απλή και μόνο ιδέα για το κύκλωμα της απονομής δικαιοσύνης, τι λες, θέλει κατεδάφιση ή όχι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εκθεμελίωση θέλει, όχι απλά κατεδάφιση!!! ... Άκου εκεί 21 ολόκληρα χρόνια, να ταλαιπωρούν έναν αθώο, μόνο και μόνο επειδή είναι αριστερός!!!;; ... Την ώρα μάλιστα που κάποιος που έχω υπόψη μου κι εγώ, τώρα που το θυμήθηκα, καταδικασμένος με 401 χρόνια φυλακίσεως για ασέλγεια πάνω σε 36 ανήλικα, βγήκε από την φυλακή σε 8,5 μόλις χρόνια!!! ... Ή ένας άλλος παιδεραστής υπουργός, που αθώωθηκε λόγω παραγραφής!!! ... Άκου παραγραφής, με την υπόθεση στα χέρια

κάποιου εισαγγελέα!!! ... Και γιατί δεν φρόντισε αυτός ο εισαγγελέας να μην παραγραφεί το αδίκημα!!!;; ... Ή τον άλλον τον ειδικό φρουρό, που σκότωσε έναν 15χρονο στα Εξάρχεια και σήμερα, κυκλοφορεί τόσο απλά κι αγαθά ανάμεσά μας!!! ... Ή τον άλλο που σκότωσε τον δάσκαλο στην Πάτρα και σήμερα απολαμβάνει την ελευθερία του στον Βόλο, σα να σκότωσε απλά ένα κουνούπι!!! ... Άσε με πια!!! ...

**ΣΕΙΡΙΟΣ:** Κι αυτή η κωλοφάρα του δικαστικού κυκλώματος, είναι η πρώτη που παίρνει τα όποια αναδρομικά κατά καιρούς, αυτή που αμείβεται εξαιρετικά προκλητικά ακόμα και σε περιόδους οικονομικής κρίσεως, αυτή που συνεργάστηκε σ' όλους τους ιστορικούς χρόνους με κάθε κατακτητή κι μ' όλες τις χούντες της χώρας!!! ... Μια φάρα που δεν έχει να επιδείξει από την εποχή του Δευκαλίωνα, ούτε έναν ήρωα!!! ... Ούτε έναν της υπάλληλο, που να στάθηκε έστω και στο πλευρό, οποιουδήποτε λαϊκού αγώνα, ούτε έναν!!! ... Κι όμως μια ζωή, ζει παρασιτικά εις βάρος αυτού του λαού, απ' τον κόπο και τον μόχθο του οποίου αμείβεται!!! ... Δεν είναι τραγικό!!!;; ... Κάτι δεν πρέπει να γίνει επιτέλους!!!;; ... Είναι δυνατόν ολόκληρη πρόεδρος δημοκρατίας, ανώτατη δικαστική λειτουργός μόλις προ ολίγου και να μην κάνει τ' αδύνατα δυνατά, για την δικαίωση του μπάτσου!!! ... Αλλά βλέπεις ο μπάτσος είναι αριστερός, δεν είναι ... γάτα!!! ... Οι γάτες προηγούνται των αθώων!!! ... Οι γάτες είναι εθνικό ζήτημα ανθρωπιστικής και προεδρικής ευαισθησίας και κυρίως, επειδή φυσικά δεν είναι αριστερές!!! ... Ίσως και να 'ναι, ... τα γατάκια της ΕΥΠ!!! ...

**ΑΜΦΙΘΕΑ:** Όχου!!! ... Αηδίασα πραγματικά μ' αυτόν τον χώρο της δικαιοσύνης και κατ' επέκταση της πολιτικής!!! ... Μου γυρίσανε τ' άντερα!!! ... Δεν το παρατάμε καλύτερα πριν ξεράσουμε κιόλας, τι λες!!!;; ...

**ΣΕΙΡΙΟΣ:** Να σου πω!!! ... Εξάλλου, αφού πρόκειται να γράψεις οπωσδήποτε και το βιβλίο σου «Ο μπάτσος», όπου θα μπορέσεις ν' αναφερθείς διεξοδικά και με κάθε λεπτομέρεια στο ζήτημα της δικαιοσύνης, δε νομίζω ότι υπάρχει λόγος να επεκταθούμε και περισσότερο!!! ... Μόνο που μετά από τόση αηδία, με τι τάχα θα μπορούσαμε να ξεπλύνουμε την ψυχή μας και το κορμί μας από δαύτους τους λεχρίτες αστυνομικούς, δικαστικούς και πολιτικούς!!!;; ...

### Ερωτική αποφόρτιση

**ΑΜΦΙΘΕΑ:** Εεεε μετά από ένα τέτοιο σοκ αηδίας, μονάχα μ' ένα πανίσχυρο αντίδοτο μπορούμε να ξαναρθούμε στα ίσα μας!!! ... Και ποιο μπορεί να είναι τόσο πανίσχυρο αντίδοτο, που να μπορεί να ξεπλύνει αυτή την απίστευτη κόπρη του Αυγείου απ' την δικαιοσύνη και τα σωθικά μας!!!;; ... Ποιο!!!;; ...

**ΣΕΙΡΙΟΣ:** Πραγματικά δεν μπορώ να φανταστώ, κάτι τόσο πανίσχυρο κι ικανό να μας συνεφέρει!!! ...

**ΑΜΦΙΘΕΑ:** Εγώ όμως μπορώ!!! ...

**ΣΕΙΡΙΟΣ:** Μπορείς!!!;; ...

**ΑΜΦΙΘΕΑ:** Μπορώ!!! ... Με λίγη δυσκολία βέβαια μετ' από τόση βρωμιά και δυσωδία, αλλά νομίζω πως θα τα καταφέρουμε, μονάχα με το ισχυρότερο αντίδοτο σ' όλα τα κακά αυτού του γελοιού κόσμου!!! ...

**ΣΕΙΡΙΟΣ:** Και ποιο είναι αυτό το μαγικό αντίδοτο, γιατί εδώ αυτή την στιγμή, μονάχα η μαγεία θα μπορούσε να δώσει λύση!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Κι η μαγεία δεν είναι γένους θηλυκού!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είναι!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι εγώ δεν είμαι θηλυκό!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... είσαι και παραείσαι μάλιστα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρα!!!;;; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Άρα!!! ... ..

(Κι αγκαλιάζονται τρυφερά αυτή την φορά και φιλιούνται όμορφα κι ευγενικά στο στόμα, με τρυφερότητα κι ιδιαίτερη στοργή ο ένας για τον άλλο ... Και μετ' από κάμποση ώρα, ακουμπώντας ακόμα τα χείλη τους ζεστά, ψιθυρίζουν κι δυο μαζί ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ και ΑΜΦΙΘΕΑ: Ο ... ΈΡΩΤΑΣ ... !!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ο έρωτας αγάπη μου, ο έρωτας!!! ... Έχεις απόλυτο δίκιο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γυναίκα είμαι!!! ... Κάτι ξέρω κι εγώ από την ζωή, τι νομίζεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και δεν ξέρεις μόνο κάτι, αλλά ξέρεις και το καλύτερο όλων!!! ...

(Και ξαναφιλιούνται το ίδιο όμορφα και στοργικά!!! ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Χμ ... Να σου πω ένα μυστικό!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μυστικό!!!;;; ... Για πες μου!

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Μμμμ ... να ξέρεις, αυτό το φιλί μας τώρα, να ... πώς να σ' το πω!; ... Μου άρεσε πάρα πολύ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πάρα πολύ!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Ναι ... πάρα πολύ!!! ...

(Και την φιλάει ακόμη μια φορά το ίδιο, μ' ακόμα περισσότερο χρόνο, μέχρι που χαλαρώνουν κι οι δυο τους, τρυφερά αγκαλιασμένοι, βυθισμένοι ο ένας στα μάτια τ' άλλου και σε μian πραγματική ερωτική έκσταση!!! ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι όμορφη που είσαι!!!;;; ... Σ' αγαπάω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μ' αγαπάς!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ... πάρα πολύ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα δεν είσαι ... θεός!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Καλό!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το κατάλαβες το καρφάκι μου πονηρούλη, το κατάλαβες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το κατάλαβα λέει!; ... Και πολύ καλά μάλιστα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι αφού λοιπόν δεν είσαι θεός, πως λες πως μ' αγαπάς!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... αγάπη μου!!! ... Εγώ δεν είμαι θεός φυσικά, αλλά είσαι όμως εσύ, η θεά μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε!!!;;; ... Εγώ θεά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι μια μικρούλα και χαριτωμένη θεά, μια ... θεοπούλα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Θεοπούλα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, όπως λέμε για παράδειγμα, αγάπη – αγαπούλα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ... Και που κολλάω εγώ η ... θεοπούλα, με την δική σου αγάπη!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... εδώ, θα πρέπει να δώσεις πάρα πολύ προσοχή τώρα, μα πάρα πολύ!!! ... Είσαι σε θέση αυτή την στιγμή, ν' ακούσεις σπουδαία και τρανά για την αγάπη!!!;;; ... Είσαι!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βεβαίως και είμαι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Έλα, βολέψου όσο καλύτερα μπορείς στην αγκαλιά μου τώρα!!! ... Ήρθε η ώρα της αγάπης!!! ... Βολεύτηκες; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... και πάρα πολύ ωραία μάλιστα!!! ... Μμμμ ... Δώσ' μου κι ένα γλυκό φιλάκι!!! ...

(Την φιλάει τρυφερά ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... Τώρα μάλιστα!!! ... Λίγο πιο σφιχτά! ... Έτσι!!! ... Και τώρα πες ότι θες!!! ... Τώρα που βολεύτηκα στην αγκαλιά σου, δεν με νοιάζει τίποτα ... Πες ότι θες!!! ... Μονάχα ... να με χαϊδεύεις που και που! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Τι αξιολάτρευτο πλάσμα που είσαι!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... και μ' αγαπάς λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, σ' αγαπάω πάρα πολύ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για πες μου λοιπόν κατεργάρη, πως μ' αγαπάς αφού δεν είσαι θεός!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... πονηρούλα!!! ... Γλυκιά μου πονηρούλα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εμ τι νόμιζες, μόνο εσύ ξέρεις από πονηριές!; ... Γυναίκα είμαι, είναι δυνατόν να μην ξέρω κι εγώ κάτι από πονηριά, είναι δυνατόν!!!;;; ... Κι η πονηριά, γυναίκα είναι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωραία λοιπόν!!! ... Θα σου πω! ... Όταν εγώ λέω σ' αγαπώ, στην πραγματικότητα εννοώ, πως εσύ μ' αγαπάς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!!;;; ... Μα εσύ όταν σου λέω ότι σ' αγαπώ, μου λες ότι δεν ξέρω τι λέω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι φυσικά!; ... Αφού μόλις τώρα είπες, πως όταν λες πως μ' αγαπάς, εννοείς ότι σ' αγαπάω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό είπα, αλλά άλλο εννοώ εγώ με το σ' αγαπάω κι άλλο εσύ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τις ίδιες λέξεις δεν λέμε!!!;; ... Γιατί άλλο εννοείς εσύ κι άλλο εγώ, γιατί!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Η πλάνη των λέξεων που είπαμε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε στην αγάπη, που υπάρχει η πλάνη!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν είπαμε πως η αγάπη είναι θεϊκό προνόμιο, πως είναι ο ίδιος ο θεός;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε εντάξει το είπαμε!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εδώ λοιπόν βρίσκεται η πλάνη!!! ... Εφόσον η αγάπη είναι ο ίδιος ο θεός, αυτομάτως κι αυτονόητα, ουδείς άλλος μπορεί ν' αγαπήσει όπως ο θεός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι αυτό που νοιώθουμε ο ένας για τον άλλο, τι είναι!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είπαμε, έρωτας!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το είπαμε δεν λέω, αλλά γιατί αφού γνωρίζουμε μια χαρά την λέξη έρωτας, γιατί δεν χρησιμοποιούμε για να εκφράσουμε αυτό το συναίσθημα, τις λέξεις «σ' ερώ» αντί των «σ' αγαπώ»!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... μα γιατί πραγματικά αγαπάμε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε μα δεν τρώγεσαι!!! ... Τώρα δεν είπες ότι κανένας μας άλλος εκτός από τον θεό, δεν μπορεί ν' αγαπήσει, τώρα δεν το είπες!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και πάρα πολύ σωστά το είπα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... δεν θα βγάλω άκρη εγώ με σένα, δεν θα βγάλω!!! ... Χαμογελάς μ' εκείνον τον περίεργο τρόπο πάλι!!! ... Ναι, ναι!!! ... Μ' εκείνον τον περίεργο τρόπο του με λένε Ρίζο κι όπως θέλω το γυρίζω!!! ... Ναι, ναι!!! ... Αλλά όχι, αυτή την φορά δεν θα χαλάσω εγώ την βόλεψή μου στην αγκαλιά σου!!! ... Δεν πά' να πεις ότι θέλεις!!! ... Έλα κράτα με καλά!!! ... Μμμμ ... Ναι έτσι!!! ... Δώσ' μου κι ένα φιλάκι ακόμα!!! ... Μμμμ ... Ναιαιαιαι ... Ωραίο ήταν!!! ... Και τώρα, ... πες ότι θες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Πόσο χαριτωμένη γίνεσαι άμα θες, μα πόσο γλυκιά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... ναι ε!; ... Για λέγε! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Κοίταξε ... Βεβαίως και δεν μπορούμε ποτέ, ν' αγαπήσουμε σαν τον θεό, αφού δεν είμαστε ο θεός! Πλην όμως είπαμε κιόλας, πως ναι μεν δεν είμαστε ο θεός, αλλά όλοι μας και τα πάντα, είμαστε κάτι απ' αυτόν τον θεό!!! ... Έτσι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έτσι.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Επομένως, όπως ακριβώς ο θεός είναι το 100% της αγάπης, έτσι ακριβώς κι ο καθένας μας είναι το 0,000... άπειρα μηδενικά ... 01% της αγάπης του!!! Σωστά;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... σωστά.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Άρα αγαπάμε μεν, αλλά ο καθένας μας αποκλειστικά και μόνο, όσο του αναλογεί!!! ... Συμφωνείς;



ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... συμφωνώ.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πρόσεξε όμως τώρα, να δεις που προκύπτει η διαφορά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είμαι πολλή περίεργη να δω που θα το βγάλεις πάλι, πάρα πολλή περίεργη όμως Ρίζο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... !!! ... Λοιπόν αγάπη μου, δεν είπαμε επίσης, πως ο θεός είναι η απόλυτη ολότητα, που ισοδυναμεί και με την ανυπαρξία, λόγω ελλείψεως ετεροπροσδιορισμού;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... το είπαμε κι αυτό!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εδώ λοιπόν είναι η διαφορά της ανθρώπινης αγάπης!!! ... Ο θεός αγαπά με όλη του την πληρότητα κι είναι ο ίδιος η αγάπη, επειδή δεν ετεροπροσδιορίζεται!!! ... Οι άνθρωποι όμως κι όλα τα υπόλοιπα στοιχεία, οντότητες, οι έννοιες κι οι ιδέες ακόμη, ετεροπροσδιορίζονται μεταξύ τους!!! ... Συμπέρασμα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι συμπέρασμα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πως μπορεί ν' αγαπά και με ποιον τρόπο τ' οτιδήποτε, κάτι άλλο απ' το υπόλοιπο ετεροπροσδιοριζόμενο Άπειρον!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν σε καταλαβαίνω!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Μονάχα άμα το καθετί, μπορεί να παίζει τον ρόλο του θεού για το άλλο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δηλαδή όπως ακριβώς ο θεός παρίσταται παντού, έτσι ακριβώς και στο μέτρο που του αναλογεί φυσικά, να μπορεί να παρίσταται και ο ένας στον άλλο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Θεε να πεις δηλαδή, πως η αγάπη μπορεί να υφίσταται μεταξύ των δύο, όταν ο ένας λειτουργεί ως παραστάτης, ως θεός για τον άλλο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς αυτό θέλω να πω!!! ... Σ' αγαπώ, γιατί είσαι η παραστάτιδά μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για κάτσε λοιπόν μια στιγμή!!! ... Για κάτσε, γιατί δεν μου τα λες και πολύ καλά!!! ... Άμα εγώ είμαι η παραστάτιδα για σένα, όπως είναι ο θεός για τα πάντα, τότε εγώ σ' αγαπάω κι όχι εσύ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό δεν σου λέω και δεν το καταλαβαίνεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... με μπερδεψες τελείως τώρα!!! ... Ξεμπερδεψέ με γρήγορα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να ματάκια μου, όπως πολύ σωστά συμπέρανες, εφόσον είσαι παραστάτιδά μου, στην πραγματικότητα εσύ μ' αγαπάς κι όχι εγώ!!! ... Αυτό είναι το σωστό!!! ... Υπάρχει όμως πάλι μιαν λεπτομέρεια, που κάνει την διαφορά!!! ... Αλλά για να μην σε ταλαιπωρώ άλλο με τις ερωτήσεις μου, γιατί βλέπω ότι σε τούτο το ζήτημα της αγάπης, μάλλον σε μπερδεύουν αντί να σε διευκολύνουν, θα επιχειρήσω έναν μονόλογο κι ότι δεν καταλάβεις, το συζητάμε πάλι, έτσι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για δοκίμασε να δούμε!

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν μου είναι και πολύ εύκολο, αλλά θα προσπαθήσω! ... Από πού ν' αρχίσω τώρα ο δόλιος!; ... Μμμμ ... Δεν βρίσκω τα κατάλληλα λόγια για πρόλογο, οπότε κατευθείαν στο θέμα κι ότι καταλάβεις!!! ... Όταν σου λέω σ' αγαπώ, εννοώ πως σ' αισθάνομαι σαν θεά μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Με κολακεύεις!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι, δεν σε κολακεύω! ... Θα προσπαθήσω να το πω λίγο καλύτερα. Λειτουργείς σαν θεά μου! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Λειτουργώ!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ... Νομίζω πως έτσι το εκφράζω καλύτερα! ... Δηλαδή λειτουργείς κάπως σαν μια πηγή που ρέει ασταμάτητα νερό κι εγώ, απλά όποτε διψάω, σκύβω και πίνω!!! ... Ωωωω!!! ... Νομίζω ότι τώρα το είπα καλύτερα!!! ... Μήπως το κατάλαβες;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μάλλον όχι!; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, η πηγή, υπάρχει κάπου στην φύση και ρέει ασταμάτητα, αδιαφορώντας παντελώς για το ποιος είναι γύρω της!!! ... Αυτή υπάρχει απλά και ρέει! Κάπως σαν τον θεό δηλαδή, υπάρχει, παρίσταται απλά και προσφέρει απλόχερα, το μόνο που διαθέτει!!! ... Ο θεός την αγάπη του κι η πηγή, το νερό της!!! ... Όπως ακριβώς ο θεός, μας διαθέτει απλόχερα την αγάπη του μέχρι εξαντλήσεως, χωρίς διακρίσεις και χωρίς μέτρο, έτσι ακριβώς κι η πηγή!!! ... Το πόσο θα πάρουμε εμείς κι απ' τον θεό κι απ' την πηγή, θα εξαρτηθεί απλά και μόνο απ' τις ανάγκες μας!!! ... Τον συσχετισμό μεταξύ θεού και πηγής, τον κατάλαβες;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ας πούμε ναι ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αφήνουμε λοιπόν τον θεό στην ησυχία του και πάμε στην πηγή! Εσύ λοιπόν, είσαι η πηγή μου!!! ... Και κοίταξε πως λειτουργείς για μένα! ... Είσαι απλά εδώ, μου παρίστασαι! Με την ομορφιά σου, την χάρη σου, την γοητεία, την λαγνεία, την θηλυκότητα, μα και την ελπίδα μου, την προσδοκία μου, την έμπνευση, την αλήθεια μα και την μαγεία!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Όλ' αυτά είμ' εγώ!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωωωω!!! ... Τέλεια η διακοπή σου!!! ... Ήρθε την πιο κατάλληλη στιγμή!!! ... Ούτε παραγγελία να την είχα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τόσο πολύ!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι!!! ... Την ερώτησή σου αυτή, νομίζω πως θα την έκανε ακόμα κι ο θεός, άμα μπορούσε κάποιος να επικοινωνήσει μαζί του κι άρχιζε να του λέει, είσαι μεγαλοδύναμος, φιλεύσπλαχνος, δίκαιος κλπ, κλπ, κλπ. Είμαι σίγουρος πως τότε ο θεός θα γύριζε σαν εσένα γεμάτος απορία στα μάτια του και θα τον ρωτούσε όπως εσύ μένα, «καλά, όλ' αυτά είμ' εγώ»!!!;;; ... Και φαντάζεσαι γιατί;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί ο θεός στην πληρότητά του κι ελλείπει ετεροπροσδιορισμού, δεν έχει την παραμικρή ιδέα για το τι είναι!!! ... Ο θεός παίρνει αξία και σημασία, μονάχα από τις μετοχές του! Από μένα, από σένα, απ' τα πάντα!!! ... Μόνον όταν κάτι, νοιώσει

πως είναι κάτι, μόνον τότε και το υπόλοιπο, γίνεται υπόλοιπο, γίνεται θεός!!! ...  
Στην ολότητα, τα πάντα είναι Άπειρον! Θεός και ταυτόχρονα, τίποτ' απολύτως!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... αγάπη μου!!! ... Έτσι ακριβώς κι εσύ, απέναντί μου, μόνη σου, παρίστασαι σαν τον θεό, χωρίς να έχεις ιδέα για το τι είσαι! Μόλις όμως σε ζυγώνω κι έρχομαι σε κοινωνία μαζί σου, αυτομάτως παύεις να είσαι μόνη σου και γινόμαστε δύο, αλλά σε ένα!!! ... Σαν μία μικρή κοινωνία!!! ... Και τότε, το τίποτα που ήσουν μόνη σου, γίνεται για μένα το υπόλοιπό μου και ξαφνικά, γίνεσαι κάτι! Όλ' αυτά που σου είπα πριν κι ακόμα περισσότερα!!! ... Πρόσεξε όμως! Όλ' αυτά, γίνεσαι για μένα, μόνο για μένα! Εσύ για τον εαυτό σου, παραμένεις τα πάντα και τίποτα!!! ... Σαν θεά!!! ...

8:48 μμ

Παρασκευή, 22 Μαΐου 2020 / 8:49 πμ

### Το όνειρο

(Ξαφνικά ο ΣΕΙΡΙΟΣ κλείνει τα μάτια του και φαίνεται, πως κάπου έχει απορροφηθεί!)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έει, τι έγινε; Τι συμβαίνει, τι στοχάζεσαι!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν θα το πιστέψεις τι μου συνέβη αυτή την στιγμή!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξαφνικά με πήρε ο ύπνος και μόλις τώρα 22-5-2020 και κατά τις 6:30 τα ξημερώματα, ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πότε!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε μην δίνεις σημασία εσύ στον χρόνο μου, μην ασχολείσαι μ' αυτό, έχω δικό μου χρόνο εγώ!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μάλιστα, το ξέχασα, εσύ 'σαι και Δαίμονας! ... Άλλου χρόνου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μόλις τώρα που λες, αστραπιαία θυμήθηκα που σου έλεγα για τις παρατηρήσεις μου στα όνειρα κι αμέσως, για δευτερόλεπτα με πήρε ο ύπνος! Να μόλις τώρα και μάλιστα, είδα κι ένα όνειρο!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πρόλαβες μόλις τώρα που έκλεισες για λίγο τα μάτια σου, να κοιμηθείς και να δεις και όνειρο από πάνω!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι σου λέω, εκπληκτικό!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Που σε πήρε ο ύπνος!;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι, το όνειρο!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι! ... Έμενα λέει σ' ένα ακατάλληλο σπίτι σαν να ήταν από χρόνια εγκαταλειμμένο, αλλά εγώ, είχα βολευτεί σχετικώς εκεί μέσα! Και κάποιο πρωινό,

εκεί που έγγραφα ένα βιβλίο, βλέπω να περνάει απέξω μια ωραία γυναίκα! Κι εκεί που την θαύμαζα, ξάφνου μου χτυπάει την πόρτα! Της ανοίγω και μου λέει, ότι ήρθε για μένα από κάποια υπηρεσία και για την έξωσή μου!!! ... Ξαφνιάστηκα και πριν προλάβω να πω λέξη, αμέσως ξοπίσω της περνάνε μέσα κι άλλοι καμιά δεκαριά υπάλληλοι, από διάφορες υπηρεσίες κι όλοι τους, άρχισαν να μιλάνε για την άμεση εντολή που είχαν, για την έξωσή μου απ' αυτόν τον χώρο! Κι αφού τους άκουσα, χαμογέλασα κι ετοιμάστηκα με σιγουριά να τους αντιμετωπίσω. Κι από κει δεν θυμάμαι τώρα πως ακριβώς, βρέθηκα στην κατηφόρα του δρόμου από Ελασσόνα για Κεφαλόβρυσο, κάπου σε μια στροφή πάνω απ' το ποτάμι και λίγο πριν από την γέφυρα. Μόνο που στ' όνειρο, αυτό το σημείο ήταν πολύ πιο ψηλό απ' το πραγματικό και κυριολεκτικά, εντελώς κάθετο μέχρι κάτω στο ποτάμι! Εκεί πάνω στην άκρη του δρόμου, υπήρχε ένα προστατευτικό στηθαίο, τσιμεντένιο και πάνω του, καθόταν ένα παιδάκι περίπου 12 χρονών, που κοιτούσε στο βάθος κάτω στο ποτάμι, κάποιους που κάτι κάνανε. Κι ενώ ήθελα να πλησιάσω κι εγώ να δω τι γίνεται, εντούτοις μόλις έκανα να πλησιάσω προς το στηθαίο, μ' έπιανε κείνος ο ίλιγγος του ύψους και κρατιόμουνα. Αντιθέτως όμως το παιδί, είχε γυρίσει κιόλας ολόκληρο το σώμα του στον γκρεμό και καθόταν στα χείλη του στηθαίου, εξαιρετικά επικίνδυνα να πέσει! Πρόσεξε του λέω θα πέσεις! Και πολύ ήρεμα, μου απαντάει «πέφτω» και ρίχνεται στον γκρεμό! Εκείνη την στιγμή και μπροστά στον κίνδυνο για το παιδί, ο ίλιγγός μου εξαφανίζεται, ορμάω και προλαβαίνω να το αρπάξω απ' το σακάκι του, κρατώντας το μετέωρο πάνω απ' το κενό! Μη φοβάσαι μου λέει, άσε με! Και δεν ξέρω γιατί, το εμπιστεύθηκα και τ' άφησα να πέσει! Σε κάθε άλλη παρόμοια περίπτωση όπως σου είπα, εκείνη την στιγμή θα ξυπνούσα! Κι όμως, δεν ξύπνησα κι είδα το παιδί να σκάει κάτω στην όχθη του ποταμιού και να σωριάζεται χάμω άτσαλα και κάπως μπρούμυτα! Κι όμως, δεν είχε πάθει το παραμικρό! Ανασηκώθηκε σα να είχε σκοντάψει απλά στο ίσωμα, τίναξε τις σκόνες απ' τα ρούχα του ήρεμο κι όλα καλά! Και μόνο τότε ξύπνησα, όταν όλα ήταν καλά κι ακούγοντάς σε να με ρωτάς, γιατί έκλεισα τα μάτια μου! Εκπληκτικό!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποιο απ' όλα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όλα!!! ... Και τ' ότι αποκοιμήθηκα ακόμη μόλις για τόσο ελάχιστο, για μια στιγμή, αλλά και το ίδιο το όνειρο σαν όνειρο!!! ... Εκπληκτική στιγμή!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι να σου πω!!! ... Είναι απίστευτο το πόσο σ' ενθουσιάζουν κάτι τέτοια!!! ... Τι να σου πω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως, ήταν εκπληκτικό σου λέω!!! ... Θα το αφήσω όμως λιγάκι στην άκρη για να ολοκληρώσω την σκέψη μου για την αγάπη και μετά θα το ξανακοιτάξω! ...

### Αγάπη - συνέχεια

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά και μάλιστα, θα το ξανακοιτάξουμε μαζί αργότερα. Αλλά για πες μου, τι ακριβώς εννοούσες πριν λίγο, όταν είπες ότι εγώ για τον εαυτό μου, παραμένω τα πάντα και τίποτα;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α ναι! Εννοούσα, πως όλες σου οι αρετές και τ' αγαθά σου, μμμ ... μέχρι ακόμα κι αυτό το λάγνο το κορμάκι σου, αυτές οι βυζάρες σου ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έει, μη με χουφτώνεις ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτή η κωλάρα σου! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κάτσε φρόνιμα, θ' ανάψω πάλι κι αυτή την φορά, δεν σκοπεύω να κάνω πίσω, έστω κι αν χρειαστεί να σε ... βιάσω ακόμα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μανάρι μουουουου!!! ... Μουν... μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πρόστυχε!!! ...

(Και κόβοντας πάλι απότομα ο ΣΕΙΡΙΟΣ το ερωτικό παιχνίδισμα ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έχεις δίκιο! ... Αυτές λοιπόν οι αρετές και τ' αγαθά σου όλα, ... μμμ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άσε με είπαμε, ανάβω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... ναι, όλ' αυτά τα υπέροχά σου που λες, δεν αισθάνεσαι κι εσύ μέσ' απ' το πάθος μου, πως είναι έτσι όπως τα λέω;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντάξει, μπορεί να έχω κάτι καλό επάνω μου αλλά κι εσύ, μπορεί ενδεχομένως να υπερβάλλεις και λιγάκι, έτσι για να μου κάνεις την καρδιά που λέμε! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Την καρδούλα σου; Που είν' η καρδούλα σου, εδώ; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έει, ευκαιρία ψάχνεις μου φαίνεται, να με χουφτώνεις συνέχεια και πρόστυχα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε και δεν σ' αρέσει!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα επειδή μ' αρέσει, ... δεν μ' αρέσει ..., γιατί μ' αφήνεις πάντα στην μέση!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... δεν έχεις κι εντελώς άδικο εδώ που τα λέμε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πάλι καλά που το καταλαβαίνεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μωράκι μου!!! ... Αυτά λοιπόν όλα τα ωραία και τα χαρίσματά σου που αραδιάζω, δεν μου λες, μόνη σου τα 'χεις νοιώσει ποτέ!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, έχεις κοιταχτεί στον καθρέφτη ας πούμε κι έχεις πει ποτέ, μα τι ωραία γυναίκα που είμαι!; ... Τι βυζάρεις και τι κωλάρα είν' αυτά που έχω!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ... Είναι δυνατόν!!!;;; ... Εντάξει, δεν λέω, όταν με βλέπω στον καθρέφτη μου, δεν νοιώθω άσχημα με τον εαυτό μου! Το βλέπω κι εγώ ότι εντάξει, δεν μπορεί να πει κανείς ότι είμαι κι άσχημη, αλλά ως εκεί!!! ... Και φτάνει νομίζω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και πέρ' απ' τον καθρέφτη σου;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι πέρ' απ' τον καθρέφτη μου;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όταν περπατάς ας πούμε στον δρόμο και πας σε μια φίλη σου, αισθάνεσαι τα θαυμαστά σου κάλλη ... μμμ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Άσε με σου λέω, μη με χουφτώνεις, έχω ανάψει πάλι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... να, όταν περπατάς στον δρόμο, ανάβεις;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έτσι στα καλά του καθουμένου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι έτσι!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι βέβαια!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βλέπεις;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι να δω;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πως μόνη σου κι έτσι στα καλά του καθουμένου, δεν ασχολείσαι σχεδόν καθόλου με τα χαρίσματά σου!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα είσαι καλά!; ... Θα μπορούσα για παράδειγμα την ώρα που διαβάζω ένα βιβλίο, να διακόψω απότομα και να θαυμάσω τον εαυτό μου, α μα τι ωραία βυζιά και κωλομέρια που έχω!!!;;; ... Είσαι με τα καλά σου!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως κι είμαι!!! ... Κι ότι ακριβώς συμβαίνει ... μμμ ... με τις βυζάρες σου και την κωλάρα σου ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Μη σου λέω, μη με χουφτώνεις, δεν θέλω πολύ ακόμα η γυναίκα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: ... Ναι! ... Κι ότι συμβαίνει με την κορμάρα σου, δεν συμβαίνει εξίσου και με τα υπόλοιπα χαρίσματά σου; Δηλαδή με την ομορφιά του χαρακτήρα σου, με την εξυπνάδα σου, με το ήθος σου, την ψυχή σου, ασχολείσαι ποτέ έτσι στα καλά του καθουμένου μ' αυτά!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι βέβαια!!! ... Τι είμαι, καμιά ψωνάρα!!!;;; ... Για τέτοια με περνάς!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν θα σ' ήθελα ποτέ ψωνάρα, μα ποτέ!!! ... Εκείνο που προσπαθώ να σου δώσω να καταλάβεις, είναι πως ενώ είσαι τα πάντα απ' αυτά που εγώ θαυμάζω σε σένα, εντούτοις, εσύ δεν τα συναισθάνεσαι το ίδιο με μένα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μάλιστα!!! ... Αυτό εννοούσες δηλαδή, πως εγώ και για τον εαυτό μου, είμαι ταυτόχρονα τα πάντα και τίποτα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ακριβώς! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή πως ενώ είμαι τόσα ωραία και καλά, για μένα πρακτικά, για τον εαυτό μου, δεν σημαίνουν σχεδόν τίποτα, ενώ για κάποιον άλλον, όπως για σένα παράδειγμα, όλ' αυτά αποκτούν κυριολεκτικά οντότητα και παίρνουν, την όποια αξία τέλος πάντων τους δίνεις εσύ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μάλιστα!!! ... Τώρα το κατάλαβα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι ενώ είσαι όλ' αυτά, που δεν τα 'χεις καν σχεδόν υπόψη σου, για μένα γίνεσαι το σημείο αναφοράς μου κι ο στόχος της μέγιστης επιθυμίας μου!!! ... Σε θέλω, σε θέλω ολοκληρωτικά για να ευτυχίσω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α εδώ κολλάει και τ' ότι με βλέπεις, τ' ότι λειτουργώ κάπως σαν θεά για σένα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εδώ ακριβώς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α και για στάσου, για στάσου!!! ... Α ώστε αυτό εννοείς λοιπόν τόση ώρα, πως στην πραγματικότητα εγώ σ' αγαπώ επειδή σ' εμπνέω, ενώ εσύ με ερείς επειδή με θέλεις, οπότε και χρησιμοποιείς εσφαλμένα όταν μου απευθύνεσαι τις λέξεις «σ' αγαπώ», αντί των ορθών «σ' ερώ»!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μάλιστα!!! ... Τώρα αρχίζω να σε καταλαβαίνω!!! ... Τώρα καταλαβαίνω τι εννοούσες όταν μιλούσες για πλάνη και ύβρι στην αγάπη!!! ... Πως ναι μεν αισθάνεσαι κάτι πάρα πολύ δυνατό για μένα, αλλ' αυτό δεν είναι αγάπη, αλλά έρωτας! Πως ενώ ακόμη κι αν εγώ δεν ένοιωθα το παραμικρό για σένα, ακόμη κι αν μου ήσουν παντελώς αδιάφορος, μέχρι και τρομερά ενοχλητικός!!!, απ' την ώρα που εγώ λειτουργώ σαν θεά για σένα, απ' την ώρα που σ' εμπνέω τόσο δημιουργικά σαν μούσα σου, ουσιαστικά εγώ σ' αγαπάω και μας είναι παντελώς αδιάφορο εν προκειμένω, αν κι εγώ αισθάνομαι ή όχι κάτι για σένα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακριβώς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α και γι' αυτό πουλάκι μου μού λες συνέχεια «σ' αγαπώ», χωρίς προστυχιά και χωρίς ύβρι όπως λες, γιατί εσύ ξέρεις καλά τι εννοείς!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γι' αυτό σ' αγαπώ!!! ... Γιατί εσύ μ' αγαπάς κι όχι εγώ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κοίτα να δεις πως σκέφτεται ο Δαίμονας, κοίτα να δεις!!! ... Και περιμένεις τώρα εσύ, να σε καταλάβει ο οποιοσδήποτε άνθρωπος!!!;;; ... Ε δεν υπάρχει περίπτωση, σ' το υπογράφω!!! ... Με τέτοιο τρόπο σκέψης, ανάμεσα στους ανθρώπους μόνο ως θεότρελος μπορείς να περνάς, μονάχα ως θεότρελος!!! ... Κι είναι και κρίμα εδώ που τα λέμε πάντως!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κρίμα!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεεε ναι ... Όπως και να το κάνεις Δαίμονα, μπορεί να είσαι δυσνόητος κι ακαταλαβίστικος για τους περισσότερους, για να μην πω σ' όλους ανεξαιρέτως!!!, αλλά τώρα που εγώ τουλάχιστον, αρχίζω κάπως να σε καταλαβαίνω, οφείλω να ομολογήσω πια, πως αυτή η παραξενιά της σκέψης και της λογικής σου, είναι κι εξαιρετικά ωφέλιμη σε κάθε περίπτωση!!! ... Παρακολουθώντας σε κάποιος στον τρόπο που τοποθετείς τα πράγματα, μα και στην αλλοπρόσαλλη στρατηγική που ακολουθείς στην μεθόδευση της συζητήσεως, μπορεί να μην συμφωνήσει ποτέ και σ' οτιδήποτε απ' αυτά που λες, σίγουρα όμως αυτή την εμπειρία, δεν πρόκειται να την ξεχάσει ποτέ!!! ... Και σίγουρα, όσο και να βασανίζεις κάποιον στην συζήτηση, τελικά όλο και κάτι χρήσιμο, μα και χρηστό θ' αποκομίσει απ' αυτή!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγκώμιο! ... Κι εγώ με τα εγκώμια, δεν τα πάω καθόλου καλά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όπα κύριε Δαίμονα, όπα!!! ... Για στάσου μια στιγμή και σκέψου, πως άμα δεν σ' αρέσει να σ' εγκωμιάζουν, τότε ούτε κι εσύ θα πρέπει να εγκωμιάζεις τους άλλους! Εσύ δηλαδή, γιατί μ' εγκωμιάσες τόσες και τόσες φορές!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εεεε ... άλλο εγώ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα, όλα κι όλα συμπέθερε Νικόλα!!! ... Τα καλά καλά και τα κακά, κακά!!! ... Εξάλλου όπως τόνισες κι εσύ κάποια στιγμή για μένα, μπορεί ο καθένας να κάνει πολλά καλά κι αξιέπαινα στην ζωή του, αλλά ταυτόχρονα μπορεί να κάνει κι άλλα τόσα κι άλλα τόσα κι ακόμη περισσότερα κακά και μη χειρότερα δηλαδή, χωρίς

αυτό να σημαίνει αυτομάτως, πως συνολικά μπορεί να είναι μόνο αξιέπαινος, ή μόνο κατάπτυστος!!! ... Έτσι δεν είναι!!!;; ... Για τα καλά του ο καθένας είναι αξιέπαινος και για τα κακά του, κατάπτυστος!!! ... Απλά τα πράγματα και στην τελική, τώρα που το σκέφτομαι καλύτερα, μάλλον σφάλουμε τα μάλα όταν επιχειρούμε να χαρακτηρίσουμε συνολικά έναν άνθρωπο, ως αξιόλογο η όχι! Μετ' απ' όλ' αυτά, νομίζω πως η κριτική μας, θα πρέπει να περιορίζεται αυστηρά και μόνο στα έργα του καθενός ξεχωριστά ένα ένα και ποτέ να μην παρασυρόμαστε για οποιονδήποτε λόγο, σε μιαν γενική αξιολόγηση του οποιουδήποτε!!! ... Γιατί ο καθένας μας, έχουμε και τα καλά μας και τα κακά μας, οπότε είμαστε συγχρόνως και καλοί και κακοί!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... όπως πάνω κάτω κι ο θεός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... καθαματάκι!!! ... Αυτό εννοούσες λοιπόν, όταν έλεγες πως ο θεός μπορεί να είναι και δίκαιος και άδικος!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α και δεν μου λες σε παρακαλώ, γιατί είπες περίπου, πως ο καθένας αγαπά όσο μπορεί, ή όσο θέλει;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωωω!!! ... Τώρα πραγματικά, έβαλες το δάχτυλο επί τον τύπον των ήλων!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μόλις έβαλες το δάχτυλό σου, πάνω στην μεγαλύτερη πληγή της αγάπης!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εγώ!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι εσύ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και σαν πως έκανα κάτι τόσο επώδυνο δηλαδή!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να σου πω ... Θέτοντας ουσιαστικά, το ζήτημα της ανθρώπινης αγάπης! ... Το τεράστιο ζήτημα, της πλάνης στην αγάπη! ... Νομίζω πως μεταξύ μας τουλάχιστον, ξεκαθαρίσαμε τι είναι αγάπη, έτσι!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εννοείς την θεϊκή αγάπη αν σ' αντιλαμβάνομαι σωστά, την παράσταση του θεού;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι αυτή.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, αυτό το ξεκαθαρίσαμε.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Από δω λοιπόν, ξεκινούν τα δύσκολα για την ανθρώπινη αγάπη!!! ... Συμφωνείς και με το ξεκαθάρισμα που κάναμε, στην μεταξύ μας αγάπη και κατ' αντιστοιχία κι αναλογία, ποιος τελικά είναι εκείνος που αγαπά κάθε φορά και ποιος, εκείνος που ερεί!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ναι ... και τώρα που το καλοσκέφτομαι κιόλας, μόλις συνειδητοποιώ κι αυτό που μου 'λεγες, πως θέλοντας τόσο πολύ να κάνουμε έρωτα, δεν το θέλω από αγάπη αλλά από έρωτα!!! ... Και τώρα συνειδητοποιώ, πως κάθε φορά που σου λέω «σ' αγαπώ», ουσιαστικά ομολογώ πως «μ' αγαπάς»!!! ... Τώρα καταλαβαίνω για πρώτη φορά στην ζωή μου, την σχέση εραστή και ερωμένου!!! ... Τώρα αρχίζω να καταλαβαίνω πολλά περισσότερα και ... .. Ωχ παρασύρθηκα και σε διέκοψα!!! ... Για ολοκλήρωσε την σκέψη σου! ...



- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν πειράζει, ας με διέκοψες! ... Ήθελα να πω, πως τελικά χρησιμοποιούμε την λέξη αγαπώ, αγάπη κλπ, σχεδόν παντού εσφαλμένα! Εκτός απ' την περίπτωση της λειτουργικής αγάπης, της πηγαίας αν θες, που όπως ξεκαθαρίσαμε, είναι η αγάπη που ρέει, που λειτουργεί από τον άλλον προς εμάς, ασχέτως των δικών του προθέσεων! Όλες οι άλλες περιπτώσεις νομίζω, πως δεν είναι αγάπη, αλλά έρωτας! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και δεν μου λες σε παρακαλώ, έτσι για να το καταλάβω και καλύτερα, ας πιάσουμε για παράδειγμα την πρώτη αγάπη που μαθαίνουμε στην ζωή μας, αυτή την αγάπη της μάνας προς το παιδί. Αυτή δηλαδή δεν είναι αγάπη!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτή κι αν δεν είναι αγάπη!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τι είναι!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Έρωτας!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έρωτας!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Έρωτας αγάπη μου, έρωτας!!! ... Ο πιο τυραννικός, ο πιο φοβερός και τρομερός έρωτας!!! ... Η πιο φρικτή μορφή του έρωτα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε, ε, ε!!! ... Σιγά!!! ... Είναι δυνατό να μιλάς έτσι, για τα μητρικά αισθήματα!!!;;; ... Άιντε να μην σου τα πω αγάπη αν θέλεις, άιντε!!! ... Αλλά δεν μπορώ να δω και γιατί είναι έρωτας!!! ... Εσύ γιατί την βλέπεις έτσι!!!;;; ...

11.00 μμ

Σάββατο, 23 Μαΐου 2020 / 2:58 μμ

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί καταρχήν δεν είναι θεϊκή. Επιπλέον δε απ' όλες τις πλανεμένες αγάπες των ανθρώπων, την θεωρώ την πιο πρόστυχη και την πιο αισχρή, διότι πατά πάνω στο εντελώς φυσιολογικό κι αναπόφευκτο γεγονός, της γέννας του παιδιού απ' την μάνα και διαπλέκεται δυναστικά γύρω απ' το παιδί, στην πιο τρυφερή και καθοριστική στιγμή της ζωής του! Τότε που αποχτά τον βασικό προοπτικό σχεδιασμό του χαρακτήρα του, ή τον βασικότερο μπούσουλα της ζωής του!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μήπως είσαι λιγάκι αυστηρός;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Καθόλου, για να μην πω ότι είμαι και πολύ επιεικής!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε τώρα τα παραλές!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δε νομίζω!!! ... Εξάλλου απάντησέ μου κι εσύ αν θες, μπορεί ένα παιδί να γεννηθεί διαφορετικά, εκτός απ' το γεννηθεί από κάποια μάνα!!!;;; ... Όχι απάντησέ μου, απάντησέ μου! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε εντάξει, δεν μπορεί!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι για να ξεκαθαρίσουμε επιτέλους κάποια πράγματα, γιατί είναι φορές, που δεν σου το κρύβω, κάτι τέτοιες συζητήσεις με βγάζουν κυριολεκτικά απ' τα ρούχα μου!!! ... Μωρέ πόσοι γάμοι θα γινότανε ποτέ στον πλανήτη, αν ο άνδρας μπορούσε

να τεκνοποιήσει από μόνος του, χωρίς την ανάγκη της γυναικείας συμμετοχής, ε α  
μα πια!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε τώρα νομίζω ότι υπερβάλλεις πραγματικά!!!...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καθόλου δεν υπερβάλλω!!! ... Ούτε οι μισοί γάμοι δεν θα είχαν υπάρξει, εάν δεν ήταν αναγκαίο κακό για την τεκνοποίηση, ούτε οι μισοί!!! ... Κι οι μισοί που θα γινόταν, θα γινόταν καταρχήν για οποιονδήποτε άλλο λόγο όπως προικοθηρία κι άλλα τινά και συμπληρωματικά μόνο, μα κι αν κατά δεύτερο, ή πολλοστό λόγο για τεκνοποίηση, να 'σαι σίγουρη!!! ... Κατά συνέπεια, αυτή η μητρική αγάπη, κτίζεται εκβιαστικά πάνω σε μιαν εξαιρετικά αναπόφευκτη βάση εκ της φύσεως! Και μην ξεχνάς, πως πάντα πίσω από κάθε «σ' αγαπώ» της μάνας προς το παιδί, πάντα ακολουθεί κι αυτό το εκβιαστικό «εγώ που σε γέννησα», είτε σιωπηλά, είτε κι εκκωφαντικά πιθανόν τις περισσότερες φορές!!! ... Θυμήσου μονάχα την μάνα σου και πες μου αν έχω άδικο, όχι πες μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά, μην κάνεις όμως κι έτσι!!! ... Όντως δεν έχεις άδικο! ... Πάντα σε κάθε «σ' αγαπώ» της μάνας, στα μάτια της είναι καρφίτσωμένο μόνιμα και το «εγώ που σε γέννησα»!!! ... Σ' αυτό δεν μπορώ να πω, έχεις απόλυτο δίκιο! Κι όσο κι αν ως γυναίκα, θα ήθελα ν' αποφύγω αυτή την παραδοχή, δυστυχώς δεν μπορώ να μην παραδεχτώ, πως όντως κι η γέννα ενός παιδιού από κάποια μάνα, είναι πράγματι ένα αναπόφευκτο φυσιολογικό γεγονός, το οποίο δεν θα 'πρεπε ποτέ κι από καμία γυναίκα, να χρησιμοποιείται σ' οποιαδήποτε περίπτωση εκβιαστικά προς το παιδί της, πόσο μάλιστα, πάνω σ' αυτό το φυσιολογικό θεμέλιο, να κτίζεται ολόκληρο το οικοδόμημα της μητρικής αγάπης!!! ... Είναι όντως κάπως ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τέλος πάντων ... Ας πάμε τώρα και στα χειρότερα αυτής της μητρικής αγάπης.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χειρότερα!;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως και πολύ χειρότερα μάλιστα!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πόσες και πόσες φορές, δεν σου 'χει πει η μάνα σου, αυτό να το κάνεις έτσι, γιατί εγώ σ' αγαπάω και θέλω το καλό σου, για πες μου πόσες;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Αμέτρητες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όχι πως αμφισβητούμε δηλαδή, τις όποιες ευσεβείς προθέσεις των μανάδων! Κάθε άλλο μάλιστα!!! ... Βαθιά είναι τα αισθήματά τους κι ειλικρινέστατα αν θες! Μόνο που δεν είναι αγάπη, αλλά έρωτας!!! ... Εκεί είναι η μοναδική μου ένσταση!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και για την ακρίβεια;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Για την ακρίβεια όπως ρωτάς, τα αισθήματα της μάνας είναι ερωτικά, επειδή πάντοτε, μα σχεδόν πάντοτε θ' αποτολμούσα να πω, κρύβουν μέσα τους μιαν πολλή βαθιά συναλλακτική σχέση!!! ... Για οτιδήποτε, μα για οτιδήποτε μεριμνά η μάνα ως προς το παιδί της, γίνεται πάντα με σκοπό την ευτυχία της μάνας και μόνο της μάνας! Το παιδί, είναι απλά μια μάζα, η οποία οφείλει ν' ακούει και να υπακούει σχεδόν πάντα, στην επιθυμία της μάνας, γιατί αυτή η μάνα λέει, μπορεί να διακινδυνεύσει ακόμα και την ζωή της γι' αυτό το παιδί! Και μπροστά σ' αυτή την εκβιαστική πραγματικότητα, τα πάντα θα πρέπει να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις της μάνας!!! ... Και φυσικά, κατά κανόνα ισχύει αυτή η πραγματικότητα. Όντως οι

περισσότερες μανάδες, θα μπορούσαν να διακινδυνεύσουν ακόμα και την ζωή τους για τα παιδιά τους, όντως! Για ποιους λόγους όμως ε!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εννοείς!;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Τι εννοώ ... Εννοώ κάτι πολύ δυσάρεστο πραγματικά ... Κι αναλογίσου κι εσύ μαζί μου αν θες ... Πόσες και πόσες μανάδες, δεν θα θυσιάζονταν για να υπερασπίσουν τα παιδιά τους, όχι μόνο κάτω απ' την απειλή της ζωής τους, κάτι που αν θες, θα το θεωρούσαμε κι όλοι μας ηρωικό, αλλά και για χίλιους δυο άλλους χαζούς και βλακώδεις λόγους!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, δεν θα μπορούσε για παράδειγμα ας πούμε, κάποια μάνα να ξεκινήσει έναν καυγά με μιαν άλλη μάνα, επειδή τα παιδιά τους μάλωσαν παίζοντας κι αυτός ο καυγάς, χωρίς να το ελέγξουν, να καταλήξει ακόμα και μέχρι το φονικό!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ακραίο μεν ... αλλά οφείλω να ομολογήσω δυστυχώς, πως θα μπορούσε ακόμα κι αυτό να συμβεί!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και θα μπορούσα να σου αραδιάσω πάμπολλα τέτοια παραδείγματα, που δεν θα 'ταν καθόλου τιμητικά για τον ρόλο της μάνας, έναν ρόλο τόσο ουσιαστικό και σημαντικό, όμως θα μείνω μονάχα σ' αυτό, έτσι ενδεικτικά κι από δω και πέρα, βάλε κι εσύ τα δικά σου, γιατί δεν θέλω ν' αποκαρδιώσω οποιοδήποτε γυναίκα, που είτε είναι μάνα σήμερα, είτε θα γίνει κάποια στιγμή αύριο, όπως φαντάζομαι κι εσύ! Θέλεις, δεν θέλεις κάποια στιγμή να γίνεις μάνα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι το θέλω, πραγματικά το θέλω ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κράτα τότε αυτή την συζήτησή μας στο μυαλό σου και φρόντισε, όσο μπορείς τουλάχιστον, ν' ανταποκριθείς όσο καλύτερα γίνεται σ' αυτόν τον σπουδαίο ρόλο! Έναν ρόλο τρομερά υπεύθυνο κι απαιτητικό, στον οποίο δυστυχώς, ελάχιστες ανταποκρίνονται μ' επάρκεια, δυστυχώς! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μπορεί και να μην έχεις άδικο ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μακάρι όμως να είχα!!! ... Τέλος πάντων ... Δεν μου λες, κατάλαβες τώρα γιατί η αγάπη της μάνας, δεν είναι αγάπη αλλά έρωτας;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... είν' αλήθεια, πως κάτι κατάλαβα, αλλά μήπως μπορείς να μου προσθέσεις και κάτι ακόμα, έτσι για να το εμπεδώσω αν θες καλύτερα;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να το κάνω κι αυτό ... Ξέρεις τι μου 'ρθε μάλιστα, μόλις ετούτη την στιγμή;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εκείνη η χαρακτηριστική περίπτωση των μανάδων, που ειδικά στ' αγόρια τους, επιχειρούν να διαμορφώσουν τον άντρα των ονείρων τους! Και στα κορίτσια το ίδιο κάνουν βέβαια, προσπαθώντας να φτιάξουν τις μανάδες των ονείρων τους, κάτι πολύ βαθύ ερωτικό κι αυτό, αλλά θα μείνω στην σχέση τους με τ' αγόρια, την οποία θα καταλάβεις πιο εύκολα, οπότε από κει, θα μπορέσεις να βγάλεις μόνη σου τα συμπεράσματα και για την σχέση τους με τις κόρες, συνεπώς δεν θα χρειαστεί να πλατειάσουμε περισσότερο! Τι λες;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για να δούμε!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Κι εδώ επίσης, δεν θέλω ν' αναφερθώ διεξοδικά και να πικροχολιάσω τις μανάδες, οπότε θα σου αναφέρω ενδεικτικά τα εξής. Θυμήσου κάποιες μανάδες μ' αγόρια και θυμήσου επίσης, όταν αυτές είναι ερωτευμένες ακόμα με τους συζύγους τους, με πόσο καμάρι λένε εκείνο το περίφημο για το αγόρι τους, «ολόιδιος ο πατέρας του»!!! ... Ή στην αντίθετη περίπτωση, «άχρηστος σαν τον πατέρα του»!!! ... Και μη μου πεις ότι δεν σου 'τυχε ποτέ, ν' ακούσεις ούτε το ένα, ούτε το άλλο!!!;;; ... Δεν μπορεί!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Τ' άκουσα και πολλές φορές μάλιστα και τα δυο!!! ... Τώρα καταλαβαίνω τι εννοείς! ... Πράγματι η αγάπη της μάνας, δεν είναι αγάπη, δεν μπορεί εξάλλου να είναι αγάπη!!!, αλλά είναι ένας τυραννικός κι ανεξέλεγκτος έρωτας!!! ... Ένας ασυνείδητος έρωτας!!! ... Πω πω!!! ... Ένας έρωτας βασανιστικός για την ίδια την μάνα, αφού έχει σημείο αναφοράς τα βαθύτερα ερωτικά της απωθημένα, αλλά κι εκβιαστικός συνάμα ως προς τα παιδιά της, τα οποία δεσμεύονται χωρίς την αντικειμενική δυνατότητα της επιλογής τους φυσικά, ν' απέχουν απ' αυτή την ψυχοφθόρα συνθήκη της μάνας τους!!! ... Κι αν τ' απωθημένα της είναι κατ ευχήν υπέροχα, ή έστω κι απλώς καλά, τότε έχει καλώς και για τα παιδιά της!!! ... Όταν όμως δεν είναι, τότε είναι να τα λυπάσαι κυριολεκτικά αυτά τα παιδιά!!! ... Κι όμως, αυτό το πράγμα το λέμε αγάπη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Η πλάνη βλέπεις, η πλάνη των λέξεων που είπαμε!!! ... Και φυσικά, αναλογικά με τα αισθήματα της μάνας, προβληματίσου μόνη σου κάποια στιγμή αν θες και για τα αισθήματα των υπολοίπων συγγενών ενός παιδιού! Του πατέρα κατά κύριο λόγο, των παππούδων, των θείων κλπ. Αλλά και παραπέρα αυτών, στην φίλια, στην συμπάθεια κλπ. Όπου κι αν ψάξεις σ' όλ' αυτά, πίσω τους βαθιά ριζωμένο κι έντεχνα, ή κι άτεχνα πάμπολλες φορές, θα βρεις μονάχα έρωτα!!! ... Έρωτα και τίποτ' άλλο, μονάχα έρωτα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και τότε, γιατί όλ' αυτά τα λέμε αγάπες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί είμαστε εξαιρετικά πρόστυχοι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πρόστυχοι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως πρόστυχοι ... Κι εδώ πάλι, θα σου θυμίσω τον τρανό Πλάτονα στο Συμπόσιό του όπου σημειώνει κάπου, πως αυτό που τα πάντα περνάνε απ' την ανυπαρξία στην ύπαρξη, είναι ποίηση, από το ρήμα ποιώ. Πλην όμως έχει επικρατήσει τελικά, ποίηση να λέγεται κυρίως εκείνος ο έμμετρος λόγος, ο ποιητικός, όπου πραγματικά πολλές φορές, εκεί η πνευματικότητα του ανθρώπου, εκτινάσσεται στο απόγειό της!!! ... Θέμα δηλαδή, καθαρής υπερβολής!!! ... Στην πραγματικότητα δηλαδή, όταν λέμε καμιά φορά πως αυτό το φαγητό, είναι μια ποίηση!, προφανώς και τ' οποιοδήποτε φαγητό, δεν μπορεί ποτέ να είναι ποίηση! Εννοούμε επομένως, πως αυτό το φαγητό, είναι εξαιρετικό! Κι όμως δεν χρησιμοποιούμε την λέξη εξαιρετικό, αλλά την λέξη ποίηση, έτσι για να δώσουμε την μέγιστη έμφαση, στην γευστική μας στιγμιαία ευδαιμονία!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α κατάλαβα τώρα τι λες! ... Εννοείς δηλαδή αναλογικά, πως και με την αγάπη κάτι παρόμοιο συμβαίνει! Έχοντας μέσα μας είτε συνειδητά, είτε ασυνείδητα, εκείνο το μοναδικό μεγαλείο της θεϊκής αγάπης, στην οποία και φυσικά ως άνθρωποι, αδυνατούμε παντελώς κι αντικειμενικά φυσικά, παντοιοτρόπως ν' ανταποκριθούμε, εντούτοις όμως αναγνωρίζοντας το θεϊκό μεγαλείο της, ουσιαστικά κρατήσαμε την

ίδια λέξη για κάθε παρόμοιο συναίσθημα, το οποίο η ευσεβής μας προσδοκία, θα ήταν να φτάσει κάποτε, έστω και κάπου κοντά τουλάχιστον, κάπου πλησίον σ' αυτή την μοναδική θεϊκή αγάπη! Αυτό δεν θες να πεις;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ακριβώς ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α κι εδώ λοιπόν προκύπτει η πλάνη που λες συνέχεια κι ως συνέπεια αυτής, προκύπτει κατόπιν η προστυχιά κι η ύβρις στην αγάπη!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ακριβώς!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Επειδή όσοι χρησιμοποιούν μάλλον από συνήθεια πια κι όχι συνειδητά όπως εσύ ασ πούμε, αυτή την μοναδική λέξη αγάπη, που σημαίνει με ακρίβεια θεός!!! ... Κι έτσι, λέγοντας ασυνείδητα κάποιος σ' αγαπώ, είναι σα να λέει στον άλλον, πως του παρίσταται ως ακριβώς ο θεός!!! ... Άρα ύβρις!!! ... Κι όταν πάλι κάποιος, στο όνομα αυτής της περιβόητης αγάπης, απαιτεί τ' οτιδήποτε, σαν μάνα, σαν πατέρα, σαν συγγενής κλπ, μέχρι ακόμη και σαν φίλος, πόσο μάλιστα σαν εραστής, τότε αυτό το υπέροχο συναίσθημα, αποκτά αυτομάτως μιαν περίεργη κι ιδιάζουσα συναλλακτική σχέση, απ' όπου ξεπηδά μια καθαρή κι αισχρή προστυχιά!!! ... Ενώ αντιθέτως, όσοι έχουν επίγνωση όλων αυτών των δεδομένων όπως εσύ, χρησιμοποιούν βεβαίως εσφαλμένα την λέξη σ' αγαπώ και κατ' ανάγκη για να συνεννοούνται με τους υπόλοιπους, αλλά επειδή ξέρουν ακριβώς τι εννοούν, σ' αυτούς δεν μπορούμε να πιστώσουμε την ίδια ύβρι και προστυχιά!!! ... Χμ ... ενώ αν υπήρχε για καθεμιά απ' αυτές τις ερωτικές καταστάσεις και μια ξεχωριστή λέξη, άλλη για τον έρωτα της μάνας, άλλη για τον έρωτα του πατέρα, των αδερφών του φίλου, του εραστή κλπ, τότε δεν θα επικρατούσε τούτη η σύγχυση κι όταν θ' αναφερόμασταν στην αγάπη, ουσιαστικά θ' αναφερόμασταν στον ίδιο τον θεό και μόνο στον θεό!!! ... Έτσι;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έτσι ... αγάπη μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πειραχτήρι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Το κατάλαβες!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε σιγά σιγά, αρχίζω κάτι να καταλαβαίνω κι από σένα! Λίγο μεν, αλλά κάτι είναι κι αυτό!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... και καλύτερα τουλάχιστον για μένα, γιατί άμα με καταλάβαινες απολύτως, τότε δεν θα είχαμε και κανέναν λόγο να κουβεντιάσουμε οι δυο μας, κανέναν να βρεθούμε οποτεδήποτε και τότε, δεν θα είχα ευτυχίσει ποτέ να σ' αγκαλιάσω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και σ' αρέσει τόσο πολύ να μ' αγκαλιάζεις!!!;; ...

### Αισθήσεις

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πραγματικά, δεν μπορώ να σου περιγράψω πόσο!!! ... Αυτή η θέρμη του κορμιού σου, το άρωμά του, γιατί πραγματικά αυτή η μυρουδιά σου, για μένα είναι το πιο εξαίσιο άρωμα που έχω μέχρι τώρα υπόψη μου! Μα κι η εικόνα σου, αυτό το καλλίγραμμο κορμάκι σου, με το υπέροχο στήθος σου, αυτούς τους θαυμάσιους γλουτούς, το βελούδο της κοιλίτσας σου και η λάγνα υγρή ήβη σου, είναι ένα όραμα, ένα πραγματικό όνειρο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... μη με βασανίζεις άλλο, σε παρακαλώ!!! ... Μην με χαϊδεύεις τόσο ερωτικά, ηδονίζομαι, δεν μπορώ να το ελέγξω, ... σε παρακαλώ δηλαδή!!! ... Μην μου το κάνεις, αφού το βλέπω, δεν ήρθε ακόμη η ώρα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Καλά μωράκι μου, θα προσπαθήσω να συγκρατηθώ, γιατί παρότι κι εγώ φλέγομαι για κείνη την ώρα, εντούτοις θέλει λιγάκι ακόμη ... Όχι πολύ, αλλά λιγάκι το θέλει ακόμη!!! ...

(Και φιλιούνται τρυφερά στο στόμα ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι γλυκά που φιλάς!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εσύ να δεις!!! ...

(Και ξαναφιλιούνται ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... όνειρο!!! ... Ένα υπέροχο όνειρο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... τι λες λοιπόν, τώρα που το επανέλαβες και πάλι, πιάνουμε τώρα και τα όνειρα που τα 'χαμε αφήσει στην μέση, πριν μας ξεφύγουν και πάλι!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... και δεν τα πιάνουμε!!! ... Μια στιγμή μονάχα δώσ' μου, να βουλευτώ καλά στην αγκαλιά σου!!! ... Έτσι ... Τώρα λέγε ότι θες, χμ ... !!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναζιάρα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αφού σ' αρέσει!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι!!! ... Τ' ομολογώ, μ' αρέσει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... !!! ... Για λέγε λοιπόν!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Θυμάσαι που περίπου είχαμε χάσει τον δρόμο των ονείρων και ξεστράτισαμε σε τόσα άλλα στο κατόπι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... για να είμαι ειλικρινής, τώρα έτσι όπως βολεύτηκα εδώ μέσα στην αγκαλιά σου, ούτε θυμάμαι, αλλά ούτε και με νοιάζει να το θυμηθώ!!! ... Είμαι τόσο ωραία βολεμένη, που δεν ξεβολεύομαι με τις αμπελοφιλοσοφίες σου για τίποτα, μα για τίποτα όμως!!! ... Θυμήσου μόνος σου άμα θέλεις κι εγώ, ... άμα με συγκινήσεις κιάλας εδώ που τα λέμε ..., μπορεί και να σε παρακολουθήσω! Αλλιώς δεν ... !!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά λοιπόν, θα προσπαθήσω εγώ και για τους δυο μας!!! ... Ούτε κι εγώ θυμάμαι πια, τι ακριβώς λέγαμε τελευταία για τα όνειρα! Μου φαίνεται όμως πως είχαμε συζητήσει, για την λογική που παρατηρούμε μέσα στα όνειρα, α κι εδώ τώρα που το θυμήθηκα, ναι, ναι, τώρα που το θυμήθηκα, ευκαιρία να πιάσουμε κι αυτό το τελευταίο όνειρο, που είδα πριν λίγο εδώ μπροστά σου!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μάλιστα, εκείνο λες με την έξωση που θέλανε να σου κάνουνε απ' τον χώρο που διέμενες και το παιδάκι στο στήθαιο, πάνω απ' το ποτάμι στο Κεφαλόβρυσο, ε!;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το θυμήθηκες βλέπω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αμέ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ...

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τώρα δηλαδή γιατί γέλασες!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Α γι' αυτό θα γελάσεις κι εσύ!!! ... Προέκυψε μian παρένθεση στην συζήτησή μας, που σχετίζεται με την προηγούμενη μας για την πλάνη, γι' αυτό και γέλασα!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή!;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πρόσεξες τι σου είπα μόλις πριν λίγο; Σου είπα «το θυμήθηκες βλέπω»! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε και τι το περίεργο έχει αυτό!; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Ε μα είναι ποτέ δυνατόν, να μπορέσω να δω τα λόγια σου, πόσο μάλιστα και την μνήμη σου!!!;;; ... Χα, χα, χα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Χα, χα, χα!!! ... Έχεις δίκιο!!! ... Άκου «το θυμήθηκες βλέπω»!!!;;; ... Χα, χα, χα!!! ... Μια τόσο κοινή λεκτική ασάφεια, που σ' όλους τους Έλληνες όμως, πιθανόν να περνά εντελώς απαρατήρητη, μιας κι ο κάθε Έλληνας ξέρει τι ακριβώς σημαίνει αυτό! Αφού καταλαβαίνει, πως μ' αυτή την ανακριβή φράση μεν, εννοούμε πως αντιλαμβανόμαστε σαφώς από την έκφραση του προσώπου, ή κι από την γενικότερη στάση ολόκληρου του σώματος, πως κάτι λεκτικό έγινε αντιληπτό απ' τον συνομιλητή μας. Πλην όμως ο κάθε αλλόγλωσσος, που θα επιχειρούσε ο ταλαίπωρος να εντυφίσει στα ελληνικά μας, παρακολουθώντας κυριολεκτικά την σειρά και την ακρίβεια των λέξεών μας, μάλλον θα δυσκολευότανε πάρα πολύ κι ειδικά στην αρχή, μέχρι να καταλάβει κάτι τέτοια παρόμοια!!! ... Χα, χα, χα!!! ... Ή σαν το άλλο το «άκου να δεις» και πολλά άλλα παρόμοια!!! ... Χα, χα, χα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι αφού είδα πως θυμήθηκες και το τελευταίο μου όνειρο, χμ ... είδα!, άκου είδα!; ..., να σου θυμίσω τώρα πως κάπου λέγαμε, ότι σαν φτάνει η στιγμή κάτι στο όνειρο, να ξεπεράσει κάθε όριο λογικής, τότε ξαφνικά ξυπνάμε! Το θυμάσαι τώρα;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ναι, καλά λες! Και μάλιστα, το τελευταίο σου όνειρο, έχει κι εκείνο το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό με το άλλο, εκείνο ντε που είχες δει να πέφτεις στα πλατάνια του ρέματος στον Άγιο Νικολάκη, δηλαδή να βλέπεις μέχρι τέλους το γκρεμοτσάκισμά σου, χωρίς να ξυπνήσεις κι επειδή μόνο και μόνο, εκεί στο τέλος δεν έπαθες το παραμικρό, έτσι!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ακριβώς ήθελα να επισημάνω κι εγώ!!! ... Τι λες, είσαι έτοιμη τώρα να πέσεις και στα δύσκολα;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Πολύ δύσκολα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πιθανόν!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε τότε, σφίξε με λιγάκι πιο ζεστά στην αγκαλιά σου και ... πάμε!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... μωράκι μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... !!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωρες ώρες, είσαι μια γλύκα, μα μια γλύκα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρα τις υπόλοιπες, ... δεν είμαι!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Άτιμο, αχ άτιμό μου εσύ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε μα!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... !!! ... Πάμε τώρα και στα δύσκολα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άντε να το πάρει κι αυτό το ποτάμι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Άντε να το πάρει κι αυτό!!! ... Που λες λοιπόν γλυκούλι μου, ξέρεις που κατέληξα μετά απ' όλες αυτές τις παρατηρήσεις; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μια στιγμή ... Σφιχτά αγκάλιασέ με τώρα, αααα έτσι μπράβο, ναι έτσι!!! ... Και τώρα λέγε!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... φοβάσαι αυτό, που φαντάζεσαι πως θα σε ρωτήσω!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλού κακού!!! ... Βλέπω τα ματάκια σου πως γυαλίζουν κι όταν τα ματάκια σου, εσένα σου γυαλίζουν έτσι περίεργα, τότε αυτό σημαίνει πως για μένα, καταφτάνει μια ... πνευματική καταιγίδα!!! ... Οπότε ας πάρω εγώ τα μέτρα μου αυτή την φορά κι ας μας προκύψει και ψιχάλα!!! ... Μωρέ ας πάρω εγώ τα μέτρα μου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Μήπως ακούς και τα μπουμπουνητά της!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βρε δεν πα' να με κοροϊδεύεις εσύ τώρα!!! ... Κράτα με, κράτα με σφιχτά και κοροϊδεψέ με όσο θέλεις!!! ... Αααα έτσι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... !!! ... Μήπως βλέπεις και τα μαύρα σύννεφα που σκεπάζουν τον ουρανό, μήπως μυρίζεις εκείνη την υπέροχη γήινη μυρουδιά, που φτάνει λίγο πριν από κάθε ξέσπασμα της μπόρας, ή μήπως νοιώθεις απάνω στο βελούδινο δερματάκι σου, τις πρώτες ψιχάλες της βροχής, ε!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... παμπόνηρε!!! ... Εσύ τώρα κάπου θέλεις να το πας και μου κάνεις όλες αυτές τις τσιριμόνιες, κάπου θέλεις να το πας Δαίμονα, για να δούμε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... !!! ... Το κατάλαβες έτσι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κάτι λίγο!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όντως, θέλω να σε ρίξω στα δύσκολα, αλλά δεν ξέρω πώς να σου το φέρω απέξω απέξω! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε και δεν δοκιμάζεις μια φορά, να μου το ρίξεις και κατακούτελα!!! ... Ας το δοκιμάσουμε κι αυτό, που ξέρεις, μπορεί και να πετύχει τούτη την φορά!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Λες!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποιος ξέρει!; ... Θα δείξει!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ας το δοκιμάσουμε τότε! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ... Εδώ το χέρι σου όμως, σφιχτά ... Λέγε ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ξέρεις λοιπόν που κατέληξα μετά απ' όλες αυτές τις παρατηρήσεις στα όνειρα και γιατί, όλες αυτές οι τσιριμόνιες μου όπως είπες;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι.



ΣΕΙΡΙΟΣ: Κατέληξα στο συμπέρασμα, πως ... το ανθρώπινο σώμα, ... κρατιέσαι καλά; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναιαιαιαι ... το ανθρώπινο σώμα τιυι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Το ανθρώπινο σώμα ... δεν είναι μιαν ενιαία οντότητα όπως θαρρούμε ... αλλά ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Αλλά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: ... Αλλά μιαν κοινωνία οργάνων!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι, πως, που!!!!!!;,,,,; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μια κοινωνία οργάνων!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα δεν το 'δα εγώ!!! ... Αφού το 'δα στα μάτια σου που γυάλιζαν!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ποιο;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τον κακό μας τον καιρό, τι ποιο!!!;;; ... Και δεν μου λες σε παρακαλώ, σαν τι ακριβώς εννοείς κοινωνία οργάνων;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εννοώ χονδρικά, πως εγώ για παράδειγμα, δεν είμαι εγώ, αλλά εμείς!!! ... Κι ομοίως, εσύ δεν είσαι εσύ, αλλά εσείς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Α όχι, συγκρατήσου Αμφιθέα, συγκρατήσου!!! ... Εξάλλου Δαίμονας είναι κι η συζήτηση μαζί του, πάντα στο τέλος αφήνει κάτι θετικό, έστω κι αν από την αρχή όπως τώρα, μοιάζει σαν ... απόλυτος παραλογισμός!!! ... Συγκρατήσου και που ξέρεις, ίσως και τούτη την φορά, να μας βγει και σε καλό, που ξέρεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα σε ποιαν Αμφιθέα μιλάς;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σε μένα!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και μπορείς να μιλάς στον εαυτό σου!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Φυσικά και μπορώ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Μα είναι ποτέ δυνατόν κάτι τέτοιο!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί σε παρακαλώ δεν είναι;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα δεν είσαι μία όπως φαίνεσαι, αλλά τουλάχιστον δύο!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι αυτό τώρα, ... γιατί το λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα γιατί παρατηρώ, πως μόλις συμφωνείς κι εσύ μαζί μου, πως το ανθρώπινο σώμα, δεν είναι μία κι αυτοτελής οντότητα, αλλά μιαν κανονική κοινωνία!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και πότε σε παρακαλώ τα είπα εγώ όλ' αυτά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα μόλις τώρα, που μου είπες με τόση σιγουριά, πως μιλάς με τον εαυτό σου!!! ... Άρα είσαι εσύ μιαν Αμφιθέα και κάπου εδώ τριγύρω μας, υπάρχει και κάποια άλλη, Αμφιθέα αλλά που 'ν' την, που 'ν' την!!!!;;; ... Εγώ τουλάχιστον, δεν την βλέπω!!! ... Εσύ την βλέπεις!!!!;;; ...

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Σταμάτα να με ειρωνεύεσαι, σταμάτα! ... Δεν εννοούσα ότι μιλάω σε κάποιαν άλλη Αμφιθέα, αλλά εννοούσα πάρα πολύ απλά, πως συλλογίστηκα φωναχτά, οπότε άκουσα την φωνή μου και αυτό κατά κάποιον τρόπο, μοιάζει σαν να συνομιλούσα με τον εαυτό μου!!! ... Σιγά το παράξενο κι αμέσως, να με ειρωνευτείς!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Μα δεν σε ειρωνεύομαι, εγώ ξέρω τι έκανες κι απλά εσύ, ακόμα ούτε καν που το υποψιάζεσαι!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και σαν τι έκανα δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε τώρα, πραγματικά μπλόκαρα!!! ... Θα προτιμούσα να σε οδηγήσω με την μαιευτική μέθοδο του Σωκράτη εκεί που θέλω, αλλ' αυτή την στιγμή, πραγματικά αδυνατώ, δεν βρίσκω τα κατάλληλα λόγια!!! ... Οπότε ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Οπότε;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Οπότε έναν μονόλογο τώρα και στο τέλος του, θα σου διευκρινίσω όλες σου τις απορίες!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Για δοκίμασε! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξέρεις κάτι; Πολύ σωστά μπορείς και μιλάς με τον εαυτό σου, γιατί όντως ο καθένας άνθρωπος, δεν είναι ένας, αλλά μιαν κοινωνία οργάνων όπως σου είπα. Αυτό ήταν και το απροσδόκητο συμπέρασμα από την μελέτη μου πάνω στα όνειρα! Δεν έλυσα μεν ακόμη καλά το μυστήριο των ονείρων, αλλά ανακάλυψα μιαν εντελώς διαφορετική δομή του σώματος, απ' αυτήν την απατηλή που μέχρι πρότινος είχα υπόψη μου και την οποία, εσείς την έχετε ακόμη!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Απατηλή!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μάλλον!!! ... Κι όπως βλέπεις κρατάω τις σχετικές μου επιφυλάξεις, γιατί πλέον αυτό χρήζει επιστημονικής μελέτης κι εγώ, δεν είμαι επιστήμονας, αλλ' απλά και μόνον, ένας εμπειρικός Δαίμονας παρατηρητής!!! ... Θυμάσαι ποια είχα ορίσει ως κάποια ευδιάκριτα πεδία, στάδια στην γνώση, πριν από 5.200 περίπου δικές μου ημέρες, ή μερικές ώρες δικές σου;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έχουμε κι αυτό το ζήτημα του χρόνου μεταξύ μας βλέπεις!!! ... Όχι, δεν θυμάμαι! Για βοήθησέ με.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Είχα ορίσει οχτώ στάδια στην γνώση. Πρώτο την ικανότητα, την επαρκή οργανική ικανότητα του κάθε ανθρώπου, για να μπορεί να κατακτήσει την γνώση. Δηλαδή να έχει τα μάτια του, τ' αυτιά του κι όλα τα λοιπά αισθητήρια όργανα, αλλά και σ' όσο το δυνατόν καλύτερη, λειτουργική κατάσταση. Κι επειδή το βλέπω τι θέλεις να πεις, είχαμε πει τότε, πως ακόμα κι όταν κάποιος, εκ γενετής έχει κάποιο πρόβλημα σ' αυτά τα όργανα, ή του συμβεί κάποιο ατύχημα κατά την διάρκεια της ζωής του, που θα του δημιουργήσει τ' ανάλογα προβλήματα, τότε τα όσα υπόλοιπα όργανα λειτουργούν κανονικά, εντατικοποιούν τις δυνατότητές τους όσο μπορούν, για ν' αναπληρώσουν κατά κάποιον τρόπο, το αισθητηριακό κενό που δημιουργείται από κάποιο ασθενές όργανο.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ναι!!! ... Τώρα το θυμήθηκα κι εγώ! ... Κι είχες ορίσει ως επόμενα στάδια, την παρατήρηση, την μίμηση, την αμφισβήτηση, την έρευνα, το πείραμα, την απόδειξη και την καταγραφή! Έτσι δεν είναι;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι έτσι! ... Μ' αρέσει που το θυμήθηκες!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε παρότι μ' έχεις παραζαλίσει με τις σοφιστείες σου, όλο και κάτι θυμάμαι!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να 'σαι καλά!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ευχαριστώ! ... Χμ ... !!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γλυκούλι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα, μην παρασύρεσαι, ... άσε τα χάρδια σου γιατί ... μμμ ... και συνέχισε! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Όλ' αυτά σου τα θύμισα, για να σου υπενθυμίσω την σημασία των πέντε αισθήσεων και των αντίστοιχων οργάνων τους, στην διαμόρφωση της ανθρώπινης γνώσης! Μα και τώρα, μετά την μελέτη μου πάνω στα όνειρα, ... πρόσεξέ με τώρα, αρχίζουν τα δύσκολα ..., κατέληξα στο συμπέρασμα, πως αυτά τα πέντε όργανα με τις συνεπείς αισθήσεις τους, συνιστούν το εγώ του ανθρωπίνου σώματος και το καινούριο στοιχείο που προέκυψε απροσδόκητα από την μελέτη μου, ... με παρακολουθείς; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι λέγε ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: ... το καινούριο στοιχείο που μου προέκυψε, είναι πως ο εγκέφαλος είναι το έκτο αισθητήριο όργανο του σώματος, και μάλιστα, το υπερεγώ του!!! ... Η έκτη αίσθηση στην οποία πάντοτε αναφερόμαστε αφηρημένα, αλλά ουδέποτε μπορούμε να προσδιορίσουμε με σαφήνεια!!! ... Αυτός ο άτιμος ο εγκέφαλος, που είναι κι ο άλλος μας ο εαυτός, είναι το υπερεγώ μας!!! ... Αυτή η άλλη Αμφιθέα, με την οποία πάρα πολύ σωστά, μπορείς και μιλάς μαζί της!!! ... Κατάλαβες τίποτα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... !!! ... Ούτε λέξη ... !!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σου το 'πα, τώρα αρχίζουν τα δύσκολα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αυτά όμως δεν είναι απλά δύσκολα, αλλά κυριολεκτικά ... κυριολεκτικά ... δεν ξέρω τι κυριολεκτικά είναι ... !!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σε καταλαβαίνω! Σου προτείνω κάτι εντελώς διαφορετικό νομίζω, απ' ότι είχες μέχρι τώρα υπόψη σου για τον άνθρωπο, έτσι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι διαφορετικό!!!;;; ... Εδώ μου αναποδογυρίζεις ολόκληρο το Σύμπαν μου, τι διαφορετικό!!!;;; ... Απλά διαφορετικό!!!;;; ... Και δεν μου λες σε παρακαλώ, από πού στην ευχή κατέληξες σ' αυτό το απίστευτο συμπέρασμα, μελετώντας τα όνειρα!!!;;; ... Όχι που να σε πάρει και να σε σηκώσει, όχι πες μου από πού κι ως που, που κοντεύεις να με τρελάνεις πια, από κι ως που!!!;;; ...

9:30 μμ

Κυριακή, 24 Μαΐου 2020 / 5:30 πμ

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να σου πω. Από την παρατήρησή μου, στην σχετική λογική που επικρατεί στα όνειρα, μα κι απ' το γεγονός, πως ξυπνάμε ακριβώς εκείνη την στιγμή, που αυτή η όποια λογική τέλος πάντων, ξεπερνάει το όριό της!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Παρατήρησα πως στα όνειρά μας, καταρχήν βλέπουμε με κλειστά τα μάτια μας!!! ... Πως γίνεται αυτό, είναι δυνατόν!!!;; ... Να όμως που είναι και στα όνειρά μας, βλέπουμε κανονικότατα, με τα μάτια μας κλειστά!!! ... Επίσης ακούμε κανονικότατα, καίτοι τ' αυτιά μας δεν κλείνουν όπως τα μάτια, αλλά όχι τους ήχους του περιβάλλοντος που διαχέονται γύρω μας όταν κοιμόμαστε, αλλά τους ήχους και τις συνομιλίες μας μέσα στα όνειρα!!! ... Το ίδιο δε κι ακριβώς, συμβαίνει και με τις υπόλοιπες αισθήσεις μας, την όσφρηση, την γεύση και την αφή, αν και τουλάχιστον εγώ, έχω κάπως σπάνιες ονειρικές εμπειρίες από την όσφρηση και την γεύση!!! ... Απ' την αφή επίσης όχι αρκετές, αλλά δεν μπορώ να μην ομολογήσω, την ιδιαίτερη ένταση αυτής της αισθήσεως, όταν συμβαίνει σε καταστάσεις ερωτισμού!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... με την Κατερίνα και την Βασούλα παλιόλυκε ε!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Μπα όχι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, ναι, το βλέπω στα μάτια σου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βρε όχι σου λέω! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι καλά!!! ... Μ' έπεισες τώρα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... !!! ... Ναι, όχι μ' αυτές!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ... όχι ... Κατάλαβα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βρε ... !!! ... Θα σου ομολογήσω όμως μία εξαιρετικά χαρακτηριστική περίπτωση, την οποία ομολογώ και για πρώτη φορά στην ζωή μου!!! ... Όταν ήμουνα τρίτη Γυμνασίου νομίζω, κάπου εκεί γύρω στα 15 μου χρόνια τέλος πάντων ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μπα!!! ... Πάτε κι εσείς οι λύκοι στο σχολείο!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αμέ!!! ... Τι νομίζεις!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κοίτα να δεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... !!! ... Βέβαια, αν και κάτι παλιόλυκοι σαν εμένα, στο σχολείο προσέχουν μονάχα τα εξαιρετικά και τα σπουδαία και δεν τα καταφέρνουν τελικά με τα συνηθισμένα! Οπότε ... καταλαβαίνεις!!! ... Α επίσης στο σχολείο αυτοί οι παλιόλυκοι, τρελαίνονται με τα όμορφα κορίτσια κι εκεί πάνω στα ντουζένια της εφηβείας, δεν περισσεύει κι αρκετός χρόνος για διάβασμα ... μ' εννοείς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Παλιόλυκε, α παλιόλυκε!!! ... Δεν θα 'ρθει όμως αυτή η ριμάδα η ώρα που θα κάνουμε έρωτα!!! ... Θα 'ρθει που να πάρει, θα 'ρθει και τότε, ... να δούμε αν μετά κι από μένα, θα ξαναθυμηθείς ποτέ σου οποιαδήποτε άλλη, ... να δούμε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωωωω ... !!! ... Τι υπέροχη πρόκληση!!! ... ..

(Και ηδονισμένος αυτή την φορά υπερβολικά, όπως κάθονται στο χώμα και την κρατάει στην αγκαλιά του, την βουτάει με δύναμη, την γυρίζει ανάμεσα στα πόδια του κατά πρόσωπο, της ανοίγει τα πόδια της διάπλατα και την καθοδηγεί να τα τυλίξει γύρω από την μέση του και τότε ... της χουφτώνει γερά τους γλουτούς της και την τραβάει μ' όλη του την δύναμη πάνω στον ... του!!! ... Κι αρχίζει να την κουνάει πάνω κάτω στον πρησμένο του ..., μέχρι που το ... της πλημμυρίζει από υγρά κι η ηδονή της, την κάνει να σπαρταράει κυριολεκτικά!!! ...)

## Οργασμός

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... !!! ... Ναιαιαιαι ... ναιαιαιαι ... ναιαιαιαι ... αααα ... σκίσε με!!! ...

(Και σε λίγο, φτάνει σ' έναν απίστευτο οργασμό, ουρλιάζοντας και σφίγγοντας τα χέρια της πάνω του, σπρώχνοντας κι αυτή το ... της πάνω στον ... του μ' όλη της την δύναμη!!! ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ααααααα ... Ααααααα ... Ναιαιαιαι ... Επιτέλους ... Ναιαιαι!!! ... Ααααχ ... τι ωραίο ... μα τι ωραίο!!! ... .. Θέλω να σε γλείψω ... να σε καταπιώ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: ... Μμμμ ... Κι εγώ το θέλω, αλλά όχι τώρα ... Όχι ακόμα!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είσαι σίγουρος!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ... Εσύ είσαι εντάξει πια; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... Δεν μπορώ να μην παραδεχτώ, πως θα σ' ήθελα και μέσα μου ολόκληρο να χτυπιέσαι με δύναμη και να σπαρταράς, αλλά κι αυτό που έγινε ... δεν μου κακόπεσε καθόλου!!! ... Επιτέλους ξαλάφρωσα κάπως!!! ... Επιτέλους!!! ... .. Σ' ευχαριστώ!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Και ποιος απ' τους δυο μας νομίζεις μετά κι απ' αυτό, πως όταν επιτέλους θα 'ρθει η ώρα, θα ξεχάσει όλες τις προηγούμενες εμπειρίες του!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Ας έρθει επιτέλους αυτή η ώρα ... και σου τα ξεχνάω όλα μου εγώ ... οόόόόλα μου τα ξεχνάω, όλα ... !!! ... ..

(Και τον αγκαλιάζει με πάθος, χώνοντας λάγνα βαθιά την γλώσσα της στο στόμα του και τρίβοντας πάλι μ' ηδονή, το ... της πάνω στον σκληρό του ακόμη ...)

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... .. Μ' αρέσει ... Μ' αρέσεις ... κι όταν θα 'ρθει η ώρα ... Θα σου ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... ααααααα ... μμμμ ... δεν ήρθε ... ακόμα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... μωρέ ήρθε ... το νοιώθεις μανάρι μου ... αλλά θα κρατηθώ λιγάκι ακόμα! ... Λιγάκι, ... όχι πολύ! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είσαι σίγουρος πως ... μπορείς!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... θα προσπαθήσω ... με κόπο κρατιέμαι!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί δεν ... αφήνεσαι; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... Θα γίνει κι αυτό, θα γίνει και ... θα σου μείνει αξέχαστο για όλη σου την ζωή!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Μμμμ ... Νομίζω πως τώρα πια ... μπορώ κι εγώ να συμφωνήσω μαζί σου! ... Μπορώ, ... τώρα που πήρα μιαν μικρή ιδέα!!! ... Ναι ... μπορώ!!! ... .. Και δεν μου λες ... τι είδες τότε στο όνειρό σου!; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... ζηλεύεις έτσι!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί εσύ δεν θα ζήλευες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αν θα ζήλευα λέει!!!;;; ... Φρικτά!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Οπότε με καταλαβαίνεις ... !!! ... Για λέγε τότε ... τι είδες!!!;;; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μ' αφού ζηλεύεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, φρικτά!!! ... Αλλά κι αυτή η περιέργεια, δεν είναι λιγότερο φρικτή!!! ... Και προτιμώ να μου πεις τ' οτιδήποτε, παρά να εξαντλώ εγώ την φαντασία μου και να φρίττω ακόμη περισσότερο!!! ... Η φαντασία μου, είναι χειρότερη τύραννος απ' την πραγματικότητα και προπαντός, σε τέτοιου είδους ζητήματα!!! ... Το καταλαβαίνεις νομίζω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... Δεν έχεις και πολύ άδικο σ' αυτό, αλλά δεν θέλω και να σε πληγώσω κιόλας! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Το πολύ πολύ, άμα με ... πληγώσεις ... θα με ... σκίσεις να σε συγχωρέσω ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... !!! ... Ε τότε ... να σου πω!!! ... .. Χαλάρωσε όμως λιγάκι και κατέβα από τον ... μου ... Έλα και πάλι στην αγκαλιά μου ... Έτσι μπράβο ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... Για λέγε τώρα ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να εκείνο το βράδυ, είδα στον ύπνο μου μία γυναίκα του χωριού, για πρώτη και για τελευταία φορά από τότε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για μία και μόνη φορά την είδες μέχρι τώρα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι σου λέω και τ' εντυπωσιακότερο αν θες, είναι πως ενώ ήταν απ' τις πιο δημοφιλείς γυναίκες τότε του χωριού μου, γερό θηλυκό κι εγώ, πάνω στις ταραχώδεις εφηβικές μου ανησυχίες, αυτήν ειδικά η γυναίκα, δεν είχε πρωταγωνιστήσει ποτέ, ούτε καν στις ερωτικές μου φαντασιώσεις! Και παρόλ' αυτά, σ' εκείνο το όνειρό μου, δεν αφήσαμε τίποτ' ακάμωτο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωστε έτσι ε!!!;;; ... Μμμμ ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θεε να σταματήσω, μήπως σ' ενοχλεί;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρέ άμα με πιάσεις απ' την μύτη αυτή την στιγμή, θα σκάσω!!!, αλλά συνέχισε! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Συγνώμη! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άσε τα συγνώμη σου και συνέχισε! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μ' αφού πονάς!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά κάνω, δικός μου λογαριασμός αυτός, λέγε ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά ... Δεν θα σου πω λεπτομέρειες ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι να μου πεις!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι, όχι, αυτό δεν θα 'θελα να μου το κάνεις και δεν πρόκειται να σου το κάνω! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μωρέ λέγε που να σε πάρει, λέγε!!! ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι, όχι λεπτομέρειες ... Εξάλλου δεν έχουν και καμιά σημασία στην συζήτησή μας! Απλά θα σου πω μονάχα ετούτο. Είναι η μοναδική φορά στην ζωή μου, που ξύπνησα από όνειρο πλημμυρισμένος με τον οργασμό μου στο εσώρουχο!!! ... Λούτσα είχε γίνει, δεν μπορώ να σου το περιγράψω!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... που να σε πάρει!!! ... Ζήλεψα!!! ... Ζήλεψα πάρα πολύ!!! ... Κι αυτό σου συνέβη όντως, για κείνη την μοναδική φορά!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι σου λέω!!! ... Ποτέ δεν την είχα φαντασισθεί προηγουμένως αυτήν την γυναίκα, ποτέ δεν την είχα δει μέχρι τότε στον ύπνο μου και ποτέ, δεν την ξαναείδα από τότε μέχρι σήμερα!!! ... Κι αυτό αν θέλεις, μου κάνει περισσότερο εντύπωση απ' όλα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ακόμα κι απ' τον ... οργασμό σου!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά!!! ... Δεν λέω, ο οργασμός μου ήταν κάτι το ανεπανάληπτο, αλλά το προηγούμενο μυστήριο, μ' εντυπωσιάζει ασυγκρίτως πολύ περισσότερο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ... ποια ήταν αυτή η γυναίκα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε τώρα κι εσύ, τι με ρωτάς!!!;;; ... Μήπως υπάρχει περίπτωση να την ξέρεις;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Που ξέρεις;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αποκλείεται!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αλήθεια της το είπες ποτέ αυτό το συμβάν;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπα, δεν έτυχε!!! ... Αλλά τώρα που μεγάλωσε πάρα πολύ πια, γιατί ήταν και καμιά δεκαπενταριά ως είκοσι χρόνια μεγαλύτερή μου τότε, μπορεί άμα το φέρει καμιά φορά η κουβέντα μαζί της, μπορεί και να της το πω! Γυναίκα είναι και φαντάζομαι, μian κάποια κολακεία δεν μπορεί να μην την νοιώσει!!! ... Τι λες κι εσύ που 'σαι γυναίκα και τα νοιώθεις καλύτερ' από μένα κάτι τέτοια, ε!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... παλιόλυκε!!! ... Ναι ... δεν ξέρω βέβαια πως μπορεί να νοιώσει αυτή, αλλά εγώ στην θέση της, μian κολακεία δεν μπορώ να πω, μάλλον θα την ένοιωθα!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τέλος πάντων, ας την αφήσουμε κι αυτήν στην ησυχία της, για να επανέλθουμε στην συζήτησή μας! Τι λες;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Καλύτερα, γιατί η ζήλεια μου κοντεύει να με αποδιοργανώσει!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Οπότε γρήγορα στην συζήτησή μας, γρήγορα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, αυτό μάλλον είναι το καλύτερο! ...

### Δισυπόστατο

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωχ ... και που είχαμε μείνει άραγε!!!;;; ... Α ναι, σου διηγόμουν πως εξετάζοντας τα όνειρα, διαπίστωσα το δισυπόστατο του ανθρωπίνου σώματος.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ναι και μάλιστα, μ' είχες κατακεραυνώσει μ' εκείνες τις διαπιστώσεις σου για τον εγκέφαλο! Για ξαναπιάστο λιγάκι από κει!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, κάπου εκεί ξεφύγαμε!!! ... Και τι ωραία που ήταν!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μηρηη!!! ... Μάζεψε τα χέρια σου απ' το στήθος μου, γιατί ... έτοιμη είμαι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Το βλέπω!!! ... Χμ ... Και σου έλεγα τότε, πως διαπίστωσα την λειτουργία των αισθήσεων, σε σχέση με τον εγκέφαλο. Και για την ακρίβεια, ήθελα να σου πω, πως παρατήρησα για πρώτη μου φορά, την σχέση των αισθήσεων με τον εγκέφαλο!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, αφού παρατήρησα όλη αυτή την λογική που είπαμε στα όνειρα, ακόμη κι αν ξεφεύγει απ' τα πραγματικά δεδομένα ... Ωωωω ... Τι θυμήθηκα πάλι!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άιντε πάλι!!! ... Καμιά γυναίκα; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι, όχι!!! ... Αλλά για να μην το ξεχάσω μετά, θα σου το πω κι αυτό τώρα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι 'ναι πάλι;

### Ο αποκεφαλισμός του Χριστού

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ένα ακόμη όνειρο, ένα ακόμη περίεργο όνειρο, το οποίο μάλλον δεν θα ξεχάσω επίσης ποτέ!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ερωτικό κι αυτό!;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κάθε άλλο! ... Αυτό απ' ότι θυμάμαι, το είδα την περίοδο που είχα το κατάστημά μου με τα είδη ζωγραφικής και τις κορνίζες, όπως σου είχα πει κάποτε! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όπα!!! ... Αυτό δεν μου το 'χεις πει, δεν μου 'χεις πει ότι κάποτε, ήμασταν και συνάδελφοι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε δεν πειράζει!!! ... Σου το λέω τώρα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα ... !!! ... Μου το λες τώρα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε ναι, δεν έχει και πολλή σημασία αυτή την στιγμή τουλάχιστον ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σε κάποια άλλη στιγμή όμως, να υποθέσω ότι μπορεί να έχει!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε ας μην το πιάσουμε κι αυτό τώρα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ας το πάρει κι αυτό το ποτάμι τότε!!! ... Για συνέχισε το όνειρό σου! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι. Ήμουν α λείι μεσάνυχτα, κάπου σε μια λίμνη. Πίσσα σκοτάδι παντού τριγύρω, η λίμνη λάδι στην κυριολεξία γιατί δεν φυσούσε ούτε καν πνοή ανέμου και κάπου εκεί, σε μιαν άκρη της μέσα στην υγρασία, υπήρχε ένα ζεστό ημισφαιρικό φως πάνω στην επιφάνειά της. Φαντάσου το δηλαδή αυτό το φως, όπως τις φουσκάλες που επιπλέουν καμιά φορά πάνω στο νερό, αλλά με διάμετρο περίπου έξι μέτρων και



ύψος τριών. Εγώ περίπου δεκαοχτώ χρονών και βρισκόμουν, ντυμένος με χοντρά χειμωνιάτικα ρούχα κι ένα γερό παλτό, πάνω στην πλώρη μιας ξύλινης καλοφτιαγμένης βάρκας, σαν αυτές που υπάρχουν ως εξοπλισμός, σε μεγάλα ιστιοφόρα! Και με πολύ γερούς άντρες κωπηλάτες, που μοιάζανε σκληροί κι έμπειροι ναυτικοί! Έξι από τη μια πλευρά κι έξι από την άλλη. Αυτοί σε αντίθεση μ' εμένα, ήταν όλοι τους γενειοφόροι, ενώ φορούσαν κολλητές κοντομάνικες μπλούζες, με φαρδιές οριζόντιες ρίγες, μαύρες και λευκές εναλλασσόμενες, σαν αυτές των κινηματογραφικών πειρατών! Επίσης μαύρα ημίκοντα παντελόνια ως λίγο κάτω απ' τα γόνατα κι όλοι τους, ξυπόλητοι! Η βάρκα κινούνταν απαλά προς το φως, εγώ όπως σου είπα όρθιος μπροστά στην πλώρη της και κοιτώντας στο κέντρο του φωτεινού ημισφαιρίου, ενώ οι κωπηλάτες μου, στραμμένοι προς την πρύμνη. Όταν φτάσαμε κοντά στο φως, οι κωπηλάτες τράβηξαν για τελευταία φορά απαλά τα κουπιά τους και μετά, όλοι τους τα σηκώσανε κάθετα ανάμεσα στα πόδια τους και παρέμειναν εκεί ακίνητοι και σιωπηλοί! Η βάρκα κύλησε απαλά και σταμάτησε, ακριβώς μπροστά απ' το κέντρο του φωτός, όπου είχα στραμμένη κι εγώ την προσοχή μου! Και τότε, μέσ' απ' το νερό, άρχισε ν' αναδύεται αργά ένα χέρι σηκωμένο, το οποίο κρατούσε οριζόντια ένα περίεργο θηκάρι σπαθιού, περίπου 60-70 πόντων! Με χρυσή βάση και ελάσματα, ενώ ήταν στολισμένο περίτεχνα, με πάρα πολλά πολύτιμα, μικρά και πολύχρωμα πετράδια, αλλά κάπου κάπου και κάποια μεγάλα! Έτσι ακριβώς, ήταν κι η λαβή του ελαφρώς τραβηγμένου έξω σπαθιού, περίπου καμιά σπιθαμή απ' το θηκάρι. Το πιο περίεργο όμως του σπαθιού, ήταν η λάμα του, η οποία δεν ήταν μεταλλική, αλλά από κατάλευκο γερό ελεφαντοστό! Κι όλο αναδύονταν το χέρι, μέχρι που πρόβαλλε από μέσα κι ο άνδρας αυτού του χεριού, ο οποίος ήταν ο Χριστός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποιος!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ο Χριστός σου λέω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι όνειρα είν' αυτά που βλέπεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έλα μου ντε, έλα μου ντε!!! ... Και μόλις αναδύθηκε μέχρι το στήθος, τότε η ανάδυσή του σταμάτησε απαλά. Κοιταχτήκαμε στα μάτια, σα να ξέραμε τι ακριβώς έπρεπε να κάνουμε και τότε, ο Χριστός μου έτεινε το χέρι του για να πιάσω το σπαθί. Εγώ γονάτισα με το δεξί μου πόδι πάνω στην πλώρη, έπιασα το σπαθί από την λαβή του κι ο Χριστός, κράτησε σφιχτά το θηκάρι! Έβγαλα αργά ολόκληρο το σπαθί, σηκώθηκα, τεντώθηκα όρθιος εκεί μπροστά του στην πλώρη, χωρίς να τραβήξω ούτε στιγμή τα μάτια μου από τα δικά του και στο τέλος, σήκωσα κι εγώ ευθεία πάνω προς τον ουρανό το σπαθί, κοιτώντας πάντοτε τον Χριστό στα μάτια! Και τότε ξαφνικά, το κεφάλι του Χριστού κόβεται με μian αόρατη μαχαιριά, ενώ γέρνει στ' αριστερά του και κρέμεται, από το δέρμα του λαιμού!!! ... Τότε αρχίζει αργά κι η κατάδυσή του, έχοντας ακόμη κι αυτός τεντωμένο ψηλά, το αριστερό του χέρι με το θηκάρι κρατημένο οριζόντια. Και μόνο όταν βυθίστηκε τελείως στο νερό, μόνο τότε κατέβασα κι εγώ το δεξί μου χέρι με το σπαθί, έριξα μια τελευταία προσηλωμένη ματιά στο σημείο που βυθίστηκε ο Χριστός και τότε ... ξύπνησα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι όνειρο ήταν πάλι κι αυτό!!!;;; ... Κανονική κινηματογραφική ταινία!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Άστα να πάνε!!! ...

## Μοιραίο παιχνίδι

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Τον χάρο τον φουκαρά, τον έσφαξες τρεις φορές μέχρι τώρα!!! ... Τον καημένο τον Χριστό, ευτυχώς σου γλίτωσε και τον έσφαξες μόνο μία!!! ... Τώρα σαν ποιος να 'χει σειρά για σφάξιμο άραγε!!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιuuu!!!!!!;,,,,; ... .. Εγώώώώώ!!!!!!;,,,,; ... ..
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα τι λες αγάπη μου!!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί μου έριξες αυτό το χθόνιο και διαπεραστικό βλέμμα σου τότε!!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα γιατί πέρασε μιαν αστραπιαία σκέψη από το μυαλό μου!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι σκέψη;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πως αυτά τα όνειρα, τα είδα όταν είχα κάποιους σχετικούς στοχασμούς!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Σαν τι στοχασμούς;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, όταν σκότωσα τον Χάρο, περνούσα μιαν πρωτόγνωρη για μένα ερωτική περιπέτεια, για δεύτερη φορά με μια παντρεμένη, που για κακή μου τύχη, προέκυψε να είναι γυναίκα φίλου μου! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιuu!!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι και για να μην σ' τα πολυλογώ, την πλησίασα νομίζοντας πως είναι ελεύθερη, αδέσμευτη. Κάπου όμως από λιγάκι πιο πέρα, με είδε ένας φίλος συνάδελφός μου και με παρακολουθούσε προσεχτικά. Όταν κάποια στιγμή χωρίσαμε, με φώναξε ο φίλος μου και χαμογελώντας κάπως περίεργα, με ρώτησε, τι έκανες εκεί; ... Εγώ φυσικά που δεν μπορούσα να κρύψω την χαρά μου απ' αυτό το πρώτο μας φλερτ, του χαμογέλασα απλά, μες στην τρελή χαρά!!! ...Μμμμ ... μου λέει, ξέρεις ποιανού συναδέλφου γυναίκα είναι; Τι είπες του λέω!!!!;;; ... Είναι παντρεμένη και με συνάδελφό μας κιόλας!!!!;;; ... Δεν το 'ξερες; ... Όχι βέβαια!!! ... Το κατάλαβα μου είπε γι' αυτό σε φώναξα να σου το πω ... Ποιανού είναι; ... Του τάδε μου απαντά, αλλά εκείνη την ώρα, επειδή ήμουν' ακόμα καινούριος στην δουλειά, δεν μπορούσα να τον φέρω στο νου μου! ... Μετά από κάποιες μέρες, κάπου ήμουνα μ' έναν άλλο φίλο συνάδελφο και σ' ένα διάλειμμα της δουλειάς, το 'χαμε ρίξει στην κουβέντα και στο καλαμπούρι! Και κάποια στιγμή βλέπει να 'ρχεται προς το μέρος μας εκείνη και γελώντας, μου λέει α να κι η γυναίκα μου!!! ... Και μένω κάγκελο!!! ... Τέτοιο άτιμο παιχνίδι η μοίρα, δεν μου ξαναέπαιξε ποτέ!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Απίστευτο!!! ... Και μετά τι έγινε!!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγώ την είχα ερωτευθεί ήδη πάρα πολύ δυνατά, αλλά μετ' απ' αυτή την απροσδόκητη εξέλιξη, η τρελή μου επιθυμία να κάνω έρωτα μαζί της έκλεισε με βία! Πλην όμως ο έρωτάς μου, δεν μπορούσε να σβήσει το ίδιο!!! ... Το κακό ήταν, ότι κι εκείνη με είχε ερωτευθεί και μ' ήθελε το ίδιο, αλλά δεν τολμούσε να κάνει το πρώτο βήμα, περιμένοντας μ' αγωνία να το κάνω εγώ! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και το 'κανες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι βέβαια!!! ... Τότε δεν υπήρχε καμία περίπτωση να το κάνω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άρα σήμερα, θα μπορούσες να το κάνεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι σήμερα, θα το έκανα και με πολλή μεγάλη ευχαρίστηση μάλιστα!!! ... Σήμερα, θα της πέταγα κυριολεκτικά τα μάτια της έξω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιuuu!!!!!!;,,,,; ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι και ξέρεις γιατί;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α υπάρχει και λόγος!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως ... Διότι αργότερα διαπίστωσα, πως εκείνον τον καιρό που ήμασταν ερωτευμένοι κι εγώ κρατιόμουν με νύχια και με δόντια να μην την σκίσω, αυτή δεν είχε σχεδόν καμία σχέση με τον σύζυγό της κι απλά, συζούσαν μαζί για χάρη του παιδιού τους! Μόνο που αυτό για ευνόητους λόγους, δεν μου του είχε εξομολογηθεί κι έτσι, εγώ αφού δεν είχα ιδέα, έμενα στην δημόσια εικόνα που υποκριτικά καλλιεργούσαν μεταξύ τους για το παιδί! Και σήμερα, το 'χω μετανιώσει πικρά που δεν την ... ανελέητα, πραγματικά το 'χω μετανιώσει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ψεύτη!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγώ;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Φυσικά κι εσύ!!! ... Ψεύτη, ψεύτη, ψεύτη!!! ... Το βλέπω στα μάτια σου, το βλέπω!!! ... Ούτε μια στιγμή δεν έχεις μετανιώσει που δεν πρόδωσες την φιλία σου με τον άντρα της, ούτε μία στιγμή!!! ... Για κείνο που λες ότι έχεις μετανιώσει, απλά δεν χρησιμοποιείς την σωστή λέξη και φράση. Δεν έχεις μετανιώσει, απλά θα ήθελες να σου είχε ομολογήσει την πραγματική σχέση με τον σύζυγό της, έτσι ώστε να σ' απαλλάξει απ' το μαρτύριο των ηθικών σου φραγμών και ν' απολαύσεις μαζί της, μοναδικές ίσως ερωτικές καταστάσεις!!! ... Έτσι δεν είναι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Διάολε!!! ... Που το κατάλαβες!!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ, πουλάκι μου!!! ... Για ποια με πέρασες!!!!;;; ... Τόσες ώρες μαζί σου, όλο και κάτι αρχίζω να καταλαβαίνω κι εγώ από σένα, τι θαρρείς!!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Διάολε!!! ... Θα πρέπει να σε προσέχω περισσότερο μου φαίνεται!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χα, χα, χα Δαίμονα!!! ... Έτσι ακριβώς την πάτησες ετούτη την φορά και σε κατάλαβα!!! ... Απ' την επιτηδευμένη προσοχή σου! ... Πήγες να διαχειριστείς πιο προσεχτικά αυτή την περίπτωση, συγκριτικά μ' όλες τις προηγούμενες περιπέτειές σου κι αυτή ακριβώς η αμυδρή λεπτομέρεια, μου κίνησε την περιέργεια! Έτσι σε παρακολούθησα πιο προσεχτικά κι εγώ με την σειρά μου, οπότε δεν μου γλίτωσες αυτή την φορά!!! ... Χα, χα, χα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Διαολάκι, ε διαολάκι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εμ τι νόμιζες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε γι' αυτό λοιπόν, δικαιούσαι ένα γλυκό φιλί!!! ... Έλα!!! ...

(Και της δίνει ένα γλυκό και τρυφερό, μακρόσυρτο φιλί!!! ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... και για ολοκλήρωσε τώρα την σκέψη σου ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α ναι, αφήσαμε μια σκέψη στην μέση! ... Έλεγα λοιπόν πως κείνη την περίοδο του μοιραίου παιχνιδιού, όντως βρισκόμουν σε πολύ μεγάλα ζόρια, μεταξύ σφύρας και άκμονος όπως λέμε! Από την μια το θηρίο ο πόθος μου γι' αυτή την γυναίκα κι απ' την άλλη, το τέρας της ηθικής μου!!! ... Και στην μέση το ταλαίπωρο κορμί μου, να μην ξέρει κατά που να κάνει!!! ... Οπότε ήταν κάπως λογικό μέσα σ' αυτήν την πάλη, να δω να σκοτώνω τον Χάρο και μάλιστα, την δεύτερη φορά τον σκότωσα για χάρη της κι είχε την μορφή, ενός άλλου νεαρού που την πολιορκούσε! Και την τρίτη, είχε την δικιά της μορφή, όταν τελικά υπέκυψε στην πολιορκία του κι εγώ, ένοιωσα τόσο φρικτά, μα τόσο φρικτά, όσο δεν έχω νοιώσει ποτέ άλλοτε στην ερωτική μου ζωή!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ατακτούλα η αγαπημένη σου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπορείς να το πεις κι έτσι ... Πλην όμως το κέρδος μου απ' αυτή την σχέση, ήταν τεράστιο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είχες και κέρδος απ' όλο αυτό το χάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι και για την ακρίβεια, όχι απ' την κατάληξή του φυσικά, αλλά απ' την εμπειρία του καιρού που κρατούσε η σχέση μας.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ήταν η πρώτη φορά, που αγάπησα μία γυναίκα τόσο υπερβατικά!!! ... Η πρώτη φορά που η ηθική μου κράτησε τόσο γενναία άμυνα έναντι του πόθου και στο τέλος, τον νίκησε κιόλας!!! ... Κι αυτό, παρά τις τρομερές συνέπειες που είχε εκείνη την περίοδο στην ζωή μου, ήταν κάπου τότε που ανέβηκε κι ο μπάτσος στον Όλυμπο, εντούτοις τελικά μ' έκανε πάρα πολύ δυνατό πια!!! ... Αν δεν είχα περάσει αυτή την κόλαση νικητής, σήμερα δεν θα ήμασταν εδώ μαζί και δεν θ' απολάμβανα, ούτε την συντροφιά σου, ούτε και τα υπέροχα φιλιά σου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να σε ρωτήσω κάτι;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ξέρεις τι μου πέρασε αυτή την στιγμή απ' το μυαλό μου;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πως αυτή ειδικά η περιπέτειά σου, είναι που σε προίκισε μ' αυτή την δύναμη και μ' αυτό το ηθικό σθένος, το οποίο σου επιτρέπει ν' αγαπάς τόσο μοναδικά την Κατερίνα και την Βασούλα, μα και να κρατάς κι εμένα ταυτόχρονα, με τόση αγάπη και τρυφερότητα στην αγκαλιά σου, χωρίς καμία μας να γίνεται βάρος στην άλλη, ή να διαγκωνιζόμαστε μεταξύ μας κι έτσι, έχουμε όλες μας την θέση ακριβώς της επιλογής μας, μα και που μας ταιριάζει κιόλας!!! ... Η μήπως κάνω λάθος!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... διαολάκι!!! ... Αρχίζεις να καταλαβαίνεις πολλά, πάρα πολλά!!! ... Επικίνδυνα πολλά!!! ... Σε λίγο θα με διαβάξεις μονάχα από τα μάτια μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και μάλιστα, τώρα καταλαβαίνω γιατί με θεωρείς και πιο τυχερή απ' όλες, γιατί είμαι η μόνη που απολαμβάνω εσένα και την πραγματικότητά σου! ... Μα κι η μόνη πραγματικότητα για σένα, χάριν της οποίας μπορείς να ξεδιπλώνεις την ψυχή σου

και να επικοινωνείς, όχι μόνο μαζί μου, αλλά και με το υπόλοιπο, αυτό που τώρα καταλαβαίνω καλύτερα, γιατί το λες αγάπη, γιατί το λες θεό!!! ... Γι' αυτό λοιπόν με θεωρείς τόσο σπουδαία, όσο και κάθε άλλη γυναίκα που περνά απ' την αγκαλιά σου, γιατί μόνο εμείς γεφυρώνουμε κατά κάποιον τρόπο την απόστασή σου από τον θεό και σε πάμε κάθε φορά κι από ένα βήμα πιο κοντά του!!! ... Ενώ όσες μένουν απλά στην καρδιά σου, χωρίς να περάσουν ποτέ απ' την αγκαλιά σου, ή κι αυτές που αφού περάσουν απ' την αγκαλιά σου, καταλήγουν κάποια στιγμή στην καρδιά σου, απλά συντηρούν όλα σου τα καλά κι όλα σου τα ωραία, τα οποία όμως τελικά, απολαμβάνουμε μόνο εμείς που ζούμε κάθε φορά και βολευόμαστε στην πραγματικά στενόχωρη αγκαλιά σου!!! ... Τώρα καταλαβαίνω πραγματικά, γιατί είναι τόσο στενόχωρη και χωράει κάθε φορά, μία και μόνο γυναίκα!!! ... Δύσκολη η αγκαλιά σου λύκε, τρομερά απαιτητική!!! ... Τρομερά ηθική και δύσκολο, σ' οποιαδήποτε γυναίκα να βολευτεί μέσα σε τόσο λίγο χώρο, με τόση πολλή τάξη και πειθαρχία!!! ... Ποια γυναίκα ν' αντέξει σε τόσο ασφυκτική αγκαλιά, ποια!!!;;; ... Μα είναι και τ' άλλο! Όποια γυναίκα επιχειρήσει να βολευτεί στην αγκαλιά σου, θα πρέπει τουλάχιστον να καταλάβει τον τρόπο της σκέψης σου, ασχέτως αν συμφωνεί μαζί σου ή όχι!!! ... Πρώτα θα πρέπει να σε καταλάβει κι αυτό, κομματάκι δύσκολο!!! ... Άσε που ακόμα κι αν σε καταλάβει, τότε μπροστά στον τρόπο που βλέπεις τα πάντα, χωρίς φόβο και τόσο αυστηρά, δύσκολο να διακινδυνεύσει μαζί σου το ενδεχόμενο, κάποτε να περάσει κι αυτή απ' την κρίση σου!!! ... Και ποιος άλλος θα τολμούσε κάτι τέτοιο, όταν εσύ δεν δείχνεις οίκτο ούτε καν στον εαυτό σου, ούτε καν στον θεό άμα στραβοπατήσει!!! ... Σίσυφε, ε Σίσυφε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωωωω!!! ... Κι όλ' αυτά τώρα, εγώ πως πρέπει να τα εκλάβω, ως καλά, ή ως κακά!!!;;; ... Με μπέρδεψες κομματάκι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να μην τα πάρεις ούτε έτσι, ούτε' αλλιώς!!! ... Απλά τ' άκουσες και κράτησέ τα!!! ... Αυτό και μόνο αρκεί, δεν χρειάζεται κάτι άλλο θαρρώ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: ... Χμ ... Κι εγώ θαρρώ, ... πως έχεις δίκιο! ... Δεν χρειάζεται κάτι άλλο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για συνέχισε τώρα και με τον Χριστό. Αυτόν τον καημένο, από πού μπορεί να τον πήρε η μπόρα της σφαγής;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α αυτός ο ταλαίπωρος, μάλλον πλήρωσε την πρώτη μου επαφή με την αγιογραφία, τότε που είχα το μαγαζί μου!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σαν πως δηλαδή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ, τότε ήταν που ήρθα για πρώτη φορά, σ' επαφή με την τεχνική της αγιογραφίας. Μια τεχνική που ως τεχνική, πραγματικά μ' ενθουσίασε! Πλην όμως το κατεστημένο της αντιγραφής των θεμάτων, δεν μ' ενθουσίαζε καθόλου μα καθόλου! Ποτέ μου δεν τα πήγαινα καλά με τις αντιγραφές εκ πεποιθήσεως! Τις δικαιολογώ και μέχρι ενός σημείου, μπορώ και να τις ανεχθώ κιόλας, μονάχα για λόγους εκπαίδευσης και σπουδής, για τίποτ' άλλο!!! ... Όταν ένα έργο, έχει γίνει τόσο καλό για να θέλεις να το αντιγράψεις, σημαίνει ότι δεν επιδέχεται, δεν επιτρέπει καν την αντιγραφή!!! ... Ή θα πρέπει να του προσθέσεις κάτι επιπλέον για να γίνει καλύτερο, ή θα πρέπει να του αφαιρέσεις, που τυχόν το επιβαρύνει. Αλλιώς γιατί ν' ασχοληθείς μαζί του; Είναι μια μορφή ύβρεως κι αυτή, απέναντι στο έργο, μα και στον καλλιτέχνη! Γι' αυτό και δεν με χωρούσε αυτός ο χώρος της αντιγραφικής αγιογραφίας. Οπότε από πάρα πολύ νωρίς, αφού έκανα πρώτα μερικές σπουδές μου για να δοκιμάσω, για να μάθω την τεχνική της, άρχισ' αμέσως να μ' απασχολεί, η μετεξέλιξη της αγιογραφίας από μια φτωχή αντιγραφική δραστηριότητα, σε μια νέα κι εξαιρετικά δυναμική προοπτική.

Κάποια στιγμή μάλιστα, κατάφερα να πετύχω και μια εντελώς προσωπική μου  
μανιέρα, την οποία ονόμασα «δαρτή αγιογραφία».

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δαρτή; Γιατί δαρτή;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Γιατί έδειρα κι άνθρωπο για να την επιβάλλω κάποια στιγμή!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άλλο πάλι και τούτο!!! ... Έδειρες άνθρωπο εσύ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι αλλά δεν είναι της παρούσης ... Ίσως να το συζητήσουμε κι αυτό κάποτε, αλλά  
όχι τώρα ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άλλο ένα μυστικό ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πάρ' το κι έτσι, αν και δεν είναι ... Απλά όμως, αν τ' ανοίξουμε κι αυτό ετούτη την  
στιγμή, ε πάει, δεν πρόκειται ποτέ να ολοκληρώσω αυτά που θέλω να σου πω τόση  
ώρα για τα όνειρα και θα ξεφύγουμε πάλι τόσο πολύ, που μπορεί και να μην έχουμε  
πια γυρισμό στο θέμα των ονείρων!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Κάτι μου λέει ότι ακόμα κι αυτό, μπερδεμένο με τα ερωτικά σου είναι, δεν  
μπορεί, δεν μπορεί!!! ... Αλλά ας το πάρει το ποτάμι κι αυτό προς το παρόν, ας το  
πάρει κι αργότερα, βλέπουμε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Διαολάκι, αχ διαολάκι μου εσύ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Νάτο, νάτο! Μέσα έπεσα, μέσα!!! ... Είπα κι εγώ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εντάξει, μέσα έπεσες! ... Αλλά το κλείνουμε εδώ αυτό! ... Και για να συνεχίσω,  
κάπου εδώ πρέπει να την πλήρωσε κι ο Χριστός. Πάνω σ' αυτή την αγωνία μου, να  
τροποποιήσω, ν' αλλάξω εκ βάθρων ακόμα αν χρειαστεί, την αντιγραφική  
αγιογραφία!!! ... Ήταν κι εκείνο το αγκάθι το σκληρό μέσα μου, που μου θύμιζε τον  
πόσο καθοριστικό ρόλο είχε παίξει η καθολική εκκλησία την περίοδο της  
Αναγεννήσεως, χρηματοδοτώντας τόσο σπουδαία και τρανά καλλιτεχνικά έργα, όταν  
κάτι ανάλογο η ορθόδοξη εκκλησία, δεν είχε κάνει ποτέ κι από ιδρύσεώς της! Κι όλο  
αυτό το συναισθηματικό απόθεμα, ήταν μάλλον που προκάλεσε το όνειρο του  
αποκεφαλισμού του Χριστού ... Τότε βέβαια όλ' αυτά, δεν μπορούσα να τα  
καταλάβω σε τόσο βάθος, γι αυτό αν θες, έχασα και την μοναδική ευκαιρία, να  
καταγράψω λεπτομερώς αυτές τις παρατηρήσεις για μελέτη, οπότε να!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι να; Ένα σωρό πράγματα θυμάσαι ακόμη!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπορεί, αλλά στην μελέτη μου, αυτά έτσι χαρτογραφημένα με αμφίβολη κάπως  
ακρίβεια, δημιουργούν κι αντίστοιχη ανακρίβεια στα συμπεράσματα! Εάν όμως είχα  
καταγράψει κάπου περισσότερα στοιχεία, σ' ένα ... ονειρολόγιο ας πούμε, τώρα θα  
μπορούσα να μιλάω με περισσότερη σιγουριά γι' αυτά τα πράγματα! Ξέρεις, κάποια  
στιγμή είχ' αρχίσει να καταγράφω καθημερινά τα όνειρά μου, μέχρι που άκουσα και  
κάποιον άλλον να λέει πως το κάνει κι από κείνη την στιγμή, δεν ξέρω γιατί μ'  
επηρέασε τόσο αρνητικά, αλλά τελικά εξαιτίας του, σταμάτησα την καταγραφή,  
δυστυχώς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και σε τι περισσότερο θα μπορούσε να βοηθήσει μια καταγραφή;

## Κοινωνικό σώμα

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα σε πολύ πιο ασφαλή συμπεράσματα!!! ... Για να καταλάβεις δηλαδή, όλ' αυτά σου τα διηγήθηκα για να καταλήξω στην απόδειξη της κοινωνίας των οργάνων που σου προανέφερα.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ναι! Και πλατειάσαμε τόσο πολύ γι' αυτή την κοινωνία σου!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, αλλά ήταν απαραίτητο! Και ξέρεις γιατί;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί έπρεπε να σου δώσω να καταλάβεις, το πόσο σημαντικό ρόλο παίζουν οι αισθήσεις μας στην διαμόρφωση των ονείρων μας.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πρόσεξε πόσο εστίασα στα όνειρα, ειδικά σ' αυτά όπου σκότωσα τον Χάρο και σ' αυτό του αποκεφαλισμού του Χριστού, στο γεγονός των προηγούμενων πραγματικών εμπειριών μου και της καθημερινότητας μου;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Θεε να πεις δηλαδή, πως η πραγματικότητα της ζωής σου, ήταν αυτή που επηρέασε και την εξέλιξη αυτών των ονείρων;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι αυτό θέλω να πω. Κι εδώ είναι που θα χρειαζόταν τα περισσότερα καταγεγραμμένα στοιχεία που σου προανέφερα, για ν' αποδείξουν αυτή την άμεση σχέση. Ας ελπίσουμε ότι κάποτε, θα το κάνει κάποιος σοβαρός επιστήμονας και κάτι καλό να βγάλει απ' όλο αυτό!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί σε παρακαλώ, άμα είναι τόσο άμεση η σχέση πραγματικότητας και ονείρων, αυτά δεν κινούνται με περισσότερη ακρίβεια γύρω από τις εμπειρικές πληροφορίες της καθημερινότητάς μας, αλλά εκτροχιάζονται ποικιλοτρόπως είτε υπερβάλλοντας πάνω σ' αυτά τα δεδομένα, είτε το αντίστροφο;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: ... !!! ... Αγάπη μου, αγάπη μου, αγάπη μου!!! ...
- (Κι αρχίζει να την φιλάει πεταχτά κι ακατάπαυστα όπου μπορεί!!! ...)
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έει ... Μμμμ ... Μα ... έει!!! ... Μα τι έπαθες ξαφνικά!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Σ' αγαπάω το καταλαβαίνεις σ' αγαπάω!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έτσι τώρα στα ξαφνικά!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναιαιαιαιαιαι!!!!!! ... ..
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και γιατί παρακαλώ τέτοιες ξαφνικές αγάπες!!!;;; ... Μύγα σε τσίμπησε!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εσύ με τσίμπησες, εσύ!!! ... Εσύ είσαι ... και το μυγάκι μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μπα!!! ... Άλλο πάλι κι ετούτο!!! ... Βρε σταμάτα να με φιλάς έτσι, σταμάτα πανάθεμά σε κι εξήγησέ μου, τι στα κομμάτια έπαθες έτσι στα ξαφνικά!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν το κατάλαβες ε;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όχι δεν το κατάλαβα! Τι να καταλάβω μωρέ; Σταμάτα είπα, σταμάτα να με φιλάς έτσι, με αποπροσανατολίζεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά, σταματάω! ... Ένα τελευταίο στα γλυκά σου τα χειλάκια!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τελευταίο;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τελευταίο!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε άμα είναι τελευταίο ... μμμ ... !!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... Και τώρα, μπορώ να σου εξηγήσω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για να δούμε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σε χάρηκα τόσο πολύ, γιατί αυτήν ακριβώς την ερώτηση κλειδί έθεσα κι εγώ στον εαυτό μου κι έτσι μου άνοιξε η απρόσμενη πόρτα της κοινωνίας των οργάνων!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι λες μωρέ!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χρησιμοποίησα αυτό το κλειδί, μάλλον σε λάθος πόρτα, πιθανόν!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά. Σταμάτα τώρα τα ποιητικά σου κι εξήγησέ μου καθαρά τι συμβαίνει!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά λοιπόν, τι να κάνουμε; Η ποίηση δεν γοητεύει τους πάντες! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βρε μια χαρά με γοητεύει η ποίηση, αλλά άσ' την τώρα ήσυχη κι εξήγησέ μου!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Αυτήν ακριβώς την ερώτηση έκανα κι εγώ αγάπη μου κι άλλαξε ο κόσμος μου ολόκληρος!!! ... Το ίδιο ακριβώς αναρωτήθηκα κι εγώ. Γιατί αφού είναι ολοφάνερο, πως τα όνειρα έχουν άμεση σχέση με την μνήμη μας, δηλαδή με όλες αυτές τις πληροφορίες της καθημερινότητάς μας, που καταλήγουν μέσω των αισθητηρίων οργάνων στον εγκέφαλο, γιατί δεν κινούνται με περισσότερη ακρίβεια γύρω απ' αυτές τις πληροφορίες, αλλά τριγύρω και με υπερβολή ε, γιατί!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και κατόπιν ωρίμου σκέψεως ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωρίμου!; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί, αμφιβάλλεις για την ωριμότητά μου!;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε όταν κάποιες στιγμές, κάνεις πραγματικά σαν μικρό παιδί, όπως τώρα για παράδειγμα, που με φιλούσες έτσι ακατάπαυστα, τι να υποθέσω η γυναίκα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... Να υποθέσεις ... να υποθέσεις ... τι να υποθέσεις!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα, μη με δουλεύεις!!! ... Σταμάτα και πες μου αυτό που ξεκίνησες να λες!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά, σταματάω! ... Κατόπιν ωρίμου σκέψεως λοιπόν, ... ναι, ναι, ναι, ... πολύ ωρίμου όμως, κατέληξα στο εξής συμπέρασμα! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε άιντε πες το και μ' έσκασες πια!!! ...



- ΣΕΙΡΙΟΣ: Λοιπόν, τέρμα τ' αστεία τώρα ... Κρατήσου γιατί θα σε ρίξω σε πολύ βαθιά νερά πια, κρατήσου! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωωωωχ!!! ... Οπότε περίμενε ... έλα δω, κράτα με καλά στην αγκαλιά σου, ναι έτσι, εδώ το χέρι σου, άσε το στήθος μου, είπες τέρμα τ' αστεία, ... μην μου χαμογελάς πονηρά εμένα, ... ναι, έτσι, δώσ' μου κι ένα φιλάκι ακόμα ... μμμ ... ναι και τώρα, πες ότι έχεις να πεις και με το μαλακό, με το μαλακό!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ, γλυκούλι μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Λέγε κι άσε τις γλύκες!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κρατιέσαι καλά;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα, λέγε!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ, εντάξει! ... Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξα λοιπόν, είναι πως εφόσον τα όνειρα αντλούν πληροφορίες από την μνήμη της καθημερινής πραγματικότητας κι εφόσον αυτές οι πληροφορίες μέσα στα όνειρα, δεν διατηρούν την ακρίβειά τους ως έχει στην μνήμη, αλλά υπερβάλλουν κατά το δοκούν μέσα στα όνειρα, αυτό δεν μπορεί να δικαιολογηθεί διαφορετικά, παρά μονάχα με κάτι, που προκαλεί όλη αυτή την ... παράλογη, λογική αταξία!!! ... Συμφωνείς;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Λογική μου φαίνεται η παρατήρησή σου! ... Για συνέχισε! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και κατόπιν άρχισα ν' αναρωτιέμαι, σαν τι θα μπορούσε να είναι αυτό το κάτι; Το 'πιασα από δω, το 'πιασα από κει, άκρη δεν έβγαζα! Μέχρι που κάποια στιγμή, μου 'ρθε η σωστή αναλαμπή!!! ... Αυτό είναι σκέφτηκα!!! ... Αυτά τα πράγματα στα όνειρα, θα μπορούσε να τα διαχειριστεί με τόση λογική αταξία, μονάχα ένα όργανο!!! ... Μονάχα ένα αισθητήριο όργανο!!! ... Και ποιο θα μπορούσε να ήταν αυτό αγάπη μου;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα μάλιστα!!! ... Εδώ είναι που κολλάει λοιπόν ο εγκέφαλος!!! ... Εδώ είναι έτσι, ή μήπως κάνω λάθος!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Καθόλου λάθος! Αυτή νομίζω είναι η σωστή απάντηση! ... Κι αυτό είναι το πιο εύκολο κομμάτι της απαντήσεως! Τα δύσκολα, ξεκινούν απ' αυτό και πέρα!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωωωωχ!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι εδώ δυστυχώς, θα πρέπει να καταφύγω σε διάλεξη!!! ... Θα το αντέξεις;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εδώ άντεξα τόσα και τόσα, αυτό δεν θ' αντέξω!; ... Άσε που μ' έχει φάει κι η περιέργεια πια, για το που στα κομμάτια κατέληξες! Για λέγε ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να που κατέληξα μετ' απ' όλ' αυτά! ... Ξεκίνησα πρώτα απ' το ερώτημα, γιατί κοιμόμαστε και πότε συμβαίνει να κοιμόμαστε; Και τότε αυθαίρετα όπως πάντα, αφού όπως σου τονίζω πολλές φορές, δεν είμαι επιστήμονας για να κατέχω τις σχετικές γνώσεις, αλλά ένας φιλόσοφος που απλά αγαπά την γνώση κι ως εκ τούτου, αναγκαστικά προσεγγίζω την γνώση από σημεία άγνοιας και μόνο με εμπειρικές παρατηρήσεις, οπότε συμπέρανα πως λογικά κοιμόμαστε, επειδή τα κύτταρα των οργάνων του σώματος, κάποια στιγμή χρειάζονται κι αυτά την ... επισκευή τους! ... Τα φθαρμένα ν' αποβληθούν απ' τον οργανισμό, όσα μπορούν να επιδιορθωθούν, αλλά και πολλά να γεννηθούν, αναλόγως των αναγκών των οργάνων και γενικώς του

σώματος! Το κάθε όργανο όμως ξεχωριστά, δεν λειτουργεί με την ίδια ένταση όπως κάποια άλλα, οπότε δεν είναι δυνατόν, τα κύτταρα όλων των οργάνων, να χρειάζονται την ίδια ακριβώς στιγμή, ταυτόχρονα κι όλα μαζί την επιδιορθωσούλα τους!!! ... Άρα κάποιος έπρεπε να ρυθμίζει αυτή την κατάσταση! Και να σου πάλι ο εγκέφαλος μπροστά μου!!! ... Μόνο αυτός θα μπορούσε να κάνει αυτή την ρύθμιση, γιατί εκεί είναι το κέντρο της μνήμης και της τελικής επεξεργασίας όλων των πληροφοριών! Αλλά κι αυτήν ακόμη η κεντρική ρύθμιση του εγκεφάλου, υπέθεσα πως θα 'πρεπε να σχετίζεται άμεσα, με τις ανάγκες του πιο ευαίσθητου αισθητηρίου οργάνου. Οπότε άρχισα να εξετάζω μία μία τις αισθήσεις, για να δω ποιες είναι αυτές, που σχετίζονται περισσότερο με τον ύπνο και άρα, ποιες είν' αυτές, που επιβάλλουν και την ανάγκη του ύπνου! Και ξεκίνησα απ' την όραση, η οποία είναι η πιο προφανής συμμετοχος του ύπνου, αφού ύπνος χωρίς κλειστά τα μάτια, δεν γίνεται!!! ... Άρα ένα από τα όργανα που κουράζεται πολύ και κάποια στιγμή, θα πρέπει να ξεκουραστεί, είναι το μάτι! Το μάτι όμως, μπορεί να είναι το όργανο της οράσεως, αλλά σκέφτηκα πως τελικά, όταν νυστάζουμε, την κούραση του ματιού δεν την καταλαβαίνουμε απευθείας απ' τον βολβό του ματιού, αλλά απ' την μυϊκή κούραση των βλεφάρων. Αυτά αισθανόμαστε βαριά και κουρασμένα, κι όχι τον βολβό. Άρα η αφή είναι αυτή, που με την εντύπωση της κούρασης στους μυς του ματιού, δίνει την πληροφορία στον εγκέφαλο, πως χρειάζεται κάποια ξεκούραση! Τότε σκέφτηκα επίσης, πως πάλι η αφή με την κούραση όλων των μυών του σώματος κατά την διάρκεια της ημέρας, πρωταγωνιστεί στην πληροφόρηση του εγκεφάλου, πως έφτασε η ώρα για ύπνο! Εξάλλου όπως θα 'χεις παρατηρήσει κι εσύ, όταν είμαστε κουρασμένοι σωματικά, μυϊκά, ξαπλώνουμε να ξεκουραστούμε κι αυτή η μυϊκή κούραση, δεν είναι τίποτ' άλλο από αφή!

6:16 μμ

Δευτέρα, 25 Μαΐου 2020 / 7:29 πμ

Κι εκεί μου προέκυψε το ζήτημα του πόνου! Πόνος! Τι είναι ο πόνος αναρωτήθηκα; Στο συμπέρασμα που κατέληξα κι εδώ, είναι πως ο πόνος, είναι κι αυτός στην πραγματικότητα αφή, όπως αυτή η μυϊκή που σου ανέφερα μόλις. Και γιατί σου τα περιγράφω όλ' αυτά θα μου πεις; Καταρχήν θέλω να εντοπίσεις κι εσύ, αυτό που εντόπισα κι εγώ. Στην καθημερινότητά μας, όταν πάνω κάτω είναι σχεδόν η ίδια, μια καθημερινή ρουτίνα, τότε όλο το σώμα λειτουργεί με τους ίδιους σχεδόν ρυθμούς. Κι αυτό έχει ιδιαίτερη σχέση με τον ύπνο, όπως θα σου εξηγήσω σε λίγο. Τώρα κράτα αυτό, τ' ότι δηλαδή όταν το σώμα μας κάνει πάνω κάτω τα ίδια πράγματα καθημερινά, σχεδόν ποτέ δεν αισθανόμαστε τους μυς μας παρότι τους κουβαλάμε διαρκώς πάνω μας! Μόλις όμως κάνουμε κάτι ξεχωριστό, κάτι υπερβολικό ας πούμε, όπως αν σηκώσουμε ξαφνικά ένα πολύ μεγάλο βάρος, ή τρέξουμε ξαφνικά, ή ακόμα και το αντίθετο, αν για παράδειγμα εργαζόμαστε σε μια εξωτερική χειρωνακτική δουλειά όπως στα χωράφια και ξαφνικά μας βάλουνε για ώρες καθηλωμένους σε κάποιο γραφείο, τότε οι μυς χάνοντας την καθημερινή τους συνήθεια, στέλνουν στον εγκέφαλο είτε το αίσθημα της κούρασης, είτε το αντίθετο, την αίσθησης της ενοχλητικής χαλάρωσης! Κάπως έτσι, πρέπει να λειτουργεί κι ο πόνος. Δηλαδή, όσο τα όργανά μας έχουν μια καθημερινή φυσιολογικότητα, δεν τα αισθανόμαστε καν! Μόλις όμως παρουσιάσουν κάποιο πρόβλημα, ουσιαστικά τότε σ' εκείνο ακριβώς το σημείο του προβλήματος, αρχίζει το όργανο κάποιες ασυνήθιστες διεργασίες άμυνας κι επιδιόρθωσης των απειλούμενων κυττάρων του κι αυτή ακριβώς η πληροφορία, μεταφράζεται στον εγκέφαλο ως πόνος! Άρα κι ο πόνος θα μπορούσαμε να πούμε, πως είναι αίσθηση αφής. Όπως παρατηρείς φαντάζομαι κι εσύ, αλλά κι αν ακόμα δεν το αντιλαμβάνεσαι, μ' όσα προτίθεμαι να σου πω επιπλέον, η αφή έχει άμεση σχέση με τον ύπνο. Ας ρίξουμε τώρα μια γρήγορη ματιά και στις υπόλοιπες αισθήσεις, για

να διαπιστώσουμε κατά πόσο κι αυτές επηρεάζονται κατά την διάρκεια του ύπνου. Με παρακολουθείς;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Προσπαθώ! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γίνομαι μάλλον λιγάκι κουραστικός τώρα, αλλά δεν θα μπορούσα να κάνω διαφορετικά! Αγράμματος ο έρμος και δεν τα καταφέρνω καλά με τον λόγο, συμπάθα με!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα!!! ... Συνέχισε! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι. Πάμε τώρα και σε μία ακόμη αίσθηση, που επηρεάζεται άμεσα κατά την διάρκεια του ύπνου και μάλιστα με πολύ εντυπωσιακό τρόπο! Την ακοή!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντυπωσιακό!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι και μάλιστα, εμένα μ' εντυπωσιάζει πάρα πολύ, διότι τα όργανα της ακοής, τ' αυτιά μας, δεν κλείνουν όπως τα μάτια κατά την διάρκεια του ύπνου, ούτε σφραγίζονται μ' οποιονδήποτε τρόπο, για να μην συλλαμβάνουν τους ήχους! Κι όμως, ενώ είναι ορθάνοιχτα θα λέγαμε κατά την διάρκεια του ύπνου, εμείς δεν ακούμε το παραμικρό! Και για την ακρίβεια όμως του γεγονότος, ακούμε εξίσου τα πάντα και με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όπως στο ξύπνιο μας, αλλά ο εγκέφαλος για κάποιον λόγο, κάνει κάποια σχετική διαλογή στις αδιάκοπτες ακουστικές πληροφορίες!!! ... Αυτό δεν σ' εντυπωσιάζει κι εσένα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν το 'χα σκεφτεί ποτέ μου κάτι τέτοιο, αλλά τώρα που το λες, μα κι έτσι όπως το περιγράφεις, πράγματι είναι εξαιρετικά εντυπωσιακό! ... Για συνέχισε ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πάμε τώρα και στην όσφρηση. Κι εδώ θα μπορούσαμε να κάνουμε την ίδια ακριβώς εντυπωσιακή παρατήρηση μ' αυτήν της ακοής, καθότι και η μύτη μας, όπως ακριβώς και τ' αυτιά μας, κατά την διάρκεια του ύπνου δεν αναστέλλει μ' οποιονδήποτε τρόπο την λειτουργία της, ούτε και την τροποποιεί μ' οποιονδήποτε διαφορετικό τρόπο, απ' ότι στο ξύπνιο μας! Κι όμως, όπως και στην περίπτωση της ακοής, έτσι και στην περίπτωση της όσφρησης, ο εγκέφαλος κάνει μίαν πολλή επιλεκτική κι εντυπωσιακή διαλογή, στις όσφρητικές πληροφορίες!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί τονίζεις τόσο πολύ αυτό το ζήτημα της διαλογής;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Επίτηδες και μ' αρέσει που το παρατήρησες, αλλά σου το κρατάω για μετά την εξέταση και της γεύσεως που μας απέμεινε. Για να δούμε τώρα και την γεύση. Εδώ μάλλον μπορούμε να παρατηρήσουμε την μεγαλύτερη αδράνεια εξ όλων των υπολοίπων αισθήσεων, κατά την διάρκεια του ύπνου, μιας και κατά την διάρκεια του ύπνου, προφανώς είναι αδύνατον να τρώμε και να πίνουμε τ' οτιδήποτε, χωρίς να πνιγούμε!!! ... Έτσι δεν είναι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε μάλλον!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως, ακόμα και η γεύση, λειτουργεί κανονικότερα κατά την διάρκεια του ύπνου, με όλες τις συνέπειές της κι αρκεί να σου θυμίσω μονάχα, πόσες φορές μπορεί να ξυπνήσει κάποιος λέγοντας στέγνωσε το στόμα μου, η από ξινίλες της στοματικής κοιλότητας, που προέρχονται από την δραστηριότητα των μικροβίων και βακτηρίων της, τα οποία αντιδρούν ποικιλοτρόπως, με τα υπολείμματα των τροφών στο στόμα, που καταναλώνουμε πριν να πέσουμε για ύπνο! Κι εδώ τώρα κολλάει, αυτή η επιλεκτική διαλογή των αισθησιακών πληροφοριών από τον εγκέφαλο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σαν πως δηλαδή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σε κούρασα τόσο πολύ με τον μονόλογό μου, για να σου καταδείξω την κατάσταση των αισθήσεων κατά την διάρκεια του ύπνου, έτσι ώστε τώρα, να εξετάσουμε και το αντίστροφο αν θες, τον λόγο δηλαδή για τον οποίο ξυπνάμε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι έχει τόση σημασία αυτό!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όση ακριβώς κι οι λόγοι, για τους οποίους κοιμόμαστε!!! ... Όπως σου προείπα, για να κάνουμε και μια σχετική περίληψη σ' αυτά, μάλλον κοιμόμαστε εξαιτίας της μυϊκής μας εξαντλήσεως γενικώς, λαμβάνοντας υπόψη μας όλους τους μυς, απ' αυτούς ιδιαιτέρως του ματιού, μέχρι κι όλα μας τα όργανα ανεξαιρέτως, αν τα δούμε κι αυτά, ως κάπως πιο εξειδικευμένους μυς κι όπως περίπου, σου περιέγραψα νωρίτερα εξετάζοντας τον πόνο. Κατά συνέπεια, αντιστοίχως η μόνη αίσθηση που μας οδηγεί τελικά στον ύπνο, που πιέζει, που δίνει την εντολή στον εγκέφαλο να κοιμηθούμε, είναι η αφή! Καμία άλλη απ' τις υπόλοιπες, δεν μπορώ να παρατηρήσω πως κάνει κάτι παρόμοιο! Εσύ μήπως;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έτσι όπως τα περιγράφεις τουλάχιστον, ούτε κι εγώ παρατηρώ κάποια άλλη! Κι όπως τουλάχιστον αναφέρθηκες, ούτε τους βολβούς των ματιών μας νοιώθουμε ποτέ να μας πιέζουν από την κούρασή τους να κοιμηθούμε, ούτε τ' αυτιά, ούτε η μύτη, ούτε κι η γλώσσα μας!!! ... Μονάχα η αφή, έτσι όπως το περιγράφεις έστω, φαίνεται να υποβάλλει το σώμα στην κατάσταση του ύπνου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έτσι νομίζω, δεν αντιλαμβάνομαι κάτι άλλο!!! ... Ας δούμε τώρα και για ποιους λόγους ξυπνάμε! Κι ας πάρουμε πάλι να εξετάσουμε, τι περίπου συμβαίνει στις αισθήσεις και ξαφνικά ξυπνάμε! Και θα τις πάρω πάλι με την ίδια σειρά. Αφή. Η αίσθηση της κούρασης, μας προστάζει να κοιμηθούμε, έτσι ώστε η υπερβολική διάταση των μυών, να επανακάμψει στα συνηθισμένα καθημερινά σταθερά. Και νομίζω ότι κοιμόμαστε, ακριβώς μέχρι εκείνο το σημείο, όπου επέρχεται αυτή η συνηθισμένη μυϊκή καθημερινότητα. Και νομίζω πως ξυπνάμε, μόλις αρχίζουμε να πέφτουμε, κάτω απ' αυτό το συγκεκριμένο σημείο της σταθεράς, όπου το σώμα έρχεται σε μίαν ικανοποιητική λειτουργική κατάσταση και επειδή, αρχίζει να πέφτει σε κατάσταση υπερβολικής χαλάρωσης, που ούτε φυσικά κι αυτή, είναι επιθυμητή για το σώμα, καθότι υποθάλπει καθοριστικά, κάθε αμυντική του δυνατότητα! Πως σου φαίνεται το σκεπτικό μου;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Λογικό μου φαίνεται ... Για συνέχισε ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τις υπόλοιπες αισθήσεις, νομίζω ότι μπορώ τώρα να τις εξετάσω κάπως συνολικά. Ή καλύτερα θα κάνω μια προσπάθεια για την οικονομία της συζητήσεως κι άμα χρειαστεί για κάποια να προσθέσω κάτι ιδιαίτερο, θα το κάνω. Κι εδώ γλυκό μου κοριτσάκι, κολλάει, η ιδιαίτερη έμφαση που έδινα πριν λίγο, στην επιλεκτική διαλογή των πληροφοριών από τον εγκέφαλο! Όπως προείπα δηλαδή, κατά την διάρκεια του ύπνου, όλες οι υπόλοιπες αισθήσεις της όρασης, ναι ακόμα και της όρασης, της ακοής, της όσφρησης και της γεύσεως, λειτουργούν κανονικότερα, πλην όμως οι πληροφορίες τους, περνάνε από κάποια συγκεκριμένη διαλογή του εγκέφαλου. Για παράδειγμα, όταν κοιμόμαστε νομίζουμε πως δεν βλέπουμε. Κι όμως, μια χαρά βλέπουμε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως, μια χαρά βλέπουμε! Ναι κοριτσάκι μου, ακόμα και το σκοτάδι των κλεισμένων ματιών, ακόμα κι αυτή η απουσία φωτός, είναι πληροφορία όρασης!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α αυτό εννοείς; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι αυτό.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α έτσι, εντάξει.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πρόσεξε όμως το εξής, όταν ξαφνικά ανάψει ένα πολύ δυνατό φως, το οποίο διαπερνά έντονα την σχετική διαφάνεια των βλεφάρων, τότε δεν ξυπνάμε αμέσως;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ω ναι! ... Μου το έκανε κάποιες φορές αυτό επίτηδες η μάνα μου για να με σκανδαλίσει, όταν τρύπωνε κρυφά στο δωμάτιό μου και τραβούσε ύπουλα τις κουρτίνες του παραθύρου! Οπότε με την απότομη αλλαγή του φωτός, ε ξυπνούσα κι εγώ ... εκνευρισμένη φυσικά!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Πρόσεξε τώρα πως πάνω κάτω, το ίδιο συμβαίνει και με τις υπόλοιπες αισθήσεις. Ενώ ακούμε κανονικότητα στον ύπνο μας, αφού τ' αυτιά μας δεν σφραγίζονται μ' οποιονδήποτε τρόπο, εντούτοις δεν ακούμε σχεδόν τίποτα, παρά μονάχα εάν προκύψει κάποιος δυνατός, ιδιαίτερος, ή κι ασυνήθιστος ήχος! Έτσι δεν είναι;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι ... νομίζω πως ναι. Για παράδειγμα ξυπνάμε από ένα δυνατό κορνάρισμα, από το ιδιαίτερο βούισμα ενός κουνουπιού, ω πόσο τα μισώ γι' αυτό το βούισμά τους τα κουνούπια, μα πόσο τα μισώ!!! ... Δεν με πειράζει να με τσιμπήσουν, αλλά όταν με ξυπνάνε, γίνομαι πυρ και μανία!!! ... Χμ ... Κι όσο για ασυνήθιστο ήχο, θα μπορούσα για παράδειγμα ν' αναφέρω, ... α το σκίσιμο ενός απλού φύλλου χαρτιού!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πολύ καλά τα παραδείγματά σου! ... Το ίδιο συμβαίνει και με την όσφρηση αν δεν κάνω λάθος. Ενώ κατά τον ύπνο μας, αναπνέουμε κανονικότητα, καμία σχετική πληροφορία δεν φτάνει στον εγκέφαλο, εάν κινείται στο πλαίσιο των ήδη συνηθισμένων και ξυπνάμε μονάχα ξαφνικά, όταν μυρίσουμε κάτι ιδιαίτερο είτε ευχάριστο, είτε δυσάρεστο! Θες να σκεφτείς κάτι σχετικό;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... Γιατί όχι; ... Να σκέφτηκα κιόλας! Μια ευχάριστη μυρωδιά για παράδειγμα, είναι εκείνη από τον φούρνο της γειτονιάς μου κάθε πρωί, όταν αρχίζει να ψήνεται το ψωμί!!! ... Ω μα τι ωραία μυρουδιά!!! ... Και παρότι κανονικά θα 'πρεπε να την είχα συνηθίσει τόσα χρόνια, εντούτοις κάθε πρωινό, με ξυπνάει ευχάριστα έστω για λίγα δευτερόλεπτα και μετά, με ξαναπαίρνει ο ύπνος! Αλλά πάντως με ξυπνάει! Όσο για δυσάρεστες οσμές, αμέτρητες, αλλά επειδή κατάλαβα περίπου που το πας, θα σημειώσω την χαρακτηριστική του καπνού από πυρκαγιά, που σημαίνει συναγερμός, άμεσος κίνδυνος! Ε;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ω ναι!!! ... Το υποψιάστηκες μάλλον που το πάω!!! ... Το ίδιο λοιπόν θα παρατηρούσαμε όσον αφορά και την γεύση, αν για παράδειγμα μέσα στον ύπνο μας, μάτωνε κάποιο δόντι μας! Τότε δεν θα ξυπνούσαμε;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε μάλλον!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Συμπερασματικά επομένως, θέλεις να κάνουμε μια συνολική εκτίμηση αυτών των παρατηρήσεων;

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί όχι;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να την κάνω εγώ, ή μήπως προτιμάς να το δοκιμάσεις, μιας και νομίζω πως μάλλον υποτιμάστηκες τον συλλογισμό μου;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ..., σα να θέλω να κάνω πρώτη την δοκιμή!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κάνε μια προσπάθεια!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... Έχουμε και λέμε λοιπόν. Καταρχήν πέφτουμε για ύπνο, μάλλον υπό την πίεση της μυϊκής κούρασης, η οποία μεταφέρεται ως πληροφορία στον εγκέφαλο και με την αίσθηση της αφής, αλλά με την ευρύτερή της έννοια, όπως περίπου την περιέγραψες μέχρι και το στοιχείο του πόνου. Κατά την διάρκεια του ύπνου δε, όλες οι υπόλοιπες αισθήσεις ενώ συνεχίζουν να λειτουργούν κανονικά, εντούτοις συμβαίνει οι πληροφορίες που στέλνουν στον εγκέφαλο, να περνάνε από κάποιου είδους φιλτράρισμα και κάποιου είδους, επιλεκτική διαλογή! Τέλος, παρατηρήσαμε πως ξυπνάμε, όταν οι ιστοί των μυών αποκατασταθούν μέχρι του σημείου κάποιας σχετικής, καθημερινής σταθεράς και μάλιστα, για την ακρίβεια αν θες, όταν αυτό το αφηρημένο μέτρημα, αρχίσει να πέφτει κάτω του σημείου αυτής, της θεωρητικής καθημερινής σταθεράς! Επίσης όσον αφορά τις υπόλοιπες αισθήσεις, παρατηρήσαμε πως κι αυτές διακόπτονται απότομα τον ύπνο μας, όταν κι οι δικές τους πληροφορίες που αποστέλλονται αδιάκοπτα στον εγκέφαλο, υπερβούν ομοίως με την αφή, τις δικές τους καθημερινές σταθερές, που διαμορφώνονται πάντοτε στο πλαίσιο του ύπνου ... Πως τα πήγα;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μια χαρά, μια χαρά!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και δεν μου λες σε παρακαλώ, τώρα πως σχετίζονται όλ' αυτά τα δεδομένα, με την περίφημη θεωρία σου για την κοινωνία του σώματος;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Αυτό για να το καταλάβεις, θέλει λίγη δουλειά ακόμα! ... Πρόσεξε μόνο μία βασική παρατήρηση, σ' ολόκληρο το συμπέρασμά σου. Κοιμόμαστε κατά πως φαίνεται, λόγω της μυϊκής μας κούρασης, ενώ ξυπνάμε μονάχα όταν οι μυς αποκατασταθούν, ή όταν συμβεί κάποια αξιοσημείωτη μεταβολή, στα ερεθίσματα των υπολοίπων αισθήσεων. Κι αν παρατηρήσες προσεκτικά το σκεπτικό μου, ουσιαστικά ξυπνάμε, όταν κατά κάποιον τρόπο, τίθεται ζήτημα φυσιολογικής άμυνας του σώματος. Αυτό συμβαίνει σίγουρα φυσικά, όταν η αφή κατακυλήσει της καθημερινής της σταθεράς! Αλλά και στην περίπτωση των άλλων αισθήσεων, νομίζω πως το ίδιο θα έπρεπε να πούμε, καθότι ακόμα κι όταν τα ιδιαίτερα ερεθίσματα είναι ευχάριστα, πάλι τίθεται ζήτημα άμυνας του σώματος! Κι αυτό, ... χμ ... γιατί τίποτα καλό δεν κρατάει για πάντα κι αμέσως μετά από κάθε καλό, ακολουθεί κάτι οπωσδήποτε χειρότερό του, είτε σε ελάχιστη ένταση αν θες, είτε και σε μέγιστη. Σε κάθε περίπτωση πάντως, αυτή είναι μια βέβαιη συνθήκη κι όσο να 'ναι, είτε έτσι, είτε αλλιώς, ένα θεματάκι άμυνας για το σώμα, πάντοτε προκύπτει!!! ... Τι λες κι εσύ;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μάλλον θα συμφωνήσω μαζί σου ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κρατάμε τώρα αυτό το σχετικό δεδομένο και πάμε σε μια ζόρικη προέκταση! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Πολλή ζόρικη!; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι να σου πω, αναλόγως τις αντοχές σου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για να δούμε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κατόπιν όλων αυτών των συμπερασμάτων μου, που τώρα τα 'χεις κι εσύ υπόψη σου, προχώρησα κι ακόμα παραπέρα ... Ξέρεις αυτές οι θεωρητικές καθημερινές σταθερές, που υπολογίσαμε στο συμπέρασμά μας, μου δημιούργησαν τον εξής προβληματισμό. Καθημερινές σταθερές, άρα κάποια βάση μνήμης, κάποια δεδομένα μνήμης. Και μάλιστα αυτή η μνήμη, εκτείνεται και πάνω απ' την εκάστοτε καθημερινή σταθερά, μα και κάτω! Διαφορετικά δεν μπορεί να σταθεί, η όποια θεωρητική σταθερά! Το καταλαβαίνεις αυτό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ ... Να, θέλω να πω δηλαδή, πως σ' οποιοδήποτε μετρήσιμο μέγεθος, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για κάποια σταθερά, όπως παραδείγματος χάριν, ο μέσος όρος ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α, α, α, ... περίμενε, νομίζω πως κατάλαβα τι θέλεις να πεις! Αν πάρουμε υπόψη μας ας πούμε τα μάτια μας, τότε θα μπορούσαμε για παράδειγμα να πούμε, πως η καθημερινή του σταθερά, εξαρτάται απ' την αντίληψη της φωτεινότητας στο πρώτο αγνό χάραμα, έως και την στιγμή που πέφτει η νύχτα! Άρα η σταθερά της βρίσκεται κάπου εκεί στην φωτεινότητα του μεσημεριού κι ότι άλλο αγχότερο, ανάλογα και με τα λοιπά ποιοτικά του χαρακτηριστικά, κινείται προς το χάραμα, ή προς το σούρουπο. Ή για παράδειγμα όσον αφορά την ακοή, η σταθερά της κυμαίνεται κάπου εκεί στην μέση, της ακουστικής δυνατότητας των αυτιών. Οπότε πάνω απ' αυτή ο ήχος είναι δυνατός και κάτω απ' αυτή, χαμηλός. Κάτι τέτοιο δεν εννοείς;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σε γενικές γραμμές ναι. Και φαντάζεσαι γιατί λέω σε γενικές γραμμές;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί ακόμα κι αυτές οι γενικές θεωρητικές σταθερές, μεταβάλλονται αναλόγως σε διαφορετικές καταστάσεις. Για παράδειγμα, αυτό που όρισες περίπου ως σταθερά των ματιών, θα μπορούσε να ισχύει κάλλιστα, κατά την διάρκεια της ημέρας και στο ξύπνιο. Όταν κοιμόμαστε όμως, το μέτρο αυτής της σταθεράς, τροποποιείται στις συνθήκες της φωτεινότητας που διαπερνά το δέρμα των βλεφάρων. Και για να το καταλάβεις καλύτερα αυτό, αν ας πούμε το φως ενός αναμμένου κεριού σε κάποιο σκοτεινό δωμάτιο, είναι πολύ αμυδρό για κάποιον ξύπνιο, αντιθέτως για κάποιον που κοιμάται, μπορεί να είναι τόσο δυνατό, που να τον κάνει ακόμα και να ξυπνήσει! Το κατάλαβες τώρα τι θέλω να σου πω;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ναι, ναι. Τώρα το κατάλαβα! Για παράδειγμα όσον αφορά την ακοή, θυμήθηκα μόλις την περίπτωση που μας παίρνει ο ύπνος μπροστά στην τηλεόραση, ή ακούγοντας μουσική. Ενώ ξύπνιοι αυτή η ένταση μας κρατάει σε εγρήγορση και παρακολουθούμε το έργο ή το τραγούδι, ξαφνικά όταν μας παίρνει ο ύπνος, αυτή η ένταση ούτε καν μας γίνεται αντιληπτή!!! ... Έει, έει, για στάσου! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι είναι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αλήθεια, πως είναι δυνατόν να κοιμόμαστε με την ίδια ένταση μουσικής ας πούμε, που σε κάποια άλλη περίπτωση, θα μας ήταν μέχρι ακόμα κι ενοχλητική!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Πάρα πολλή ωραία παρατήρηση!!! ... Και δεν πάει ο νους σου πουθενά;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... μπα!!! ... Για πες μου, γιατί απ' ότι βλέπω, την έχεις έτοιμη την απάντηση!

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... κι είναι και πάρα πολλή απλή μάλιστα! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Απλή!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ματάκια μου, απλή. Σ' αυτήν την περίπτωση ειδικά, συμβαίνει συνδυασμός καταστάσεων κι οδηγούμαστε στον ύπνο, παρά την διατήρηση της ίδιας εντάσεως.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπορεί μεν η ένταση να παραμένει η ίδια, αλλά εκείνο που μας ρίχνει στον ύπνο όπως είπαμε, είναι κυρίως η αφή, η κούραση, η μυϊκή κούραση. Οπότε όταν αυτή η κούραση είναι ισχυρή, προκαλεί εκείνη την περίεργη επιλεκτικότητα στην διαχείριση των αισθητηριακών πληροφοριών από τον εγκέφαλο, ο οποίος κατά κάποιον τρόπο και με κάποιον δικό του μηχανισμό, κλείνει την στρόφιγγα των ακουστικών πληροφοριών για να σου το περιγράψω κάπως λογοτεχνικά, επιτρέποντας έτσι την χαλάρωση των μυών και την μετάβασή μας στον ύπνο. Κάπως έτσι νομίζω πως λειτουργούν αυτά τα πράγματα ... Σκέφτεσαι κάτι διαφορετικό;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μπα ... δε νομίζω ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και δεν ξέρεις πόσο σημαντική ήταν αυτή η παρατήρησή μου, όταν την έκανα κάποτε, πριν την τωρινή μας συζήτηση!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Σημαντική;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι και πάρα πολλή σημαντική μάλιστα! Για να καταλάβεις, απ' αυτή ξεκίνησε το ζετύλιγμα του κουβαριού!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όταν παρατήρησα κι εγώ αυτά τα πράγματα, σκέφτηκα το εξής. Εξωτερικά ερεθίσματα του περιβάλλοντος, αντίληψή τους απ' τα αισθητήρια όργανα, απομνημόνευση στον εγκέφαλο. Αλλά κι απ' την άλλη, εσωτερικά ερεθίσματα όπως η κούραση κι ο πόνος, ενώ εδώ ειδικά, μιλάμε μάλλον μόνο για την αφή, αλλά και πάλι απομνημόνευση αυτών των πληροφοριών στον εγκέφαλο. Και τώρα πρόσεξε να δεις κάτι εκπληκτικό! Η κάθε αίσθηση ξεχωριστά, δεν φαίνεται να δημιουργεί και την δική της μνήμη στον εγκέφαλο!; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Που το πας!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Απάντησέ μου και θα καταλάβεις!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε εντάξει, έτσι φαίνεται!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και κάθε αίσθηση, δεν γίνεται αντιληπτή εξαιτίας του αντίστοιχου οργάνου της;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε ναι.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Άρα δεν θα ήταν πιο κυριολεκτικό, να μιλούσαμε για μνήμη των αισθητηρίων οργάνων, αντί για μνήμη των αισθήσεων;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί, έχουν τόσο μεγάλη διαφορά αυτά μεταξύ τους;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πρακτικά μοιάζει να μην έχουν, αλλά τουλάχιστον στο σκεπτικό μου, έχουν εξαιρετικά σημαντική!!! ...



ΑΜΦΙΘΕΑ: Για ποιον λόγο!;

### Υπερδομή

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί πια έχω την βαθιά πεποίθηση, πως οι πέντε αισθήσεις συνθέτουν το εγώ του ατόμου, και η έκτη αίσθηση, το υπερεγώ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι εννοείς φυσικά, εκείνο που μου είπες αρχίζοντας την συζήτηση μας για τα όνειρα, πως θεωρείς τον εγκέφαλο ως αισθητήριο όργανο, έτσι;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι αυτό εννοώ κι όχι μόνο.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κάτσε να πάρω μιαν ανάσα κι εξήγησέ τα μου απ' την αρχή αυτά τα πράγματα! ... Ουφ ... .. Τώρα μπορείς ν' αρχίσεις ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είσαι σίγουρη;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, ξεκίνα ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ξέρεις μετ' απ' όλες αυτές τις παρατηρήσεις, κατέληξα στο συμπέρασμα που σου είπα μόλις, πως δηλαδή το ανθρώπινο σώμα, είναι μια κοινωνία αισθητηρίων οργάνων και μάλιστα σοσιαλιστική εκ γενετής!!!, ενώ κατά το πέρασμα του χρόνου, δύναται να προσαρμοστεί σε δυναστική, μέχρι και αυταρχική!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα τι λες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ, ακούγεται παράξενα, το καταλαβαίνω, αλλά νομίζω πως έτσι συμβαίνει πραγματικά! Και φαντάζομαι πως θέλεις και να σ' το εξηγήσω, έτσι!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και φυσικά!

3:05 μμ

*Τρίτη, 26 Μαΐου 2020 / 3:22 πμ*

ΣΕΙΡΙΟΣ: Λογικό! ... Θα πρέπει όμως ν' αποδεχτείς με την σειρά σου, πως σε τούτο το ζήτημα, όπου δεν υπάρχουν κατάλληλες λέξεις ν' αποδώσουν κάποιες έννοιες, αναγκαστικά θα καταφύγουμε αν χρειαστεί, ακόμη και σε λογοτεχνικές μεταφορές ή παρομοιώσεις! Η πλάνη των λέξεων που είπαμε ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σιγά τώρα!!! ... Αυτό είναι το λιγότερο που θα μπορούσε να μ' απασχολήσει αυτή την στιγμή! Άσ' τα αυτά και για συνέχισε, γιατί πολύ μ' έφαγε η περιέργεια!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Όπως σου είπα, είμαι πεπεισμένος πια, πως το ανθρώπινο σώμα, είναι μια κοινωνία οργάνων. Κάποιος βιαστικός βέβαια, θα μπορούσε να παρερμηνεύσει αυτή μου την παρομοίωση και να νομίσει, πως με την λέξη κοινωνία, εννοώ σύνολο! Πρόσεξέ με Αμφιθέα μου, εσύ τουλάχιστον! Με την λέξη κοινωνία δεν εννοώ φυσικά ένα αριθμητικό σύνολο οργάνων, αλλά αυτό ακριβώς που λέει η λέξη, μια κοινωνία από αυτόνομα συνειδητά μέλη! Μια κοινωνία, όπου το κάθε αισθητήριο όργανο, ισοδυναμεί και μ' ένα ξεχωριστό άτομο!!! ... Και ξέρεις γιατί το λέω αυτό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί;

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί το κάθε αισθητήριο όργανο από μόνο του, διαθέτει την δικιά του μνήμη στον εγκέφαλο και μ' έναν τέτοιο τρόπο, θαρρείς κι είναι ένα ξεχωριστό άτομο!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα γιατί το λες αυτό;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα δεν είπαμε πως κάθε αισθητηριακή πληροφορία, που καταγράφεται στον εγκέφαλο, είναι πάντοτε ξεκάθαρη και σαφέστατη, ως προς την ποιότητά της!; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εννοείς;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πως κάθε οπτική πληροφορία, παραμένει για πάντοτε οπτική, κάθε ακουστική για πάντοτε ακουστική κι ούτω καθεξής. Έχεις μυρίσει ποτέ ένα τριαντάφυλλο κι αυτή η αίσθηση, να έχει καταγραφεί στον εγκέφαλό σου σαν ακουστική πληροφορία, σαν μουσική ας πούμε;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... τώρα όμως, μπερδεύομαι κάπως για να σ' απαντήσω ευθέως ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί όπως περιγράφεις κι εσύ κάποιες φορές λογοτεχνικά μερικά πράγματα, έτσι κάνω κι εγώ τι νομίζεις; Και μου 'χει τύχει κάποτε να μυρίσω μια φίνα βιολέτα και να πω, «ω τι θείο άρωμα, σαν μουσική αρμονία»!!! ... Και πραγματικά εκείνη την στιγμή, αισθανόμουν μέσα μου κάτι σαν μουσική, δεν ήταν απλή παρομοίωση! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωωω!!! ... Να την η κοινωνία που σου λέω, να την!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα, μη με δουλεύεις τώρα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν σε δουλεύω καθόλου ψυχούλα μου, καθόλου δεν σε δουλεύω!!! ... Σ' αυτό ήθελα να καταλήξω κι εγώ με το σκεπτικό μου, που δεν πρόλαβα να ολοκληρώσω! Και για να μην νομίσεις ότι σου λέω ψέματα, θα το ολοκληρώσω τώρα για να το διαπιστώσεις. Ήθελα δηλαδή να συνεχίσω και να σου πω, πως έχοντας το κάθε αισθητήριο όργανο την δική του μνήμη, ουσιαστικά έχει και την δική του προσωπική υπόσταση! Σκέψου μονάχα το απλούστατο, πως όλα τα όργανα του σώματος κι όχι μόνο τα αισθητήρια, λειτουργούν χωρίς την παραμικρή εντολή, αυτόματα, αυτόνομα!!! ... Αυτό και μόνο αρκεί, για να καταλάβεις πως το καθένα είναι και από μια ξεχωριστή οντότητα!!! ... Και φυσικά λειτουργούν χωρίς ιδιαίτερη εντολή, γιατί έχει το καθένα την δική του μνήμη! Φαντάσου τα δηλαδή λογοτεχνικά!, σαν μian αγέλη διαφόρων ζώων, περικλειστων μέσα στο ανθρώπινο δέρμα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Βρε είσαι καλά!!!;;; ... Και τότε πως καταφέρνουν όλ' αυτά, να συνεργάζονται μαζί τους αρμονικά!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και που το διαπίστωσες εσύ, πως σ' όλα τα ανθρώπινα σώματα, τα όργανα συνεργάζονται αρμονικά!; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως αγάπη μου και δεν είναι όλα τ' ανθρώπινα σώματα, καλές κι αρμονικές κοινωνίες οργάνων!!! ... Ποιος σου το 'πε κάτι τέτοιο; Εγώ πάντως όχι!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί το λες αυτό;

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να σου πω, γιατί!; ... Για να συνιστά ένα σώμα μίαν αρμονική κοινωνία οργάνων, πρέπει αυτή η κοινωνία να συνεργάζεται οπωσδήποτε αρμονικά, σοσιαλιστικά!!! ... Αυτό φυσικά επιτυγχάνεται σχετικά εύκολα, όταν όλα τα όργανα είναι υγιή! Τούτο φαντάζομαι, πως μπορείς να το αντιληφθείς, έτσι;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ακόμη όμως και στην περίπτωση, που κάποια απ' αυτά τα όργανα είναι ασθενή, η αρμονία δύναται να εντοπιστεί, στην αλληλεγγύη των υπολοίπων! Για παράδειγμα στους τυφλούς, το πρόβλημα των ματιών αναπληρώνεται από την αφή και την ακοή. Εάν αυτά συνεργάζονται έτσι, που ο τυφλός να μπορεί να διεκπεραιώνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις ανάγκες του, τότε μπορούμε να μιλάμε και για την αρμονία του σώματός του! Και τέτοιες παρόμοιες, ή ανάλογες κοινωνίες οργάνων, όπου επικρατεί σοσιαλιστική αλληλεγγύη κι αρμονική συνεργασία, μπορούμε να τις πούμε σοσιαλιστικές!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κοίτα να δεις που η πολιτική για σένα, έχει θέση ακόμα και μέσα στο σώμα μας!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εκτός κι αν το πεις ανάποδα! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι ανάποδα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πως η πολιτική στις ανθρώπινες κοινωνίες, εξαρτάται άμεσα από την πολιτική που επικρατεί στα σώματα των ατόμων αυτών των κοινωνιών! ... Κι επειδή το είδος της συνεργασίας των οργάνων σ' ένα σώμα, συνιστά και το ήθος του σώματος, τότε μπορείς να ισχυρισθείς, πως το ήθος της πολιτικής, είναι άμεση συνάρτηση του ήθους των πολιτών!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αναποδογυριστή!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγώ ή εσύ!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εγώ!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα φυσικά αγάπη μου εσύ!!! ... Γιατί να είμαι εγώ ο αναποδογυριστής, που αντιλαμβάνομαι καλύτερα τα πράγματα, μόνο και μόνο επειδή είμαι απ' τους ελάχιστους που τ' αντιλαμβάνονται σωστά και να μην είστε εσείς οι περισσότεροι, που όχι μόνο τα βλέπετε στρεβλά, μέχρι και θεόστρεβλα!!!, αλλά αρνείστε κι επίμονα από πάνω, να βελτιώσετε τις απόψεις σας!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλύτερα να μην ανοίξω το στόμα μου ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μάλλον πολύ καλύτερα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Αα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Έλα, μη μου θυμώνεις!!! ... Και θέλω να σου πω, αρκετά ακόμη!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τότε να είσαι προσεκτικότερος! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα προσπαθήσω!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κανόνισε ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... γλυκούλι μου! ...

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Άσε τις γλύκες, δεν θα με τουμπάρεις τώρα! ... Συνέχισε ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμ ... μωράκι μου!!! ... Κατάλαβες περίπου την κοινωνία του σώματος;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κατάλαβα τι θες να πεις, αλλά όχι και πως ακριβώς λειτουργεί, όλο αυτό που περιγράφεις!!! ... Αυτό ξερόλα πως γίνεται;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ, εγώ ξερόλας!!!;; ... Μα καλή μου, το να έχει κανείς άποψη για όλα, δεν σημαίνει πως οπωσδήποτε έχει, ή ισχυρίζεται πως έχει και την σωστότερη άποψη!!! ... Είναι άλλο πράγμα το έχω άποψη κι άλλο, μα εντελώς άλλο, το έχω σωστή άποψη κι ακόμα χειρότερα, το δεν έχω άποψη!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Σώπα!!! ... Και δεν μου λες, είναι καλύτερα να έχεις λανθασμένη άποψη, απ' το να μην έχεις καθόλου;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά και πολύ καλύτερα!!! ... Διότι όποιος δεν έχει καθόλου άποψη, επιτρέπει την διαμόρφωση της γνώσης σ' όσους έχουν! Κι άιντε, όταν την γνώση την διαμορφώνουν όσοι έχουν σωστή άποψη, έχει καλώς! Όταν την διαμορφώνουν όμως αυτοί που δεν έχουν σωστή άποψη!!!;; ... Εάν όμως κάποιος, έχει έστω και λανθασμένη άποψη, τότε αυτή διοχετεύεται στον κοινωνικό διάλογο, τυγχάνει της ανάλογης κριτικής και δύναται αυτή, να προσαρμοστεί και να γίνει σωστότερη. Αλλ' ακόμη κι αν η ίδια η λανθασμένη άποψη, δεν τύχει βελτιώσεως κατά την διάρκεια του κοινωνικού διαλόγου, ακόμη και τότε, η σωστή άποψη προσπαθώντας να βελτιώσει την λανθασμένη, γίνεται η ίδια ακόμη καλύτερη κι έτσι, επιτυγχάνεται η πρόοδος! Γι' αυτό και θεωρώ χρησιμότερη την λανθασμένη άποψη, παρά την κάθε απουσία απόψεως!!! ... Το κακό, μπορεί και να γίνει καλό, το τίποτα όμως, δεν μπορεί να γίνει τίποτα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε τώρα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι ε τώρα; Έτσι δεν είναι;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχου!!! ... Καλά, εντάξει, έτσι είναι!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι για να μη με λες αναποδογυριστή, όχι τίποτ' άλλο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι και σιγά να μην παρεξηγήθηκες!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Αυτό έλειπε, να παρεξηγηθώ εγώ από το γλυκούλι σου μουτράκι!!! ... Όχι όμως πως δεν μπορεί να συμβεί κι αυτό, ... μη μου πάρεις και τον αέρα! ... Αλλ' απλά αυτή την φορά, δεν παρεξηγήθηκα! ...

### Στρατηγική

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έχεις κι αυτή την απίστευτη την πονηριά, να κρατάς πάντα καλού κακού και μian πατινή, έτσι ώστε άμα σε στριμώξει κάποιος στην γωνία, τσουπ να του την κάνεις!!! ... Παμπόνηρε!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Ε κι είναι κακό αυτό, που λαμβάνω προληπτικά τα μέτρα μου;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Είναι όμως πονηρό!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είναι κάτι, αλλά δεν το χαρακτηρίζεις σωστά! Αυτό που παρατηρείς να κάνω, δεν είναι πονηριά, αλλά στρατηγική! Πονηρός, είν' εκείνος που επιβουλεύεται κάτι έναντι άλλου, στην βάση του αδικού. Εκείνος όμως που οργανώνεται για να νικήσει πάνω στην βάση του δικαίου, είναι στρατηγός!!! ... Άρα στρατηγό, μπορείς να με πεις αν θέλεις, όταν προβλέπω κι ένα ελάχιστο σύστημα αμύνης, πονηρό όμως, δε νομίζω!

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Παμπόνηρε στρατηγέ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Ευφύεστατο!!! ... Πολύ μου άρεσε το ... καρφάκι σου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι που θα σ' άφηννα! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά μου κάνεις καλά!!! ... Ρίχνε μου έτσι στ' αυτιά, για να μην παίρνω ούτε κι εγώ αέρα, ούτε κι εγώ!!! ... Στ' αυτιά!!! ... Χα, χα, χα!!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα!!! ... Σταμάτα τώρα να γελάς κι απάντησέ μου σ' αυτό που σε ρώτησα. Πως στα κομμάτια αντιλαμβάνεσαι την λειτουργία αυτής της σωματικής κοινωνίας;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έχεις δίκιο, ώρα να σοβαρευτούμε και πάλι!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να σοβαρευτείς για την ακρίβεια!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... καλά, να σοβαρευτώ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για λέγε λοιπόν, πως; ...

### Πολιτική λειτουργία

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, το συμπέρασμά μου είναι, πως όλη αυτή η κοινωνία, λειτουργεί κάπως πολιτικά.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πολιτικά!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, αν κι ακούγεται κάπως, αλλά νομίζω πως αυτός είναι ο καταλληλότερος χαρακτηρισμός! Και για να με καταλάβεις, σου ζητάω να προσέξεις το εξής. Όλα τα όργανα του σώματος, μα όλα, δεν επιτελούν και κάποια ζωτική λειτουργία; Δηλαδή, όλα τους δεν προσφέρουν και κάτι από, κάτι προφανές στην λειτουργία του σώματος; Τα μάτια βλέπουν, το συκώτι έχει την δική του αποστολή, τα χέρια, όλα! Έτσι δεν είναι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εε, έτσι.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μόνο ένα, μα μόνο ένα, δεν βλέπω να μετέχει άμεσα αυτής της ζωτικής λειτουργίας! Ο εγκέφαλος!!! ... Διαφωνείς;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεε!!! ... Έτσι όπως το θέτεις τουλάχιστον, είμαι υποχρεωμένη να μην διαφωνήσω, όμως ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωπ!!! ... Μην το πεις, ξέρω τι θέλεις να πεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ξέρεις!!!;;; ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ξέρω, γι' αυτό πριν το πεις, θέλω να εμπεδώσεις καλά την σημασία της έννοιας ζωτικό. Και σου τονίζω και πάλι, ο εγκέφαλος, επιτελεί κάποια ζωτική λειτουργία;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι, ... αλλά ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τώρα πες το ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι θα το πω! Μπορεί να μην επιτελεί κάτι προφανές όπως η καρδιά ή τα πνευμόνια, αλλά είναι αυτός που καθορίζει την λειτουργία όλων κι άμ' αυτό, δεν είναι ζωτική λειτουργία, τότε τι στα κομμάτια είναι!!!;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πολιτική!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Άντε πάλι με την πολιτική!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως κοριτσάκι μου, βεβαίως!!! ... Ο εγκέφαλος επιτελεί πολιτική και μόνο πολιτική λειτουργία!!! ... Ενδεχομένως βέβαια σε πολύ τοπικό επίπεδο και μόνο μέσα στην εγκεφαλική κοιλότητα, μπορεί να επιτελεί και κάποια αντικειμενική ζωτική λειτουργία, που σχετίζεται με την συντήρηση της καλής καταστάσεως της κοιλότητάς του, αλλά κάποια ευρύτερη ζωτική του λειτουργία, όπως αυτής ας πούμε των εντέρων, που απορροφούν τα θρεπτικά συστατικά των τροφών για χάρη ολόκληρου του σώματος, εγώ τουλάχιστον, δεν έχω υπόψη μου!!! ... Εσύ;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τέτοια ζωτική όπως την λες λειτουργία, ούτε κι εγώ έχω υπόψη μου, αλλά επιμένω, πως κι η ρυθμιστική του αρμοδιότητα στο σώμα, είναι ζωτικής σημασίας!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Όπα!!! ... Μην μπερδεύεσαι! Άλλο η ζωτική λειτουργία κι άλλο, η ζωτική σημασία! Άλλο το ένα κι άλλο τ' άλλο!!! ... Σαφέστατα κι είναι ζωτικής σημασίας όργανο ο εγκέφαλος, πλην όμως δεν επιτελεί κάποια γενική ζωτική λειτουργία!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε εντάξει! Άμα το διαχωρίζεις κατ' αυτόν τον τρόπο, εντάξει!!! ...

### Εγκέφαλος

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Πάμε λοιπόν τώρα, να δούμε τι στα κομμάτια είναι αυτός ο περίεργος εγκέφαλος!!! ... Τι λες;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωχ!!! ... Φουρτούνα πάλι βλέπω στα μάτια σου!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπα!!! ... Θα σε πάω λάου λάου τώρα! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εσύ!!!;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι βρε, μην σκιάζεσαι χωρίς λόγο!!! ... Να πρόσεξε κιάλας πόσο ήπια σκοπεύω στην συζήτηση και θα καταλάβεις, πως δεν έχω κακό σκοπό! ... Δεν είπαμε ότι όλα τα όργανα, έχουν την δική τους μνήμη και λειτουργούν, κάπως σαν ατομικές υποστάσεις;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εσύ το είπες, όχι εγώ!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι. Αλλά δε νομίζω πως διαφωνείς;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν διαφωνώ, αλλά δεν έχω πειστεί ακόμα κι απ' όλη αυτή την θεωρία σου!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πάντως δεν διαφωνείς;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Επιφυλάσσομαι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Στρατηγέ μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα, άσε το δούλεμα!!! ... Δεν σου πάει καθόλου!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ότι πεις στρατηγέ μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Είπα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σωστά!!! ... Που λες κι αφού επιφυλάσσεσαι, αναγκαστικά θα πρέπει να σου κάνω και πάλι μια διάλεξη! ... Ας είναι! ... Όπως λοιπόν μόνον εγώ θεωρώ κι όχι κι εσύ, όλα τα όργανα του σώματος, είναι ατομικές υποστάσεις, με προσωπική μνήμη κι ως εκ τούτου, διαθέτουν μέχρι και προσωπική βούληση!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα τώρα, με πειράζεις επίτηδες για να μ' εκνευρίσεις και να παίζεις μαζί μου, έλα!!! ... Το κάνεις επίτηδες κι ενώ βλέπεις, πως παρακολουθώ με πολλή προσοχή κι ενδιαφέρον όσα μου λες!!! ... Γιατί τώρα το ρίχνεις στην παλαβή!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα δεν προσπαθώ να σε σκανδαλίσω!!! ... Είμαι απολύτως ειλικρινής αυτή την στιγμή μαζί σου και δεν χωρατεύω! Μιλώ σοβαρά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Βρε Σείριε!!!;;; ... Τι σοβαρά πανάθεμά σε, τι σοβαρά!!!;;; ... Άκου εκεί προσωπική βούληση τα όργανα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α τώρα κατάλαβα τι έπαθες!!! ... Ναι η βούληση ίσως να μην είναι η καταλληλότερη λέξη! ... Άμα σου την αντικαθιστούσα με την λέξη ανάγκη, θα ... βολευόσουν κάπως καλύτερα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αν σου έλεγα πως το κάθε όργανο, έχει τις δικές του ιδιαίτερες ανάγκες για την ατομική του λειτουργία, θα μου 'φερνες κάποια αντίρρηση;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πάντα ως προς την λειτουργία του;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πάντα.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε εντάξει, τότε δεν θα διαφωνούσα μαζί σου.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να βλέπεις τώρα, γιατί ούτε και με την βούληση διαφωνείς!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Από πού κι ως που πάλι αυτό το γύρισμά σου, από πού κι ως που!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα αγάπη μου, οι ανάγκες είναι αυτές που προκαλούν την βούληση, οι ανάγκες!!! ... Όταν έχεις δεδομένο το μέτρο των αναγκών σου, τότε κάτω αυτού του μέτρου, μπαίνεις αμέσως σε κατάσταση συναγερμού, για να καλύψεις την όποια απώλεια κι αντιθέτως, μεριμνάς για την μέγιστη χρηστή διαχείριση του πλεονάσματος!!! ... Ε αν αυτό δεν είναι βούληση, τι στα κομμάτια είναι!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Από δω το 'φερεις, από κει το πήγες, το 'στρωσες εκεί που το 'θελες πάλι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί, διαφωνείς και μ' αυτό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν θα σου κάνω όμως το χατίρι!!! ... Επιφυλάσσομαι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Στρατηγικός ελιγμός!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μ' όποιον δάσκαλο θα κάτσεις, τέτοια γράμματα θα μάθεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και μ' αρέσειει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σ' αρέσει!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως, γιατί αυτό αποδεικνύει πως καταρχήν είμαι καλός δάσκαλος και κατά δεύτερον, πως είσαι άριστη μαθήτρια!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ά όχι πάλι!!! ... Καταρχήν είμαι άριστη μαθήτρια και κατά δεύτερον, μπορεί να είσαι και καλός δάσκαλος!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Επιφυλάσσομαι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι θα σ' αφήσω!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά μου κάνεις, καλά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Για ολοκλήρωσε την σκέψη σου, να δω ως που μπορείς να το τραβήξεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μετά χαράς!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Συνεχίζεις να με κοροϊδεύεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καθόλου, καθόλου!!! ... Τουναντίον μάλιστα!!! ... Να κοίταξε. Αφού σκέφτηκα όλ' αυτά τα προηγούμενα, κατέληξα στο ότι η λειτουργία του εγκεφάλου, είναι κατά κάποιον τρόπο πολιτική! Ο ίδιος ως όργανο, δεν συμμετέχει μεν ξεκάθαρα με κάποια ζωτική λειτουργία εμφανώς παρατηρήσιμη, στην όλη φυσική παρουσία του σώματος, αλλά όπως είπες κι εσύ, η αποθήκευση της μνήμης όλων των λοιπών οργάνων στα δικά του κύτταρα, είναι εξαιρετικής και ζωτικής σημασίας! Επιπλέον παρατήρησε και κάτι επίσης αξιοσημείωτο για τον εγκέφαλο. Είναι το μόνο απ' τα έξι τουλάχιστον αισθητήρια όργανα ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν είναι αισθητήριο! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό θα το δούμε! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν είναι! ... Κι αλήθεια, γιατί τουλάχιστον;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έχω μίαν στρατηγική επιφύλαξη, μην τυχόν μας προκύψει και κανένα άλλο μελλοντικά, που ξέρεις!; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αα, στρατηγική επιφύλαξη! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, στρατηγική επιφύλαξη και για να επανέλθω στο σκεπτικό μου, ο εγκέφαλος είναι το μόνο αισθητήριο όργανο, που δεν έχει άμεση επαφή με το εξωτερικό περιβάλλον! Είναι περικλειστος από μίαν πολλή δυνατή οστέινη κοιλότητα και



μακριά, από κάθε άμεσο εξωτερικό, αλλά κι εσωτερικό ερέθισμα!!! ... Και τι κάνει αυτό το όργανο έστω όπως το θέλεις εσύ;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι εννοείς τι κάνει;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ποιος είναι ο σκοπός του;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αα! ... Μα να ελέγχει ολόκληρη την λειτουργία του σώματος!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όταν λες να ελέγχει, τι εννοείς;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πας να με μπερδέψεις πάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όχι βρε παιδάκι μου, τι μανία είναι αυτή η επιφυλακτικότητά σου απέναντί μου!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άδικα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Καθόλου μάλιστα, αλλά αυτό σου το κρατάω σαν κερασάκι για την τούρτα που λέμε, στο κρίσιμο σημείο της συζητήσεώς μας!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όπατις!!! ... Θα 'χουμε και κερασάκι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Βεβαίως!!! ... Για πες μου όμως, πως αντιλαμβάνεσαι τον έλεγχο του εγκεφάλου;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε πως θες να τον αντιλαμβάνομαι, έτσι ακριβώς όπως είναι!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δηλαδή;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι δηλαδή!; ... Στον εγκέφαλο απολήγουν μέσω των νεύρων όλα τα αισθητήρια όργανα ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και τα υπόλοιπα, όχι μόνο τα αισθητήρια!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντάξει, όλα τα όργανα ... Κι απ' τον εγκέφαλο, παίρνουν τις κατάλληλες εντολές για να ενεργήσουν. Αυτό εννοώ εγώ έλεγχο.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ως εδώ, όλα καλά. Υπάρχει όμως και κάτι, που ο εγκέφαλος το κάνει χωρίς άμεση συνάφεια με τα υπόλοιπα όργανα. Ποιο είναι αυτό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν σε καταλαβαίνω!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Γιατί!!!;;; ... Δεν άκουσες την ερώτησή μου;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Την άκουσα, αλλά δεν την κατάλαβα!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ακριβώς ήθελα να παρατηρήσεις! Αυτό που κάνει ο εγκέφαλος μόνος του και χωρίς άμεση συνάφεια με τα υπόλοιπα όργανα, είναι η σκέψη αγάπη μου, η σκέψη!!! ... Μ' αντιλαμβάνεσαι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Όχι!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να!!! ... Και δεύτερη απαντώα ερώτηση, που ναι μεν την ακούς, εντούτοις όμως δεν την αντιλαμβάνεσαι! Άρα στο καθαρό ακουστικό συμβάν της ερωτήσεώς μου, ένα σαφές εξωτερικό ερέθισμα, ο εγκέφαλός σου δεν κατάφερε να συναφθεί και ν'

ανταποκριθεί αναλόγως με μίαν κατάλληλη απάντηση, όπως για παράδειγμα συμβαίνει, όταν πέσει ένα πολύ δυνατό φως ξαφνικά στα μάτια μας κι ο εγκέφαλος, δίνει αστραπιαία την εντολή, να κλείσουν τα βλέφαρα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... Μάλιστα ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Άρα δεν παρατηρείς κι εσύ, πως ο εγκέφαλος δεν ρυθμίζει μονάχα την λειτουργία των οργάνων όπως είπες, αλλά σκέφτεται κιόλας!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε και τι θες να πεις μ' αυτό;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θέλω απλά να σου καταδείξω, πως ο εγκέφαλος λειτουργεί με δυο τρόπους ταυτοχρόνως. Πρώτα συντονιστικά έναντι και σε σχέση με τα υπόλοιπα όργανα και δεύτερον, αυτόνομα σαν ένα ξεχωριστό όργανο!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντάξει, ας πούμε ότι έτσι λειτουργεί, αλλά εσύ έχεις πάρει εκείνο το ύφος, που παίρνεις όταν πάει ο νους σου σε κάτι συνταρακτικό και μέχρι στιγμής, εγώ δεν αντιλήφθηκα κάτι τέτοιο! Τι συμβαίνει λοιπόν;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα γιατί δεν το αντιλαμβάνεσαι γιατί!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι ν' αντιληφθώ μωρέ!!!;;; ...

### Υπόσχεση

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α τώρα θα σου κάνω μερικά παιχνίδια, γιατί τα τραβάει ο ... οργανισμός σου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έει τι κάνεις εκεί!!!;;; ... Άσε τον ... οργανισμό μου ήσυχο, άντε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μα μ' αρέσει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά σου κάνει!!! ... Πρώτα να τελειώσουμε την κουβέντα μας ... και μετά!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε τότε να βιαστώ να την τελειώσουμε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άσε και δεν τα τρώω άλλο αυτά!!! ... Για λέγε, για λέγε ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωχ ξεχάστηκα με τον ... υπέροχο οργανισμό σου!!! ... Τι σου έλεγα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μου χρωστούσες την εξήγηση, στο τι το τόσο συναρπαστικό, στην διπλή λειτουργία του εγκεφάλου! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α ναι!!! ... Α τώρα θυμήθηκα και πως ήθελα να σε παίξω! ... Θυμάσαι μωράκι μου, που μου είπες, πως κάποτε είχες μυρίσει μίαν βιολέτα κι αισθάνθηκες το άρωμά της, σαν μουσική αρμονία;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Το θυμάμαι.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε λοιπόν αυτό εκείνη την στιγμή, το προσπέρασα επίτηδες ασχολίαστο, γιατί ήθελα να φτάσει η συζήτησή μας κάπου εδώ!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι!!! ... Δηλαδή είχες σκηνοθετήσει στο μυαλό σου, όλη αυτή την εξέλιξη!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ω όχι βρε παιδάκι μου, όχι!!! ... Που να τις βρω ο λύκος τέτοιες δυνατότητες!!!;;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε τότε!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Απλά υπολόγισα ότι κάποια στιγμή, όπως και να 'χε, κάπως θα φτάναμε σε τούτο το σημείο!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α έτσι απλά, ... το υπολόγισες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε ναι σου λέω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι επειδή το λες, εγώ θα πρέπει να σε πιστέψω;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε ... αυτό τώρα ... όντως δεν είναι κι υποχρεωτικό! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Βρε άντε τελειώνε με τις φιλοσοφίες σου, γιατί υπάρχει κι ένας ... οργανισμός ... που περιμένει ανυπόμονα ν' ασχοληθείς μαζί του! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωωωω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έει, έει, έει!!! ... Σταμάτα να με χουφτώνεις!!! ... Κοίτα τον, κοίτα τον, κοίτα τον!!! ... Τάχα μου και καλά ανάβεις, μα μόλις φτάνουμε στο ... διά ταύτα ... πίσω!!! ... Και μ' αφήνεις στα κρύα του ... Λουτρού!!! ... Υποκριτή, Φαρισαίε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε τώρα πραγματικά, έχεις δίκιο!!! ... Το 'χω παρακάνει κάπως με την ερωτική σου υπομονή!!! ... Εντάξει, σταματάω να σε παιδεύω ερωτικά και σου υπόσχομαι, μόλις τελειώσουμε την συζήτησή μας, να ... σου αλλάξω τον αδόξαστο!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κτήνος!!! ... Έλα, έλα πανάθεμά σε!!! ... Είπαμε να σταματήσεις ... αλλά όχι και τόσο ... απότομα!!! ... Αφού άρχισες τώρα, ... χούφτωσέ μου λιγάκι και το στήθος ... Μμμμ ... ναι ... έτσι!!! ... Μμμμ ... ναι ... Και λιγάκι πιο κάτω ... ναι ... ναι ανάμεσα στα πόδια μου ... ναι ... στο ... μου!!! ... Ωωωω ... ναιαιαιαιαιαι!!! ... ... Ω ... Εντάξει τώρα ... φτάνει ... φτάνει γιατί λίγο ακόμη και δεν θα μπορέσεις να με κρατήσεις άλλο!!! ... Έλα ... φτάνει ... .. Μμμμ ... .. Ωραίο ήταν ... ... Δώσε μου κι ένα φιλάκι ... .. Μμμμ ... .. Μμμμ ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν βλέπω την ώρα και την στιγμή να σε ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε δεν έχεις, παρά να τελειώσεις γρήγορα την κουβέντα!!! ... Το υποσχέθηκες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι σωστά!!! ... Κι εγώ, κρατάω πάντα τις υποσχέσεις μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ανυπομονώ ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ας τελειώνουμε τότε με την κουβέντα ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε άντε ντε!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Δίκιο έχεις ... μ...α...νάρα μου, ... δίκιο έχεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... στο τέλος είπαμε ... στο τέλος ... !!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... καλά ... .. Που είχαμε μείνει;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ, τώρα!!! ... Άντε να θυμηθείς μετ' απ' αυτό!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Θα θυμηθώ ... θα θυμηθώ ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Επ, ... κάτω το ξερό σου απ' το βυζάκι μου, κάτω ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά ντε!!! ... Δεν σ' έβρισα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι αλλά με φουντώνεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλό αυτό!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, αλλά δεν το ολοκληρώνεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κακό αυτό!!!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Και πάρα πολύ μάλιστα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Άιντε λοιπόν να τελειώνουμε, να ταχτοποιήσουμε και καμιάν υπόσχεση της προκοπής!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Άιντε, άιντε!!! ... ..

### Επίλογος

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ουφ!!! ... Που είχαμε μείνει τώρα!!!;;; ... .. Α ναι! ... Το θυμήθηκα!!! ... Στην μουσική αρμονία του αρώματος της βιολέτας!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ναι, γι' αυτό πήγες κάτι να πεις και ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ... !!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ακίνητος!!! ... Ακίνητος!!! ... Στην κουβέντα μας τώρα!!! ...

06:00 μμ

Τετάρτη, 27 Μαΐου 2020 / 7:54 πμ

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι ... Χμ ... Ήθελα λοιπόν να σε ρωτήσω τώρα και μετ' απ' όλ' αυτά που είπαμε, αν υποψιάζεσαι γιατί έκανες αυτή την παρομοίωση του αρώματος, με την μουσική αρμονία;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Γιατί θα 'πρεπε!;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έ όχι βέβαια, δεν θα 'πρεπε σώνει και καλά, αλλά λέω, μήπως τυχόν υποψιάζεσαι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μπα ... δεν πάει κάπου το μυαλό μου!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι όμως, ήταν καθαρά θέμα εγκεφάλου και μάλιστα, πιο εξειδικευμένα, θέμα κάλλους!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κάλλους!!!;;; ... Που το πας πάλι;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Περίεργο πάντως που δεν το υποψιάζεσαι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα ποιο επιτέλους, πες το και μ' έσκασες!!!;;; ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Έχεις δίκιο, σε κουράζω αρκετά! Οπότε θα επιχειρήσω μια σύνοψη όσων συζητήσαμε για να τελειώνουμε και μετά!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μετά τι!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και μετά να τηρήσω την υπόσχεσή μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α!!! ... Την θυμάσαι ακόμη!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Με τέτοιον πειρασμό στην αγκαλιά μου, υπήρχε περίπτωση να την ξεχάσω!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή ... κοντεύει επιτέλους αυτή η ευλογημένη ώρα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν κοντεύει ... ήρθε!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... Ε βιάσου τότε, βιάσου ... Ανυπομονώ!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Εγώ να δεις!!! ... Οπότε, δεν είμαστε για καθυστερήσεις ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ακριβώς!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Συγκεντρωτικά λοιπόν, μετά από τις παρατηρήσεις μου στα όνειρα, κατέληξα στο συμπέρασμα πως εφόσον σ' αυτά, επικρατεί γενικώς μια σχετική λογική μ' αυτήν της καθημερινότητας, ενώ ξυπνάμε όταν αυτή η λογική, υπερβεί το μέτρο των πραγματικών σταθερών των αισθήσεων, ή το μέγιστο των αντικειμενικών δυνατοτήτων του σώματος, τότε πάει να πει, πως τα όνειρα εξαρτώνται άμεσα από το μνημονικό απόθεμα του εγκεφάλου. Επειδή όμως παρατηρείται και μια εξαιρετική υπερβολή στα στοιχεία του μνημονικού αποθέματος κατά την διάρκεια των ονείρων, αυτό συνεπάγεται αναπόφευκτα και μια αυτόνομη λειτουργία του εγκεφάλου! Άρα ο εγκέφαλος, δεν είναι απλά ένας αποθηκευτικός χώρος αισθητηριακών πληροφοριών, αλλά είναι ένα αυτόνομο αισθητήριο όργανο, το οποίο όχι μόνο αποθηκεύει τις αισθητηριακές πληροφορίες των υπολοίπων οργάνων, αλλά δημιουργεί και δικό του, ατομικό αισθητηριακό απόθεμα!!! ... Απ' το σύνολο φυσικά όλου αυτού του μνημονικού υλικού, καθορίζεται σαφώς, η καθημερινή λειτουργία και συντήρηση του σώματος! Εκείνο ωστόσο που τελικά αξίζει περισσότερης προσοχής εξ όλων αυτών κι όσον αφορά συγκεκριμένα, την συζήτησή μας αυτή την στιγμή, είναι η κατανόηση του εγκεφάλου! Και γι' αυτόν, έχω να σημειώσω συγκεντρωτικά, πως είναι το έκτο αισθητήριο όργανο του σώματος, του οποίου όμως η λειτουργία, λόγω και του επιτελικού της ρόλου στο σώμα, είναι κυριολεκτικά μια πολιτική λειτουργία! Μια πολιτική λειτουργία, που μέριμνά της είναι ο διαρκής συνδυασμός του μνημονικού αποθέματος, για την μέγιστη δυνατή και χρηστή του διαχείριση, επ' ωφελεία ολοκλήρου του σώματος!!! ... Δηλαδή, η μέριμνά της σχετίζεται απευθείας, με την επιλογή των καλύτερων δυνατών στοιχείων του μνημονικού αποθέματος και άρα, με το κάλλος του συνόλου αυτού του αποθέματος! Κατά συνέπεια, ο εγκέφαλος είναι το αισθητήριο όργανο του κάλλους!!! ... Η καλλιέργεια δε αυτού του κάλλους, εγώ τουλάχιστον ορίζω και ως Τέχνη του εγκεφάλου, άρα και ως Τέχνη του σώματος, του ανθρώπου συνολικά!!! ... Ενώ το σύνολο πασών αυτών των στοιχείων, ορίζω τελικά, ως ψυχή του σώματος!!! ... Κατάλαβες τώρα την γενική σφαιρικότητα των συμπερασμάτων μου;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: ... !!! ... Την κατάλαβα, αλλά μην περιμένεις να συμφωνήσω κιόλας μαζί σου, καθότι όλος αυτός ο περίεργος συλλογισμός σου, ναι μεν φαίνεται πολύ λογικός, πλην όμως επειδή μου ταράσσεις πρωτόγνωρα το δικό μου μνημονικό απόθεμα όπως λες, θα μου επιτρέψεις να τα επεξεργαστώ καλά όλ' αυτά κι εν καιρώ!!! ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Με την ησυχία σου!!! ... Αρκεί μονάχα να καταλαβαίνεις τι σου λέω κι από κει και πέρα, αφού κι όταν κάνεις και τους δικούς σου συλλογισμούς, σου εύχομαι να καταλήξεις σε κάποιο σωστό και χρηστό αποτέλεσμα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ω!!! ... Σ' ευχαριστώ για την κατανόηση του αναγκαίου χρόνου που χρειάζομαι για την επεξεργασία όλων αυτών, αλλά και προπάντων, για την τρυφερή σου ευχή!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να 'σαι καλά αγάπη μου!!! ... Κι ως πολιτική η λειτουργία του εγκεφάλου, αφού επηρεάζεται άμεσα από την αγαστή ή όχι συνεργασία, του συνόλου των οργάνων του σώματος, όταν αυτή χαρακτηρίζεται από αρμονία κι αλληλεγγύη μεταξύ των οργάνων, τότε η κοινωνία των οργάνων του σώματος, μπορεί κάλλιστα να χαρακτηριστεί σοσιαλιστική! Α εδώ τώρα και για να μην το ξεχάσω πάλι, μπορώ να σου εξηγήσω πια την μουσική αρμονία που αισθάνθηκες, όταν μύρισες εκείνη την βιολέτα! Αυτό που σου συνέβη εκείνη την στιγμή, ήταν η κορύφωση των οσφρητικών σου εμπειριών. Δηλαδή, αυτό το άρωμα της βιολέτας, εκείνη την δεδομένη στιγμή, απλά ξεπέρασε σε ένταση και ποιότητα, κάθε άλλη σου προηγούμενη οσφρητική εμπειρία. Τότε αυτομάτως κινητοποιήθηκε ο εγκέφαλος στην περιοχή των αρίστων μνημονικών δεδομένων του, όπου κι εντόπισε πλησίον αυτής της πληροφορίας και την ανάλογη μουσική σου ανώτερη αισθητηριακή πληροφορία. Κι ο συγκυριακός αυτός συσχετισμός, έβγαλε αυτό το αποτέλεσμα, του να νοιώσεις το άρωμα ως μουσική αρμονία! Κάπως έτσι νομίζω πως λειτουργεί γενικά ο εγκέφαλος.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μου κάνει φοβερή εντύπωση όμως, που δίνεις πολιτικό χαρακτήρα στην λειτουργία του εγκεφάλου!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Α καλά που το 'πες, γιατί κι αυτό θα το ξεχνούσα! Άκου λοιπόν και πότε εκτιμώ την λειτουργία του ως δυναστική κι αυταρχική. Ένα παράδειγμα δυναστικής λειτουργίας, θα μπορούσα να εντοπίσω στην πείνα και κατ' επέκταση, στην παχυσαρκία. Πρόσεξε να δεις. Τι είναι η πείνα;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Η πείνα; Αν δεν κάνω λάθος, αυτό το συναίσθημα προέρχεται από το κενό του στομάχου. Όσο περισσότερο το κενό, τόσο μεγαλύτερη κι η πείνα!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αλλά και το στομάχι ως όργανο, έχει μια ιδιαιτερότητα. Μπορεί ν' αναπτύσσεται διαρκώς, ενώ δεν έχει την δυνατότητα υπαναπτύξεως, δηλαδή μιας κάποιας συρρικνώσεως σε μικρότερο μέγεθος, έτσι ώστε να μικραίνει αναλόγως και τ' όποιο κενό του, δημιουργεί κατόπιν το αίσθημα της πείνας. Έτσι άπαξ και μεγαλώσει υπερβολικά, τότε μοιραία ο άτομο γίνεται παχύσαρκο κι αν δεν του αρέσει αυτό, θα πρέπει να συμβιβαστεί για το υπόλοιπο της ζωής του, με μια διαρκή και αφόρητη πείνα!!! ... Κι επειδή ο εγκέφαλος, λαμβάνει συνεχώς αυτές τις πληροφορίες, κατευθύνει ολόκληρη την πολιτική του για την μείωση αυτής της δυσάρεστης αισθήσεως της πείνας, εις βάρος όπως αντιλαμβάνεσαι, ολόκληρου του υπολοίπου σώματος!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κι αν κατάλαβα καλά, θεωρείς πως ο εγκέφαλος εξαναγκάζεται σε μίαν τέτοιου είδους μεροληπτική στρατηγική υπέρ του στομάχου και εις βάρος του υπολοίπου σώματος, οπότε αυτό το στοιχείο της μεροληψίας εις βάρος του γενικότερου κάλλους, λειτουργεί κατά κάποιον τρόπο δυναστικά για το υπόλοιπο σώμα!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Σωστά! Αυτό θέλω να πω! ... Εύγε Αμφιθέα, εύγε!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κοίτα τον να δεις πως κάνει!!! ... Λες και ποιος ξέρει τι κατάλαβα!!! ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξέρω εγώ, ξέρω!!! ... Πάμε τώρα και σ' ένα παράδειγμα, αυταρχισμού!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έχεις πρόχειρο ακόμα και τέτοιο παράδειγμα!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Απλά έτυχε! ... Εξάλλου νομίζω πως κι εσένα άμα σου 'δυνα λιγάκι χρόνο, θα μπορούσες να σκεφτείς κάτι παρόμοιο, για να μην σου πω κιάλας, πως μπορεί να σκεφτόσουν και το ίδιο που θα σου πω τώρα!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Και ποιο είναι αυτό το παράδειγμά σου;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Το κάπνισμα!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α μάλιστα! Μάλλον υποπτεύομαι που θα το πας! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Θέλεις να δοκιμάσεις έναν πρώτο συλλογισμό σου;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Λες;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δοκίμασε!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ας δοκιμάσω ... Νομίζω απ' τα προηγούμενά σου λόγια, πως θα 'λεγες πάνω κάτω τούτο. Το κάπνισμα, είναι μian αδιαμφισβήτητα βλαβερή συνήθεια! Πλην όμως έχει και μian κρίσιμη ιδιαιτερότητα. Ενώ είναι μεν βλαβερή, εντούτοις είναι και άκρως εξαρτησιακή. Έτσι ακόμα κι όταν ο καπνιστής, αντιλαμβάνεται δραματικά έντονα τα προβλήματα που του δημιουργεί, όχι μόνο στους πνεύμονες αλλά και σ' ολόκληρο το σώμα του, εντούτοις η εξάρτησή του στη νικοτίνη, τον δυσκολεύει αφάνταστα στην διακοπή αυτής της τόσο κακιάς συνήθειας, σε τέτοιο βαθμό μάλιστα, που μπορούμε να μιλάμε για δυναστεία ολόκληρου του σώματος!!! ... Κάτι τέτοιο νομίζω πως θα 'λεγες ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Σα να σου τα είχα υπαγορεύσει!!! ... Μια χαρά τα είπες!!! ... Το μόνο που έχω να προσθέσω, είναι μια σχετική σύγκριση με το παράδειγμα της πείνας.
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να και στην περίπτωση της πείνας, μπορεί να έχουμε αυταρχική εκτροπή, όταν αυτά που καταναλώνονται ως τρόφιμα και ποτά, είναι εξαιρετικά επιβλαβή για την υγεία του σώματος. Όπως παράδειγμα το αλκοόλ για να με καταλάβεις. Ενώ παραμένει στην δυναστική κατάσταση, όσο η κατανάλωση αφορά εξ αντικειμένου υγιεινή διατροφή, αλλά σε υπερβολική ποσότητα. Βεβαίως ως τελικό αποτέλεσμα, μπορεί σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις και στις δύο περιπτώσεις, να οδηγήσει ακόμα και στον θάνατο, αλλά τον χαρακτηρισμό αυτών των περιπτώσεων, νομίζω πως κάπως έτσι θα μπορούσαμε να τον κάνουμε!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Νομίζω πως τώρα, δεν θα μπορούσα να διαφωνήσω μαζί σου!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Οπότε, πάνω κάτω, κατάλαβες τον συλλογισμό μου και δεν χρειάζεται να επεκταθούμε περισσότερο σ' αυτό!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, κατάλαβα το σκεπτικό σου, το κατάλαβα.
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ωραία λοιπόν, ας δούμε τώρα και μερικά ακόμα πράγματα, γιατί έχω και μian υπόσχεση να τηρήσω!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ ... Πάλι καλά που δεν την ξεχνάς!!! ... Κάτι είναι κι αυτό!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ξεχνιέται μια τέτοια υπόσχεση απέναντί σου!!!;;; ... Δεν ξεχνιέται!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κόλακα!!! ... Άιντε ... τελειώνει!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμ ... Ναι ... Θα τελειώσω μανάρι μου, θα τελειώσω ... Και τότε θα σε ... .. Το βασικότερο συμπέρασμά μου μετ' απ' όλ' αυτά βεβαίως βεβαίως, για να επιταχύνω και λιγάκι, είναι πως τελικά θα μπορούσα να διαχωρίσω όλα τα όργανα του σώματος σε ουδέτερα, αισθητήρια και πολιτικά! Ουδέτερα θα έλεγα όλα εκείνα τα όργανα, που η λειτουργία τους δεν προσθέτει άμεσα κάποιο πληροφοριακό περιεχόμενο στο μνημονικό απόθεμα, όπως αντιθέτως συμβαίνει με τα πέντε γνωστά σε όλους μας αισθητήρια όργανα. Ενώ στα πέντε προσθέτω εγώ και το έκτο, τον πολιτικό εγκέφαλο, ο οποίος λειτουργεί κι αυτός ως αισθητήριο του κάλλους. Και το διευκρινίζω ακόμα μιαν φορά γιατί του κάλλους, τονίζοντας ιδιαίτερος την τάση του εγκεφάλου κατά την πολιτική του λειτουργία, να επιχειρεί αυτόματα και πάντοτε, τον καλύτερο δυνατό χρηστό συνδυασμό σε κάθε περίπτωση, από τα διαθέσιμα κατάλληλα δεδομένα της μνήμης. Κι αυτό, το θέτω ως αδιαμφισβήτητο δεδομένο, διότι ποτέ και κανένας εγκέφαλος σε φυσιολογική λειτουργία τουλάχιστον, δεν συνδυάζει οποιαδήποτε στοιχεία της μνήμης, για το κακό, ή έστω και απλά το χειρότερο για το σύνολο του σώματος! Ακόμα αν θες και στην ακραία περίπτωση της αυτοκτονίας, ακόμη κι εκεί, ο εγκέφαλος λειτουργεί υπέρ του καλού του σώματος του αυτόχειρα, λαμβάνοντας υπόψη την πρόβλεψή του απ' τα ήδη υπάρχοντα δεδομένα της μνήμης του, πως η περαιτέρω επιβίωση θα είναι τρομερά επώδυνη για το σύνολο του σώματος, τόσο που για το καλό του είναι πολύ πιο προτιμότερος, ακόμα κι ο θάνατος!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πολλή δραματική θα πρέπει να είναι όμως μια τέτοια απόφαση!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φαντάζομαι πως ναι, αλλά θα τονίσω με πολλή έμφαση αν θες, πως το πρόβλημα στην περίπτωση αυτή δεν είναι καθαυτή η απόφαση, η οποία όπως σου είπα παίρνεται ακόμη κι αυτή, ως η καλύτερη δυνατή για το σύνολο του σώματος, αλλά τα προβληματικά δεδομένα της μνήμης, που οδηγούν σ' αυτή την δραματική απόφαση! Θέλω να πω δηλαδή, πως ένα άτομο που ζυγώνει σ' αυτήν την απόφαση, ζυγώνει από πραγματικό αδιέξοδο παντού και με την αυτοκτονία, επιχειρεί μιαν ηρωική έξοδο κατά κάποιον τρόπο! Και πραγματικά προσωπικά, θεωρώ πως χρειάζεται τρομερή δύναμη να πάρει κανείς μια τέτοια απόφαση! Εγώ προσωπικά μάλιστα, νομίζω πως δεν θα μπορούσα ποτέ να κάνω κάτι τέτοιο, γιατί δεν μ' αρέσει καθόλου ο πόνος!!! ... Φαίνεται πως αγαπάω πολύ τον εαυτόλη μου και δεν έχω ιδέα κι αν αξίζει πραγματικά κάτι, αλλά σίγουρα τον αγαπάω πάρα πολύ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ιδιαίτερη περίπτωση και νομίζω, ότι πάνω σ' αυτή, θα μπορούσαμε να κάνουμε ολόκληρη συζήτηση οι δυο μας!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπορεί, αλλά τώρα να σου λείπει!!! ... Γιατί εάν αποτολμήσουμε ν' ανοίξουμε μια τέτοιου είδους συζήτηση αυτή την στιγμή και με την συνήθεια μας πια, να χάνουμε κυριολεκτικά τον αρχικό προοπτικό μας σχεδιασμό και κάθε αίσθηση του χρόνου, δεν ξέρω κι εγώ πότε μπορεί να την τελειώσουμε!!! ... Κι εγώ μανάρι μου που λατρεύω τόσο πολύ τον εαυτόλη μου κι αυτή την στιγμή, βιάζομαι κυριολεκτικά να πλημμυρίσω τον εγκέφαλό μου, με αισθητηριακές πληροφορίες απ' το κορμάκι σου, δεν έχω καμιά διάθεση να εμπλακώ σε μιαν τέτοια απρόβλεπτη και μακροχρόνια συζήτηση!!! ... Μετά την τήρηση της υποσχέσεώς μου και το ... σκίσιμό σου μέχρι αηδίας!!!, ... να συζητήσουμε ότι θες, αλλά τώρα που έφτασε η ώρα, να σου λείπει, να σου λείπει!!! ...



- ΑΜΦΙΘΕΑ: Έφτασε στ' αλήθεια τελικά, ή ... !!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Δεν έχεις παρά να τον χουφτώσεις και θα καταλάβεις ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωωωω!!! ... Μμμμ ... τον θέλω!!! ... ..
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Σε λίγο, σε λίγο!!! ... Δεν αργώ να ολοκληρώσω την σκέψη μου και τότε ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Άιντε τέλειωνε επιτέλους!!! ... Μμμμ ωραίος που 'ναι!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μμμμ!!! ... Άφησέ τον όμως τώρα και κράτα γερά την λαχτάρα σου!!! ... Εδώ στο τέλος τώρα, θέλω να με προσέξεις ιδιαιτέρως, γιατί φτάνω στην κορύφωση όλου αυτού του προηγούμενου συλλογισμού ολόκληρης της συζητήσεώς μας, που προέκυψε μάλιστα απρόοπτα, απ' την μελέτη μου πάνω στα όνειρα!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α ναί!!! ... Και μάλιστα, θέλω να μου θυμίσεις τι ήταν αυτό που σε παρέσυρε σ' όλον ετούτον τον συλλογισμό!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κοίτα να δεις! Απ' αυτό περίπου θα ξεκινούσα κι εγώ αυτή την στιγμή!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι!;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι! Ήθελα να σου πω δηλαδή, πως εκείνο που μου κίνησε ιδιαιτέρως την περιέργεια στα όνειρα και με οδήγησε σ' όλον ετούτον τον συλλογισμό, ήταν το στοιχείο της υπερβολής, πάνω στα δεδομένα στοιχεία της μνήμης!!! ... Θυμάσαι τι έχουμε πει για την υπερβολή έτσι;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι θυμάμαι!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτή η υπερβολή λοιπόν είναι για μένα η απόδειξη, πως ο εγκέφαλος είναι ένα τόσο ξεχωριστό κι αισθητήριο όργανο! Γιατί θυμήσου πως ουσιαστικά ο εγκέφαλος, έχει πλήρη επίγνωση των αντικειμενικών δυνατοτήτων όλων των οργάνων του σώματος, αλλά πρόσεξε τώρα και μια βασική λεπτομέρεια! Με βάση αυτή την επίγνωση, λογικά οι υπερβολές του εγκεφάλου, δεν θα 'πρεπε να εκτείνονται το πολύ, μέχρι τα όρια των αντικειμενικών δυνατοτήτων του συνόλου της σωματικής κοινωνίας; ... Α εδώ θα κάνω μian απαραίτητη παρένθεση, συμπάθα με! Μετά απ' όλ' αυτά που συζητήσαμε, τώρα πια αντιμετωπίζοντας την κοινωνία των οργάνων ως ένα ενιαίο σύνολο πια, όπως κάναμε με την παλάμη και το χέρι αν θυμάσαι και κατόπιν με τον θεό, μπορούμε πλέον αυτή την κοινωνία ως συλλογικότητα πια, να την λέμε άτομο. Και μάλιστα πάνω σ' αυτή την διαπίστωση, τώρα φαντάζομαι πως μπορείς να καταλάβεις επίσης, γιατί ενστικτωδώς μιλάμε πάρα πολλές φορές για τον εαυτό μας σε πληθυντικό αριθμό!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Να, δεν σου 'χει τύχει πάρα πολλές φορές, να σε ρωτάει κάτι κάποιος για το άτομό σου κι εσύ αυθόρμητα, να του απαντάς για τον εαυτό σου στον πληθυντικό; Για παράδειγμα εγώ τουλάχιστον, έχω απαντήσει πολλές φορές ασυναίσθητα στην ερώτηση «τι έκανες σήμερα», με την φράση «α τίποτα το ιδιαίτερο, απλά ξυπνήσαμε, φάγαμε και μετά, πήγα μια βόλτα»!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ω ναί!!! ... Τώρα που το λες κι εγώ το κάνω πολλές φορές και γελάω, γιατί μου φαίνεται πολύ αστείο να μιλάω για τον εαυτό μου στον πληθυντικό και μάλιστα,

χωρίς ο συνομιλητής μου να μπερδεύεται καθόλου και να καταλαβαίνει ότι μιλάω μόνο για μένα!!! ... Εντυπωσιακό!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τώρα λοιπόν, ξέρεις γιατί το κάνεις!!! ... Γιατί κατά βάθος, έχεις συναίσθηση της σωματικής σου κοινωνίας, ο εγκέφαλός σου την έχει κι απλά λείπει εκείνο το επιστημονικό τεκμήριο, που θα κάνει αυτή την ενσυναίσθηση, μιαν πραγματική αίσθηση για τους ανθρώπους, διά μέσου της γνώσεως!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σουτ!!! ... Άχνα! Ξέρω τι ετοιμαζόσουν να μου πεις, αλλά άχνα!!! ... Γιατί μπορεί να τρενάrouμε κι άλλο την συζήτησή μας κι εγώ, βιάζομαι τώρα να την τελειώσω, βιάζομαι να σε ... λιώσω!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ... αν είναι έτσι!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Έτσι, έτσι είναι, γι' αυτό τσιμουδιά για να τελειώσουμε με τούτα και ... μετά!!! ... Βλέπουμε!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ!!! ... ..

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τώρα μείνε σ' αυτά που είπαμε και δεν ήταν λίγα!!! ... Όσο γι' αυτό το τελευταίο που σου είπα, για την αναγκαιότητα του επιστημονικού τεκμηρίου για το οποίο πήγες ν' ανοίξεις το στόμα σου και σ' έκοψα, θα σου προσθέσω μονάχα και τούτο για να σε βοηθήσω και νομίζω, πως από κει και πέρα, θα μπορέσεις να επεκταθείς κι από μόνη σου περισσότερο! ... Μ' αυτό λοιπόν ήθελα να σου πω, πως ναι μεν ο εγκέφαλος έχει πλήρη επίγνωση κάθε ίχνους του σώματος, ωστόσο αυτή η συνολικότητα, δεν είναι εξίσου αντιληπτή κι απ' τα υπόλοιπα όργανα του σώματος και δη, τα αισθητήρια!!! ... Για παράδειγμα, εάν δεν είχε αναπτυχθεί η ανατομία στο πέρασμα του χρόνου, σήμερα δεν θα είχαμε μια τόσο ικανοποιητική εικόνα για το σώμα και τις λειτουργίες του! Κι όμως, το ίδιο ακριβώς ήταν το σώμα κι οι λειτουργίες του, ανέκαθεν πριν την ανάπτυξη της ανατομίας!!! ... Θέλω να σου πω δηλαδή, πως όταν οι ήδη γνωστές πληροφορίες στον εγκέφαλο αλλά άφαντες!!!, παίρνουν σάρκα και οστά όπως λέμε, όταν αυτές κοινωνούνται και στα υπόλοιπα όργανα, τότε ο εγκέφαλος εμπλουτίζει εξαιρετικά τα δεδομένα του κι η πολιτική του, γίνεται επίσης εξαιρετικά αποδοτική!!! ... Κι αυτή είναι η γνώση!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Νομίζω πως σε κατάλαβα τι θες να πεις! Όταν σπάμε για παράδειγμα το πόδι μας, μπορεί ο εγκέφαλός μας με την διαδικασία του πόνου κι όλες τις άλλες αυτόματες, που ενεργοποιούνται ανακλαστικά για την επιδιόρθωσή του, μπορεί μεν ν' ανταποκριθεί στις ανάγκες του τραύματος, αλλά είναι εξόχως διαφορετικά κι ασυγκρίτως χρησιμότερο, όταν βγάλουμε προηγουμένως και μια σχετική ακτινογραφία! Οπότε η οπτική πληροφορία της ακτινογραφίας απ' το εσωτερικό του σώματος, που διαφορετικά μας είναι οπτικά απρόσιτο, μετατρέπεται σε στοιχείο γνώσεως κι αυτή η γνώση τελικά, εξυπηρετεί ακόμα και τον εγκέφαλο στην διαδικασία της ίασης, καίτοι αυτός έχει ενσυναίσθηση ήδη, όλων αυτών των στοιχείων! Με την ακτινογραφία όμως, ξαφνικά η ενσυναίσθηση του εγκεφάλου, μετατρέπεται σε γόνιμη συναίσθηση και με τα υπόλοιπα όργανα, όπως εδώ εν προκειμένω, με τα όργανα της οράσεως! Α ή όπως αναλογικά συμβαίνει με τα αυτιά, όταν ένας γιατρός ακροάζεται τον ασθενή του με τ' ακουστικό, ή όταν ψηλαφεί με τα δάχτυλά του, αφή εδώ, τον σφυγμό του ασθενούς!!! ... Αυτό δεν θέλεις να μου πεις;

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι αυτό αγάπη μου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κοίτα να δεις τι κάθισε και σκέφτηκε ο Δαίμονας, κοίτα να δεις!!! ... Κι όλ' αυτά, από μια μελέτη ονείρων!!! ... Όπα, όπα!!! ... Για μια στιγμή δαίμονα, για μια στιγμή!!! ... Καλά όλ' αυτά που μόλις είπαμε και σε κατάλαβα ... άσε για το αν συμφωνώ ή όχι, επιφυλάσσομαι είπαμε ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μέχρι να προκύψει το επιστημονικό τεκμήριο ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α Δαίμονα!!! ... Έστω κι έτσι, ... τέλος πάντων, ... αλλά για στάσου! Εδώ προκύπτει αυτόματα ένα ζητημάκι! Αυτή η μετατροπή της ενσυναίσθησης του εγκεφάλου, σε μια συναίσθηση με τις υπόλοιπες αισθήσεις, δεν έχει μίαν περιέργη βάση συναλλαγής πληροφοριών ή δεδομένων!!!;; ... Θέλω να πω δηλαδή, γιατί τάχα γίνεται ολοφάνερα χρησιμότερη η ακτινογραφία του ποδιού για παράδειγμα στον εγκέφαλο, απ' ότι η απλή ενσυναίσθηση του τραύματος!!!;; ... Με κοιτάζεις διαβολικά, το βλέπω! Κατάλαβες τι θέλω να σε ρωτήσω, αλλά δεν μπορώ να το διατυπώσω κατάλληλα!!! ... Εσύ όμως το κατάλαβες!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά και το κατάλαβα, γιατί αυτήν ακριβώς η απορία, μου δημιουργήθηκε κι εμένα σ' αυτό το σημείο!!! ... Γι' αυτό σε κατάλαβα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε βόηθα με λοιπόν και στην διατύπωση!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Α μη νομίζεις!!! ... Στην διατύπωση αυτής της απορίας, τα 'χα βρει κι εγώ μπαστούνια, χα, χα, χα!!! ... Ναι κι εγώ!!! ... Βλέπεις κι εδώ έχουμε μίαν περίπτωση ενσυναίσθησης, που πασχίζει να μετατραπεί σε συναίσθηση και δεν τα καταφέρνει καλά! Χα, χα, χα!!! ... Ναι! Κι εσύ, όπως κι εγώ πριν από σένα, έχουμε ενσυναίσθηση αυτού που θέλουμε να διατυπώσουμε, αλλά το γνωσιακό έλλειμμα στην προκειμένη περίπτωση, η έλλειψη αυτού του επιστημονικού τεκμηρίου που σου λέω, μας δυσκολεύει τώρα στην κατάλληλη διατύπωση!!! ... Για να μη χρονοτριβούμε όμως περισσότερο κι επειδή θα μπλέξουμε πάλι στην συζήτησή μας αν ασχοληθούμε και μ' αυτό ... κι εγώ βιάζομαι να τηρήσω την υπόσχεσή μου πια ..., θα σου ρίξω κατακέφαλα το συμπέρασμά μου αφού έχουμε κι δυο μας την ίδια ενσυναίσθηση και με την διατύπωση του καταλλήλου ερωτήματος, ε μπορεί ν' ασχοληθούμε κάποια άλλη στιγμή!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Καλά λες!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ακριβώς ένοιωσα κι εγώ, όταν έφτασα σ' αυτό το σημείο! Μου φάνηκε κάπως σαν πως όλα τα αισθητήρια όργανα μαζί, έπαιζαν έναν ρόλο μέσα στο σώμα, όχι σαν απλά στρατιωτάκια, έτοιμα να υπακούσουν πιστά στις εντολές του στρατηγού εγκεφάλου, αλλά σαν μια πολλή δυναμική κι οργανωμένη αμάδα, η οποία έχει την δυνατότητα, ακόμα και ν' αντιταχθεί στις προσταγές του εγκεφάλου!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ναι, ναι!!! ... Αυτό ακριβώς ένοιωσα κι εγώ, μα δεν μπορούσα να το περιγράψω! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Και ξέρεις πότε ακριβώς το συνειδητοποίησα αυτό;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Πότε;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τότε που παρατήρησα στα όνειρα όπως σου είπα, πως ξαφνικά όταν κάτι πήγαινε να ξεφύγει πέραν κάθε ορίου λογικής, τότε αυτομάτως ξυπνούσα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ω ναι!!! ... Καταλαβαίνω τι θέλεις να πεις!!! ... Όταν ο εγκέφαλος έπαιζε κατά κάποιον τρόπο ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αγάπη μου, αγάπη μου, αγάπη μου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έει!!! ... Τι έπαθες πάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είπες μια μαγική λέξη, μια λέξη κλειδί στην όλη συζήτησή μας!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ποια!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Την λέξη «έπαιζε»!!! ... Όταν ο εγκέφαλος «έπαιζε»!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα μιαν απλή παρομοίωση έκανα, δεν εννοούσα κάτι ιδιαίτερο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Νομίζεις αγάπη μου, νομίζεις!!! ... Αλλά για συνέχισε τον συλλογισμό σου από κει που σε διέκοψα και θα καταλάβεις! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τέλος πάντων!!! ... Ήθελα να πω όταν με διέκοψες, πως ξυπνούσες ουσιαστικά όταν ο εγκέφαλος έπαιζε και μ' αυτό, ήθελα να πω υπερέβαλλε, ως προς τ' αντικειμενικά δεδομένα των σωματικών σου δυνατοτήτων. Έτσι δεν είναι; Αυτό δεν εννοούσες;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό αγάπη μου, αυτό! ... Τότε μάλιστα ήταν, που παρατήρησα και νομίζω πως βρήκα και την εξήγηση, γιατί ο εγκέφαλος εκτείνεται, υπερβάλλει πέραν των μνημονικών του δεδομένων στα όνειρα, αλλά πρόσεξε, τότε ήταν που διαπίστωσα πως αυτό ο εγκέφαλος, δεν το κάνει μόνο στα όνειρα, αλλά και στο ξύπνιο μας αγάπη μου και στο ξύπνιο μας!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τιιι!!!;;; ... Τι θες να πεις πάλι!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ότι ακριβώς κάνει αγάπη μου ο εγκέφαλος στα όνειρα, το ίδιο ακριβώς κάνει και στο ξύπνιο!!! ... Με την φαντασία αγάπη μου, με την φαντασία!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ... Μα ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, ναι ... αυτό ακριβώς!!! ... Έλα πες το!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Κατάλαβες πάλι τι θα σε ρωτούσα!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Φυσικά!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μα πως είναι δυνατόν!!!;;; ... Δεν γίνεται, αποκλείεται!!! ... Ορίστε πες εσύ τι ήθελα να σε ρωτήσω, για να διαπιστώσω αν πράγματι το κατάλαβες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πολύ καλά λοιπόν!!! ... Ήθελες ακριβώς να ρωτήσεις ... μα στο ξύπνιο ο εγκέφαλος μπορεί να φαντάζεται διάφορα, αλλά αυτά δεν έχουν εκείνο το κάπως περίεργο αλλοπρόσαλλο της υπερβολής, που παρατηρείται στα όνειρα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πανάθεμά σε!!! ... Αυτό ακριβώς ήθελα να σε ρωτήσω!!! ... Πως το κατάλαβες διάολε, πως το κατάλαβες!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε μα τόσα χρόνια δαίμονας, έχω ψήσει!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Διάολε, διάολε ... Δαίμονα!!! ... Όλο με εκπλήσσεις!!! ...

- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και δεν σ' αρέσει!!!;;; ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δεν λέω, ... μ' αρέσει, αλλά κάπου ... με κάνει να αισθάνομαι κάπως περίεργα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Έλα, δεν πειράζει, δεν είναι τίποτ' αυτό!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμμ ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Στο ξύπνιο μας που λες, όντως ο εγκέφαλος φαντάζεται κι ουσιαστικά ονειρεύεται μ' ανοιχτά τα μάτια!!!, αλλά πράγματα πιο κοντά σε κάποια αντικειμενικά δεδομένα. Κι εκεί ακριβώς βρίσκεται η εξήγηση αγάπη μου, για τον παραλογισμό κατά κάποιον τρόπο του εγκεφάλου στα όνειρα!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι εδώ, θα σου ολοκληρώσω την απάντηση, σ' εκείνο που συναισθανόμασταν κι οι δύο, αλλά δεν μπορούσαμε να το διατυπώσουμε!!! ... Το στοιχείο που κάνει τον εγκέφαλο να λειτουργεί παράλογα στον ύπνο και λογικά στο ξύπνιο αγάπη μου, είναι η πολιτική αρμονία!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωχ!!! ... Άλλο πάλι και τούτο!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Α αυτό είναι εύκολο, θα το καταλάβεις αμέσως!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Εύκολο!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, ναι!!! ... Εκεί που με οδήγησε ευτυχώς η παρατήρησή μου, ήταν η μνήμη! Πρόσεξα δηλαδή το εξής, που μέχρι τότε δεν το είχα προσέξει ποτέ, ή μ' αυτόν τον τρόπο τουλάχιστον! Εκείνο που κάνει την διαφορά στην διαχείριση της μνήμης από τον εγκέφαλο στο ξύπνιο και στον ύπνο, είναι η συνεργασία κατά κάποιον τρόπο των πέντε αισθήσεων στο ξύπνιο και στην διαμόρφωση της φαντασίας, ενώ αντιθέτως στον ύπνο, οι πέντε αισθήσεις ατονούν έναντι του εγκεφάλου και τότε, αυτός ο μάγκας βρίσκει την ευκαιρία να «παίξει» όπως πάρα πολύ σωστά το είπες, χα, χα, χα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Α εκεί το πήγες!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Και φυσικά η λέξη «παίξει» όσον αφορά τον εγκέφαλο, δεν έχει την ακριβή και κυριολεκτική της σημασία εδώ, η πλάνη των λέξεων που είπαμε, αλλά εμπεριέχει μια ποιητική ποιότητα θα λέγαμε, για να περιγράψει την απουσία των υπολοίπων πέντε αισθήσεων!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Δηλαδή;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι εδώ είναι το κουμπί ολόκληρης της ιστορίας!!! ... Όταν πολύ σωστά είπες αλλά ασυνείδητα, πως ο εγκέφαλος «παίξει» κατά την διάρκεια του ύπνου, ουσιαστικά αυτό που έλεγες κι εσύ μην το καταλάβαινες τότε, ήταν πως κατά την διάρκεια του ύπνου, ο εγκέφαλος εφόσον δεν επηρεάζεται από τα άμεσα δεδομένα των υπολοίπων αισθήσεων, που εκείνη την στιγμή βρίσκονται σε λήθαργο, τότε αυτός αλωνίζει ανεξέλεγκτα στα δεδομένα της μνήμης και τα συνδυάζει με τέτοιο τρόπο, όπως ακριβώς ένα παιδάκι, που ξαφνικά ξεφεύγει απ' την παρατήρηση της μάνας του στην κουζίνα, όπου ανοίγει τα ντουλάπια και τα κάνει όλα άνω κάτω!!! ... Και πρόσεξε, ενώ για το παιδάκι αυτή η αταξία που δημιουργεί, είναι πέρα για πέρα λογική για το ίδιο κι εξαιρετικά διασκεδαστική ως παιχνίδι, αντιθέτως για την μάνα του είναι μια

κόλαση πραγματική, που δεν θα ήθελε ούτε καν να φαντασθεί πως θα της συνέβαινε!!! ... Παρατηρείς τώρα όλο αυτό το σκηνικό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πολύ χαριτωμένο όμως, δεν μπορείς να πεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όντως πολύ χαριτωμένο, όσο δεν τίθεται ζήτημα της προσωπικής του ασφάλειας.

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εεε ... γιατί τώρα πας να μου το χαλάσεις!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... για να σ' επαναφέρω στην συζήτηση και μ' αυτό το ενδιαφέρον στοιχείο της ασφάλειας!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πως;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Πρόσθεσε τώρα και την εξής παρατήρηση. Στο ξύπνιο, τα δεδομένα της μνήμης συνδυάζονται με τέτοιο τρόπο απ' τον εγκέφαλο, που επηρεάζεται άμεσα απ' την συμμετοχή των υπολοίπων αισθήσεων. Για παράδειγμα, δεξ εμένα. Τι είμαι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι βλέπεις αυτή την στιγμή μπροστά σου;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έναν λυκάνθρωπο, αλλά ... πολύ γοητευτικό λυκάνθρωπο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κολακείες, αλλά τις αντιπαρέρχομαι!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Χμ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και τι είναι ένας λυκάνθρωπος;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ένας άνθρωπος κατά βάση, αλλά με πολλά χαρακτηριστικά στοιχεία ενός λύκου.

ΣΕΙΡΙΟΣ: Όπως;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε να, το τρίχωμά σου, η λάμψη των ματιών σου, καταλαβαίνεις τώρα!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, ναι, καταλαβαίνω. Θα μπορούσες όμως να με θεωρήσεις γοητευτικό, ή και λυκάνθρωπο ακόμα, αν για παράδειγμα το δεξί μου πόδι ήταν ένας χρωστήρας ζωγραφικής, ένα πινέλο δηλαδή και το αριστερό μου πόδι, ήταν ένα μεγάλο μολύβι;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Απάντησέ μου, θα μ' έβλεπες τότε σαν λυκάνθρωπο, ή σαν κάτι άλλο;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πάντως σαν λυκάνθρωπο, δεν θα σ' έβλεπα!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό μου αρκεί! Και γιατί δεν θα μ' έβλεπες σαν λυκάνθρωπο;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε μα λυκάνθρωπο με πόδια ένα πινέλο κι ένα μολύβι!!!;;; ... Ούτε ο άνθρωπος έχει τέτοια πόδια, ούτε κι ο λύκος!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Εδώ λοιπόν είναι το μυστικό!!! ... Στο ξύπνιο, ενώ ο εγκέφαλος μπορεί να φαντασθεί τα μύρια όσα τρελά και παλαβά, εντούτοις αυτά περνάνε ας πούμε, απ' τον αυστηρό έλεγχο των υπολοίπων αισθήσεων και κρίνονται ως λογικά, ή λογικοφανή, ή τρελά!!! ... Αντιθέτως στον ύπνο, αφού απουσιάζει αυτός ο έλεγχος

των πέντε αισθήσεων στα κατασκευάσματα, στα παιχνίδια του εγκεφάλου, αυτά μπορούν να διαμορφωθούν με την πάσα υπερβολή, μέχρι εκείνου του σημείου που παρατηρήσαμε, όπου τίθεται μ' οποιονδήποτε τρόπο, κάποιο ζητηματάκι ασφαλείας κι αυτόματα, χτυπάει συναγερμός λογοτεχνικά και ξυπνάμε!

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... νομίζω πως κατάλαβα που το πας!!! ... Και μάλιστα, μου επιτρέπεις να κάνω έναν συσχετισμό, μ' εκείνο το χαριτωμένο παιδάκι στην κουζίνα, που μου το χάλασες;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ε!!! ... Και δεν τον κάνεις!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να, αν κατάλαβα περίπου που το πας, τότε το χαριτωμένο μας παιδάκι στην κουζίνα, θα μπορούσε να είναι ο εγκέφαλος, ενώ η μαμά, οι υπόλοιπες πέντε αισθήσεις. Κι από κει και πέρα, μπορούμε να κάνουμε κι έναν σωρό άλλους συσχετισμούς! Για παράδειγμα, τα ντουλάπια της κουζίνας, θα μπορούσαν να είναι η μνήμη. Πάμε τώρα και στην δράση αυτής της εικόνας! Όταν το παιδάκι εγκέφαλος, την στιγμή που η μαμά πέντε αισθήσεις, πάει για λίγο ας πούμε στο μπάνιο, τότε μένει μόνο του στην κουζίνα, κάπως σαν σε όνειρο!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καλά το πας!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εκείνη λοιπόν την στιγμή του ονείρου, ανοίγει τα ντουλάπια της κουζίνας μνήμης κι αρχίζει να κατεβάζει στο πάτωμα, όλα τα κατσαρολικά και τα μπολ, που εδώ τώρα είναι, τ' αντικειμενικά δεδομένα της πραγματικότητας, που έχουν αποθηκευτεί κάποτε στην μνήμη και παραμένουν εκεί σιωπηλά, μέχρι που ο εγκέφαλος να τ' ανακατέψει και να τα κατεβάσει στο πάτωμα! Κι εκεί το πιτσιρίκι, παίρνοντας αυτά τα δεδομένα, αρχίζει να παίζει μες στην τρελή χαρά και να τα τοποθετεί όπου να 'ναι κι όπως να 'ναι, χωρίς την παραμικρή λογική, εκτός κι αν αυτή προκύψει στην τοποθέτηση, εντελώς τυχαία! Να φτιάχνει δηλαδή τα όνειρά του! Κάποια στιγμή όμως, επιστρέφει η μαμά του από το μπάνιο και μένει άναυδη! Τότε μπορούν να συμβούν διάφορα. Αν η μαμά αισθήσεις, το βρει χαριτωμένο όλο αυτό το σκηνικό, τότε δεν θα πει κουβέντα και θα καθίσει ν' απολαύσει ολόκληρο το όνειρο του πιτσιρικά εγκεφάλου!!! ... Κάποια στιγμή μάλιστα, μπορεί ν' αποφασίσει να πάρει κι αυτή μέρος στο παιχνίδι του ονείρου, ζυγώνοντας με τρυφερότητα το παιδάκι εγκέφαλο και δείχνοντάς του για παράδειγμα, ποιο είναι το καπάκι της κατσαρόλας και πως μπορεί να την σκεπάσει. Σαν εκείνες τις περιπτώσεις που παρατήρησες κι εσύ στα όνειρά σου, όταν μετείχες σ' αυτά διαμορφώνοντάς τα!

ΣΕΙΡΙΟΣ: Είσαι ... είσαι ... είσαι φανταστική!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Φανταστική!!!;;; ... Θα θυμηθώ να το πιάσω αυτό μετά; ... Τέλος πάντων ... Πάμε πάλι στην κουζίνα. Κι η μαμά αισθήσεις, μπορεί να παίζει ώρα με τον πιτσιρικά εγκέφαλο, μέχρι που κάποια στιγμή, θα πρέπει να μαγειρέψει κιόλας, οπότε το όνειρο τελειώνει, ξυπνάμε και τότε, βάζουμε κι όλα τα σκόρπια πράγματα, ξανά στην θέση τους. Ή μπορεί να συμβεί κάποια στιγμή, ο πιτσιρικάς ν' απλώσει το χέρι του και σε κανένα μαχαίρι για παιχνίδι, αλλά λόγω της επικινδυνότητας, η μαμά του να τον εμποδίσει βίαια και τ' όνειρο, να κοπεί στην μέση που λέμε, πριν τραυματιστεί ο πιτσιρικάς, πέφτοντας από κανέναν γκρεμό κύριε Σείριε!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σε λατρεύω!!! ...

- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ή εκεί που παίζουν μαζί, η μαμά αισθήσεις, να προτρέπει τον πιτσιρικά εγκεφαλο, να ρίξει και καμιά φανταστική τηγανιά στο τηγάνι, σαν εκείνη που είχε ετοιμάσει η ίδια στα γενέθλιά του! Τα δανεικά στοιχεία από άλλα όνειρα Σείριε!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Είσαι υπέροχη!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Μέχρι και να του διηγηθεί ακόμη, πως θα ψήσουν με τον παππού του το αρνί του Πάσχα, στην μεγάλη αυλή του χωριού και κάτω από τα δέντρα, τα οποία όμως ο πιτσιρικάς εγκεφαλος, δεν τα 'χει ακόμη υπόψη του, γιατί ήταν μικρός και δεν τον είχαν πάει ακόμη στο χωριό! Το Καρακώλι σου Σείριε και τα λοιπά!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ότι και να πω τώρα, θα 'ναι πάρα πολύ λίγο!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Επίσης οι ίδιες αναλογίες, μπορούν να προσαρμοστούν και στην περίπτωση της φαντασίας λύκε! Αν ας πούμε όλο αυτό το σκηνικό, το λάβουμε υπόψη να εκτυλίσσεται στο ξύπνιο, η μαμά αισθήσεις θα δείξει στον πιτσιρικά εγκεφαλο, πως η συγκεκριμένη κατσαρόλα μπροστά του, μπορεί εκτός από το καλάκι της, να σκεπαστεί κι μ' ένα φαρδύτερο πιάτο, αλλά ποτέ δεν θα μπορέσει να σκεπαστεί, με μian απ' τις δεκάδες οδοντογλυφίδες, που βρίσκονται σκόρπιες εκεί στο πάτωμα της κουζίνας! Έστω ακόμα κι αν ο πιτσιρικάς εγκεφαλος, μπορεί να φανταστεί μian αιωρούμενη οδοντογλυφίδα πάνω απ' την κατσαρόλα! Ή θα του εξηγήσει πως δεν πρόκειται ποτέ να βράσει ένα καρπούζι μέσα στο μπρίκι, πρώτον γιατί το καρπούζι δεν βράζεται και δεύτερον, γιατί δεν χωράει στο μπρίκι, έστω κι αν ακόμα ο πιτσιρικάς εγκεφαλος, θα μπορούσε να φανταστεί το μπρίκι που έχει μπροστά του ως ελαστικό κι ικανό να μεγαλώσει τόσο, ώστε να χωρέσει και το καρπούζι! Κάτι τέτοια δεν ήθελες να προσθέσεις;
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Μπα!!! ... Εσύ τα πήγες πολύ καλύτερα από μένα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε κάτι μπορούμε να κάνουμε κι εμείς, τι νόμιζες!; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Α χα, χα, χα!!! ... Να τος κι ο παράδοξος πληθυντικός που είπαμε νωρίτερα, να τος!!! ... Είπες πως «κάτι μπορούμε να κάνουμε κι εμείς» ... !!! ... Χα, χα, χα!!! ...
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Χα, χα, χα!!! ... Όντως, είχες δίκιο τελικά, χα, χα, χα!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Βλέπεις τώρα πια είναι η σχέση μεταξύ των πέντε αισθήσεων και του εγκεφάλου;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Κάτι θες να πετάξεις τώρα εσύ, το βλέπω!!! ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Ναι κάτι θέλω να σου πω, που θα σε ξαφνιάσει!
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε πες το τότε!
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Τι θα έλεγες αν αυτή την σχέση, την λέγαμε σχέση κυβέρνησης αντιπολίτευσης;
- ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι λες μωρέ!!!;;; ...
- ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, ναι, έχει πλάκα, πρόσεξέ το λιγάκι! Ο εγκεφαλος αν κι έχει φαινομενικά τον πλήρη έλεγχο της μνήμης σαν κυβέρνηση ένα πράγμα, αφού το σύνολο της μνήμης αποθηκεύεται σ' αυτόν, εντούτοις όπως ειδικά πολύ γλαφυρά κατέδειξες και στο χαριτωμένο παράδειγμα της κουζίνας, αλλά κι απ' όλα όσα έχουμε πει μέχρι τώρα, συνάγεται πως δεν μπορεί να κάνει του κεφαλιού του σίγουρα στο ξύπνιο, αλλά ούτε και στον ύπνο, από κείνο το σημείο και πέρα ειδικά, που όπως σχετικώς



παρατηρήσαμε, ο παραλογισμός ξεφεύγει κι οι αισθήσεις, διακόπτουν απότομα τον ύπνο! Άρα οι αισθήσεις παίζουν κατά κάποιον τρόπο, τον ρόλο της αντιπολιτεύσεως στο σώμα, με δυνατό κοινοβουλευτικό έλεγχο, στο κυβερνητικό έργο!!! ... Πλάκα δεν έχει;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Πλάκα πλάκα, αλλά μια χαρά μου φαίνεται τα λες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Κι εμένα έτσι μου φαίνεται!!! ... Και τώρα, πάμε για τον τερματισμό της κούρσας μας!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωχ!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... Κι αυτό, θα σου το ρίξω κατακούτελα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωχ!!! ... Πάρε με καλή αγκαλιά τότε, σφίξε με!!! ... Έτσι ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα!!! ... Για πες μου λοιπόν Αμφιθέα, μετ' απ' όλη αυτή την συζήτηση κι όλ' αυτά τα συμπεράσματά μας, που βρίσκεται η λογική στο σώμα και που η τρέλα!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι, πως, που!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και τώρα η κατακεφαλιά σου!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ωχ και που να κρυφτώ!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Σύμφωνα λοιπόν με την συζήτησή μας Αμφιθέα, τελικά η λογική του ανθρώπου βρίσκεται στις αισθήσεις του κι η τρέλα, στον εγκέφαλό του!!! ...

(Και τότε η Αμφιθέα σβήνει μ' έναν κωμικό τρόπο μέσα στην αγκαλιά του, σα να έχει δεχτεί πυροβολισμό!!! ...)

ΑΜΦΙΘΕΑ: Τι είπες!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χα, χα, χα!!! ... Σ' έστειλα αδιάβαστη έτσι!!!;; ... Χα, χα, χα!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Έλα όμως που το κακό, δεν είναι αυτή την φορά πως διαφωνώ μαζί σου, αλλά που μου φαίνεται πως έχεις απόλυτο δίκιο!!! ... Όχου!!! ... Κοίτα να δεις τι σκέφτηκε ο δαίμονας κι έχει και δίκιο πανάθεμά τον κι έχει και δίκιο!!! ... Όντως σύμφωνα μ' αυτά που συζητήσαμε, ο εγκέφαλος ενώ φαινομενικά βρίσκεται σε περίοπτη θέση έναντι των αισθήσεων κι ελέγχοντας απόλυτα το σύνολο της μνήμης, μοιάζοντας να ταυτίζεται αυτός με την λογική του σώματος, εντούτοις αυτή η κυβερνητική παντοδυναμία του ας πούμε στην διαχείριση της μνήμης, είναι ταυτόχρονα κι η απόλυτη αδυναμία του!!! ... Μιαν αδυναμία, η οποία διαπιστώνεται περίτρανα τόσο στο ξύπνιο όπου οι αισθήσεις τελικά, ορίζουν το μέτρο της λογικής, αλλά και στα όνειρα, όπου και πάλι, μπορεί κατά την διάρκειά τους, αυτός να παίζει όπως του κάνει κέφι, αλλά όταν το παρακάνει, ακόμη κι εκεί επεμβαίνουν δυναμικά οι αισθήσεις με την λογική τους και διακόπτουν αμέσως τον ύπνο!!! ... Άρα και τελικά, η λογική του ανθρώπου καθορίζεται από την παρέμβαση της πραγματικότητας των αισθήσεων, ενώ η τρέλα και το συναίσθημά του, από τον βαθμό της ανεξέλεγκτης δράσης του εγκεφάλου!!! ... Μια πλήρη ανατροπή κυριολεκτικά, στα όσα γνώριζα ως τώρα!!! ... Η λογική βρίσκεται στις αισθήσεις και το συναίσθημα στον εγκέφαλο του ανθρώπου!!! ... Ο παντοδύναμος υποτίθεται, αλλά τελικά συναισθηματικός εγκέφαλος, τόσο αδύναμος κι ανίσχυρος, χωρίς την προστασία του απ' την λογική πραγματικότητα των αισθήσεων!!! ... Κοίτα να δεις τι σκέφτηκε ο Δαίμονας, μα και

πως έφτασε σ' αυτό το απίστευτο συμπέρασμα, μελετώντας κάτι φαινομενικά καταρχήν άσχετο όπως τα όνειρα!!! ... Κοίτα να δεις!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Καταλαβαίνεις τώρα και την πολιτική αρμονία που σου προανέφερα;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Μμμ ... νομίζω πως εννοείς αυτή την ισορροπία μεταξύ εγκεφάλου και αισθήσεων! Την αναγκαία αγαστή συνεργασία, που θα πρέπει να διέπει αυτή την τόσο ευαίσθητη σχέση! ... Αυτό που εύστοχα περιέγραψες με τον αστείο παραλληλισμό, μεταξύ κυβερνήσεως κι ελεγκτικής αντιπολιτεύσεως!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Αυτό ακριβώς! ... Και τώρα μάλιστα θα μπορούσα να προσθέσω, πως δεν είναι καθόλου τυχαίο όταν χρησιμοποιούμε μεταφορικά την τρέλα, για να εκφράσουμε το μέγιστο δυνατό της πληρότητας ενός ερεθίσματος! Όπως όταν σε βλέπω για παράδειγμα τόσο όμορφη και σου λέω, «πω, πω!!! ... τρέλα είσαι σήμερα, τρέλα»!!! ... Και φυσικά, δεν εννοώ ότι είσαι τρελή, αλλά τώρα που διαπιστώσαμε όλα τα προηγούμενα, ξέρω ότι έτσι εκφράζω την αίσθησή μου, πως η ομορφιά σου εξαντλεί κάθε όριο που θα μπορούσα να φαντασθώ γι' αυτήν με τον εγκεφάλό μου, αλλά και κάθε άλλου σχετικού πραγματικού δεδομένου, που οι αισθήσεις μου έχουν αποθηκεύσει έως τώρα στην μνήμη μου!!! ... Και νομίζω πως θα μπορούσα να προσθέσω κι άλλες πολλές τέτοιες παρατηρήσεις στα όσα συζητήσαμε, αλλά νομίζω πως κι ως εδώ, κάναμε μίαν πολλή καλή και γόνιμη συζήτηση!!! ... Τι λες κι εσύ;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Εντάξει, καλή ήταν, αν και μου 'φερεις τα πάνω κάτω!!! ... Μην περιμένεις όμως να τα δέσω και σκοινί κορδόνι όλα τούτα από δω και πέρα!!! ... Α όλα κι όλα!!! ... Μπορεί πολλά να μου φάνηκαν λογικά, όπως κι άλλα παράλογα, αλλά σε κάθε περίπτωση, εγώ θα τα επεξεργαστώ και πάλι πολλές φορές, μέχρι να τα ξεκαθαρίσω κι αν ποτέ τα καταφέρω κιόλας! Γιατί αν σε κάθε συλλογισμό μου, παίρνω δεκάδες δρόμους σκέψης από δω κι από κει όταν τους συναντώ, όπως κάνουμε πάντα στην συζήτησή μας, πολύ φοβάμαι πως ακόμη και μέχρι το τέλος της ζωής μου, μπορεί να μην έχω καταφέρει να ξεκαθαρίσω τίποτ' απ' όλ' αυτά!!! ... Όπως και να 'χει όμως, την συζήτησή μας την χαίρομαι πάντοτε τελικά, αν και μου σπας πολλές φορές τα νεύρα και μάλλον, σχεδόν πάντοτε επίτηδες!!! ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Χμ ... μωράκι μου γλυκό!!! ... Κοίταξε, για να παραδεχτώ κι εγώ την αμαρτία μου, η αλήθεια είναι πως όταν μου κάνεις νάζια και παιχνιδάκια, γιατί κάπως έτσι τα παίρνω εγώ τα νεύρα σου όπως λες, γι' αυτό και σε σκαλίζω πολλές φορές επίτηδες και σε πειράζω, μ' αρέσεις, μ' αρέσεις πάρα πολύ!!! ... Δεν ξέρω γιατί σ' αυτή την κατάσταση μ' αρέσεις τόσο, αλλά μ' αρέσεις πολύ πανάθεμά σε, μα πάρα πολύ!!! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: ... Απ και τώρα που το θυμήθηκα!!! ... Παραλίγο να το ξεχνούσα!!! ... Βέβαια κι άλλα πολλά θα πρέπει να 'χουμε αφήσει στα μισά κι ανολοκλήρωτα στην συζήτησή μας έτσι όπως την τραβήξαμε, αλλ' αυτό τώρα που το θυμήθηκα, δεν θέλω να μου ξεφύγει!!! ... Κάποια στιγμή πουλάκι μου, τι πουλάκι μου αφού δεν έχεις φτερά, κάποια στιγμή λοιπόν λυκάκι μου, εκεί που έκανα τους συσχετισμούς μου στο σκηνικό της κουζίνας κι εσύ με θαύμαζες με διάφορα επιφωνήματα, με είπες και φανταστική!!! ... Γιατί το είπες αυτό!!!;;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Α δεν το 'πα για κάποιον συγκεκριμένο λόγο, έτσι απλά από θαυμασμό! ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Σίγουρα;

ΣΕΙΡΙΟΣ: Ναι, γιατί με ρωτάς μ' αυτό το περίεργο ύφος, το επιφυλακτικό;

ΑΜΦΙΘΕΑ: Να γιατί εκείνη την στιγμή, κάποιο περίεργο συναίσθημα μου προκάλεσε όταν τ' άκουσα, αλλά και τώρα ειδικά, που φτάσαμε τελικά σ' αυτό το ανατρεπτικό συμπέρασμα της σχέσης μεταξύ εγκεφάλου κι αισθήσεων, κάπως με προβληματίζει κι η δική μας σχέση πια!!! ... Αν για παράδειγμα κάποιος απ' τους δυο μας, τώρα κι εδώ σε τούτο το ξέφωτο του Πηλίου, καλούνταν να ταυτιστεί με τον εγκέφαλο κι ο άλλος με τις αισθήσεις, τότε ποιος απ' τους δυο μας θα ταυτιζόνταν με τι!!!;; ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Και θα πρέπει οπωσδήποτε τώρα, να το εξετάσουμε κι αυτό!!!;; ...

ΑΜΦΙΘΕΑ: Ε εντάξει, όχι κι οπωσδήποτε αλλά να ...

ΣΕΙΡΙΟΣ: Να και νανά!!! ... Έλα δω μανάρι μου και δεν κρατιέμαι άλλο, έλα ... Ήρθε η ώρα ... ήρθε ... «ήρθα» ... !!! ... ..

ΑΜΦΙΘΕΑ: Αααα!!! ... Μα!!! ... Αααααααααα ... Μμμμμμμ ... .. Ναιαιαιαιαι ... ..

12:00 πμ

Πέμπτη, 28 Μαΐου 2020 / 12:01 πμ

(Κι αγκαλιασμένοι σφιχτά, κυλιούνται στο χώμα και κάνουν επιτέλους έρωτα!!! ...

Για ώρες πολλές στο ξέφωτο, δεν ακούγονται πια παρά μονάχα το βογκητά του πάθους και τα ουρλιαχτά των οργασμών τους!!! ...

Αυτά τα αιώνια ουρλιαχτά της ευλογημένης πραγματικότητας, που όμως μονάχα ένας τρελός νους μπορεί να τα μετουσιώσει σ' όνειρο και που μονάχα τέτοια όνειρα, μπορούν να ορίσουν έναν γερό προοπτικό σχεδιασμό, σε κάθε νέα κι αισθητηριακή πραγματικότητα!!! ...)

Μια παράκληση μονάχα αναγνώστες μου, μην περάσετε απ' αυτό το μονοπάτι κι απ' αυτό το ξέφωτο, μέχρι τουλάχιστον ο Σείριος και η Αμφιθέα, να χορτάσουν τον έρωτά τους! ... Αφήστε τους ήσυχους, εκεί χάμω, να κυλιούνται στο χώμα και ν' απολαμβάνουν την χαρά της ζωής τους! ... Αφήστε τους ήσυχους ... επιτέλους ... !!! ... ..

Μακριά τους, δεν σας έχουν πειράξει ποτέ!!! ... Αφήστε τους απλά ήσυχους ...

Αυτοί ξέρουν καλύτερα απ' τον καθένα σας, τα θέλω τους και τα πρέπει τους ...

Μην ασχολείστε μαζί τους ... Αφήστε τους ήσυχους ...

Κοιτάξτε την δική σας ζωή, βρείτε το δικό σας μονοπάτι οπουδήποτε και το δικό σας ξέφωτο ...

Ο Σείριος κι η Αμφιθέα, ξέρουν τι κάνουν, ξέρουν τι θα κάνουν και ξέρουν τι δεν πρέπει να κάνουν ...

Αφήστε τους ήσυχους!!! ... ..

Σας ευχαριστώ ... ..

12:21 πμ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

## ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ



### ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

Γεννήθηκε στο Λουτρό Ελασσόνας, την Κυριακή 29 Οκτωβρίου 1967 / 11:00 πμ.

Αποφοίτησε από το Γενικό Λύκειο Κρανέας Ελασσόνας, το 1985.

Το 1989 εντάχθηκε στην Ελληνική Αστυνομία, απ' όπου αποτάχθηκε **παράνομα** το 2003, με την εγκληματική συνέργεια και του θείου του δικηγόρου, επειδή διαπίστωσε πως ο διοικητής του, «**πουλούσε προστασία**» σε νυχτερινά κέντρα διασκέδασης στον Βόλο, εγκληματική δραστηριότητα, που έχαιρε όμως της πλήρους **ΣΥΓΚΑΛΥΨΕΩΣ** από την Α.Δ. Μαγνησίας, τον Δήμο Βόλου, αλλά και την εισαγγελέα που ανέλαβε να ... θάψει υπηρεσιακώς ... την υπόθεση!, όπως και τον τότε υπουργό Δημοσίας Τάξεως **Μιχάλη Χρυσοχοϊδη!!! ... ΛΕΥΚΗ ΜΑΦΙΑ ...**

Στις 9 Ιουλίου 2012, μετά από μία τραυματική ερωτική απογοήτευση και μένοντας με τα τελευταία του 50 ευρώ, αποφασίζει πριν βγει στο δρόμο άστεγος, να πραγματοποιήσει τουλάχιστον το μεγάλο του όνειρο και ν' ανέβει στην κορυφή του Ολύμπου! Εν αγνοία του όμως, γνωστός του δικηγόρος από την Ελασσόνα και μάλλον από πραγματικό φιλικό ενδιαφέρον, παρερμήνευσε την ανάβαση και την αντιλήφθηκε άστοχα και αφελώς, ως απόπειρα αυτοκτονίας. Ενημέρωσε τ' αδέρφια του κι αυτά, απευθύνθηκαν στις αστυνομικές υπηρεσίες του Βόλου για την διάσωσή του. Αυτές όμως διαπιστώνοντας πως τ' αδέρφια του στερούνταν στοιχειώδους ευφυΐας και νομικής εμπειρίας, βρήκαν την ευκαιρία να κλείσουν μία και καλή τους εκκρεμείς λογαριασμούς τους μαζί του. Κι επειδή η απόπειρα αυτοκτονίας, ορίζεται ως ποινικό αδίκημα, έπεισαν τα ανόητα αδέρφια του, ν' αποδεχθούν τον εγκλεισμό του σε ψυχιατρική κλινική, για ν' αποφύγει τάχα τις σχετικές ποινικές συνέπειες! Κι αυτά ως ... ανόητα, τ' αποδέχθηκαν! ...

Έτσι μετά την επιτυχημένη του τριήμερη ανάβαση στον Όλυμπο, την ώρα που έψαχνε κάποιο μεταφορικό μέσο για να κατέβει από τα Πριόνια στο Λιτόχωρο κι από κει, να επιστρέψει στο Βόλο, έκανε ωτοστόπ και στο διερχόμενο περιπολικό του τμήματος Λιτοχώρου, το οποίο όμως πήγαινε εκεί, αναζητώντας τον για να τον συλλάβει!!! ... Κι έτσι χωρίς καν να έχει διαπράξει οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, ή έστω κάποια απόπειρα αυτοκτονίας όπως διακαώς προσδοκούσαν οι αστυνομικές και εισαγγελικές υπηρεσίες, χωρίς καν να υφίστανται δηλαδή οποιοσδήποτε ποινικές, ή άλλες νομικές ευθύνες, απλά και μόνο με την ... ανοχή των αδελφών του ..., συνελήφθη και εισήχθη **παράνομα**, για δύο περίπου μήνες στην κλινική οξέων της Νέας Εφέσου, μέχρι να ... εθιστεί στα σκληρά ψυχιατρικά ναρκωτικά! ... Αδέρφια, γονείς, συγγενείς, φίλοι, κανείς δεν απέτρεψε αυτό το πρόστυχο έγκλημα εις βάρος του!!!;; ... Αντιθέτως, το ευλόγησαν κι από πάνω!!! ...

Ακολούθησαν τρία χρόνια εξάρτησης από τα ναρκωτικά που του χορηγούσαν εγκληματικά και παράνομα, καταφέροντας μόνος του μετά από φρικτή κι επώδυνη προσπάθεια να γλιτώσει. Όλο αυτό το διάστημα όμως, είχε περιέλθει άθελά του στην οικονομική εξάρτηση κυρίως της μικρότερης αδερφής του, η οποία για να ξεφύγει απ' αυτή τη φροντίδα, του παραχώρησε για χρήση το νεόδμητο σπίτι της στο Λουτρό Ελασσόνας, όπου και μετακόμισε στις 15 Μαρτίου 2017. Από τις πρώτες κιόλας μέρες στο χωριό και την όλη συμπεριφορά των αδελφών του, διαπίστωσε πως η εκδίωξή του κι από κει, ήταν ήδη προαποφασισμένη! Κι όντως, με την ευκαιριακή αφορμή του καλλιτεχνικού του έρωτα με την Δαιμόνα (οικονομική εξάρτηση όμως σημαίνει και προσωπική και φυσικά, ούτε λόγος για Τέχνη ή έρωτα!!!), με πρόστυχο τρόπο και την ... αχαλίνωτη αγάπη των αδελφών του ..., αναγκάζεται και πάλι βίαια, σε εξορία από το Λουτρό την 30<sup>η</sup> Μαρτίου 2018 ... ..

Με την επιστροφή του και πάλι στον Βόλο και μ' αφορμή την **παράνομη** διευθέτηση του ΚΕΑ του, επανεκινεί ταυτόχρονα και το ζήτημα της **παράνομης** αποτάξεώς απ' την ΕΛ.ΑΣ., το οποίο βρίσκεται ακόμη σ' εξέλιξη, καθώς οι ένοχοι **ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ** αποκάλυπτα, απ' την κομματική δικαιοσύνη του **Κυριάκου Μητσοτάκη!!! ... ..**

Όταν ήταν ακόμη νήπιο, ο ξάδερφος του πατέρα του **Τέλης Μπλάντας** από τον Τύρναβο, είχε πάει για επίσκεψη στο Λουτρό και του έδειξε πως να σχεδιάζει ένα απλό σκίτσο λαγού, ξεκινώντας μ' ένα μεγάλο 6. Εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ που το πρόβλημα της βασικής φόρμας του λαγού επιλύονταν μ' ένα 6 και μ' αυτόν τον απλό τρόπο, από τότε μυήθηκε στην Τέχνη και στην τεχνική της ζωγραφικής!

Το 1989, διοργάνωσε την πρώτη του ατομική έκθεση ζωγραφικής στο Βόλο, η οποία καλύφθηκε ευρέως απ' όλα τα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, καθότι ήταν κι ο πρώτος αστυνομικός στην πόλη, που επιχειρούσε για πρώτη φορά, μία τέτοια πολιτιστική κίνηση! Πήρε επίσης μέρος, στις πρώτες εκθέσεις ζωγραφικής αστυνομικών, που διοργανώθηκαν εκείνη την περίοδο στην Αθήνα από την Ελληνική Αστυνομία, στον σχεδιασμό των οποίων, συνέβαλε και με προσωπική του αναφορά. Συνολικά πραγματοποίησε 4 ατομικές εκθέσεις και συμμετείχε σε άλλες 17 ομαδικές, στο Βόλο και στην Αθήνα. Προσωπικές του τεχνοτροπίες τα «**τακ**», η «**συνδραστική ζωγραφική**» και η «**δαρτή αγιογραφία**».

Η πολυτάραχη ερωτική περίοδος που ακολούθησε τη διάλυση του αποτυχημένου γάμου του, κατέστη ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης και τον μύησε στις τεχνικές της ποίησης και της λογοτεχνίας. Συγγραφικά του έργα η ποιητική συλλογή «**ΨΥΧΗΣ γε ΧΕΙΡΩΝ**» (2003-07), τα φιλοσοφίσματα «**Γνωμικά**» (2005-15), η «**Μαθηματική φιλοσοφία**» (2006-14), ο Α' τόμος του θεατρικού του «**δυο-λόγου**» «**ΣΕΙΡΙΟΣ και ΑΜΦΙΘΕΑ**» (2006), η ποιητική συλλογή «**Ριμανθός**» (2006-12), το χρονογράφημα «**Όλυμπος**» (2012), τα λογοτεχνήματα «**Γραφανθός**» (2010-17), τα εγχειρίδια «**Τέχνης**» (2016), «**Κρίση**» (2017), τα ερωτάρια «**Δαιμόνα**» (2017-18), «**Ερωτίτη**» (2018), τα στιχάρια «**Ξύλινη εποχή**» (2018), οι λαογραφικές συλλογές «**Ρουγκαντζιάρια**» (2017), «**Απόκρεω**» (2018), ο θεατρικός δυόλογος «**Θησέας 2030**» (2019), ο Α' τόμος του θεατρικού του «**δυο-λόγου**» «**ΣΕΙΡΙΟΣ και ΑΜΦΙΘΕΑ**» (2020) και μερικά ακόμη ημιτελή έργα. Το σύνολο του συγγραφικού του μόθου, βρίσκεται δημοσιευμένο στον προσωπικό του ιστοχώρο: <http://olympiakopantechnon.gr/category/e-books-am/>

Την Τετάρτη, 11 Ιουλίου 2018 / 5:30 πμ, ξυπνά από ένα όνειρο, όπου ο ηθοποιός **Θοδωρής Αθερίδης**, τον παρότρυνε να γράψει τραγούδια, δίνοντάς του τον στίχο «**όμορφη μικρή μου Αμπούλα**» κι έναν συγκεκριμένο ρυθμό. Και με βάση αυτά τα δύο, συνθέτει την ίδια μέρα, το πρώτο τραγούδι της ζωής του «**ΑΜΠΟΥΛΑ**»! Ακολουθούν οι συλλογές τραγουδιών «**Τα Δωρικά**» (2018), «**Χορευτάρια**» (2018), «**Αλλόκοτα**» (2018), «**Κύκνεια**» (2018), «**Χάλκινα**» (2018), «**Της παρέας**» (2018-19), «**το ξένο φως**» (2017-18) με στίχους του **Χρήστου Μαρτίνη** κι άλλες συλλογές, δημοσιευμένες στο ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ Κανάλι ΕΥ – ευ.ε του **YouTube**. Εξαιρετική δημιουργική στιγμή όμως, υπήρξε η στιχούργηση της «**Σονάτας του Σελινόφωτος**» του **Beethoven** (το 150ο τραγούδι του), στις 7-8 Ιανουαρίου 2019!!! ... ..

Επιπλέον στην πολιτισμική του δραστηριότητα, περιλαμβάνονται:

- η διαμόρφωση της φιλοσοφικής θεωρίας του **Απειρισμού**, αλλά και η θεοπλασία του **Απείρου** από τις **22 Ιουλίου 2006 / 8:55 μμ** (η πρώτη καταγεγραμμένη θεοπλασία της ιστορίας) (<http://olympiakopantechnon.gr/a-theory/>),
- στις **19 Ιουλίου 2007** η έμπνευση και στις 3 Νοεμβρίου 2009, η νομιμοποίηση και καθιέρωση του ανωτάτου πολιτισμικού θεσμού **ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** (Παγκόσμιοι Αγώνες Τέχνης) (<http://olympiakopantechnon.gr/>), καθώς και
- το πολιτικό κίνημα **Γεωνία**, από τις **18 Απριλίου 2015**, που υποστηρίζει την πλήρη και ανεπιστρεπτή αποδέσμευση της δημοκρατίας, από την δημοκρατορία της δικτατορίας των ηλιθίων. ([http://olympiakopantechnon.gr/g-basic\\_principles/](http://olympiakopantechnon.gr/g-basic_principles/)).

(τελευταία ενημέρωση, Πέμπτη, 28 Μαΐου 2020 / 12:24 πμ)